



PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.122.2022.ACY(12)

RM-0610-122-22

UD404

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Wnioskodawca

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7aa:

a) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ust. 4 pkt 1 – podatnik dokonuje zapłaty podatku należnego z końcem pierwszego miesiąca następującego po ostatnim roku opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, jeżeli podatnik stosował to opodatkowanie krócej niż cztery lata podatkowe, przy czym w przypadku stosowania opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w sposób nieprzerwany przez okres co najmniej czterech lat podatkowych zobowiązanie podatkowe wygasa w całości;”;

b) w ust. 9 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dokonuje zapłaty podatku należnego od dochodu z przekształcenia, o którym mowa w pkt 3, w całości do końca trzeciego miesiąca pierwszego roku opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek albo w częściach w okresie nie dłuższym niż 2 lata licząc od końca pierwszego roku opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek; o sposobie przyjętego rozliczenia podatnik informuje w

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej, ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościovym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079, 1265 i 1561.

zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym w terminie określonym w pkt 2.”;

2) w art. 9 w ust. 1c po wyrazach „art. 27 ust. 1” dodaje się wyrazy „, albo deklaracji, o której mowa w art. 28r ust. 1”;

3) w art. 11b pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) transakcji kontrolowanych oraz transakcji innych niż transakcje kontrolowane określone w art. 11i, w których cena lub sposób określenia ceny przedmiotu takiej transakcji wynika z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych;”;

4) art. 11i otrzymuje brzmienie:

„Art. 11i. Przepisy art. 11c i art. 11d stosuje się odpowiednio do transakcji, innej niż transakcja kontrolowana, z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, lub zagranicznym zakładem położonym na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, uwzględniając warunki, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane niemające miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową.”;

5) w art. 11k ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku transakcji kontrolowanych z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową lub zagranicznym zakładem położonym na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, próg dokumentacyjny wynosi:

1) 2 500 000 zł – w przypadku transakcji finansowej, lub

2) 500 000 zł – w przypadku transakcji innej niż transakcja finansowa.”;

6) w art. 11o:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych są obowiązani także podatnicy i spółki niebędące osobami prawnymi dokonujący transakcji, innej niż transakcja kontrolowana, z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, lub zagranicznym zakładem położonym na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, jeżeli wartość tej transakcji za rok podatkowy, a w przypadku spółek niebędących osobami prawnymi – za rok obrotowy, przekracza:

- 1) 2 500 000 zł – w przypadku transakcji finansowej, lub
 - 2) 500 000 zł – w przypadku transakcji innej niż transakcja finansowa
– przy czym przepisy art. 11k ust. 1 i 3–5, art. 11l, art. 11n pkt 3 i 6–8, art. 11q ust. 1 oraz art. 11r stosuje się odpowiednio.”,
 - b) uchyla się ust. 1a i 1b,
 - c) w ust. 2 skreśla się wyrazy „i 1a”,
 - d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej.”;
- 7) w art. 11q:
- a) w ust. 1a skreśla się wyrazy „i 1a”,
 - b) w ust 3a w pkt 2 skreśla się wyrazy „i 1a”;
- 8) w art. 11s w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie również do podatników i spółek niebędących osobami prawnymi, o których mowa w art. 11o ust. 1, w zakresie transakcji wskazanych w tym przepisie.”;
- 9) w art. 11t w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie również do podatników i spółek niebędących osobami prawnymi, o których mowa w art. 11o ust. 1, w zakresie transakcji wskazanych w tym przepisie.”;
- 10) w art. 15 ust. 4h otrzymuje brzmienie:
„4h. Składki z tytułu należności, o których mowa w ust. 4g, określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w części finansowanej przez płatnika składek, składki na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 1 pkt 40, stanowią koszty uzyskania przychodów w miesiącu, za który należności te są należne, pod warunkiem że składki zostaną opłacone w terminie wynikającym z odrębnych przepisów. W przypadku uchybienia temu terminowi do składek tych stosuje się art. 16 ust. 1 pkt 57a i ust. 7d.”;
- 11) w art. 15c w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Podatnicy, o których mowa w art. 3 ust. 1, są obowiązani wyliczyć z kosztów uzyskania przychodów koszty finansowania dłużnego w części, w jakiej nadwyżka kosztów finansowania dłużnego przekracza wyższą ze wskazanych kwot:”;

12) w art. 16 w ust. 1 pkt 13f otrzymuje brzmienie:

„13f) kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 uzyskanego przez spółkę albo spółkę niebędącą osobą prawną od podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4, w części, w jakiej zostało ono przeznaczone na transakcje kapitałowe, w szczególności na nabycie lub objęcie udziałów (akcji), na nabycie ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną, wniesienie dopłat, podwyższenie kapitału zakładowego lub wykup udziałów własnych w celu ich umorzenia, z wyjątkiem kosztów finansowania dłużnego udzielonego:

- a) na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) lub ogółu praw i obowiązków w podmiotach niepowiązanych w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 3 z podatnikiem, w tym na nabycie lub objęcie kolejnych udziałów (akcji) w tych podmiotach niepowiązanych, w których podatnik uprzednio nabył lub objął część udziałów (akcji) w przypadku, gdy kolejne nabycie lub objęcie nastąpi w terminie 12 miesięcy począwszy od dnia nabycia lub objęcia pierwszych udziałów (akcji),
- b) przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, mające siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;”;

13) w art. 18 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podstawę opodatkowania, z zastrzeżeniem art. 21, art. 22, art. 24a, art. 24aa, art. 24b, art. 24ca, art. 24d, art. 24f i art. 28h, stanowi dochód ustalony zgodnie z art. 7 albo art. 7a, po odliczeniu:”;

14) w art. 18db w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 31” zastępuje się wyrazami „art. 32”;

15) w art. 18ed w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „lub art. 24d ust. 3”;

16) w art. 18f:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli podatnik uzyskuje dochody opodatkowane różnymi stawkami, zwiększeń i zmniejszeń, o których mowa w ust. 1, dokonuje się od każdej podstawy opodatkowania w takim stosunku, w jakim w roku podatkowym pozostają dochody opodatkowane różnymi stawkami w ogólnej kwocie dochodów.”;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli podatnik poniósł stratę ze źródła, z którym związana jest transakcja handlowa w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, kwota straty:”

c) uchyla się ust. 19;

17) w art. 24a:

a) w ust. 2 w pkt 3 po wyrazach „ust. 3 pkt 3 lit. b i c” dodaje się wyrazy „, pkt 4 lit. b–d lub pkt 5 lit. b–d”

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Przy wyliczaniu różnicy, o której mowa w ust. 3 pkt 3 lit. c, pkt 4 lit. b i pkt 5 lit. d, nie uwzględnia się zagranicznego zakładu zagranicznej jednostki kontrolowanej, który nie podlega opodatkowaniu lub jest zwolniony z podatku w państwie siedziby zagranicznej jednostki kontrolowanej.”

c) ust. 3f otrzymuje brzmienie:

„3f. Wartość bilansową aktywów jednostki oraz odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 3 pkt 5 lit. b, określa się na ostatni dzień roku podatkowego. Jeżeli przed końcem tego roku podatkowego jednostka zbyła co najmniej 25% wartości bilansowej wszystkich aktywów określonej na ostatni dzień poprzedniego roku podatkowego, wartość bilansową zbytych aktywów określa się na dzień poprzedzający dzień ich zbycia i uwzględnia się w wartości, o której mowa w ust. 3 pkt 5 lit. b, w proporcji, w jakiej pozostaje liczba dni, w których te zbyte aktywa były własnością jednostki w roku podatkowym, do całkowitej liczby dni w tym roku.”

d) po ust. 6b dodaje się ust. 6c w brzmieniu:

„6c. Dla celów ustalania dochodu, o którym mowa w ust. 6:

- 1) uwzględnia się również przychody i koszty przypisane zgodnie z art. 5;
- 2) nie stosuje się ulg i zwolnień wynikających z ustawy, z wyjątkiem określonych w niniejszym artykule.”

e) w ust. 11 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podatek obliczony zgodnie z ust. 1 przez podatnika z tytułu kontroli nad zagraniczną jednostką kontrolowaną pomniejsza się o podatek zapłacony przez jednostkę zależną na podstawie przepisów o kontrolowanych spółkach lub jednostkach zagranicznych obowiązujących w państwie siedziby, zarządu, rejestracji lub położenia jednostki zależnej, w części jaka odpowiada posiadanym prawom do uczestnictwa w zysku tej jednostki zależnej, jeżeli ta jednostka zależna:”

18) w art. 24aa:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podatek od spółek będących podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1, z tytułu przerzuconych dochodów wynosi 19% podstawy opodatkowania (podatek od przerzuconych dochodów).

2. Za przerzucone dochody uznaje się zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym koszty poniesione przez podatnika na rzecz niemającego siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z tym podatnikiem, jeżeli:

- 1) według przepisów prawa podatkowego obowiązujących w państwie siedziby, zarządu, zarejestrowania lub położenia tego podmiotu powiązanego, dochód (przychód) tego podmiotu uzyskany z jednego z tytułów wymienionych w ust. 3 pkt 1–5, podlega opodatkowaniu według stawki podatku dochodowego niższej niż 14.25% obliczonej zgodnie z ust. 2a i 2b lub zwolnieniu lub wyłączeniu z opodatkowania tym podatkiem, oraz
- 2) ten podmiot powiązany uzyskuje od podatnika lub innych spółek, o których mowa w art. 3 ust. 1, powiązanych w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 5 z tym podatnikiem, z tytułów wymienionych w ust. 3 co najmniej 50% ogółu przychodów określonych zgodnie z przepisami o podatku dochodowym lub zgodnie z przepisami o rachunkowości, oraz
- 3) ten podmiot powiązany przekazuje, w jakiegokolwiek formie, co najmniej 10% przychodów, o których mowa w pkt 2, na rzecz innego podmiotu:
 - a) zaliczając w związku z tym wydatki do kosztów rozliczanych dla celów podatku dochodowego lub wydatki te lub przychody odlicza od dochodu, podstawy opodatkowania lub od podatku w jakiegokolwiek formie, lub
 - b) jeżeli przychody te składają się na zysk przeznaczony do wypłaty, bez względu na termin, w formie dywidendy lub innych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych, oraz
- 4) suma określonych w ust. 3 kosztów poniesionych przez podatnika w roku podatkowym na rzecz podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z podatnikiem, zaliczonych w roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów tego podatnika, stanowi co najmniej 3% sumy kosztów uzyskania przychodów podatnika tego roku.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Stawkę podatku dochodowego, o której mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się poprzez odpowiednie pomniejszenie nominalnej stawki podatku dochodowego, obowiązującej w państwie siedziby, zarządu, zarejestrowania lub położenia podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z podatnikiem w odniesieniu do przychodu z tytułu wymienionego w ust. 3 pkt 1–5, o związane z tym przychodem odliczenia od podstawy opodatkowania lub podatku lub zwroty podatku, z wyjątkiem kosztów związanych z tym przychodem.

2b. Jeżeli podmiot powiązany w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z tym podatnikiem podlega częściowemu zwolnieniu lub częściowemu wyłączeniu z opodatkowania podatkiem dochodowym, stawkę, o której mowa w ust. 2 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 2a, ustala się korygując nominalną stawkę podatku dochodowego o procentową wartość przysługującego zwolnienia lub wyłączenia z opodatkowania.”,

c) w ust. 3:

- w pkt 4 skreśla się wyraz „koszty”,
- skreśla się część wspólną,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Podstawę opodatkowania, o której mowa w ust. 1, stanowi suma przerzuconych dochodów w roku podatkowym, a w przypadku podatkowej grupy kapitałowej – suma przerzuconych dochodów w roku podatkowym spółek tworzących tę grupę.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy dochody (przychody) i koszty podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z tym podatnikiem są traktowane jako osiągnięte lub poniesione przez co najmniej jeden inny podmiot lub jedną osobę fizyczną, stawkę podatku, o której mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się dla tego innego podmiotu lub tej osoby fizycznej. Zdania pierwszego nie stosuje się do podmiotów lub osób fizycznych, które posiadają w tym podmiocie powiązonym bezpośrednio lub pośrednio mniej niż 5% prawa do uczestnictwa w zysku.”,

f) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Podatnikiem podatku od przerzuconych dochodów jest spółka, o której mowa w ust. 1, a w przypadku podatkowej grupy kapitałowej – ta grupa.

8. Podatek od przerzuconych dochodów pomniejsza się o kwotę zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w art. 21, pobranego od wypłat z tytułu kosztów uwzględnionych w podstawie opodatkowania, o której mowa w ust. 3a, jednak w wysokości nie wyższej niż kwota należnego podatku od przerzuconych dochodów. Jeżeli kwota zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zostanie zmniejszona po obliczeniu podatku od przerzuconych dochodów, podatnik jest obowiązany doliczyć nienależnie dokonane pomniejszenie w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, za rok podatkowy, w którym kwota zryczałtowanego podatku dochodowego została zmniejszona.”,

g) w ust. 10 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio do podmiotu, o którym mowa w ust. 14 pkt 2, powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z podatnikiem i spełniającego warunki określone w ust. 2.”,

h) w ust. 13 po wyrazach „zagraniczny zakład” dodaje się wyrazy „, w tym do transakcji pomiędzy podatnikiem a zagranicznym zakładem tego podatnika”,

i) dodaje się ust. 14 i 15 w brzmieniu:

„14. Przepisy ust. 1–12 stosuje się odpowiednio do:

- 1) podatnika ponoszącego koszty z tytułów wymienionych w ust. 3 na rzecz spółki niebędącej osobą prawną mającej siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powiązanej w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 5 z podatnikiem, jeżeli ta spółka przekazuje te otrzymane należności, w jakiegokolwiek formie, na rzecz spełniającego warunki określone w ust. 2 podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z tą spółką, przy czym, jeżeli przekazanie należności na rzecz tego podmiotu powiązanego dotyczy części należności otrzymanej od tej spółki, podstawę opodatkowania podatnika ustala się w wysokości odpowiadającej przekazanej części tej należności;
- 2) podatnika ponoszącego koszty z tytułów wymienionych w ust. 3 do podmiotu niemającego siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który nie spełnia warunków określonych w ust. 2, powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 5 z podatnikiem, jeżeli ten podmiot przekazuje, w jakiegokolwiek formie, otrzymane od podatnika należności na rzecz podmiotu

powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z tym podatnikiem i spełniającego warunki określone w ust. 2.

15. Warunki określone w ust. 2 uznaje się również za spełnione, jeżeli:

- 1) koszty, o których mowa w ust. 3, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, zostały poniesione na rzecz podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z podatnikiem mającego siedzibę lub zarząd lub miejsce zarejestrowania lub położenia na terytorium lub w kraju wymienionym w przepisach wydanych na podstawie art. 11j ust. 2 lub w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych wydanym na podstawie art. 86a § 10 Ordynacji podatkowej albo mającego siedzibę lub zarząd lub miejsce zarejestrowania lub położenia na terytorium państwa, z którym:
 - a) Rzeczpospolita Polska nie ratyfikowała umowy międzynarodowej, w szczególności umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania stanowiącej podstawę do uzyskania od organów podatkowych tego państwa informacji podatkowych albo
 - b) Unia Europejska nie ratyfikowała umowy międzynarodowej stanowiącej podstawę do uzyskania od organów podatkowych tego państwa informacji podatkowych oraz
 - 2) jeżeli podmiot powiązany, o którym mowa w pkt 1, nie jest zagraniczną jednostką kontrolowaną określoną odpowiednio w art. 24a ust. 3 pkt 1 lub 2 i przychody tego podmiotu powiązanego wynikające z kosztów, o których mowa w ust. 3, nie zostały przez podatnika opodatkowane podatkiem dochodowym w Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 19) w art. 24b:
- a) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Kwota podatku od przychodów z budynków nieodliczona na podstawie ust. 14 podlega zwrotowi na wniosek podatnika bez wydawania decyzji o zwrocie podatku, jeżeli wniosek nie budzi wątpliwości.”,
 - b) w ust. 16 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „, , o którym mowa w ust. 15”;
- 20) w art. 24ca:
- a) w ust 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osiągnęły udział dochodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych określonych zgodnie z art. 7 ust. 1 albo art. 7a ust. 1, w przychodach innych niż z zysków kapitałowych w wysokości nie większej niż 2%”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne, kosztów wynikających z nabycia, wytworzenia lub ulepszenia środków trwałych lub wykorzystywania środków trwałych na podstawie umowy określonej w art. 17a pkt 1, jeżeli zgodnie z przepisami rozdziału 4a odpisów amortyzacyjnych dokonuje korzystający;”,

– w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) podatnik w roku podatkowym poniósł stratę ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych z transakcji, o której mowa w lit. a, albo osiągnął udział dochodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych w przychodach innych niż z zysków kapitałowych wynikający z takiej transakcji w wysokości nie większej niż 2%, przy czym obliczenia straty i udziału dochodów w przychodach dokonuje się odrębnie dla transakcji tego samego rodzaju;”,

– dodaje się pkt 3–8 w brzmieniu:

„3) zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów opłat ustalonych w umowie leasingu w rozumieniu art. 17a pkt 1;

4) przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów bezpośrednio związanych z tymi przychodami z tytułu zbycia wierzytelności na rzecz instytucji finansowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, której przedmiotem działalności jest świadczenie usług finansowych polegających na odpłatnym nabywaniu od wierzyciela wierzytelności powstałych w wyniku zawarcia umowy sprzedaży towarów lub świadczenia usług pomiędzy tym wierzycielem a dłużnikiem;

5) wzrostu kosztów uzyskania przychodów z tytułu zakupu energii elektrycznej, ciepłej lub gazu przewodowego, stanowiącego dodatnią różnicę między kosztami uzyskania przychodów poniesionymi z tego

tytułu w roku podatkowym, za który należny jest minimalny podatek dochodowy, a kosztami uzyskania przychodów poniesionymi z tego tytułu w roku podatkowym bezpośrednio poprzedzającym ten rok;

- 6) zapłaconych przez podmiot do tego obowiązany kwot:
 - a) podatku akcyzowego,
 - b) podatku od sprzedaży detalicznej,
 - c) podatku od gier,
 - d) opłaty paliwowej,
 - e) opłaty emisyjnej;
 - 7) w przypadku podatników dokonujących obrotu wyrobami akcyzowymi – kwoty podatku akcyzowego zawartego w cenie sprzedanych przez te podmioty wyrobów akcyzowych zaliczonej odpowiednio do przychodów lub kosztów uzyskania przychodów, przy czym kwota podatku akcyzowego podlega obliczeniu przez podmiot dokonujący obrotu wyrobami akcyzowymi na podstawie informacji wykazanej przez sprzedawcę wyrobów akcyzowych na fakturze lub załączniku do faktury wskazującej kwotę podatku akcyzowego zawartą w cenie tych wyrobów dostarczanych na rzecz tego podmiotu;
 - 8) 20% kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 15 ust. 4g–4h.”
- c) w ust. 3:
- w pkt 1 wyrazy „4%” zastępuje się wyrazami „1,5%”,
 - w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „art. 11a ust. 1 pkt 4” dodaje się wyrazy „, z wyjątkiem gdy powiązania wynikają wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego lub ich związkami,”,
 - uchyla się pkt 3,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Podatnik może wybrać uproszczony sposób ustalania podstawy opodatkowania stanowiącej kwotę odpowiadającą 3% wartości osiągniętych przez podatnika w roku podatkowym przychodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych, przy czym o wyborze takiego sposobu ustalania podstawy

opodatkowania podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, za który dokonał takiego wyboru.”,

e) w ust. 10:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przychody, które są uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 lub 34a, u podatnika, który w roku podatkowym korzysta ze zwolnień podatkowych określonych w tych przepisach;”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przychody, o których mowa w ust. 2.”,

f) w ust. 14:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) których udziałowcami, akcjonariuszami albo wspólnikami są wyłącznie osoby fizyczne i jeżeli podatnik nie posiada:

a) bezpośrednio lub pośrednio, więcej niż 5%:

- udziałów (akcji) w kapitale innej spółki lub
- ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną,

b) innych praw majątkowych związanych z prawem do otrzymania świadczenia jako założyciel (fundator) lub beneficjent fundacji, trustu lub innego podmiotu albo stosunku prawnego o charakterze powierniczym;”,

– w pkt 5 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c i d w brzmieniu:

„c) wykonywaniem działalności leczniczej, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 633, 655, 974 i 1079),

d) transakcjami, o których mowa w ust. 2 pkt 2;”,

– w pkt 6:

– – we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „bezpośrednio” dodaje się wyrazy „lub pośrednio co najmniej”,

– – w lit b wyrazy „1%” zastępuje się wyrazami „2%”,

– – część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przy czym przy ustalaniu warunków, o których mowa w lit. a i b, uwzględnia się wszystkie spółki z grupy będące podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1, lub należące do podatkowej grupy kapitałowej;”;

– – dodaje pkt 7–13 w brzmieniu:

- „7) będących małymi podatnikami;
- 8) będących spółkami prowadzącymi gospodarkę komunalną, o których mowa w rozdziale 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 679);
- 9) którzy osiągnęli udział, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w jednym z trzech lat podatkowych bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który należny jest minimalny podatek dochodowy, w wysokości co najmniej 2%;
- 10) postawionych w stan upadłości, likwidacji lub objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym;
- 11) będących stroną umowy o współdziałanie, o której mowa w art. 20s § 1 Ordynacji podatkowej;
- 12) będących instytucją finansową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, której podstawowym przedmiotem działalności jest świadczenie usług finansowych polegających na odpłatnym nabywaniu od wierzyciela wierzytelności powstałych w wyniku zawarcia umowy sprzedaży towarów lub świadczenia usług pomiędzy tym wierzycielem a dłużnikiem;
- 13) będących przedsiębiorstwami górniczymi otrzymującymi pomoc publiczną na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1309).”;

g) po ust. 15 dodaje się ust. 15a w brzmieniu:

„15a. Łączny dochód spółek wchodzących w skład grupy, o którym mowa w ust. 14 pkt 6 lit. b, stanowi nadwyżka sumy dochodów nad sumą strat spółek tworzących tę grupę.”;

21) w art. 24m:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) w pkt 2:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością” dodaje się wyrazy „, prostą spółkę akcyjną”,
- w lit. a skreśla się wyrazy „, nieprzerwanie przez okres co najmniej 1 roku”,
- w lit. c skreśla się wyrazy „art. 20 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4”,

c) w pkt 3:

- w lit. a skreśla się wyrazy „nieprzerwanie przez okres co najmniej 1 roku”,
- uchyla się lit. b,
- w lit. c skreśla się wyrazy „, ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną”,
- uchyla się lit. e,

d) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, jeżeli na dzień poprzedzający uzyskanie przychodów z dywidend albo zbycia udziałów (akcji) warunki określone w ust. 1 pkt 1–4 są spełnione nieprzerwanie przez okres co najmniej 2 lat.”;

22) w art. 24n:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „, w części odpowiadającej 95% kwoty tych dywidend”,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „5 lat” zastępuje się wyrazami „3 lat”,
- d) uchyla się ust. 5;

23) w art. 26:

- a) uchyla się ust. 1ab i 1ac,
- b) po ust. 1o dodaje się ust. 1p w brzmieniu:

„1p. Zryczałowanego podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się od dochodu z dywidendy zwolnionej od podatku na podstawie art. 24n.”,

- c) w ust. 7 wyrazy „ust. 1, 1ac, 1c, 1d, 1m, 2c i 2e” zastępuje się wyrazami „ust. 1, 1c, 1d, 1m, 2c i 2e”,
- d) ust. 7c otrzymuje brzmienie:

„7c. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7a, płatnik jest obowiązany złożyć do organu podatkowego wskazanego w art. 28b ust. 15, nie później niż ostatniego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym doszło do przekroczenia kwoty określonej w ust. 2e, przy czym wykonanie tego obowiązku po dokonaniu wypłaty nie zwalnia płatnika z obowiązku dochowania należytej staranności przed jej dokonaniem.”,

- e) ust. 7f otrzymuje brzmienie:
„7f. Jeżeli płatnik złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 7a, a następnie dokonuje na rzecz podatnika, którego dotyczyło to oświadczenie, dalszych wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub art. 22 ust. 1, płatnik może nie stosować ust. 2e do ostatniego dnia roku podatkowego, w którym złożył to oświadczenie, przy czym przepis ust. 2j stosuje się odpowiednio.”,
- f) w ust. 7g:
– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W przypadku, o którym mowa w ust. 7f, płatnik, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu roku podatkowego albo okresu, o którym mowa w ust. 2j, składa oświadczenie do organu podatkowego, o którym mowa w art. 28b ust. 15, że w momencie dokonania dalszych wypłat należności:”
– w pkt 2 skreśla się wyrazy „, w szczególności okoliczności uniemożliwiające spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 28b ust. 4 pkt 4–6”,
- g) w ust. 7j wyrazy „ust. 1ab, 7a i 7g” zastępuje się wyrazami „ust. 7a i 7g”,
h) w ust. 10 wyrazy „ust. 1ab, 7a i 7g” zastępuje się wyrazami „ust. 7a i 7g”;
- 24) w art. 26b w ust. 9 wyrazy „art. 28b ust. 2, 3, 5–8 i 11” zastępuje się wyrazami „art. 28b ust. 3, 5–8 i 11”;
- 25) w art. 27b ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Indywidualne dane podatnika podane do publicznej wiadomości podlegają aktualizacji raz do roku, w terminie o którym mowa w ust. 1, według stanu na dzień, o którym mowa w tym przepisie.”;
- 26) w art. 27c w ust. 11 wyrazy „art. 20s ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 20s § 1”;
- 27) w art. 28 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Informację, o której mowa w ust. 1, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej.”;
- 28) w art. 28a:
a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „dokumentu elektronicznego”,
b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Ustalony wzór dokumentu elektronicznego” zastępuje się wyrazami „Wzory, o których mowa w ust. 1.”;

29) w art. 28j:

a) w ust. 1 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ponosi miesięcznie wydatki w kwocie stanowiącej co najmniej trzykrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw z tytułu wypłaty wynagrodzeń na rzecz zatrudnionych na podstawie umowy innej niż umowa o pracę co najmniej 3 osób fizycznych, niebędących udziałowcami, akcjonariuszami ani wspólnikami tego podatnika, jeżeli w związku z wypłatą tych wynagrodzeń podatnik jest płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych lub płatnikiem składek określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;”

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) lit. b, uznaje się za spełniony, jeżeli mały podatnik ponosi miesięcznie wydatki w kwocie stanowiącej co najmniej przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw z tytułu wypłaty wynagrodzenia na rzecz zatrudnionej na podstawie umowy innej niż umowa o pracę co najmniej 1 osoby fizycznej, niebędącej udziałowcem, akcjonariuszem ani wspólnikiem tego podatnika oraz w związku z wypłatą tych wynagrodzeń podatnik jest płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych lub płatnikiem składek określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podatnik może wybrać opodatkowanie ryczałtem od dochodów spółek również przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego, jeżeli na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego pierwszy miesiąc opodatkowania ryczałtem podatnik zamknie księgi rachunkowe oraz sporządzi sprawozdanie finansowe zgodnie z przepisami o rachunkowości. W tym przypadku księgi rachunkowe otwiera się na pierwszy dzień miesiąca opodatkowania ryczałtem. Przepis ust. 1 pkt 7 stosuje się odpowiednio.”

30) w art. 28m:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie zalicza się wydatków i odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, związanych z używaniem samochodów osobowych, środków transportu lotniczego, taboru pływającego oraz innych składników majątku:

- 1) w pełnej wysokości – w przypadku składników majątku, wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności gospodarczej;
- 2) w wysokości 50% – w przypadku składników majątku, które nie są wykorzystywane wyłącznie na cele działalności gospodarczej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadkach, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a oraz ust. 4a pkt 1, ciężar dowodu, że składnik majątku jest wykorzystywany wyłącznie na cele działalności gospodarczej, spoczywa na podatniku.”;

31) w art. 28n:

a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „w miesiącu” zastępuje się wyrazami „w roku podatkowym”,

b) uchyla się ust. 2;

32) w art. 28r ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podatnik, z zastrzeżeniem art. 28t ust. 2, który osiągnął dochód z tytułu zysku netto i w okresie następującym po zakończeniu stosowania opodatkowania ryczałtem rozdysonuje tym dochodem w całości lub w części, jest obowiązany złożyć do urzędu skarbowego deklarację, o której mowa w ust. 1, i wpłacić ryczałt należny od wartości rozdysonowanego dochodu z tytułu zysku netto w terminie do końca trzeciego miesiąca roku podatkowego następującego po roku, w którym ta dyspozycja została dokonana.”;

33) w art. 28t w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ryczałtu od dochodu z tytułu podzielonego zysku i dochodu z tytułu zysku przeznaczonego na pokrycie strat – do końca trzeciego miesiąca roku podatkowego następującego po roku, w którym podjęto uchwałę o podziale lub pokryciu wyniku finansowego netto;

2) ryczałtu od rozdysonowanego dochodu z tytułu zysku netto – do końca trzeciego miesiąca roku podatkowego następującego po roku, w którym

dokonano w całości lub w części wypłaty tego dochodu lub rozdysponowano nim w jakiegokolwiek innej formie;”;

34) po art. 38ha dodaje się art. 38hb w brzmieniu:

„Art. 38hb. 1. Zwalnia się podatników obowiązanych do zapłaty minimalnego podatku dochodowego z obowiązków określonych w art. 24ca za okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

2. W przypadku podatników, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2024 r. a zakończy się po dniu 31 grudnia 2023 r., zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do końca tego roku podatkowego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2021 r. poz. 1043) w art. 18:

- 1) w ust. 2 uchyla się pkt 4;
- 2) w ust. 5 uchyla się pkt 3.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 ust. 48 otrzymuje brzmienie:

„48. Informacji, o której mowa w ust. 46 pkt 1, nie składa podatek, jeżeli w zeznaniu złożonym za rok podatkowy, w którym korzystał ze zwolnienia określonego w ust. 1 pkt 153, poinformował o liczbie dzieci i ich numerach PESEL, a w przypadku braku tych numerów – o imionach, nazwiskach oraz datach urodzenia dzieci.”;

2) art. 23n otrzymuje brzmienie:

„Art. 23n. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do transakcji kontrolowanych oraz transakcji innych niż transakcje kontrolowane określone w art. 23u, w których cena lub sposób określenia ceny przedmiotu takiej transakcji wynika z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych.”;

3) art. 23u otrzymuje brzmienie:

„Art. 23u. Przepisy art. 23o i art. 23p stosuje się odpowiednio do transakcji, innej niż transakcja kontrolowana, z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, lub

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138, 501, 558, 646, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1301, 1358, 1512, 1561 i 1692.

zagranicznym zakładem położonym na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, uwzględniając warunki, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane niemające zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową.”;

4) w art. 23w ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku transakcji kontrolowanych z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową lub zagranicznym zakładem położonym na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, próg dokumentacyjny wynosi:

- 1) 2 500 000 zł – w przypadku transakcji finansowej, lub
- 2) 500 000 zł – w przypadku transakcji innej niż transakcja finansowa.”;

5) w art. 23za:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych są obowiązani także podatnicy i spółki niebędące osobami prawnymi dokonujący transakcji, innej niż transakcja kontrolowana, z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, lub zagranicznym zakładem położonym na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, jeżeli wartość tej transakcji za rok podatkowy, a w przypadku spółek niebędących osobami prawnymi – za rok obrotowy, przekracza:

- 1) 2 500 000 zł – w przypadku transakcji finansowej, lub
- 2) 500 000 zł – w przypadku transakcji innej niż transakcja finansowa

– przy czym przepisy art. 23w ust. 1 i 3–5, art. 23x, art. 23z pkt 3 i 5–7, art. 23zc ust. 1 oraz art. 23zd stosuje się odpowiednio.”,

b) uchyla się ust. 1a i 1b,

c) w ust. 2 skreśla się wyrazy „i 1a”;

6) w art. 23zc:

a) w ust. 1a skreśla się wyrazy „i 1a”,

b) w ust. 3a w pkt 2 skreśla się wyrazy „i 1a”;

7) w art. 23ze w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie również do podatników i spółek niebędących osobami prawnymi, o których mowa w art. 23za ust. 1, w zakresie transakcji wskazanych w tym przepisie.”;

- 8) w art. 23zf w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie również do podatników i spółek niebędących osobami prawnymi, o których mowa w art. 23za ust. 1, w zakresie transakcji wskazanych w tym przepisie.”;
- 9) w art. 26i uchyla się ust. 19;
- 10) w art. 30 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „otrzymanych przez emerytów lub rencistów” zastępuje się wyrazami „otrzymanych przez emerytów, rencistów lub osoby pobierające nauczycielskie świadczenie kompensacyjne”;
- 11) w art. 30f:
- a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) jednostka zależna – oznacza podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, albo zagraniczną jednostkę niespełniającą warunków określonych w ust. 3 pkt 3 lit. b i c, pkt 4 lit. b–d lub pkt 5 lit. b–d, w których podatnik posiada, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej 50% udziałów w kapitale, lub co najmniej 50% praw głosu w organach kontrolnych, stanowiących lub zarządzających, lub co najmniej 50% prawa do uczestnictwa w zysku;”;
- b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
„3a. Przy wyliczaniu różnicy, o której mowa w ust. 3 pkt 3 lit. c, pkt 4 lit. b i pkt 5 lit. d, nie uwzględnia się zagranicznego zakładu zagranicznej jednostki kontrolowanej, który nie podlega opodatkowaniu lub jest zwolniony z podatku w państwie siedziby zagranicznej jednostki kontrolowanej.”;
- c) ust. 3f otrzymuje brzmienie:
„3f. Wartość bilansową aktywów jednostki oraz odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 3 pkt 5 lit. b, określa się na ostatni dzień roku podatkowego. Jeżeli przed końcem tego roku podatkowego jednostka zbyła co najmniej 25% wartości bilansowej wszystkich aktywów określonej na ostatni dzień poprzedniego roku podatkowego, wartość bilansową zbytych aktywów określa się na dzień poprzedzający dzień ich zbycia i uwzględnia się w wartości, o której mowa w ust. 3 pkt 5 lit. b, w proporcji, w jakiej pozostaje liczba dni, w których te zbyte aktywa były własnością jednostki w roku podatkowym, do całkowitej liczby dni w tym roku.”;
- d) po ust. 7b dodaje się ust. 7c w brzmieniu:
„7c. Dla celów ustalenia dochodu, o którym mowa w ust. 7:

- 1) uwzględnia się również przychody i koszty przypisane zgodnie z art. 8;
 - 2) nie stosuje się ulg i zwolnień wynikających z ustawy, z wyjątkiem określonych w niniejszym artykule.”,
- e) w ust. 12:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Podatek obliczony zgodnie z ust. 1 przez podatnika z tytułu kontroli nad zagraniczną jednostką kontrolowaną pomniejsza się o podatek zapłacony przez jednostkę zależną na podstawie przepisów o kontrolowanych spółkach lub jednostkach zagranicznych obowiązujących w państwie siedziby, zarządu, rejestracji lub położenia jednostki zależnej, w części jaka odpowiada posiadanym prawom do uczestnictwa w zysku tej jednostki zależnej, jeżeli ta jednostka zależna:”
 - w pkt 2 po wyrazach „art. 3 ust. 1” dodaje się wyrazy „ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych”;
- 12) w art. 30g:
- a) ust. 15 otrzymuje brzmienie:
„15. Kwota podatku od przychodów z budynków nieodliczona na podstawie ust. 14 podlega zwrotowi na wniosek podatnika bez wydawania decyzji o zwrocie podatku, jeżeli wniosek nie budzi wątpliwości.”,
 - b) w ust. 16 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „, o którym mowa w ust. 15”;
- 13) w art. 30h uchyla się ust. 6;
- 14) po art. 31c dodaje się art. 31d w brzmieniu:
- „Art. 31d. 1. Jeżeli płatnik pobrał od podatnika zryczałtowany podatek dochodowy, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2, 4–4b, 5a i 13–16, nienależnie lub w wysokości większej od należnej, może złożyć wniosek o stwierdzenie nadpłaty tego podatku.
2. W przypadku wniosku składanego przed złożeniem przez płatnika rocznej deklaracji o zryczałtowanym podatku dochodowym, przepisu art. 75 § 3 Ordynacji podatkowej nie stosuje się.
3. Jeżeli prawidłowość wniosku nie budzi wątpliwości organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydawania decyzji stwierdzającej nadpłatę w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, płatnik uwzględnia w składanej deklaracji lub jej korekcie kwotę nadpłaty zwróconej bez wydawania decyzji.

5. Kwotę nadpłaty zwróconą przez organ podatkowy płatnik niezwłocznie przekazuje podatnikowi.

6. Do oprocentowania nadpłaty przepisy art. 78 § 3 pkt 3 lit. a i b Ordynacji podatkowej i ust. 5 stosuje się odpowiednio. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, oprocentowanie przysługuje, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie określonym w tym przepisie.”;

15) w art. 41:

a) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Płatnicy przy obliczaniu zaliczki nie stosują kosztów uzyskania przychodów określonych w art. 22 ust. 9 pkt 1–3, jeżeli podatnik złoży płatnikowi sporządzony na piśmie wniosek o rezygnację z ich stosowania.”,

b) ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 15, płatnik jest obowiązany złożyć do organu podatkowego wskazanego w art. 44f ust. 15, nie później niż ostatniego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym doszło do przekroczenia kwoty określonej w ust. 12, przy czym wykonanie tego obowiązku po dokonaniu wypłaty (świadczenia) lub postawieniu do dyspozycji pieniędzy lub wartości pieniężnych nie zwalnia płatnika z obowiązku dochowania należytej staranności przed ich dokonaniem lub postawieniem do dyspozycji.”,

c) ust. 20 otrzymuje brzmienie:

„20. Jeżeli płatnik złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 15, a następnie dokonuje na rzecz podatnika, którego dotyczyło to oświadczenie, dalszych wypłat (świadczeń) z tytułów określonych w art. 29 ust. 1 pkt 1 lub art. 30a ust. 1 pkt 1–5a, lub stawia do dyspozycji tego podatnika kolejne pieniądze lub wartości pieniężne ze wskazanych tytułów, płatnik może nie stosować ust. 12 do ostatniego dnia roku podatkowego, w którym złożył to oświadczenie.”,

d) w ust. 21:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, o którym mowa w ust. 20, płatnik, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu roku podatkowego, o którym mowa w tym przepisie, składa oświadczenie do organu podatkowego, o którym mowa w

- art. 44f ust. 15, że w momencie dokonania dalszych wypłat (świadczeń) lub postawienia do dyspozycji kolejnych pieniędzy lub świadczeń pieniężnych:”,
- w pkt 2 skreśla się wyrazy „, w szczególności okoliczności uniemożliwiające spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 44f ust. 4 pkt 4 i 5”,
- e) uchyla się ust. 25 i 26,
- f) w ust. 27 wyrazy „ust. 15, 21 i 25” zastępuje się wyrazami „ust. 15 i 21”,
- g) w ust. 28 wyrazy „ust. 15, 21 i 25” zastępuje się wyrazami „ust. 15 i 21”;
- 16) w art. 41d w ust. 9 wyrazy „art. 44f ust. 2, 3, 5–8 i 11” zastępuje się wyrazami „art. 44f ust. 3, 5–8 i 11”;
- 17) w art. 45b:
- a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „dokumentu elektronicznego”,
 - w pkt 1 wyrazy „art. 30da ust. 14” zastępuje się wyrazami „art. 30da ust. 14, art. 30h ust. 4”,
 - b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Ustalone wzory dokumentu elektronicznego” zastępuje się wyrazami „Wzory, o których mowa w ust. 1,”;
- 18) w art. 45cd:
- a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „zeznania, o których mowa w art. 45 ust. 1 oraz ust. 1a pkt 1,” dodaje się wyrazy „oraz informację, o której mowa w art. 21 ust. 46 pkt 1,”,
 - w pkt 1 po wyrazach „informacjach, o których mowa w” dodaje się wyrazy „art. 21 ust. 46 pkt 1,”,
 - b) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:
 - „2. Akceptacja przez podatnika udostępnionego zeznania lub informacji przed upływem terminu określonego na ich złożenie bez wprowadzenia albo po wprowadzeniu w nich zmian oznacza złożenie odpowiednio zeznania lub informacji w dniu dokonania akceptacji.
 - 2a. Akceptacja przez podatnika zmian wprowadzonych do złożonego zeznania lub informacji oznacza złożenie korekty odpowiednio zeznania lub informacji w dniu dokonania tej akceptacji.”,
 - c) uchyla się ust. 3,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

6. Akceptacji i odrzucenia udostępnionego zeznania lub informacji oraz akceptacji zmian wprowadzonych do złożonego zeznania lub informacji podatnik dokonuje za pośrednictwem e-Urzędu Skarbowego. Jeżeli podatnik nie dokona akceptacji udostępnionego zeznania lub informacji przed upływem terminu określonego na ich złożenie albo je odrzuci przed tym terminem, składa zeznanie lub informację bez pośrednictwa e-Urzędu Skarbowego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 82 § 1c otrzymuje brzmienie:

„§ 1c. Przepisu § 1 pkt 2 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w § 1, obowiązanych do sporządzenia informacji o cenach transferowych, na podstawie przepisów art. 23zf ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11t ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, z wyłączeniem podmiotów obowiązanych do sporządzenia informacji o cenach transferowych, które realizują w danym roku podatkowym transakcje kontrolowane, o których mowa w art. 23w ust. 2a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11k ust. 2a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.”;

2) w art. 84:

- a) w § 1 wyrazy „ , komornicy sądowi oraz notariusze” zastępuje się wyrazami „i komornicy sądowi”,
- b) w § 2 wyrazy „ , komorników sądowych i notariuszy” zastępuje się wyrazami „i komorników sądowych”;

3) po art. 84 dodaje się art. 84a w brzmieniu:

„Art. 84a. § 1. Notariusze są obowiązani do przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o:

- 1) sporządzonym akcie notarialnym obejmującym:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835, 974, 1265 i 1301.

- a) czynności cywilnoprawne, o których mowa w ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 111, 655 i ...),
 - b) czynności prawne, o których mowa w ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2021 r. poz. 1043 i ...),
 - c) oświadczenie, o którym mowa w art. 43 ust. 10 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,
 - d) inne zdarzenia mogące spowodować powstanie zobowiązania podatkowego niewymienione w lit. a-c,
- 2) zarejestrowanym akcie poświadczenia dziedziczenia,
 - 3) zarejestrowanym europejskim poświadczeniu spadkowym
- zwanych dalej „informacjami o czynnościach notarialnych”.

§ 2. Informacje o czynnościach notarialnych są przekazywane:

- 1) według wzoru informacji udostępnionego na podstawie art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, 655, 835 i ...), przy czym art. 72 ust. 6 tej ustawy stosuje się odpowiednio;
- 2) za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego służącego przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, przy czym art. 77 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz przepisy wydane na podstawie art. 78 ust. 3 tej ustawy stosuje się odpowiednio;
- 3) w terminie 7 dni od dnia ich odpowiednio sporządzenia lub zarejestrowania, przy czym do biegu tego terminu nie wlicza się dni, w których wystąpiła awaria systemu teleinformatycznego służącego przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

§ 3. W terminie określonym w § 2 pkt 3 notariusz umieszcza w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych elektroniczny wypis odpowiednio aktu notarialnego, o którym mowa w § 1 pkt 1, zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia i europejskiego poświadczenia spadkowego, w formacie umożliwiającym elektroniczne przeszukiwanie ich treści.

§ 4. Krajowa Rada Notarialna zapewnia niezwłoczne przekazywanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do Szefa Krajowej Administracji

Skarbowej elektronicznych wypisów aktów notarialnych, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i zarejestrowanych europejskich poświadczeń spadkowych umieszczonych przez notariuszy w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych na podstawie § 3.

§ 5. Za umieszczenie na podstawie § 3 elektronicznego wypisu aktu notarialnego w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych notariusz pobiera od stron aktu notarialnego opłatę, którą przekazuje Krajowej Radzie Notarialnej.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) okres przechowywania w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych aktów notarialnych, o których mowa w § 1 pkt 1, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i zarejestrowanych europejskich poświadczeń spadkowych,
- 2) sposób uiszczania i wysokość opłaty za umieszczenie elektronicznego wypisu aktu notarialnego w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych

– mając na względzie zapewnienie wykonywania obowiązków przez notariuszy i Krajową Radę Notarialną, jak również wysokość kosztów administracyjnych prowadzenia Centralnego Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych oraz jego niedochodowy charakter i niezbędny rozwój.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1993, 2105 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 1265 i 1301) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11:
 - a) po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. Do wierzytelności i zobowiązań zwiększających lub zmniejszających przychody, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”,
 - b) uchyla się ust. 18,
 - c) w ust. 19 wyrazy „ust. 4–18” zastępuje się wyrazami „ust. 4–17”;
- 2) w art. 52:
 - a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „dokumentu elektronicznego”,

- b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Ustalone wzory dokumentu elektronicznego” zastępuje się wyrazami „Wzory, o których mowa w ust. 1,”.

Art. 6. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 111 i 655) w art. 10:

- 1) w ust. 3a uchyla się pkt 3;
- 2) w ust. 4 uchyla się pkt 3.

Art. 7. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, 974, 1137, 1301, 1488 i 1561) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 146da w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 146db we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 146dc we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „31 października 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2022 r.”;
- 2) po art. 146e dodaje się art. 146ea–146ee w brzmieniu:

„Art. 146ea. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do końca roku, w którym suma wydatków wymienionych w art. 40 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 655, 974 i 1725) określonych na ten rok w ustawie budżetowej, w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 lipca tego roku, oraz planie finansowym Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych przedłożonym zgodnie z art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny albo projekcie tego planu przedstawionym do zatwierdzenia Ministrowi Obrony Narodowej zgodnie z art. 42 ust. 2 i 3 tej ustawy, jeżeli plan ten nie został przedłożony zgodnie z art. 42 ust. 4 tej ustawy, po wyłączeniu planowanych przepływów finansowych w ramach tej sumy wydatków, jest wyższa niż 3% wartości produktu krajowego brutto określonego zgodnie z art. 40 ust. 2 tej ustawy:

- 1) stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 1 i 13, art. 109 ust. 2, art. 110 i art. 138i ust. 4, wynosi 23%;
- 2) stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 2, art. 120 ust. 2 i 3 oraz tytule załącznika nr 3 do ustawy, wynosi 8%;
- 3) stawka zryczałtowanego zwrotu podatku, o której mowa w art. 115 ust. 2, wynosi 7%;
- 4) stawka ryczałtu, o której mowa w art. 114 ust. 1, wynosi 4%.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,

koniec okresu obowiązywania stawek podatku, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 31 października roku, dla którego zostały spełnione warunki określone w ust. 1.

Art. 146eb. W przypadku świadczenia przez podatnika usług, w tym w zakresie handlu i gastronomii, w okresie, o którym mowa w art. 146ea, kwota podatku należnego, na potrzeby art. 85, jest obliczana jako iloczyn wartości dostawy i stawki:

- 1) 18,70% – dla towarów i usług objętych stawką podatku 23%;
- 2) 7,41% – dla towarów i usług objętych stawką podatku 8%.

Art. 146ec. W okresie, o którym mowa w art. 146ea, na potrzeby art. 86 ust. 2 pkt 7, kwotą podatku naliczonego jest kwota stanowiąca równowartość 23% kwoty należnej z tytułu dostawy nowego środka transportu, nie wyższa jednak niż kwota podatku zawartego w fakturze stwierdzającej nabycie tego środka lub dokumencie celnym, albo podatku zapłaconego przez podatnika od wewnątrzspółnotowego nabycia tego środka.

Art. 146ed. Przepis art. 120 ust. 11 pkt 3 stosuje się odpowiednio do dostawy dzieł sztuki, które podlegały opodatkowaniu podatkiem według stawki 8%, stosowanej do tych towarów zgodnie z art. 146ea.

Art. 146ee. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, w okresie, o którym mowa w art. 146ea, może obniżać stawki podatku do wysokości 0%, 5% lub 8% dla dostaw niektórych towarów i świadczenia niektórych usług albo dla części tych dostaw lub części świadczenia usług oraz określać warunki stosowania obniżonych stawek.

2. Minister przy wydawaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) specyfikę obrotu niektórymi towarami i świadczenia niektórych usług;
- 2) przebieg realizacji budżetu państwa;
- 3) przepisy Unii Europejskiej.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.⁵⁾) w art. 81 ust. 2zc otrzymuje brzmienie:

„2zc. W przypadku gdy ubezpieczony, o którym mowa w ust. 2c, 2f i 2h, nie przekaze informacji o miesięcznym dochodzie lub przychodzie z działalności

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64, 91, 526, 583, 655, 807, 974, 1002, 1079, 1265, 1352 i 1700.

gospodarczej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustala z urzędu za ten miesiąc podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie:

- 1) minimalnego wynagrodzenia obowiązującego pierwszego dnia roku składkowego dla ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 2c;
- 2) 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” dla ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 2f i 2h.

Tak ustalona kwota składki może ulec zmianie w wyniku kontroli lub w przypadku przekazania danych odpowiednio przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub właściwego naczelnika urzędu skarbowego. Przepis ust. 2zb stosuje się odpowiednio.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, 1137 i 1488) użyte w art. 163d w ust. 1, w art. 164a w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3 oraz w art. 164b we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „31 października 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2022 r.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 761, 1137 i 1488) w art. 11b we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „31 października 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2022 r.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, 655 i 835) w art. 72 w ust. 6 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

- „7a) przedmiot transakcji oraz jeżeli przedmiotem transakcji jest nieruchomości, adres jej położenia – w przypadku informacji przekazywanych przez instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 31:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2349, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 1265, 1301 i 1719.

- a) w lit. a uchyla się tiret trzecie,
 - b) uchyla się lit. b;
- 2) w art. 66 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jeżeli rok podatkowy, za który mają być przysłane księgi określone w art. 9 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 2, zakończy się przed dniem 31 grudnia 2024 r., księgi te są przesyłane w terminie do końca marca 2025 r.”;
- 3) po art. 69a dodaje się art. 69b w brzmieniu:
- „Art. 69b. Przepisy art. 7 ust. 6a i art. 7a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do strat powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2021 r.”;
- 4) w art. 84 w ust. 2–4 skreśla się wyrazy „dokumentu elektronicznego”;
- 5) w art. 89:
- a) w pkt 4 skreśla się wyrazy „pkt 31 lit. a tiret trzecie i lit. b,”,
 - b) w pkt 5 po wyrazach „art. 66 ust. 2 pkt 1” dodaje się wyrazy „i ust. 3”.

Art. 13. W ustawie z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1265) wprowadza się zastępujące zmiany:

- 1) w art. 1:
- a) w pkt 20, w art. 31a:
 - w ust. 2 wyrazy „art. 31b ust. 1 i art. 32 ust. 3 i 6–8” zastępuje się wyrazami „art. 31b ust. 1, art. 32 ust. 3 i 6–8 oraz art. 41 ust. 11”,
 - w ust. 7 wyrazy „art. 32 ust. 6 i 8” zastępuje się wyrazami „art. 32 ust. 6 i 8 oraz art. 41 ust. 11”,
 - b) w pkt 37 w lit. b, w pkt 3 wyrazy „art. 32 ust. 3 i 6–8” zastępuje się wyrazami „art. 32 ust. 3 i 6–8, art. 41 ust. 11”;
- 2) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:
- „Art. 18a. 1. Przepisy:
- 1) art. 45a pkt 3 oraz art. 45c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 2) art. 77c § 1 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 3) art. 21b ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

- 4) art. 22 ust. 7 pkt 1 i 2 i ust. 8 i 9, art. 23 ust. 6d pkt 5 lit. a i b i ust. 6e pkt 5 lit. a i b, art. 27 ust. 1–2a i 2c–4, art. 27a ust. 1 i 8–10, art. 27aa ust. 1–3, art. 27ab ust. 4 pkt 1–3, art. 27c ust. 1, ust. 2 pkt 1 i 2 i ust. 3, art. 50c oraz art. 50d ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niemniejszą ustawą
– stosuje się do podatku dochodowego od osób fizycznych obliczonego za rok podatkowy rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2021 r.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościovym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. 1488) uchyla się art. 79.

Art. 15. W 2023 roku:

- 1) stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 1 i 13, art. 109 ust. 2, art. 110 i art. 138i ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7, wynosi 23%;
- 2) stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 2, art. 120 ust. 2 i 3 oraz tytule załącznika nr 3 do ustawy zmienianej w art. 7, wynosi 8%;
- 3) stawka zryczałtowanego zwrotu podatku, o której mowa w art. 115 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7, wynosi 7%;
- 4) stawka ryczałtu, o której mowa w art. 114 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, wynosi 4%.

Art. 16. W przypadku świadczenia przez podatnika usług, w tym w zakresie handlu i gastronomii, w okresie, o którym mowa w art. 15, kwota podatku należnego, na potrzeby art. 85 ustawy zmienianej w art. 7, jest obliczana jako iloczyn wartości dostawy i stawki:

- 1) 18,70% – dla towarów i usług objętych stawką podatku od towarów i usług 23%;
- 2) 7,41% – dla towarów i usług objętych stawką podatku od towarów i usług 8%.

Art. 17. W okresie, o którym mowa w art. 15, na potrzeby art. 86 ust. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 7, kwotą podatku naliczonego jest kwota stanowiąca równowartość 23% kwoty należnej z tytułu dostawy nowego środka transportu, nie wyższa jednak niż kwota podatku od towarów i usług zawartego w fakturze stwierdzającej nabycie tego środka lub dokumencie celnym, albo podatku od towarów i usług zapłaconego przez podatnika od wewnątrzspółnotowego nabycia tego środka.

Art. 18. Przepis art. 120 ust. 11 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 7 stosuje się odpowiednio do dostawy dzieł sztuki, które podlegały opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług według stawki 8%, stosowanej do tych towarów zgodnie z art. 15.

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, w okresie, o którym mowa w art. 15, może obniżać stawki podatku od towarów i usług do wysokości 0%, 5% lub 8% dla dostaw niektórych towarów i świadczenia niektórych usług albo dla części tych dostaw lub części świadczenia usług oraz określać warunki stosowania obniżonych stawek.

2. Minister przy wydawaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) specyfikę obrotu niektórymi towarami i świadczenia niektórych usług;
- 2) przebieg realizacji budżetu państwa;
- 3) przepisy Unii Europejskiej.

Art. 20. 1. W okresie od dnia 1 listopada 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. sprzedawca dokonujący sprzedaży:

- 1) towarów spożywczych, o których mowa w art. 146da ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 7 – zamieszcza przy kasie rejestrującej w lokalu przedsiębiorstwa, w którym dokonywana jest sprzedaż tych towarów spożywczych, czytelną informację, że od dnia 1 lutego 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. sprzedaż tych towarów spożywczych jest objęta stawką podatku od towarów i usług obniżoną do wysokości 0%;
- 2) paliw silnikowych, o których mowa w art. 146dc ustawy zmienianej w art. 7 – zamieszcza przy kasie rejestrującej w lokalu przedsiębiorstwa, w którym dokonywana jest sprzedaż tych paliw silnikowych, czytelną informację, że od dnia 1 lutego 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. sprzedaż tych paliw silnikowych jest objęta stawką podatku od towarów i usług obniżoną do wysokości 8%;
- 3) towarów wykorzystywanych do produkcji rolnej, o których mowa w art. 146da ust. 1 pkt 2–4 ustawy zmienianej w art. 7 – zamieszcza przy kasie rejestrującej w lokalu przedsiębiorstwa, w którym dokonywana jest sprzedaż tych towarów wykorzystywanych do produkcji rolnej, czytelną informację, że od dnia 1 lutego 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. sprzedaż tych towarów wykorzystywanych do produkcji rolnej jest objęta stawką podatku od towarów i usług obniżoną do wysokości 0%;
- 4) gazu ziemnego, o którym mowa w art. 146da ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 7, oraz energii elektrycznej i energii cieplnej, o których mowa w art. 146db ustawy zmienianej w art. 7 – przekazuje nabywcy tych towarów informacje o obniżonych stawkach podatku od towarów i usług dotyczących tych towarów:
 - a) przez każdorazowe dołączenie tej informacji do faktury lub innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za te towary, albo

- b) oddzielnie, w przypadku gdy faktura lub inny dokument, z którego wynika zapłata należności za te towary, zostaną wysłane po dniu 31 grudnia 2022 r.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzory informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 21. 1. W okresie od dnia 1 listopada 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. sprzedawca dokonujący sprzedaży paliw silnikowych zamieszcza przy kasie rejestrującej w lokalu przedsiębiorstwa, w którym dokonywana jest sprzedaż tych paliw, czytelną informację, że od dnia 20 grudnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. obowiązuje obniżony podatek akcyzowy na paliwa silnikowe oraz od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. sprzedaż detaliczna paliw silnikowych nie podlega opodatkowaniu podatkiem od sprzedaży detalicznej.

2. Rada Ministrów udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego ją urzędu wzór informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 22. 1. Sprzedawca dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu jest obowiązany do dnia 31 maja 2023 r. do przekazywania temu nabywcy informacji o odpowiednio zwolnieniu od podatku akcyzowego lub obniżonej stawce tego podatku dotyczących energii elektrycznej:

- 1) przez każdorazowe dołączenie tej informacji do faktury lub innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za energię elektryczną, albo
- 2) oddzielnie, w przypadku gdy faktura lub inny dokument, z którego wynika zapłata należności za energię elektryczną, zostaną wysłane po dniu 31 grudnia 2022 r.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 23. 1. Przepisy art. 18ed ust. 1, art. 18f ust. 1a i 2, art. 24aa, art. 24m oraz art. 24n ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2023 r.

2. Przepis art. 15 ust. 4h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do składek z tytułu należności, o których mowa w tym przepisie, należnych od dnia 1 stycznia 2023 r.

3. Przepis art. 15c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy

zmienianej w art. 1 poniesionych od dnia 1 stycznia 2022 r., a w przypadku podatników, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy – począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po tym dniu.

4. Przepis art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1 poniesionych od dnia 1 stycznia 2023 r., a w przypadku podatników, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy – począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po tym dniu.

5. Przepisu art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1 wypłaconego podatnikowi do dnia 31 grudnia 2021 r. w zakresie, w jakim to finansowanie zostało przeznaczone na transakcje kapitałowe zrealizowane do dnia 31 grudnia 2021 r., a w przypadku podatników, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy – do ostatniego dnia roku podatkowego rozpoczynającego się przed tym dniem.

6. W przypadku gdy rok podatkowy zagranicznej jednostki jest inny niż rok kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2023 r., a zakończy się po dniu 31 grudnia 2022 r., przepisy art. 24a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz art. 30f ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do końca tego roku podatkowego.

7. Przepisy art. 24b ust. 15 i 16 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 30g ust. 15 i 16 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do wniosków złożonych od dnia 1 stycznia 2023 r.

8. Przepisy art. 26 ust. 1p, 7, 7c, ust. 7g pkt 2, ust. 7j i art. 26b ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 41 ust. 11, 17, ust. 21 pkt 2 i art. 41d ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do wypłat należności oraz wypłat (świadczeń), pieniędzy i wartości pieniężnych dokonywanych, stawianych do dyspozycji lub wypłacanych po dniu 31 grudnia 2022 r.

9. Przepisy art. 26 ust. 7f i ust. 7g wprowadzenie do wyliczenia ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 41 ust. 20 i ust. 21 wprowadzenie do wyliczenia ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do wypłat należności oraz wypłat (świadczeń), pieniędzy i wartości pieniężnych dokonywanych, stawianych do dyspozycji lub wypłacanych po dniu 31 grudnia 2021 r.

10. Przepisy art. 17 ust. 1 pkt 50c i art. 26 ust. 1aa pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 21 ust. 1 pkt 130c i art. 41 ust. 24 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3 stosuje się również do wypłat (świadczeń), pieniędzy, wartości pieniężnych oraz należności, dokonywanych, stawianych do dyspozycji lub wypłacanych po dniu 31 grudnia 2022 r. z tytułu obligacji wyemitowanych przez Skarb Państwa w emisji danej serii przed dniem 1 stycznia 2019 r.

11. Przepisy art. 28n ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 28r ust. 3 oraz art. 28t ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dochodów uzyskanych po dniu 30 czerwca 2022 r. przez podatników opodatkowanych ryczałtem od dochodów spółek, których rok podatkowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2021 r.

12. Przepisy art. 38hb ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r.

13. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2023 r., a zakończy się po dniu 31 grudnia 2022 r., stosują do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 24. 1. W przypadku transakcji kontrolowanych i transakcji innych niż transakcje kontrolowane z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, przepisy:

- 1) art. 11b pkt 1, art. 11i, art. 11k ust. 2a, art. 11o, art. 11q ust. 1a i 3a, art. 11s ust. 4 i art. 11t ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 23n, art. 23u, art. 23w ust. 2a, art. 23za, art. 23zc ust. 1a i 3a, art. 23ze ust. 4 oraz art. 23zf ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – stosuje się do tych transakcji rozpoczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2021 r. lub rozpoczętych po dniu 31 grudnia 2020 r., w zakresie tej części tych transakcji, które są realizowane w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2020 r.

2. W przypadku transakcji kontrolowanych i transakcji innych niż transakcje kontrolowane z zagranicznym zakładem położonym na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, przepisy:

- 1) art. 11b pkt 1, art. 11i, art. 11k ust. 2a, art. 11o, art. 11q ust. 1a i 3a, art. 11s ust. 4 i art. 11t ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 23n, art. 23u, art. 23w ust. 2a, art. 23za, art. 23zc ust. 1a i 3a, art. 23ze ust. 4 oraz art. 23zf ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– stosuje się do tych transakcji rozpoczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2023 r. lub rozpoczętych po dniu 31 grudnia 2022 r., w zakresie tej części tych transakcji, które są realizowane w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2022 r.

Art. 25. 1. Przepisy art. 21 ust. 48, art. 31d i art. 45cd ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia, ust. 2, 2a i 6 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r.

2. Przepisy art. 30 ust. 1 pkt 4, art. 41 ust. 11 i art. 45cd ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2023 r.

3. Dane o liczbie dzieci i ich numerach PESEL, a w przypadku braku tych numerów – o imionach, nazwiskach oraz datach urodzenia dzieci, podlegają udostępnieniu na podstawie art. 45cd ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w informacji, o której mowa w art. 21 ust. 46 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3, od dnia 15 lutego 2024 r.

Art. 26. 1. Przepis art. 84a ustawy zmienianej w art. 4 stosuje się do informacji o czynnościach notarialnych, o których mowa w tym przepisie, obejmujących akty notarialne, akty poświadczenia dziedziczenia i europejskie poświadczenia spadkowe odpowiednio sporządzone albo zarejestrowane po dniu 28 lutego 2023 r.

2. Notariusze mogą przekazywać według wzoru informacji udostępnionego na podstawie art. 78 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11 informacje o czynnościach notarialnych, o których mowa w art. art. 84a § 1 ustawy zmienianej w art. 4, obejmujące akty notarialne, akty poświadczenia dziedziczenia i europejskie poświadczenia spadkowe odpowiednio sporządzone albo zarejestrowane w okresie od dnia 15 grudnia 2022 r. do dnia 28 lutego 2023 r.

3. W okresie od dnia 15 grudnia 2022 r. do dnia 30 czerwca 2023 r. informacje o czynnościach notarialnych, o których mowa w art. art. 84a § 1 ustawy zmienianej w art. 4, przekazywane przez notariuszy według wzoru informacji udostępnionego na podstawie art. 78 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11, zawierają również edytowalną treść aktów notarialnych, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i zarejestrowanych europejskich poświadczeń spadkowych, z wyłączeniem załączników.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2:

1) przepisy art. 84a § 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4 stosuje się odpowiednio;

- 2) przepisów art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, art. 84 § 1 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, i art. 10 ust. 3a pkt 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym, nie stosuje się.

5. Do dnia 30 września 2023 r. Krajowa Rada Notarialna przekazuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej elektroniczne wypisy aktów notarialnych, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i zarejestrowanych europejskich poświadczeń spadkowych umieszczone, w okresie od dnia 1 marca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2023 r., przez notariuszy w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych na podstawie art. 84a § 3 ustawy zmienianej w art. 4.

Art. 27. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 26 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 41 ust. 28 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 41 ust. 28 ustawy zmienianej w art. 3, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2023 r., i mogą być w tym czasie zmieniane.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, art. 84 § 2 ustawy zmienianej w art. 4 oraz art. 10 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, art. 84 § 2 ustawy zmienianej w art. 4 oraz art. 10 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r., i mogą być w tym czasie zmieniane.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 146d ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 niniejszej ustawy albo art. 146ee ustawy zmienianej w art. 7, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2024 r., i mogą być w tym czasie zmieniane.

Art. 28. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 6 lit. b i c i pkt 7–9 oraz art. 3 pkt 5 lit. b i c i pkt 6–8, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.;
- 2) art. 1 pkt 3–5 i pkt 6 lit. a i d, pkt 28 i 34, art. 3 pkt 2–4 i pkt 5 lit. a, pkt 14 i 17, art. 5 pkt 2, art. 8 oraz art. 13 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 3) art. 7 pkt 2, art. 15–19 i art. 27 ust 3, które wchodzi w życie z dniem 30 października 2022 r.;

- 4) art. 7 pkt 1, art. 9, art. 10, art. 14 i art. 20–22, które wchodzi w życie z dniem 31 października 2022 r.;
- 5) art. 4 pkt 3 w zakresie art. 84a § 1 i 2, art. 11 i art. 26 ust. 1–4, które wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 2022 r.;
- 6) art. 2, art. 4 pkt 2, pkt 3 w zakresie art. 84a § 3, 5 i 6, art. 6 i 27 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2023 r.;
- 7) art. 4 pkt 3 w zakresie art. 84a § 4 i art. 26 ust. 5, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2023 r.

Uzasadnienie

1) Część ogólna – potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Przedłożony projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia:

1. 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.), dalej: „**ustawa CIT**”,
2. 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2021 r. poz. 1043), dalej: „**ustawa o podatku od spadków i darowizn**”,
3. 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.), dalej: „**ustawa PIT**”,
4. 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.), dalej: „**Ordynacja podatkowa**”,
5. 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1993, z późn. zm.), dalej: „**ustawa o ryczałcie**”,
6. z 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 111, z późn. zm.), dalej: „**ustawa o PCC**”,
7. 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.), dalej: „**ustawa o VAT**”,
8. 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.), dalej: „**ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej**”,
9. 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.); dalej: „**ustawa o podatku akcyzowym**”,
10. 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 761, z późn. zm.); dalej: „**ustawa o podatku od sprzedaży detalicznej**”,
11. 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, z późn. zm.), dalej: „**ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu**”,
12. 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 2105, z późn. zm.), dalej: „**ustawa z 29 października 2021 r.**”,
13. 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1265), dalej: „**ustawa z 9 czerwca 2022 r.**”,
14. 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznosciowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. 1488), dalej: „**ustawa o finansowaniu społecznosciowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom**”.

Wspieranie rozwoju gospodarczego Polski, wzmocnienie jej wizerunku jako miejsca atrakcyjnego dla inwestycji, jest stałym wyzwaniem wymagającym działań ze strony Państwa. Jednym z możliwych obszarów w tym zakresie jest przestrzeń podatkowa.

Z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego wynika, że władzy ustawodawczej przysługuje

prawo decyzji w kształtowaniu dochodów i wydatków państwa i że ma ona w tej dziedzinie szeroką swobodę wyboru pomiędzy różnymi konstrukcjami zobowiązań podatkowych. Trybunał wielokrotnie wskazywał, iż w prawie podatkowym decydującą rolę odgrywa zasada sprawiedliwości podatkowej, wyrażająca się między innymi powszechnością i równością opodatkowania. Ustawodawca ma zatem znaczną swobodę w określaniu w ustawie stanów faktycznych, stanowiących podstawę opodatkowania lub podstawę ulgi podatkowej oraz generalnie swobodę w kształtowaniu poszczególnych konstrukcji prawnopodatkowych. O zakresie i przedmiocie opodatkowania oraz o zakresie i przedmiocie ulg podatkowych nie decydują przesłanki o charakterze prawnym, lecz przesłanki ekonomiczne i społeczne¹.

Ustawodawca jest uprawniony do stanowienia prawa odpowiadającego założonym celom politycznym i gospodarczym. Polityka podatkowa powinna być zaś kształtowana w taki sposób, aby ustanowiony system podatkowy zapewniał państwu systematyczne dochody umożliwiające realizację założonych wydatków, a jednocześnie wpływał na gospodarcze i społeczne zachowania podatników.

Istniejący system podatkowy ukształtowany na początku lat 90. XX wieku ulegał stopniowym, sukcesywnym modyfikacjom wynikającym ze zmieniających się warunków gospodarczych, otoczenia prawnego, a także przemian geopolitycznych.

Szczególnego podkreślenia wymaga, że punktem wyjścia i tym samym podbudową do stworzenia wielu wprowadzonych w ostatnim czasie regulacji w podatku dochodowym była zgoła inna rzeczywistość społeczno-gospodarcza, ale również sytuacja geopolityczna. W związku z tym przyjęte wówczas założenia i zastosowana do nich metodologia, w okolicznościach tak nowych, odmiennych i nieprzewidywalnych uwarunkowań spowodowanych konfliktem zbrojnym na Ukrainie, mogą aktualnie zostać zweryfikowane, w tym pod kątem ich wpływu na sytuację podmiotów działających w obrocie gospodarczym.

Projektowana ustawa ma na celu udoskonalenie przepisów dotyczących opodatkowania dochodów osób prawnych (oraz na zasadzie analogicznego odwzorowania, także niektórych przepisów w podatku dochodowym od osób fizycznych i zryczałtowanym podatku dochodowym) w sposób, który uczyni je bardziej przejrzystymi i jednocześnie zapewni ich większą efektywność z punktu widzenia ich stosowania i celu, jakiemu mają służyć.

Projekt wprowadza ponadto zmiany w: ustawie o podatku od spadków i darowizn, Ordynacji podatkowej, ustawie o PCC, ustawie o VAT, ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej, ustawie o podatku akcyzowym, ustawie o podatku od sprzedaży detalicznej, ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawie z 29 października 2021 r., ustawie z 9 czerwca 2022 r., a także ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom.

Proponowane w projekcie regulacje uwzględniają postulaty zmian i sygnały pochodzące od podatników podatku dochodowego, w tym zarówno małych, średnich, jak również dużych podmiotów oraz organizacji społecznych i zawodowych. Postulaty te dotyczą w szczególności

¹ Por. wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 maja 1996 r. sygn. akt K.22/95 i z dnia 12 stycznia 1995 r. sygn. akt K.12/94.

potrzeby uproszczenia systemu podatkowego i doprecyzowania niektórych obowiązujących przepisów.

Przedkładany projekt ustawy wprowadza zatem regulacje o charakterze naprawczym i doprecyzującym istniejące rozwiązania, w tym m.in. odracza stosowanie niektórych instytucji, obowiązujących od 1 stycznia 2022 r., zaproponowanych w ustawie z 29 października 2021 r. Jednocześnie, odzwierciedlenie - w aktualnym kształcie projektu - sygnałów co do oczekiwań społecznych, nie wyklucza kolejnych zmian, które będą służyć realizacji głównego celu tej inicjatywy legislacyjnej, jakim jest osiągnięcie większej przejrzystości systemu podatkowego. Działanie to będzie sprzyjało również urzeczywistnieniu idei sprawiedliwego systemu podatkowego, a ponadto powinno przyczynić się, w dłuższej perspektywie, do sukcesywnego rozwoju gospodarczego.

Do zmian, o których mowa powyżej, zaliczyć należy następujące rozwiązania:

- 1) modyfikacja i odroczenie wejścia w życie przepisów o minimalnym podatku dochodowym (art. 24ca ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 1, 2 lit. b, 3-8, ust. 3 pkt 1-3, ust. 3a, ust. 10 pkt 2 i 3, ust. 14 pkt 4, 5 lit. c i d, pkt 6-12 i ust. 15a oraz art. 38hb ustawy CIT),
- 2) zmiana terminu aktualizacji indywidualnych danych podatnika (art. 27b ust. 8 ustawy CIT),
- 3) uchylenie przepisów o tzw. „ukrytej dywidendzie” (art. 2 pkt 31 lit. a tiret trzecie i lit. b ustawy z 29 października 2021 r.),
- 4) zmiana przepisów dotyczących obowiązku dokumentacyjnego w zakresie tzw. pośrednich transakcji rajowych (art. 11o ustawy CIT i art. 23za ustawy PIT),
- 5) zmiana przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych (CFC) w zakresie wyeliminowania wątpliwości co do zasad ustalania dochodu CFC (art. 24a ust. 6c, ust. 11), zbycia aktywów w trakcie roku (art. 24a ust. 3f) oraz zmiany mające na celu odpowiednie ujęcie dodatkowych przesłanek CFC wprowadzonych ustawą z 21 października 2021 r. (art. 24a ust. 2 pkt 3 i ust. 3a), jak również analogiczna zmiana art. 30f ustawy PIT (art. 30f ust. 2 pkt 3, ust. 3a, ust. 3f, ust. 7c, ust. 12 ustawy PIT),
- 6) zmiana przepisów dotyczących opodatkowania podatkiem od przerzuconych dochodów (art. 24aa ust. 1, 2, 2a, 2b, 3, 3a, 5, 7, 8, 10, 13, 14 i 15 ustawy CIT),
- 7) uchylenie niektórych obowiązków płatników w zakresie opodatkowania u źródła odsetek i dyskonta od skarbowych papierów wartościowych oraz uelastycznienie konstrukcji oświadczenia płatników (emitentów) wyłączającego obowiązek stosowania mechanizmu *pay & refund* (art. 26 ustawy CIT oraz art. 41 ustawy PIT),
- 8) zmiany w rozliczaniu kosztów finansowania dłużnego w kosztach podatkowych (art. 15c ust. 1 i art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT),
- 9) zmiana przepisów dotyczących polskiej spółki holdingowej (PSH) (art. 24m i art. 24n ustawy CIT),

- 10) zmiany w przepisach dotyczących ulgi na zatrudnienie innowacyjnych pracowników o charakterze dostosowawczym, wynikające ze zmian wprowadzonych w ustawie PIT (art. 18db ust. 2 ustawy CIT),
- 11) zmiany w przepisach dotyczących ulgi na dokonanie pierwszej oferty publicznej (art. 18ed ustawy CIT),
- 12) zmiany w przepisach dotyczących obowiązku przesyłania ksiąg i ewidencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej (art. 9 ust. 1c ustawy CIT),
- 13) uproszczenie przepisów o tzw. „uldze na złe długi” (art. 18f ust. 19 ustawy CIT, art. 26i ust. 19 ustawy PIT i art. 11 ust. 18 ustawy o ryczałcie) jak również ich doprecyzowanie (art. 18f ust. 1a i ust. 2 ustawy CIT),
- 14) zmiana przepisów dotyczących opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek (art. 7aa ust. 5 pkt 1 i ust. 9 pkt 4, art. 28j ust. 1 pkt 3 lit. b, ust. 3 pkt 2 i ust. 5, art. 28m ust. 4a i 5, art. 28n ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 28r ust. 3 oraz art. 28t ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy CIT),
- 15) zmiana przepisu dotyczącego terminu opłacenia składek z tytułu przychodów ze stosunku pracy i zrównanych, w części finansowanej przez płatnika, składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (art. 15 ust. 4h ustawy CIT),
- 16) zmiana przepisów dotyczących procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków (art. 24b ust. 15 i 16 ustawy CIT i art. 30g ust. 15 i 16 ustawy PIT),
- 17) doprecyzowanie przepisów w zakresie, w jakim nakładają na Ministra Finansów obowiązki udostępniania wzorów deklaracji (art. 28a ust. 1 i 2 ustawy CIT, art. 45b ust. 1 i 2 ustawy PIT, art. 52 ust. 1 i 2 ustawy o ryczałcie oraz art. 84 ust. 2-4 ustawy z 29 października 2021 r.),
- 18) zmiana przepisu dotyczącego obowiązku przekazywania do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego informacji o umowach z nierezydentami, w przypadku obowiązku składania informacji o cenach transferowych (art. 82 § 1c Ordynacji podatkowej),
- 19) zmiana ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej poprzez uregulowanie sytuacji, gdy ubezpieczony przedsiębiorca (ryczałtowiec) nie przekaże do ZUS informacji o miesięcznym przychodzie z działalności gospodarczej (art. 81 ust. 2zc ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej),
- 20) doprecyzowanie przepisów dotyczących rozliczania strat przez spółki tworzące podatkowe grupy kapitałowe (PGK) (art. 69b ustawy z 29 października 2021 r.),
- 21) zmiana porządkująca przepisy ustawy PIT dotyczące oświadczeń i wniosków, jakie podatnicy składają płatnikom w celach poboru zaliczek na podatek, a także w zakresie części podatku należnego przekazywanego na rzecz organizacji pożytku publicznego (wzrost z 1% do 1,5%) (art. 1 pkt 20 i pkt 37 lit b oraz art. 18a ustawy z 9 czerwca 2022 r.),

- 22) zmiana dostosowująca przepisy ustawy PIT dotyczące sporządzania przez administrację podatkową zeznania podatkowego o możliwość udostępnienia także nowej informacji o dzieciach uprawniających podatnika do ulgi dla rodzin 4+ (PIT-DZ) w usłudze Twój e-PIT (art. 45cd ustawy PIT),
- 23) zmiana polegająca na rozszerzeniu uprawnień płatnika do składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty (ustawa PIT),
- 24) zmiana przepisów dotyczących pierwszego terminu składania JPK/CIT w przypadku wcześniejszego zakończenia roku podatkowego (art. 66 ust. 3 i art. 89 pkt 4 i 5 ustawy z 29 października 2021 r.),
- 25) zmiana przepisów związana z koniecznością wydłużenia wprowadzonych działań antyinflacyjnych oraz utrzymania stawek VAT na dotychczasowym poziomie w związku z ciągłym wzrostem inflacji oraz negatywnymi dla polskiej gospodarki i społeczeństwa skutkami wojny prowadzonej w Ukrainie (art. 146da-146dc i art. 146ea-146ee ustawy o VAT; art. 163d, art. 164a, art. 164b ustawy o podatku akcyzowym; art. 11b ustawy o podatku od sprzedaży detalicznej; art. 79 ustawy o finansowaniu społeczeństwowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom),
- 26) zmiana przepisów zmierzająca do digitalizacji obowiązków informacyjnych notariuszy w zakresie zdarzeń prawnych zawartych w aktach notarialnych, aktach poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeniach spadkowych (art. 84 § 1 i 2 oraz art. 84a Ordynacji podatkowej, art. 18 ust. 2 pkt 4 i ust. 5 pkt 3 ustawy o podatku od spadków i darowizn, art. 10 ust. 3a pkt 3 i ust. 4 pkt 3 ustawy o PCC i art. 72 ust. 6 pkt 7a ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu).

Poniżej przedstawiono szczegółowe omówienie projektowanych regulacji, w ujęciu tematycznym, wskazującym cel wprowadzanych rozwiązań.

I. Ogólne omówienie zmian

1) Modyfikacja i odroczenie stosowania przepisów o minimalnym podatku dochodowym (ustawa CIT)

Z dniem 1 stycznia 2022 r. wprowadzona została nowa forma opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym. W świetle art. 24ca ustawy CIT podatek ten, w wysokości 10% podstawy opodatkowania, skierowany jest do podatników będących spółkami² oraz podatkowymi grupami kapitałowymi, mających siedzibę lub zarząd na terytorium Polski, którzy w ramach działalności operacyjnej ponoszą stratę lub wykazują określony niski wskaźnik dochodowości (udział dochodów w przychodach w wysokości nieprzekraczającej

² spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne, proste spółki akcyjne, spółki komandytowo-akcyjne i spółki komandytowe.

1%).

Rozwiązanie to miało służyć ograniczeniu działań optymalizacyjnych poprzez opodatkowanie na poziomie minimalnym tych podatników, u których określony dochód lub strata występują permanentnie, a zatem z dużym prawdopodobieństwem w sposób zamierzony. Celem tej regulacji było przy tym ograniczenie nieuzasadnionego wspierania pozycji biznesowej największych grup kapitałowych, z równoczesnym zmniejszeniem bariery wejścia na rynek dla nowych przedsiębiorstw. Działanie to miało także wpłynąć na zwiększenie dochodów budżetowych (m.in. z uwagi na wyeliminowanie zagranicznej luki w podatku CIT³), stanowiąc przy tym odzwierciedlenie intencji i kierunku wskazanego przez państwa grupy OECD w zakresie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania.

Przepisy art. 24ca ustawy CIT w założeniu miały uwzględniać specyfikę działalności, w których niska rentowność (lub strata) wynika z obiektywnych przesłanek (np. dotyczących cen regulowanych przez państwo lub wynikających z notowań surowców), jak również określonych grup podatników (np. przedsiębiorstw finansowych, z uwagi na charakter ich działalności). Przewidziano ponadto szereg wyłączeń podmiotowo-przedmiotowych, wśród których można wymienić m.in: podatników rozpoczynających prowadzenie działalności (zarówno start-upy, nowe spółki zakładane przez polskie firmy, jak i podmioty wchodzące na polski rynek), czy podatników z prostą strukturą właścicielską.

Przyjęta konstrukcja podatku, w której znalazły się liczne zwolnienia podmiotowe oraz wyłączenia określonych przychodów i kosztów z wyliczania wskaźnika dochodowości (straty) powodowała zatem, iż rozwiązaniem tym z założenia miało zostać objęte tylko kilka procent podatników.

Jednak w obliczu trwającego konfliktu zbrojnego na Ukrainie i związanych z nim, już obecnie odczuwalnych, negatywnych konsekwencji dla gospodarki, jak również mając na uwadze widoczne nadal w niektórych obszarach skutki gospodarcze pandemii, a także liczne apele działających w obrocie podmiotów gospodarczych, dotychczasowe uzasadnienie dla wprowadzenia omawianej regulacji zostało ponownie przeanalizowane i poddane ocenie.

Należy zauważyć, że według analityków Polskiego Instytutu Ekonomicznego (PIE)⁴ „(...) 42% firm odczuwa niepokój związany z inwazją Rosji na Ukrainę. (...) Część przedsiębiorstw już teraz boryka się z problemami związanymi z przerwanyimi łańcuchami dostaw czy brakiem pracowników. Co trzecia firma zmaga się z niedostępnością produktów, szczególnie w branży budowlanej (52%) oraz w handlu (41%). Agresja rosyjska z pewnością przyczyni się do wzrostu cen paliw, energii oraz zbóż. Aktualnie wzrost cen energii stanowi problem dla 70% firm. Obawy widać szczególnie w branży TSL (transport, spedycja, logistyka). Niepokój widoczny jest również w branży budowlanej, gdzie 42% przedsiębiorstw wskazuje na duże lub bardzo

³ Zgodnie z raportem Polskiego Instytutu Ekonomicznego „Luka CIT w Polsce w latach 2014-2018”, luka w podatku CIT wyniosła w 2018 r. 22 mld zł.

⁴ Badanie przeprowadzone na potrzeby comiesięcznego odczytu Miesięcznego Indeksu Konjunktury realizowanego przez PIE we współpracy z Bankiem Gospodarstwa Krajowego (BGK) <https://mik.pie.net.pl/>

*duże zagrożenie dla prowadzonej działalności. Sporą barierą ograniczającą funkcjonowanie jest utrata pracowników, którzy pochodzili z Ukrainy. (...)*⁵

W efekcie, w sytuacji gdy uwarunkowania polityczno-gospodarcze mają znaczący wpływ na globalną gospodarkę i tym samym na funkcjonujące w jej przestrzeni podmioty, co jest szczególnie nasilone w odniesieniu do Polski, realizowanie przyjętych uprzednio założeń i wprowadzanie aktualnie w życie przepisów dotyczących minimalnego podatku dochodowego nie jest wskazane. W obecnych okolicznościach (przerwane łańcuchy dostaw, utrata rynków zbytu, nienotowane w XXI w. poziomy CPI i PPI, ryzyko powstania spirali płacowo-cenowej, wysoka inflacja itp.), mogłoby to spowodować bardzo niekorzystne, a niekiedy nieodwracalne skutki dla działających w Polsce przedsiębiorstw spełniających warunki do objęcia ich przedmiotową regulacją. Stanowiłoby to istotne zagrożenie dla ich funkcjonowania, względnie konieczność radykalnego zwiększenia kosztów łańcucha dostaw, co mogłoby doprowadzić do zamykania działalności z powodu obniżonej konkurencyjności wobec sieci zagranicznych.

Wobec przedstawionych uwarunkowań, projekt przewiduje zwolnienie z minimalnego podatku dochodowego, o którym mowa w art. 24ca ustawy CIT w okresie 2 lat (art. 38hb ustawy CIT).

Jednocześnie, nie wyklucza to wprowadzenia zmian w konstrukcji samego rozwiązania. Przepisy w obecnym kształcie powodują bowiem w szczególności, że minimalnym podatkiem dochodowym mogą być objęte podmioty, których wyniki podatkowe (strata lub niski poziom dochodowości) nie zawsze są rezultatem działań optymalizacyjnych. Proponowane w projekcie zmiany zmierzają do tego, aby w jak najszerszym stopniu uwzględnić okoliczności, które świadczą lub mogą świadczyć o tym, iż niższy niż założony przez ustawodawcę poziom rentowności ma swoje gospodarcze uzasadnienie, a tym samym ryzyko, iż jego przyczyną są działania optymalizacyjne nie jest znaczne.

Proponuje się zatem wprowadzenie takich modyfikacji w obowiązujących przepisach, które zbliżą obecną regulację do celów, które miała ona realizować.

Projektowane rozwiązania mają w szczególności na celu:

- korektę przepisów budzących wątpliwości interpretacyjne lub prowadzących do rezultatów sprzecznych z ideą regulacji o minimalnym podatku dochodowym,
- większe uwzględnienie specyfiki poszczególnych branż,
- wzmocnienie ukierunkowania omawianej regulacji na faktyczne przypadki unikania opodatkowania,
- uzyskanie efektu większej przewidywalności tych regulacji,

i w konsekwencji

- osiągnięcie sprawiedliwości, stabilności oraz przejrzystości tych przepisów.

Wprowadzane zmiany polegają m.in. na:

- podwyższeniu, do 2%, wskaźnika rentowności i zmianie metodologii jego wyliczania

⁵<https://obserwatorgospodarczy.pl/2022/03/02/pie-42-firm-w-polsce-obawia-sie-wplywu-wojny-na-prowadzona-dzialalnosc-gospodarcza/> ;
<https://inwestycje.pl/biznes/42-firm-obawia-sie-negatywnego-wplywu-wojny-na-ukrainie-na-ich-dzialalnosc/>

poprzez wyłączenie:

- z kosztów uzyskania przychodów opłat z tytułu umowy leasingu, w tym odpisów amortyzacyjnych od środka trwałego wykorzystywanego na podstawie umowy określonej w art. 17a pkt 1, jeżeli odpisów amortyzacyjnych dokonuje korzystający,
 - z przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów wartości należności handlowych zbywanych na rzecz podmiotów z branży faktoringowej,
 - z kosztów uzyskania przychodów określonej wartości kosztów z tytułu wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne oraz wpłat do PPK,
 - z kosztów uzyskania przychodów wzrostu wartości energii elektrycznej, ciepłej i gazu przewodowego w odstępach rocznych, czy
 - wartości podatku akcyzowego (przy uwzględnieniu także obrotu wyrobami akcyzowymi), podatku od sprzedaży detalicznej, podatku od gier, opłaty paliwowej, opłaty emisyjnej;
- zmianie dotychczasowego wskaźnika przychodów na potrzeby ustalania podstawy opodatkowania z jednoczesnym wprowadzeniem alternatywnej podstawy opodatkowania – wg wyboru podatnika, tj.:
 - podstawa opodatkowania to 1,5% przychodów + koszty pasywne tj. finansowanie dłużne i usługi niematerialne (stawka podatku 10%) albo
 - podstawa opodatkowania to 3% przychodów (stawka podatku 10%);
 - modyfikacji dotychczasowych wyłączeń i rozszerzeniu tego katalogu dodatkowo m.in. o:
 - podatników CIT, których roczne przychody nie przekraczają 2.000.000 euro (tj. tzw. małych podatników),
 - spółki komunalne,
 - podatników, jeżeli większość przychodów zostało osiągniętych w związku ze świadczeniem usług ochrony zdrowia,
 - podatników, których rentowność w 1 z 3 ostatnich lat podatkowych była powyżej wskaźnika 2%, czy
 - podatników postawionych w stan upadłości, likwidacji lub objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym.

Odnosząc się do przyczyn przewidzianego w projekcie podniesienia wskaźnika rentowności z 1% do 2% należy zauważyć, iż zgodnie z danymi GUS⁶ w okresie styczeń – grudzień 2021 r. wskaźnik rentowności sprzedaży brutto przedsiębiorstw niefinansowych zwiększył się z 4,8% do 5,8%, wskaźnik rentowności obrotu brutto z 4,4% do 6,7%, a wskaźnik rentowności obrotu netto z 3,6% do 5,6%.

„(...)Największą poprawę wskaźnika rentowności obrotu netto odnotowano m.in. w górnictwie i wydobywaniu (z minus 5,5% do 7,7%), zakwaterowaniu i gastronomii (z minus 7,7% do 5,3%), informacji i komunikacji (z 9,1% do 15,2%), pozostałej działalności usługowej (z minus

⁶ „Wyniki finansowe przedsiębiorstw niefinansowych 01–12 2021 r.”

1,3% do 4,4%), administrowaniu i działalności wspierającej (z 3,9% do 7,7%), budownictwie (z 4,6% do 7,8%), transporcie i gospodarce magazynowej (z 1,5% do 4,1%), działalności profesjonalnej, naukowej i technicznej (z 6,9% do 9,1%), dostawie wody; gospodarowaniu ściekami i odpadami; rekultywacji (z 7,1% do 8,9%) oraz w przetwórstwie przemysłowym (z 4,1% do 5,8%). Pogorszenie wskaźnika rentowności obrotu netto odnotowano w obsłudze rynku nieruchomości (z 6,2% do 5,5%).(...)"

Z danych podatkowych zawartych w deklaracjach CIT-8 wynika zaś, iż w 2019 r. rentowność dla celów podatkowych (udział dochodu w przychodach) wynosiła 6%, zaś w 2020 r. 7%.

Powyższe wskaźniki oznaczają, że obecny poziom rentowności jest zdecydowanie niższy niż średnia rentowność wynikająca z danych GUS. Trudno w świetle tych danych zakładać, aby poziom 1% rentowności był jakkolwiek granicą uzasadniającą działania optymalizacyjne. Jednocześnie mimo tego podnoszone są zarzuty, iż nie uwzględnia on sytuacji poszczególnych branż charakteryzujących się permanentną niską rentownością (np. handel i dystrybucja).

Ponadto, obecny poziom rentowności jest nieadekwatny do przyjętego składnika podstawy opodatkowania w postaci 4% wartości osiągniętych przychodów z działalności „operacyjnej” (skutkujących opodatkowaniem na poziomie co najmniej 0,4% tych przychodów – 4% x 10% od podstawy opodatkowania). Przy tak ustalonych parametrach efektywna stopa opodatkowania (ETR) spółki o rentowności 0,99% wynosi 40,4% (przy nominalnej stawce podatku CIT na poziomie 19%), gdy średnia relacja podatku do przychodów podmiotów z listy MF o rentowności w przedziale od 1% do 2% wynosi 0,2471 (2020 r.). Sytuacja ta prowadzi do postrzegania minimalnego podatku dochodowego jako „kary” za niską rentowność i w praktyce prowadzi do sytuacji, w której podatek spółki o rentowności niższej (np. 0,99) będzie (średnio ok. dwukrotnie) wyższy niż spółki o rentowności 1,01%. Przy czym, jak wskazano, trudno racjonalnie zakładać, że różnica rentowności między tymi dwoma spółkami jest spowodowana stosowaniem przez tą pierwszą optymalizacji podatkowej (z kolei druga tej optymalizacji nie stosuje);

Jednocześnie, proponowane zwiększenie wskaźnika rentowności decydującego o „wejściu” w zakres opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym jest mitygowane przez pozostałe zawarte w projekcie rozwiązania, tj. w szczególności liberalizację sposobu liczenia rentowności, dodatkowe wyłączenia spod tego podatku, jak również uproszczenie sposobu kalkulacji podstawy opodatkowania podatkiem minimalnym (alternatywna podstawa opodatkowania).

Celem takiego działania (podniesienie wskaźnika dochodowości przy jednoczesnej modyfikacji sposobu jego wyliczenia) jest dążenie do lepszego ukierunkowania tej regulacji na realizację zakładanego celu. Chodzi w tym przypadku o niewyłączenie „na starcie” z jej zakresu podatników, których przedmiot działalności uzasadnia osiągnięcie rentowności wyższej niż 1%. Jednocześnie proponowany system rozwiązań mitygujących zmierza do „wyłapania” sytuacji, w przypadku których zachodzi duże prawdopodobieństwo, iż niższa niż zakładana rentowność (lub strata) ma swoje uzasadnienie gospodarcze.

Dodatkowego wyjaśnienia wymaga wprowadzenie w art. 24ca ust. 14 ustawy CIT kolejnych zwolnień podmiotowych. Należy wskazać, że podobnie jak dotychczasowe wyłączenia z tego

opodatkowania, również nowe propozycje nie stoją w sprzeczności z założeniami postawionymi dla tej regulacji.

Konstrukcja minimalnego podatku dochodowego u podstaw miała (i nadal ma) na celu zminimalizowanie zjawiska praktyk optymalizacyjnych, w tym m.in. w sytuacjach skutkujących wykazywaniem straty w sposób ciągły. Wprawdzie naturalnym elementem rzeczywistości gospodarczej jest ponoszenie straty z działalności, jednak w przypadku gdy zjawisko to ma charakter powtarzalny a wręcz permanentny regulacja o podatku minimalnym powinna znaleźć zastosowanie.

Proponowane zwolnienia skierowane są do podatników, którzy ze względu na charakter funkcjonowania, czy strukturę właścicielską nie działają (z uwagi na brak ku temu przesłanek i uzasadnienia) z zamiarem unikania opodatkowania (np. mali podatnicy – ze względu na zakres prowadzonej działalności i prostą strukturę powiązań powodującą nieopłacalność i niecelowość takich działań; spółki komunalne – ze względu na strukturę własnościową z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, a także cele jakim służą, tj. usługi komunalne w szerokim rozumieniu, w tym fakt, że znaczna część działalności takich podmiotów ma charakter regulowany, czy podmioty świadczące usługi ochrony zdrowia – o zbliżonej do spółek komunalnych charakterystyce, bowiem działające dla dobra ogółu społeczeństwa, w dużej mierze poprzez świadczenia o regulowanym charakterze). Zaproponowane wyłączenia wynikają zatem z specyfiki poszczególnych branż i są zgodne z celem przepisów o minimalnym podatku dochodowym.

Należy przy tym zaznaczyć, że zwolnienie z tej daniny nie oznacza wyłączenia generalnie z systemu podatku CIT, który jest wciąż należny i wyliczany na zasadach ogólnych, a także przy uwzględnieniu szczególnych regulacji (np. dotyczących podatku od przychodów z budynków z art. 24b ustawy CIT).

Trudno zatem *a priori* mówić o korzyści podatkowej wynikającej z wyłączenia spod minimalnego podatku dochodowego, czy zakładać, że dany podmiot stracił lub zyskał. Nie sposób przesądzić również, że każdorazowo podstawowy CIT będzie wartością niższą, w szczególności w kontekście szeregu korzystnych rozwiązań jakie przewiduje zmieniany art. 24ca ustawy CIT (np. wyłączenia ze wskaźnika rentowności, wyłączenia z podstawy opodatkowania, czy alternatywna formuła ustalania podstawy opodatkowania), mogących finalnie wykluczyć podatnika z zakresu tej regulacji. Podkreślenia wymaga również, że w przypadku wystąpienia minimalnego podatku dochodowego jest on odliczany od „klasycznego” podatku CIT w ciągu kolejnych 3 lat podatkowych następujących bezpośrednio po roku, za który podatnik wpłacił minimalny podatek dochodowy.

Dokonanie jednoznacznej oceny w zakresie rzeczywistego oddziaływania tych przepisów na konkretną jednostkę, wymagałoby więc zestawienia konkretnej sytuacji danego podatnika w ramach całego systemu opodatkowania uregulowanego w ustawie CIT.

Należy przy tym podkreślić, że ideą przyświecającą wprowadzeniu tej szczególnej formy podatku było opodatkowanie na poziomie minimalnym tych podatników, u których określony dochód lub strata występują permanentnie, powtarzalnie, a zatem z dużym prawdopodobieństwem w sposób kierunkowo zaplanowany. W świetle zatem celu

minimalnego podatku dochodowego, w kontekście całego systemu opodatkowania CIT, a także biorąc pod uwagę charakter i specyfikę funkcjonowania podmiotów wymienionych w ust. 14, nie zachodzą okoliczności wskazujące na faworyzowanie określonej grupy podatników, czy różnicowanie sytuacji podmiotów znajdujących się w tym samym położeniu faktycznym i prawnym. Brak jest uzasadnienia dla kreowania takich rozróżnień.

2) Zmiana terminu aktualizacji indywidualnych danych podatnika (ustawa CIT)

Zmiana proponowana w art. 27b ust. 8 ustawy CIT ma na celu usprawnienie procesu aktualizacji gromadzonych indywidualnych danych podatników podatku dochodowego od osób prawnych. Dane te wynikają z zeznań podatkowych złożonych w poprzednim roku kalendarzowym, są podawane do publicznej wiadomości w terminie do dnia 30 września i podlegają aktualizacji kwartalnie – według stanu na pierwszy dzień miesiąca, w którym kończy się dany kwartał roku kalendarzowego.

Doświadczenia w stosowaniu przedmiotowej regulacji wskazują jednak, że zasadna jest zmiana mająca na celu niższą częstotliwość dokonywania aktualizacji (coroczną) opublikowanych danych.

3) Uchylenie przepisów o „ukrytej dywidendzie” (ustawa z 29 października 2021 r.)

Zawarte w ramach ustawy z 29 października 2021 r. regulacje dotyczące tzw. „ukrytej dywidendy” (wprowadzające art. 16 ust. 1 pkt 15b oraz ust. 1d i 1e ustawy CIT ze skutkiem od 1 stycznia 2023 r.) miały na celu przeciwdziałanie sytuacji, w której dystrybucja zysku do wspólników dokonywana jest w sposób powodujący zmniejszenie dochodu podatnika, poprzez zaliczenie określonej płatności do kosztów uzyskania przychodu.

W świetle art. 16 ust. 1 pkt 15b ustawy CIT, w przypadku stwierdzenia, iż wypłacane świadczenie ma charakter ukrytej dywidendy, podatnik nie miałby możliwości rozpoznania kosztów uzyskania przychodów (w wartości tego świadczenia). W ust. 1d wskazano trzy kategorie kosztów uznawanych za ukrytą dywidendę, tj.:

- 1) gdy wysokość tych kosztów lub termin ich poniesienia w jakikolwiek sposób są uzależnione od osiągnięcia zysku przez podatnika lub wysokości tego zysku lub
- 2) gdy racjonalnie działający podatnik nie poniósłby takich kosztów lub mógłby ponieść niższe koszty w przypadku wykonania porównywalnego świadczenia przez podmiot niepowiązany (...), lub
- 3) gdy koszty te obejmują wynagrodzenie za prawo do korzystania z aktywów, które stanowiły własność lub współwłasność wspólnika lub podmiotu powiązanego ze wspólnikiem przed utworzeniem podatnika.

Zgodnie z ust. 1e, dwie ostatnie przesłanki nie miałyby zastosowania, gdy suma poniesionych w roku podatkowym przez podatnika kosztów stanowiących ukrytą dywidendę, byłaby niższa niż kwota zysku brutto w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

Jednakże, jak wynika z postulatów zgłaszanych przez organizacje branżowe, przedsiębiorców i ekspertów, jak również w świetle dalszych analiz Ministerstwa Finansów, wskazane

brzmienie przepisu prowadziłoby do wątpliwości interpretacyjnych w zakresie wzajemnych zależności pomiędzy przepisami o ukrytej dywidendzie i przepisami o cenach transferowych. Regulacje w zakresie ukrytej dywidendy mogłyby znacznie utrudnić działanie grup kapitałowych świadczących na rzecz spółek zależnych usługi wsparcia, uzależnione od rentowności tych spółek, jak również wpłynąć negatywnie na świadczenie usług licencyjnych. Istotne wątpliwości budziły również potencjalnie skutki przepisów o ukrytej dywidendzie względem stosowanej na gruncie cen transferowych metody podziału zysku oraz korekty cen transferowych.

Poza aspektami wskazanymi wyżej, z uwagi na szeroki charakter przesłanek prowadzących do uznania kosztów za ukrytą dywidendę (w tym przesłanki dotyczącej korzystania z aktywów), nie można byłoby zupełnie wykluczyć sytuacji, w których zakresem przepisu objęte byłyby również inne określone transakcje uzasadnione gospodarczo, których głównym celem nie jest *de facto* transfer nadwyżek finansowych do podmiotów powiązanych.

Jednocześnie, postulaty zgłoszone przez organizacje branżowe wskazywały na konieczność ograniczenia przepisów antyabuzywnych, które mogą dotyczyć podobnych kategorii płatności. Tożsamy kategorii płatności mogłyby bowiem dotyczyć przepisy o ukrytej dywidendzie, podatku od przerzuconych dochodów i minimalnym podatku dochodowym. Ponadto, niektóre z kategorii płatności, np. koszty finansowania dłużnego, podlegają już obecnie dodatkowym ograniczeniom lub limitom.

Mając na uwadze powyższe wątpliwości i przewidywany negatywny wpływ wskazanych przepisów na działalność grup kapitałowych, jak również niepewną sytuację gospodarczą, w jakiej znalazły się wskutek wojny na Ukrainie podmioty prowadzące działalność w Polsce, zasadne jest uchylene wskazanych przepisów, tj. art. 2 pkt 31 lit. a tiret trzecie i lit. b ustawy z 29 października 2021 r.

4) Zmiana przepisów dotyczących obowiązku dokumentacyjnego w zakresie tzw. pośrednich transakcji rajowych (ustawa CIT i PIT)

Zgodnie z art. 11i ustawy CIT oraz art. 23u ustawy PIT zasadę ceny rynkowej stosuje się odpowiednio do transakcji innej niż transakcja kontrolowana z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową (tzw. bezpośrednia transakcja rajowa) lub z każdym innym podmiotem, jeżeli rzeczywisty właściciel ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową (tzw. pośrednia transakcja rajowa).

Jednocześnie przepisy art. 11o ustawy CIT oraz art. 23za ustawy PIT wprowadzają obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych dla podatników i spółek niebędących osobami prawnymi dokonujących:

- 1) bezpośredniej transakcji rajowej, jeżeli wartość tej transakcji za rok podatkowy, a w przypadku spółek niebędących osobami prawnymi – za rok obrotowy, przekracza 100.000 zł, oraz
- 2) pośredniej transakcji rajowej, jeżeli wartość tej transakcji za rok podatkowy, a w przypadku

spółek niebędących osobami prawnymi – za rok obrotowy, przekracza 500.000 zł.

Uchylenie obowiązku stosowania zasady ceny rynkowej oraz obowiązku dokumentacyjnego do pośrednich transakcji rajowych

Obecnie obowiązek dokumentacyjny w zakresie pośrednich transakcji rajowych dotyczy transakcji kontrolowanych oraz transakcji innych niż kontrolowane zarówno krajowych (pomiędzy dwoma podmiotami zlokalizowanymi w Polsce), jak i transgranicznych (pomiędzy podmiotem polskim a zagranicznym). Dla podatników oznacza to w praktyce konieczność badania rzeczywistego właściciela należności wynikającej z każdej transakcji, również tej pomiędzy podmiotami niepowiązanymi, przekraczającej progi dokumentacyjne. Dla dużych przedsiębiorstw wiąże się to często z koniecznością zbadania kilkuset lub nawet kilku tysięcy kontrahentów.

Jak wynika z postulatów zgłaszanych przez organizacje branżowe, przedsiębiorców i ekspertów, jak również w świetle dalszych analiz Ministerstwa Finansów, brzmienie wprowadzonych w 2020 r. przepisów dotyczących pośrednich transakcji rajowych prowadziłoby do nadmiernego obciążenia polskich podmiotów dokonujących transakcji, obciążenia nieproporcjonalnego w relacji do ewentualnych korzyści wynikających z pozyskania informacji przez Krajową Administrację Skarbową.

Wątpliwości interpretacyjne oraz trudności praktyczne w identyfikacji rzeczywistego właściciela należności oraz stosowania domniemania jego rezydencji w raju podatkowym mogłyby również prowadzić do pozyskiwania informacji, które nie odzwierciedlałyby rzeczywistych relacji pośrednich polskich podmiotów z rajami podatkowymi. Ograniczałoby to w znacznym stopniu przydatność takich informacji dla rzetelnej analizy ryzyka prowadzonej przez KAS.

Rozwiązania te należy zatem ocenić jako nieproporcjonalne do celu, któremu miały służyć, a także – co istotniejsze - wątpliwe w zakresie możliwości jego osiągnięcia.

Nie negując słuszności walki z przerzucaniem i ukrywaniem dochodów w rajach podatkowych, jednakże mając na uwadze przedstawione powyżej argumenty oraz konieczność podejścia do kwestii walki z rajami podatkowymi w sposób szeroki niekoncertujący się jedynie na rozwiązaniach z zakresu cen transferowych, zrezygnowano z obowiązku odpowiedniego stosowania zasady ceny rynkowej oraz obowiązku dokumentacyjnego do pośrednich transakcji rajowych wyrażonych obecnie w art. 11i pkt 2 i art. 11o ust. 1a i 1b ustawy CIT oraz w art. 23u pkt 2 i art. 23za ust. 1a i 1b ustawy PIT. Przepisy te w praktyce nie realizowałyby bowiem skutecznie zakładanych celów.

Podniesienie progów dokumentacyjnych dla bezpośrednich transakcji rajowych

Przewidziane w przepisach art. 11o ust. 1 ustawy CIT oraz art. 23za ust. 1 ustawy PIT progi istotności, których przekroczenie powoduje powstanie obowiązku dokumentacyjnego, wymagają urealnienia do zmienionych na przestrzeni lat warunków gospodarczych. W przypadku bezpośrednich transakcji rajowych innych niż kontrolowane proponuje się podniesienie dokumentacyjnego progu istotności. Projekt przewiduje, aby podstawowy próg istotności wynosił 500 tys. zł, jednakże dla transakcji finansowych był on pięciokrotnie wyższy

i wyniósł 2,5 mln zł. Rozwiązanie to przyczyni się do znacznego ograniczenia obowiązków dokumentacyjnych w szczególności w przypadku transakcji finansowych, których wartość na poziomie odpowiadającym obecnie obowiązującemu progowi dokumentacyjnemu w praktyce nie generowałyby na tyle istotnych przesunięć dochodów do rajów podatkowych, które uzasadniałyby nałożenie na nie obowiązku dokumentacyjnego.

Pozostałe zmiany w zakresie dokumentacji transakcji rajowych

W projekcie zaproponowano również zmiany doprecyzowujące oraz będące konsekwencją innych wprowadzonych zmian przepisów.

Doprecyzowano treść art. 11b pkt 1 ustawy CIT oraz 23n ustawy PIT. Wyłączenie przepisów rozdziałów ustaw podatkowych w zakresie cen transferowych do transakcji kontrolowanych, w których cena lub sposób określenia ceny przedmiotu takiej transakcji kontrolowanej wynika z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych, powinno mieć zastosowanie również dla transakcji innych niż kontrolowane. Przepisy o cenach transferowych obejmują bowiem incydentalnie również transakcje inne niż kontrolowane.

Zmieniona została treść ust. 2a w art. 11k ustawy CIT (odpowiednio w art. 23w ustawy PIT) dotyczącego obowiązku dokumentacyjnego w zakresie bezpośrednich rajowych transakcji kontrolowanych. Podniesione zostały dokumentacyjne progi istotności adekwatnie do progów przewidzianych dla bezpośrednich transakcji rajowych innych niż kontrolowane (500 tys. zł – próg podstawowy i 2,5 mln zł – próg dla transakcji finansowych).

Zaproponowano również wprowadzenie przepisu przejściowego, który zezwalałby na wybór retroaktywnego stosowania zaproponowanych rozwiązań, do transakcji rozpoczętych i niezakończonych przed 1 stycznia 2021 r. oraz transakcji zawartych po 31 grudnia 2020 r. Zaproponowane przepisy łagodzą rygory związane z dokumentowaniem transakcji rajowych zatem ich wsteczne zastosowanie nie narusza standardów konstytucyjnych.

5) Zmiana przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych (ustawa CIT i PIT)

Proponuje się zmianę przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych (CFC) w następującym zakresie:

- doprecyzowanie sposobu ustalania dochodu zagranicznej jednostki kontrolowanej (art. 24a ust. 6c ustawy CIT) w zakresie uwzględniania przychodów i kosztów spółek niebędących osobami prawnymi oraz braku stosowania ulg i zwolnień wynikających z ustawy CIT, z wyjątkiem określonych w przepisach o CFC,
- doprecyzowanie jednej z przesłanek konstytuujących zagraniczną jednostkę kontrolowaną, określonej w art. 24a ust. 3 pkt 5 ustawy CIT (tj. przesłanki dotyczącej wysokiej rentowności zagranicznej jednostki w stosunku do posiadanych aktywów) w przypadku potencjalnego zbycia aktywów w trakcie roku (art. 24a ust. 3f ustawy CIT),
- doprecyzowanie definicji jednostki zależnej (art. 24a ust. 2 pkt 3 ustawy CIT) – jest to zmiana o charakterze redakcyjnym / uzupełniającym,
- zmiana art. 24a ust. 3a, dotyczącego sposobu wyliczania różnicy pomiędzy faktycznie zapłaconym przez zagraniczną jednostkę kontrolowaną a podatkiem, który byłby

zapłacony przez polskiego podatnika – zmiana ma na celu uzupełnienie przepisu o dodatkowe przesłanki konstytuujące CFC wprowadzone ustawą z 21 października 2021.

Ustalanie dochodu zagranicznej jednostki kontrolowanej

Przepisy o zagranicznych jednostkach kontrolowanych stanowią regulacje szczególne, o anty-abuzywnym charakterze. Stanowią istotne odstępstwo od zasady terytorialności, stanowiącej paradygmat wykonywania władztwa podatkowego w ramach jurysdykcji danego państwa. Z technicznego punktu widzenia opodatkowaniu podlega zysk osiągnięty przez podmiot, na którym nie ciąży obowiązek podatkowy stosownie do treści art. 3 ustawy CIT. Zysk ten jednak, z uwagi na zakwalifikowanie go jako sztucznie wytransferowanego z polskiego systemu, podlega przypisaniu do podmiotu podlegającego polskiemu władztwu podatkowemu.

Powyższy szczególnie charakter reżimu opodatkowania dochodów podatników uzyskiwanych za pośrednictwem zagranicznej jednostki kontrolowanej znajduje swój wyraz w szeregu cech odróżniających ten reżim od wszelkich pozostałych kategorii dochodów, które zostały przewidziane w ustawie CIT. W szczególności, przepisy poświęcone zagranicznym jednostkom kontrolowanym dysponują samodzielną definicją podstawy opodatkowania, ustalaną w sposób odbiegający od wskazań płynących z ogólnych zasad, sformułowanych w art. 18 ustawy CIT, oraz samodzielną definicją dochodu.

W świetle art. 24a ust. 6 ustawy CIT dochodem zagranicznej jednostki kontrolowanej jest, co do zasady, uzyskana w roku podatkowym nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania, ustalonymi zgodnie z przepisami ustawy, bez względu na rodzaj źródeł przychodów, ustalona na ostatni dzień roku podatkowego zagranicznej jednostki kontrolowanej. Dochód zagranicznej jednostki kontrolowanej nie podlega pomniejszeniu o straty poniesione w latach poprzednich, co jest - podobnie jak brak wyszczególniania źródeł przychodu - wyrazem szczególnego reżimu właściwego dla zagranicznych jednostek kontrolowanych.

Z uwagi jednakże na wątpliwości, które wyniknęły m.in. z orzecznictwa niektórych sądów administracyjnych, konieczne jest doprecyzowanie sposobu ustalania dochodu zagranicznej jednostki kontrolowanej. W tym zakresie proponuje się przepis zawarty w nowym ust. 6c, który potwierdza, iż dla celów ustalania dochodu zagranicznej jednostki kontrolowanej:

- uwzględnią się również przychody i koszty przypisane zgodnie z art. 5 ustawy CIT, tj. w szczególności:
 - podatnikowi przypisuje się przychody z udziału w spółce niebędącej osobą prawną i odpowiadające im koszty w przypadku, gdy ta spółka niebędąca osobą prawną posiada odpowiednie udziały lub prawa głosu w zagranicznej jednostce kontrolowanej, lub sprawuje nad nią kontrolę faktyczną (w efekcie, podatnik jest zobowiązany do zapłaty podatku z tytułu kontroli nad zagraniczną jednostką kontrolowaną, jeżeli kontrola ta sprawowana jest za pośrednictwem spółki niebędącej osobą prawną);

- zagranicznej jednostce kontrolowanej przypisuje się przychody z udziału w spółce niebędącej osobą prawną i odpowiadające im koszty.
- nie stosuje się ulg i zwolnień wynikających z ustawy CIT, z wyjątkiem określonych w przepisach o CFC, (w tym zakresie nie stosuje się zatem m.in. zwolnień z opodatkowania wynikających z art. 17 ustawy CIT, w tym np. zwolnienia przewidzianego na mocy art. 17 ust. 1 pkt 57 dla funduszy inwestycyjnych zamkniętych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych stosujących zasady i ograniczenia inwestycyjne określone dla funduszy inwestycyjnych zamkniętych).

Przesłanka dotycząca wysokiej rentowności

Ustawą z 29 października 2021 r. wprowadzono dwie dodatkowe przesłanki, konstytuujące zagraniczną jednostkę kontrolowaną, określone w art. 24a ust. 3 pkt 4 (w zakresie wartości aktywów posiadanych przez jednostki) i pkt 5 (w zakresie zagranicznych jednostek o wysokiej rentowności, ustalonej w oparciu o stosunek przychodów do wartości bilansowej aktywów na koniec roku).

W tym zakresie zasadne jest doprecyzowanie przesłanki uznania za zagraniczną jednostkę kontrolowaną, wskazanej w art. 24a ust. 3 pkt 5 (tj. przesłanki dotyczącej wysokiej rentowności zagranicznej jednostki w stosunku do posiadanych aktywów) w przypadku potencjalnego zbycia aktywów w trakcie roku. W tym celu dodaje się w art. 24a nowy ust. 3f. Zgodnie z projektowanym przepisem, co do zasady wartość bilansową aktywów jednostki oraz odpisów amortyzacyjnych, uwzględnianych dla potrzeb wyliczenia rentowności, określa się na koniec roku, za który ma być zapłacony podatek. Jednakże, w przypadku aktywów, które jednostka zbyła przed końcem roku wartość tę określa się na dzień poprzedzający dzień zbycia tych aktywów i mnoży się ją przez proporcję liczby dni, w których aktywa były własnością jednostki w roku, za który ma być zapłacony podatek, do całkowitej liczby dni w tym roku. Z uwagi na efektywność stosowania wskazanych wyliczeń po stronie podatników, przepis ten stosuje się wyłącznie, jeżeli wartość ta stanowi co najmniej 25% wartości bilansowej wszystkich aktywów jednostki określanych na koniec poprzedniego roku podatkowego.

Definicja jednostki zależnej

Doprecyzowanie definicji jednostki zależnej (art. 24a ust. 2 pkt 3) ma charakter uzupełniający. W definicji uwzględnia się dwie nowe przesłanki konstytuujące zagraniczną jednostkę kontrolowaną, dodane ustawą z 29 października 2021 r. Tym samym, jednostką zależną będzie, w uproszczeniu, m.in. zagraniczna jednostka, która nie spełnia przesłanek zagranicznej jednostki kontrolowanej wskazanych w art. 24a ust. 3 pkt 3, 4 lub 5.

Analogiczne przepisy w wymienionych wyżej obszarach proponuje się w art. 30f ustawy PIT.

Projekt precyzuje, że pomniejszenie od podatku stosować się będzie do podatku od dochodów zależnej zagranicznej jednostki kontrolowanej, osiągniętych od roku podatkowego tej zależnej jednostki, w którym obowiązują zmienione zasady.

W przypadku, gdy rok podatkowy zagranicznej jednostki jest inny niż rok kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2023 r., a zakończy się po dniu 31 grudnia 2022 r., zmienione przepisy ustawy CIT i PIT stosować się będzie począwszy od następnego roku podatkowego.

6) Zmiana przepisów dotyczących opodatkowania podatkiem od przerzuconych dochodów (ustawa CIT)

Wprowadzone mocą ustawy z 29 października 2021 r. przepisy o podatku od przerzuconych dochodów (art. 24aa ustawy CIT) realizują cel, jakim jest przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania poprzez transfer dochodów przy pomocy jednostek pośredniczących i poprzez jurysdykcje podatkowe o znikomej efektywnej stawce opodatkowania.

W celu ograniczenia wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie proponuje się zmianę redakcji i struktury art. 24aa, w tym zastosowanie bardziej czytelnej siatki pojęciowej dotyczącej ponoszonych przez poszczególne podmioty kosztów, uzyskiwanych przychodów oraz związanych z nimi należności.

Ponadto, proponuje się doprecyzowanie zakresu kosztów podlegających podatkowi od przerzuconych dochodów po stronie spółek, które posiadają siedzibę lub zarząd na terytorium RP, jak i warunków, które ma spełniać podmiot powiązany, na rzecz którego spółki te ponoszą koszty.

Zakres kosztów objętych podatkiem od przerzuconych dochodów

W odniesieniu do spółek, które posiadają siedzibę lub zarząd na terytorium RP i podlegają podatkowi od przerzuconych dochodów doprecyzowuje się, iż:

- 1) Zakresem podatku od przerzuconych dochodów objęte są koszty zaliczone przez podatnika do kosztów uzyskania przychodów (tylko w takim przypadku, co do zasady, może dojść do erozji podstawy opodatkowania u polskiego podatnika).

Spółki te nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od przerzuconych dochodów, jeżeli suma kosztów pasywnych (wskazanych w ust. 3 omawianego przepisu) poniesionych przez spółkę w roku podatkowym na rzecz podmiotów powiązanych zaliczonych w danym roku do kosztów uzyskania przychodów tego podatnika, stanowi mniej niż 3% sumy kosztów uzyskania przychodów podatnika. Zarówno w liczniku, jak i mianowniku proporcji uwzględnia się koszty zaliczone w danym roku do kosztów uzyskania przychodów podatnika. Ponadto, zgodnie z nowym brzmieniem w liczniku proporcji uwzględnia się jedynie wskazane koszty pasywne poniesione na rzecz podmiotów powiązanych, a nie - jak uprzednio - wskazane koszty pasywne poniesione na rzecz wszystkich podmiotów, w tym niepowiązanych (przy czym, jak zaznaczono chodzi o koszty zaliczone w danym roku do kosztów uzyskania przychodów. Zarazem, aby uprościć stosowanie powyższej „bezpiecznej przystani”, należy podkreślić, że licznik obejmuje sumę kosztów pasywnych na rzecz podmiotów powiązanych jako takich, lecz nie podmiotów powiązanych spełniających warunki określone w ust. 2. Stosowanie limitu 3% względem podmiotów spełniających warunki wskazane w ust. 2 niweczyłoby sens „bezpiecznej przystani”, bowiem konieczne

byłoby badanie warunków już na tym etapie.

Warunki dotyczące podmiotu powiązanego

W odniesieniu do podmiotu powiązanego, na rzecz którego ponoszone są koszty, doprecyzowuje się warunki, które musi spełniać, w następującym zakresie:

- 1) Podmiot ten nie ma siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (celem jest objęcie zakresem przepisu agresywnych struktur optymalizacyjnych z uwzględnieniem elementów transgranicznych, i wyłączenie z jego zakresu płatności pomiędzy polskimi spółkami, w sytuacji gdy odbiorca płatności korzysta z ulg innowacyjnych, a transakcja nie jest częścią schematu mającego na celu optymalizację podatkową).
- 2) Podmiot ten uzyskuje co najmniej 50% przychodów z tytułu wskazanych należności pasywnych, przy czym doprecyzowuje się, iż chodzi o przychody uzyskane:
 - co do zasady od jednej spółki z siedzibą lub zarządem na terytorium RP, która przekazuje należności pasywne i spełnia inne wskazane w przepisie warunki, albo
 - jeżeli jednak podmiot powiązany otrzymuje przychody z tytułu wskazanych należności pasywnych również od innych spółek z siedzibą lub zarządem na terytorium RP, wartość otrzymanych przez podmiot powiązany przychodów określa się łącznie dla tej spółki i tych innych spółek powiązanych, z siedzibą lub zarządem na terytorium RP. Zarazem, wystarczające jest, aby inne spółki ponosiły koszty pasywne na rzecz tego podmiotu powiązanego, bez konieczności spełnienia wszystkich warunków do objęcia podatkiem od przerzuconych dochodów.

Przykładowo, spółka A z siedzibą w Polsce wypłaca należności licencyjne w wysokości 40 swojemu wspólnikowi, podmiotowi X z siedzibą na Cyprze, i spełnione są wszystkie warunki właściwe dla podatku od przerzuconych dochodów. Spółka A posiada wiedzę, że podmiot X jest udziałowcem dwóch innych spółek z siedzibą w Polsce: spółki B i spółki C (są to podmioty powiązane ze spółką A). Podmiot X deklaruje, że otrzymuje od spółki B należności licencyjne w wysokości 30, a od spółki C odsetki w wysokości 20, oraz że księguje, dla potrzeb rachunkowości, łączne przychody 100, w tym 90 od spółek A, B i C (tj. 40+30+20).

W takim przypadku przychody od spółki A oraz dwóch innych spółek powiązanych z siedzibą w Polsce, ze wskazanych przychodów pasywnych (w tym przypadku należności licencyjnych i odsetek) wynoszą ponad 50% łącznych przychodów podmiotu X. Przychody spółek B i C wlicza się do proporcji bez względu na to, czy spółki te podlegają podatkowi od przerzuconych dochodów, czy nie (np. z uwagi na próg 3%).

Celem takiego uregulowania jest uniknięcie potencjalnych sytuacji, w których należności dzielone są w sposób sztuczny pomiędzy spółki powiązane lub dzielone na poszczególne strumienie przychodowe, aby przychody danej spółki z danego tytułu

ustalić na poziomie poniżej 50% łącznych przychodów i tym samym uniknąć objęcia podatkiem od przerzuconych dochodów.

- 3) Podmiot powiązany przekazuje przychody uzyskane od polskiej spółki w wysokości co najmniej 10% na rzecz innego podmiotu:
- zaliczając wydatki z tego tytułu do kosztów rozliczanych dla celów podatku dochodowego lub wydatki te lub przychody odlicza od dochodu, podstawy opodatkowania lub od podatku lub
 - jeżeli przychody te stanowią zysk przeznaczony do wypłaty, bez względu na termin, w formie dywidendy lub innych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych.
- 4) Ponadto, upraszcza się warunek dotyczący preferencyjnego opodatkowania w państwie siedziby, zarządu, zarejestrowania lub położenia podmiotu powiązanego.

Warunek preferencyjnego opodatkowania, będzie spełniony jeżeli według przepisów prawa podatkowego obowiązujących w państwie siedziby, zarządu, zarejestrowania lub położenia podmiotu powiązanego, dochód (przychód) tego podmiotu uzyskany z jednego z tytułów wymienionych w ust. 3 pkt 1–5, podlegałyby:

- opodatkowaniu według stawki podatku dochodowego niższej niż 14,25% lub
- zwolnieniu lub wyłączeniu z opodatkowania.

Preferencyjne opodatkowanie ustala się zatem w szczególności w oparciu o stawkę podatku dochodowego niższą niż 14,25%. Zgodnie z proponowanym ust. 2a, podstawą do jej ustalenia byłaby nominalna stawka podatku dochodowego obowiązująca w kraju siedziby, zarządu, zarejestrowania lub położenia podmiotu powiązanego w odniesieniu do przychodu z danego tytułu wymienionego w ust. 3 pkt 1–5. Jednakże w tym zakresie uwzględnia się przysługujące podmiotowi powiązanemu ulgi (odliczenia od podstawy opodatkowania albo od podatku) lub zwroty podatku, związane z przychodem z danego tytułu (np. przychodem z odsetek, usług zarządczych, należności licencyjnych).

Po zmianie warunek niższego opodatkowania nie dotyczy zatem faktycznie zapłaconego podatku, kalkulowanego w odniesieniu do całokształtu działalności lub całkowitego dochodu podmiotu powiązanego. Warunek ten odnosi się do przychodów podmiotu powiązanego z jednego z poszczególnych tytułów wymienionych w art. 24aa ust. 3 pkt 1-5, np. przychodów z odsetek, przychodów z usług doradczych lub przychodów z należności licencyjnych.

Zgodnie z powyższymi założeniami, i w świetle proponowanego brzmienia ust. 2a, nie uwzględnia się kosztów związanych z danym przychodem (równoważnych kosztom uzyskania przychodu), tj. nie uwzględnia się ani kosztów bezpośrednich ani nie alokuje się kosztów pośrednich.

Ponadto, jeżeli podmiot powiązany podlega częściowemu zwolnieniu lub częściowemu wyłączeniu z opodatkowania podatkiem dochodowym, warunek dotyczący stawki podatku niższej niż 14.25%, ustala się korygując nominalną stawkę podatkową o odpowiednią wartość procentową przysługującego zwolnienia lub wyłączenia z

opodatkowania. W tym zakresie uwzględnia się również korektę wysokości stawki o efekt ewentualnych ulg lub zwrotów (w potencjalnym przypadku, gdy przysługiwałyby jednocześnie z częściowym zwolnieniem lub wyłączeniem z opodatkowania).

Przykładowo, podmiot powiązany z siedzibą w państwie Y uzyskał od polskiej spółki płatność za usługi zarządzania w wysokości 100. Stawka nominalna podatku dochodowego w państwie Y wynosi 15%, jednakże zgodnie ze szczególnymi przepisami dotyczącymi usług niematerialnych podmiot ten jest uprawniony do zwrotu podatku w wysokości 5%. Stawka podatku dochodowego w rozumieniu art. 24aa ust. 1 pkt 1, po korekcie o efekt zwrotu, wyniosłaby zatem $15\% - 5\% = 10\%$

Tytułem innego przykładu, podmiot powiązany z siedzibą w państwie X uzyskał od polskiej spółki odsetki w wysokości 100. Stawka nominalna podatku dochodowego w państwie X wynosi 30%, jednakże zgodnie ze szczególnymi przepisami dotyczącymi odsetek podmiot ten będzie uprawniony do ulgi - odliczenia kwotowego od dochodu równego 60. Odliczenie to będzie miało wpływ na pomniejszenie podatku o $60 \cdot 30\% = 18$. Jest to równoważne zmniejszeniu stawki podatku o 18% [$(60/100) \cdot 30\%$]. Stawka podatku dochodowego w rozumieniu art. 24aa ust. 1 pkt 1, po korekcie o efekt ulgi, wyniosłaby zatem $30\% - 18\% = 12\%$.

Zmieniając powyższy przykład, jeżeli podmiot powiązany uzyskał od polskiej spółki odsetki w wysokości 200, a stawka nominalna wynosi 30% i ulga (odliczenie kwotowe) wynosi 60, będzie to równoważne zmniejszeniu stawki podatku o 9% [$(60/200) \cdot 30\%$]. Stawka podatku dochodowego po korekcie o efekt ulgi wyniosłaby zatem $30\% - 9\% = 21\%$.

Kolejnym przykładem może być odliczenie procentowe. Jeżeli podmiot powiązany uzyskał od polskiej spółki odsetki (w dowolnej wysokości), stawka nominalna wynosi 30%, lecz przysługuje specyficzna ulga w postaci odliczenia 20% przychodu z odsetek, będzie to równoważne zmniejszeniu nominalnej stawki podatku o 6% ($0,2 \cdot 30\%$). Stawka podatku dochodowego po korekcie o efekt ulgi wyniosłaby zatem $30\% - 6\% = 24\%$.

Zgodnie z powyższymi przykładami, stawki podatku dochodowego (czy też stawki nominalnej skorygowanej o efekt ulg, odliczeń lub zwrotów) nie odnosi się do marży na odsetkach. Nie kalkuluje się bowiem podatku, który byłby zapłacony przez podmiot powiązany w odniesieniu do marży na odsetkach (ani w odniesieniu do całkowitego dochodu), a jedynie koryguje się stawkę nominalną o efekt specyficznych preferencji podatkowych związanych z daną kategorią przychodu (np. odsetek).

Konsekwencją zmiany warunku dotyczącego niskiej stawki podatkowej, jest też dostosowanie art. 24aa ust. 5. W świetle obecnego brzmienia tego przepisu, w przypadku podmiotów powiązanych, które są traktowane jako transparentne podatkowo, dla celów badania warunku niskiego opodatkowania (wskazanego w ust. 2 pkt 1) uwzględnia się podatek dochodowy „faktycznie zapłacony” przez wspólników takiego podmiotu. W związku z odejściem, w ramach warunku niskiego opodatkowania od koncepcji „faktycznie zapłaconego podatku”, proponuje się brzmienie ust. 5, w świetle którego w przypadku podmiotów transparentnych

podatkowo, stawkę podatku, o której mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się dla wspólników / podmiotów lub osób fizycznych, którym przypisuje się przychody i koszty. Ze względów efektywności, zdecydowano się przy tym na wyłączenie obowiązku takiego badania w przypadku wspólników (podmiotów lub osób fizycznych), które posiadają w danym podmiocie powiązaniem bezpośrednio lub pośrednio poniżej 5% prawa do uczestnictwa w zysku (w takich przypadkach i w tym zakresie podatek od przerzuconych dochodów nie będzie zatem miał zastosowania).

Podstawa opodatkowania

Podstawą opodatkowania jest suma przerzuconych dochodów w roku podatkowym, tj. suma kosztów, o których mowa w ust. 2. Jest to zatem zasadniczo suma kosztów pasywnych, w zakresie w jakim zostały w danym roku zaliczone do kosztów uzyskania przychodów podatnika, poniesionych na rzecz podmiotów powiązanych spełniających wskazane warunki dotyczące proporcji przychodów, przenoszenia przychodów i preferencyjnego opodatkowania. Gdy koszty podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym innym niż rok, w którym koszty te zostały poniesione, podstawę opodatkowania ustala się w roku, w którym koszty te zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Przykładowo, może dotyczyć to nabycia przez polską spółkę wartości niematerialnych i prawnych, które będą następnie amortyzowane dla celów podatkowych. W takim przypadku podstawę opodatkowania ustala się w poszczególnych latach, w których odpisy amortyzacyjne zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Innym przykładem może być poniesienie kosztu, który będzie stanowił koszt uzyskania przychodu na moment osiągnięcia przychodu, np. na moment zbycia WNiP (podstawę opodatkowania należy ustalić w roku, w którym koszt zostanie zaliczony do kosztów uzyskania przychodów w związku ze zbyciem WNIP).

W tym kontekście na szczególne omówienie zasługują koszty finansowania dłużnego. W świetle projektowanych przepisów, w podstawie opodatkowania z tytułu podatku od przerzuconych dochodów nie uwzględnia się odsetek naliczonych, które są neutralne z punktu widzenia przepisów ustawy CIT. Podstawę opodatkowania stanowią jedynie odsetki zapłacone, w zakresie w jakim zostały w danym roku zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. W świetle projektowanych przepisów do podstawy opodatkowania zalicza się zatem część nadwyżki kosztów finansowania dłużnego, która faktycznie została zaliczona do kosztów uzyskania przychodów w danym roku podatkowym na podstawie art. 15c ust. 1 ustawy CIT. Jeżeli część nadwyżki kosztów finansowania dłużnego została zaliczona do kosztów uzyskania przychodów w następnych 5 latach podatkowych na podstawie art. 15c ust. 18 ustawy CIT, podstawę opodatkowania w kolejnych latach ustala się z uwzględnieniem powyższych kwot. Tym samym, w uproszczeniu, w podstawie opodatkowania uwzględnia się m.in. odsetki zapłacone, zaliczone w poszczególnych latach podatkowych do kosztów uzyskania przychodów do wysokości limitów wynikających z art. 15c ustawy CIT.

Z uwagi na systematykę projektowanych przepisów, podobne kwoty „zaliczone do kosztów uzyskania przychodów” uwzględnia się na potrzeby ustalania licznika w proporcji 3%, o której mowa w ust. 2. Jednakże w liczniku proporcji 3%, jak wspomniano, uwzględnia się koszty

wskazane w ust. 3 poniesione ogólnie na rzecz podmiotów powiązanych, a nie specyficznie podmiotów spełniających warunki z ust. 2.

Ponadto, w świetle proponowanego ust. 3a, w przypadku podatkowej grupy kapitałowej podstawą opodatkowania jest suma przerzuconych dochodów spółek tworzących tę grupę.

Podatnik

Zgodnie z dotychczas obowiązującym brzmieniem ust. 7, podatnikiem podatku od przerzuconych dochodów jest spółka, o której mowa w ust. 1, a w przypadku podatkowej grupy kapitałowej – każda ze spółek tworzących tę grupę. Proponuje się zmianę dotyczącą podatkowych grup kapitałowych (PGK), tj. po zmianie podatnikiem będzie ta grupa. Zapewni to spójność z art. 1a ustawy CIT oraz ułatwi rozliczenie podatku od przerzuconych dochodów przez grupę i jego wykazanie w zeznaniu podatkowym.

Odpowiednie stosowanie podatku do wybranych podmiotów

Po zmianach, ust. 2 nie odwołuje się do kosztów „poniesionych pośrednio”; jednakże wprowadza się zasadę, iż przepisy o podatku od przerzuconych dochodów stosuje się odpowiednio w sytuacji, gdy:

- spółka będąca podatnikiem z siedzibą lub zarządem na terytorium RP ponosi koszty wskazanych świadczeń pasywnych na rzecz spółki niebędącej osobą prawną (transparentnej podatkowo) mającej siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ta spółka niebędąca osobą prawną przekazuje te należności na rzecz podmiotu powiązanego spełniającego warunki wymienione w ust. 2 (ust. 14 pkt 1);
- spółka będąca podatnikiem z siedzibą lub zarządem na terytorium RP ponosi koszty wskazanych świadczeń pasywnych na rzecz podmiotu powiązanego, który nie spełnia warunków wymienionych w ust. 2, jeżeli ten podmiot przekazuje te należności otrzymane od spółki na rzecz podmiotu powiązanego z tą spółką i spełniającego warunki wymienione w ust. 2 (ust. 14 pkt 2).

W odniesieniu do drugiej sytuacji wskazanej wyżej należy podkreślić, że: spełnienie warunków wymienionych w ust. 2 przez drugi podmiot zagraniczny, do którego przekazuje należności spółka pośrednicząca należy oceniać odpowiednio, tj. biorąc pod uwagę, że wypłata następuje pomiędzy dwoma zagranicznymi podmiotami i w szczególności warunek dotyczący 50% progu przychodów może odnosić się jedynie do płatności od zagranicznego podmiotu pośredniczącego.

Należy również zwrócić uwagę na odpowiednią zmianę ust. 10. Zgodnie z jego obecnym brzmieniem, przepisów o podatku od przerzuconych dochodów nie stosuje się w zakresie, w jakim koszty zostały poniesione na rzecz podmiotu powiązanego podlegającego opodatkowaniu od całości swoich dochodów w państwie członkowskim UE lub w państwie należącym do EOG i prowadzącego w tym państwie istotną rzeczywistą działalność gospodarczą. Zgodnie z proponowaną zmianą ust. 10, powyższą zasadę stosuje się odpowiednio do podmiotu, o którym mowa w ust. 14 pkt 2, powiązanego z podatnikiem i spełniającego warunki wymienione w ust. 2, tj. drugiego podmiotu zagranicznego wskazanego w ust. 14 pkt 2.

W opisanych wyżej dwóch przypadkach (ust. 14 pkt 1 i pkt 2) mowa jest o „podatniku”, który ponosi koszty na rzecz innych podmiotów (spółki niebędącej osobą prawną z siedzibą w Polsce albo podmiotu zagranicznego), które to podmioty przekazują przychody do kolejnych podmiotów. W świetle ust. 1 oraz ust. 7 podatnikiem podatku od przerzuconych dochodów jest spółka będąca podatnikiem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy CIT. Zasada ta obowiązuje również względem przypadków opisanych w ust. 14 pkt 1 i pkt 2, tj. to polska spółka będąca podatnikiem będzie zobowiązana do rozliczenia podatku od przerzuconych dochodów (w szczególności nie będzie zobowiązany do rozliczenia podatku podmiot zagraniczny niespełniający warunków ust. 2 przekazujący przychody do kolejnego podmiotu zagranicznego spełniającego te warunki).

Szczególne zasady wprowadza się ponadto dla podmiotów zlokalizowanych w tzw. rajach podatkowych lub państwach, z którymi nie ratyfikowano umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub umowy o wymianie informacji podatkowych. W tym zakresie, aby dany koszt został objęty podatkiem od przerzuconych dochodów wystarczające jest spełnienie podstawowych warunków określonych w art. 24aa ust. 2, natomiast nie bada się, czy zagraniczny podmiot powiązany przekazał dalej przychody z otrzymanych należności, czy osiąga ponad 50% z określonych należności oraz czy spełnia warunek dotyczący niskiej efektywnej stawki podatkowej.

Zgodnie z systematyką podatku od przerzuconych dochodów odpowiednie stosowanie przepisów w wyżej wskazanych przypadkach dotyczy to kosztów zaliczonych w danym roku do kosztów uzyskania przychodów podatnika.

Pomniejszenie podatku od przerzuconych dochodów o podatek u źródła

Doprecyzowuje się, iż pomniejszenie o pobrany podatek u źródła nie może przekroczyć kwoty podatku od przerzuconych dochodów i reguluje, iż w przypadku dalszego zwrotu / pomniejszenia podatku u źródła podatnik jest obowiązany do zwrotu nienależnie dokonanego pomniejszenia w zeznaniu za rok podatkowy, w którym kwota podatku u źródła została zmniejszona.

7) Zmiany w podatku u źródła (WHT) (ustawa CIT i PIT)

Ogólnym celem projektowanych zmian w przepisach o podatku u źródła (ang. *withholding tax*) [w skrócie: WHT] jest urealnienie lub złagodzenie obowiązującego od 1 stycznia 2019 r. mechanizmu poboru tego podatku, nazywanego w skrócie mechanizmem *pay & refund* (art. 26 ust. 2e i nast. ustawy CIT oraz art. 41 ust. 12 i nast. ustawy PIT). W tym celu proponuje się - po pierwsze - uelastyczenie zakresu czasowego oświadczenia płatnika z art. 26 ust. 7a ustawy CIT i art. 41 ust. 15 ustawy PIT poprzez wydłużenie terminów do złożenia tzw. oświadczenia pierwotnego i tzw. oświadczenia następczego oraz wydłużenie ważności tego pierwszego oświadczenia do końca roku podatkowego. W praktyce to oznacza, że płatnik będzie mieć więcej czasu na przygotowanie się do złożenia tych oświadczeń i że złożenie oświadczenia pierwotnego pozwoli nie stosować mechanizmu *pay & refund* do końca roku podatkowego płatnika.

Po drugie, proponuje się szczególne rozwiązanie dla płatników w kontekście oświadczeń złożonych w 2022 r. (art. 23 ust. 10 projektu ustawy). Chodzi o swoistą abolicję polegającą na retroakcji wspomnianych wyżej zmian w konstrukcji oświadczenia, czyli zastosowaniu wydłużonych terminów względem należności wypłaconych w 2022 r.

Po trzecie, proponuje się złagodzenie warunku niepobierania przez płatnika WHT w zakresie opodatkowania odsetek i dyskonta od niektórych obligacji (art. 26 ust. 1ab-1ac ustawy CIT oraz i art. 41 ust. 25-26 ustawy PIT). Chodzi o uchylenie obowiązku emitenta co do poinformowania podatników o warunkach zwolnienia i złożenia do organu podatkowego oświadczenia o dochowaniu należytej staranności.

Pozostałe zmiany mają charakter klaryfikacyjny oraz porządkowy i mają przyczynić się do uelastycznienia mechanizmu *pay & refund*.

8) Zmiany w rozliczaniu kosztów finansowania dłużnego w kosztach podatkowych (ustawa CIT)

Przepisy art. 15c – w brzmieniu obowiązującym w 2021 r. – wprowadzone zostały do ustawy CIT z dniem 1 stycznia 2018 r. ustawą z 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne⁷. Jak wynika z uzasadnienia do tej ustawy (druk sejmowy nr 1878), ich funkcją jest ograniczenie nadmiernego finansowania działalności podatnika długiem, co skutkuje zaniżeniem dochodów wykazywanych w miejscu (kraju), w którym prowadzona jest przez podatnika działalność gospodarcza. Przepisami tymi ograniczone zostały fiskalne efekty stosowania przez podatnika mechanizmu optymalizacyjnego polegającego na nadmiernym finansowaniu jego działalności długiem. Z powyższych względów ustawodawca wprowadził do ustawy CIT limit takiego finansowania dłużnego, jakie może przez podatnika być uwzględnione w jego kosztach uzyskania przychodów. Limit ten odniesiony został do nadwyżki kosztów finansowania dłużnego ponad uzyskane z analogicznych tytułów przychody i wyznaczony uzyskanym za ten sam okres wskaźnikiem EBITDA.

Polski ustawodawca określił jednak w 2017 r., iż tzw. „bezpieczną przystanią” będzie kwota nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nieprzekraczająca 3.000.000 zł. Celem tej regulacji było wyłączenie jej stosowania wobec podatników, u których uzyskana w roku podatkowym trwającym 12 miesięcy nadwyżka kosztów finansowania dłużnego kwoty tej nie przewyższa.

Powyższy przepis ustawy CIT spotkał się jednak z różnym jego interpretowaniem. Część podatników zaczęła traktować tę regulację jako dającą prawo do podwyższenia przez podatnika limitu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego, wynikającego z uzyskanego wskaźnika EBITDA o kwotę 3.000.000 zł. W ocenie tych podatników limit nadwyżki kosztów finansowania dłużnego, jaka w roku podatkowym może przez podatnika zostać zaliczona do jego kosztów w podatku dochodowym, należy obliczać jako 30% uzyskanego w roku podatkowym EBITDA + 3.000.000 zł.

⁷ Dz.U. z 2017 r. poz. 2175.

Celem uniknięcia sporów z podatnikami, przepisami ustawy z 29 października 2021 r. ustawodawca wskazał w zmienionej treści art. 15c, iż wyłączona z kosztów uzyskania przychodów podlegać będzie kwota nadwyżki kosztów finansowania dłużnego przewyższająca:

- 1) kwotę 3.000.000 zł albo
- 2) kwotę odpowiadającą 30% uzyskanego przez podatnika EBITDA.

Nowe brzmienie tych przepisów, choć wykluczyło wcześniej wskazane wątpliwości, spotkało się jednak z zastrzeżeniami, iż przy niekorzystnym dla podatników interpretowaniu aktualnego brzmienia tych przepisów organy podatkowe mogłyby oczekiwać wyłączenia przez podatnika z kosztów uzyskania przychodów mniejszej z powyższych wartości. Ta potencjalna niekorzystna interpretacja polega na tym, iż podatnik byłby zobowiązany do zastosowania jednocześnie dwóch limitów – kwoty 3 mln zł oraz wskaźnika 30% EBITDA, co sprawiałoby, że zawsze obowiązywałby niższy limit kosztów uzyskania przychodu. Zatem to obecne brzmienie mogło – w świetle obaw podatników – prowadzić do wyłączenia prawa wyboru i stąd, organizacje branżowe zgłosiły liczne postulaty o doprecyzowanie przepisów.

Uwzględniając powyższe proponuje się takie doprecyzowanie ust. 1 tej regulacji, które usunie powstałe wątpliwości.

Zmiana odpowiada na zgłaszane postulaty i ma charakter ewidentnie korzystny – podatnik może zastosować limit odliczenia 3 mln zł albo 30% EBITDA, którykolwiek jest w jego przypadku wyższy. Podatnik może zatem wykazać wyższe koszty uzyskania przychodu, spośród podanych dwóch kwot.

Art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT

Przepisami ustawy z 29 października 2021 r. wprowadzony został do ustawy CIT - art. 16 ust. 1 - nowy pkt 13f, ograniczający możliwość zaliczania do kosztów uzyskania przychodów, kosztów finansowania dłużnego uzyskanego od podmiotu powiązanego i przeznaczonego na sfinansowanie działań restrukturyzacyjnych lub polegających na akwizycji innych podmiotów. W świetle tego przepisu, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT uzyskanego od podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 tej ustawy, w części, w jakiej finansowanie zostało przeznaczone bezpośrednio lub pośrednio na transakcje kapitałowe, w szczególności nabycie lub objęcie udziałów (akcji), nabycie ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną, wniesienie dopłat, podwyższenie kapitału zakładowego lub wykup udziałów własnych w celu ich umorzenia.

Uwzględniając jednak fakt, iż celem tego przepisu było wyeliminowanie działań optymalizacyjnych w grupach podmiotów powiązanych, proponuje się:

- wprowadzenie ograniczenia w stosowaniu tego przepisu i wyłączenie z jego zakresu finansowania dłużnego udzielonego przez banki lub przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, mające siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- wyłączenie jego stosowania w przypadkach finansowania dłużnego udzielonego na nabycie

lub objęcie udziałów (akcji) lub ogółu praw i obowiązków w podmiotach niepowiązanych z podatnikiem (wyłączenie to stosuje się również w odniesieniu do nabycia kolejnych udziałów (akcji) w podmiotach, w których podatnik uprzednio nabył część udziałów (akcji) w przypadku, gdy nabycie kolejnych udziałów (akcji) nastąpi w terminie 12 miesięcy począwszy od dnia nabycia pierwszych udziałów (akcji));

- ograniczenie wyłączenia do finansowania dłużnego uzyskanego przez spółki lub spółki niebędące osobami prawnymi (tym samym przepis art. 16 ust. 1 pkt 13f będzie oddziaływał przede wszystkim na transakcje w grupach kapitałowych, natomiast wyłączeniem nie będą objęte transakcje dotyczące m.in. spółdzielni).

Ponadto, w celu wyeliminowania niejasności ze stosowaniem w praktyce ograniczenia wynikającego z art. 16 ust. 1 pkt 13f, proponuje się nowe brzmienie tego przepisu, które nie odnosi się do przeznaczenia finansowania „bezpośrednio lub pośrednio” na transakcje kapitałowe.

Zgodnie z przepisem przejściowym powyższe zmiany, dotyczące zarówno art. 15c jak i art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT, obowiązywałyby z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2022 r.

9) Zmiana przepisów dotyczących polskiej spółki holdingowej (PSH) (ustawa CIT)

Na mocy ustawy z 29 października 2021 r., do ustawy CIT został dodany rozdział 5b, wprowadzający nowy reżim podatkowy. Reżim ten umożliwi polskim spółkom holdingowym, posiadającym zarówno krajowe, jak i zagraniczne spółki zależne, skorzystanie ze zwolnienia z opodatkowania dywidend i zysków ze zbycia udziałów i akcji. Wprowadzenie do polskich przepisów podatkowych rozwiązania, umożliwiającego skorzystanie przez spółkę holdingową z możliwości redukcji obciążeń podatkowych, ma wspierać rozwój gospodarczy Polski oraz wzmacniać jej wizerunek jako miejsca atrakcyjnego dla inwestycji.

Reżim holdingowy stanowi pewną alternatywę względem instytucji podatkowej grupy kapitałowej. Jego podstawowym celem jest zapewnienie polskim przedsiębiorcom korzystnych warunków zakładania i kontroli grup holdingowych oraz stworzenie konkurencyjnego otoczenia podatkowego, które będzie sprzyjać powrotowi polskich przedsiębiorców z zagranicznych jurysdykcji. Dodatkowo, reżim holdingowy ma za zadanie stworzenie dla inwestorów zagranicznych korzystnego środowiska do lokowania w Polsce spółek holdingowych (np. regionalnych), co przełoży się na wzrost kapitału obecnego w Polsce.

Projektowane zmiany mają na celu doprecyzowanie i udoskonalenie przedmiotowych regulacji w sposób, który uczyni je bardziej prostymi i efektywnymi z punktu widzenia ich stosowania i celu wprowadzenia. Dodatkowo, omawiane zmiany umożliwią skorzystanie z reżimu holdingowego przez większy krąg przedsiębiorców.

Definicja spółki holdingowej została zmieniona poprzez wykreślenie warunku niekorzystania ze zwolnień podatkowych z art. 20 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4 ustawy CIT. Zmiana ta została dokonana na skutek uwzględnienia faktu, że w ramach jednej grupy holdingowej może istnieć wiele zależności między spółkami i ograniczanie możliwości stosowania zwolnień z art. 20 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4 ustawy CIT może znacząco obniżyć atrakcyjność reżimu holdingowego.

Dodatkowo, rozszerzeniu ulega – o prostą spółkę akcyjną – katalog form prawnych, w których może działać spółka holdingowa.

Ponadto, istotne zmiany zostały dokonane w definicji spółki zależnej poprzez usunięcie warunku braku (i) posiadania więcej niż 5% udziałów lub akcji w innych spółkach, (ii) posiadania ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną oraz (iii) korzystania ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34 lub 34a ustawy CIT, tj. w ramach specjalnej strefy ekonomicznej lub tzw. Polskiej Strefy Inwestycji.

Zmiany te spowodują możliwość korzystania z reżimu holdingowego przez struktury wielopoziomowe, które najczęściej występują w praktyce obrotu gospodarczego i są konsekwencją okoliczności biznesowych, związanych z rozwojem spółek zależnych, skutkujących np. tworzeniem przez te spółki spółek dystrybucyjnych. Z kolei, możliwość zwolnienia z CIT dywidendy, wypłacanej przez spółkę prowadzącą działalność w SSE lub PSI, znacząco zwiększy atrakcyjność reżimu holdingowego. Zmiana ta ma na celu umożliwienie tworzenia w Polsce struktur holdingowych na potrzeby rozbudowywania działalności w Polsce. W konsekwencji, będzie przekładać się to na tworzenie miejsc pracy oraz wzrost kapitału obecnego w Polsce. Ponadto, w celu zapobieżenia ewentualnym wątpliwościom co do okresu, w którym powinny być spełnione warunki konieczne dla możliwości skorzystania ze zwolnienia z CIT dywidendy lub zysków ze zbycia udziałów, przepisy art. 24m zostały odpowiednio doprecyzowane. W konsekwencji, dywidendy lub zyski ze zbycia udziałów/akcji będą zwolnione, jeżeli na dzień poprzedzający uzyskanie przychodów warunki, określone w ust. 1 pkt 1–4, będą spełnione nieprzerwanie przez okres co najmniej 2 lat.

W celu uproszczenia reżimu holdingowego, jak również uczynienia go bardziej atrakcyjnym dla przedsiębiorców, zwolnienie z podatku dochodowego 95% dywidendy uzyskanej przez spółkę holdingową podlega zastąpieniu całkowitym zwolnieniem.

Ponadto, w celu uniknięcia wątpliwości co do ewentualnych obowiązków krajowej spółki zależnej jako płatnika w przypadku wypłaty dywidendy spółce holdingowej, art. 26 ustawy CIT został odpowiednio uzupełniony o przepisy wyłączające obowiązek poboru podatku u źródła. Wyłączenie to obejmuje sytuację, w której krajowa spółka zależna samodzielnie wypłaca dywidendę, jak i przypadek wypłaty za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek papierów wartościowych lub rachunek zbiorczy.

10) Zmiana przepisów dotyczących ulgi na zatrudnienie innowacyjnych pracowników (ustawa CIT)

Zmiana o charakterze dostosowawczym, związana ze zmianą jednostki redakcyjnej w ustawie PIT od 1 stycznia 2023 r.

11) Zmiana przepisów dotyczących ulgi na dokonanie pierwszej oferty publicznej (ustawa CIT)

Zmiana polega na wyłączeniu możliwości odliczenia od podstawy opodatkowania wydatków na dokonanie pierwszej oferty publicznej, przez podatników osiągających dochody z

kwalifikowanych praw własności intelektualnej, które opodatkowane są preferencyjną 5% stawką. Niniejsza zmiana wynika z charakterystyki wydatków, które mogą być rozpoznane podczas ustalania dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej. Wydatków poniesionych na dokonanie pierwszej oferty publicznej nie można uznać za koszty, które służą osiągnięciu, zabezpieczeniu czy zachowaniu źródła przychodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej. Pozostawienie przepisów w aktualnie obowiązującym brzmieniu mogłoby doprowadzić do naruszenia wytycznych OECD zawartych w raporcie do Planu Działania nr 5 w ramach Projektu Eroзии Bazy Podatkowej i Przerzucania Zysków (ang. *Base Erosion and Profit Shifting*) zatytułowanym „Efektywne zwalczanie szkodliwych praktyk podatkowych przy uwzględnieniu transparentności i rzeczywistej działalności podatników” (ang. *Countering Harmful Tax Practices More Effectively, Taking into Account Transparency and Substance*).

12) Zmiana przepisów dotyczących obowiązku przesyłania ksiąg i ewidencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej (ustawa CIT)

Zmiana art. 9 ust. 1c ustawy CIT, który został wprowadzony do ustawy CIT ustawą z 9 czerwca 2022 r., ma na celu wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych co do terminu na przesłanie do urzędu skarbowego ksiąg rachunkowych przez podatników opodatkowanych ryczałtem od dochodów spółek, o którym mowa w Rozdziale 6b ustawy CIT.

W związku z powyższym proponuje się doprecyzowanie przepisu poprzez wskazanie wprost w treści art. 9 ust. 1c ustawy CIT, że podatnicy są obowiązani po zakończeniu roku podatkowego do przesłania do urzędu skarbowego ksiąg rachunkowych, w terminie do dnia upływu terminu określonego dla złożenia deklaracji, o której mowa w art. 28r ust. 1 ustawy CIT.

13) Uproszczenie przepisów o uldze na złe długi (ustawa CIT, PIT i ustawa o ryczałcie)

Proponuje się uchylenie w art. 18f ust. 19 ustawy CIT oraz odpowiednio w art. 26i ust. 19 ustawy PIT i w art. 11 ust. 18 ustawy o ryczałcie, zgodnie z którym podatnicy dokonujący odpowiednich zwiększeń lub zmniejszeń wynikających z ulgi na złe długi obowiązani są wykazać w zeznaniu podatkowym wiarytelności lub zobowiązania, z którymi związane są te zwiększenia lub zmniejszenia. Przyczyną uchylenia wskazanych przepisów jest okoliczność, iż podatnik – niezależnie od obowiązków dotyczących zeznania – i tak musi udowodnić wysokość wiarytelności i długów, które mają wpływ na podstawę opodatkowania. Rezygnacja z odpowiedniego załącznika do zeznania podatkowego, w którym dotychczas wykazywane były takie dane, pozwoli na uproszczenie obowiązków administracyjnych po stronie podatników.

Pozostałe proponowane w art. 18f ustawy CIT zmiany mają charakter doprecyzowujący, mający na celu wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości pojawiających się przy rozliczaniu złych długów w zeznaniu.

14) Zmiana przepisów dotyczących opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek (ustawa CIT)

a) Zmiany przepisów o ryczałcie od dochodów spółek dotyczą sposobu określania dochodu z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą od wydatków i odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, związanych z używaniem samochodów osobowych, środków transportu lotniczego, taboru pływającego oraz innych składników majątku, wykorzystywanych zarówno dla celów prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej jak i dla celów prywatnych.

W aktualnym stanie prawnym prawidłowe odczytanie normy prawnej dotyczącej określenia dochodu z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą od wydatków i odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, związanych z używaniem samochodów osobowych, środków transportu lotniczego, taboru pływającego oraz innych składników majątku wykorzystywanych zarówno dla celów prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej jak i dla celów prywatnych, wymaga zastosowania reguł wykładni systemowej oraz celowościowej.

Powyższa kwestia została precyzyjnie określona w odniesieniu do ukrytych zysków. Zgodnie z treścią art. 28m ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy CIT do ukrytych zysków należy zaliczyć 50% wydatków i odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, związanych z używaniem samochodów osobowych, środków transportu lotniczego, taboru pływającego oraz innych składników majątku, które nie są wykorzystywane wyłącznie dla celów prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej.

Podczas analizy czy takie wydatki, odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości mogą stanowić również wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą, w pierwszej kolejności należy sięgnąć do reguł wykładni systemowej. Zgodnie z art. 28n ust. 1 pkt 2 ustawy CIT jedną z podstaw opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek jest suma dochodu z tytułu ukrytych zysków i dochodu z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą ustalona w miesiącu, w którym wykonano świadczenie lub dokonano wypłaty lub wydatku. W konsekwencji, stosownie do art. 28t ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, ryczałt od dochodu z tytułu ukrytych zysków i dochodu z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą płatny jest do 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wypłaty, wydatku lub wykonano świadczenie.

Ponadto powyższe znajduje również potwierdzenie w treści Przewodnika do Ryczałtu od dochodów spółek z dnia 23 grudnia 2021 r. (dalej jako: „Przewodnik”). Na stronie 41 w poz. 63 Przewodnika wskazuje się, że niektóre świadczenia, stanowić mogą jednocześnie ukryte zyski bądź wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą, w zależności od tego, czy stroną transakcji jest wspólnik, podmiot powiązany bezpośrednio lub pośrednio z podatnikiem lub z tym wspólnikiem, czy nie. Wykorzystywanie składników majątku podatnika opodatkowanego ryczałtem od dochodów spółek zarówno dla celów prowadzonej działalności gospodarczej jak i dla celów prywatnych, jest przykładem świadczenia, które może spełniać przesłanki uzasadniające uznanie go zarówno za ukryte zyski, jak i wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą, w zależności od tego, czy jest dokonane pomiędzy podmiotami powiązanymi, czy nie.

Jeżeli ze składnika majątku podatnika opodatkowanego ryczałtem od dochodów spółek, zarówno dla celów działalności gospodarczej jak i dla innych celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą, korzysta wspólnik, podmiot powiązany bezpośrednio lub pośrednio z podatnikiem lub z tym wspólnikiem, wtedy 50% wydatków, odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości tego składnika majątku stanowi ukryte zyski, zgodnie z art. 28m ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy CIT.

Z kolei w przypadku, kiedy składniki majątku podatnika opodatkowanego ryczałtem od dochodów spółek wykorzystywane są zarówno dla celów działalności gospodarczej jak i dla innych celów przez podmiot nie będący wspólnikiem, podmiotem powiązany bezpośrednio lub pośrednio z podatnikiem lub z tym wspólnikiem, wtedy wydatki, odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości tych składników majątku związane z ich używaniem, nie mogą być uznane za ukryte zyski.

Nie oznacza to jednak, że w takiej sytuacji wydatki, odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości nie stanowią wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą. Jeżeli składnik majątku nie jest wykorzystywany wyłącznie na cele działalności gospodarczej, to w konsekwencji podatnik jest obowiązany część wydatków, odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, związanych z używaniem tego składnika majątku, zaliczyć do wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą.

Mając na uwadze wysoki stopień podobieństwa pomiędzy ukrytymi zyskami a wydatkami niezwiązanymi z działalnością gospodarczą, treść art. 28m ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy CIT oraz regułę racjonalnego prawodawcy, należy uznać, że również w przypadku relacji pomiędzy podmiotami niepowiązanymi, analogicznie 50% wysokości wydatków, odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości związanych z używaniem składników majątku, które nie są wykorzystywane wyłącznie na cele działalności gospodarczej, stanowią wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą.

Dodatkowo proponowane zmiany przesądzają o tym, że ciężar dowodu, iż składnik majątku jest wykorzystywany wyłącznie na cele działalności gospodarczej spoczywa na podatniku, poprzez stosowną zmianę treści art. 28m ust. 5 ustawy CIT.

Ze względu na powszechność powyższego zjawiska oraz stosunkowo skomplikowany proces prawidłowego dekodowania normy prawnej ze względu na konieczność wykorzystania reguł wykładni systemowej oraz celowościowej, doprecyzowanie przepisów o ryczałcie od dochodów spółek poprzez dodanie w art. 28m ust. 4a, w brzmieniu przedstawionym w projekcie ustawy, jest rozwiązaniem korzystnym dla podatników.

b) Druga zmiana w zakresie ryczałtu od dochodów spółek dotyczy treści art. 28j ust. 5 ustawy CIT. Co do zasady podatnicy wybierają ryczałt od dochodów spółek po zakończeniu roku podatkowego wraz z rozpoczęciem kolejnego, bezpośrednio następującego roku podatkowego. W takim przypadku, zgodnie z art. 28j ust. 1 pkt 7 ustawy CIT, podatnicy składają zawiadomienie o wyborze ryczałtu od dochodów spółek do końca pierwszego miesiąca pierwszego roku podatkowego, w którym mają być opodatkowani ryczałtem. Artykuł 28j ust. 5 ustawy CIT umożliwia podatnikowi złożenie zawiadomienia ZAW-RD przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego, jeżeli podatnik zdecyduje się na wybór ryczałtu

od dochodów spółek w trakcie trwającego roku podatkowego. Norma prawna zawarta w art. 28j ust. 5 nie wyznacza innego terminu na złożenie ZAW-RD, lecz stanowi podstawę prawną do wyboru ryczałtu od dochodów spółek przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego, który to wybór musi być poprzedzony m.in. złożeniem zawiadomienia ZAW-RD. Jednakże termin na złożenie zawiadomienia ZAW-RD określa art. 28j ust. 1 pkt 7 ustawy CIT, zgodnie z którym niniejsze zawiadomienie podatnik składa w terminie do końca pierwszego roku podatkowego, w którym ma być opodatkowany ryczałtem.

Zmiana treści art. 28j ust. 5 ustawy CIT, w brzmieniu przedstawionym w projekcie ustawy, ma na celu wyrażne wyartykułowanie prawa podatnika do wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego oraz doprecyzowanie, że w odniesieniu do zawiadomienia o wyborze ryczałtu od dochodów spółek – ZAW-RD, o którym mowa w niniejszym przepisie, odpowiednie zastosowanie znajduje art. 28j ust. 1 pkt 7 ustawy CIT. Niniejsza zmiana w żaden sposób nie modyfikuje treści normy prawnej, która została zawarta w tym przepisie, lecz ma na celu ułatwić jej prawidłowe odczytanie. W związku z powyższym rozwiązanie należy uznać za korzystne dla podatników.

c) Celem kolejnej zmiany jest wyeliminowanie potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych wynikających z literalnego brzmienia art. 7aa ust. 5 pkt 1 ustawy CIT, który dotyczy terminu zapłaty podatku od dochodu z tytułu tzw. korekty wstępnej. Komentowany przepis wprost odnosi się do sytuacji, w której podatnik był opodatkowany ryczałtem od dochodów spółek przez okres krótszy niż 4 lata podatkowe (podatek należny płatny jest z końcem pierwszego miesiąca następującego po ostatnim roku opodatkowania ryczałtem) oraz do sytuacji, w której podatnik jest opodatkowany ryczałtem od dochodów spółek przez okres dłuższy niż 4 lata podatkowe (zobowiązanie podatkowe wygasa w całości). Przepis art. 7aa ust. 5 pkt 1 ustawy CIT w aktualnie obowiązującym brzmieniu nie odnosi się natomiast wprost do sytuacji, kiedy podatnik był opodatkowany ryczałtem od dochodów spółek równo przez 4 lata podatkowe. Jednakże poprzez zastosowanie reguł wykładni celowościowej należy uznać, że intencją ustawodawcy było zwolnienie podatnika z obowiązku zapłaty podatku od dochodu z tytułu tzw. korekty wstępnej, jeśli podatnik był opodatkowany ryczałtem w sposób nieprzerwany przez co najmniej jeden pełen okres, o którym mowa w art. 28f ust. 1 ustawy CIT, tj. 4 lata podatkowe. Powyższe znajduje potwierdzenie na stronie 13 w poz. 16 Przewodnika.

W związku z powyższym, aby zapobiec ewentualnym wątpliwością interpretacyjnym, w projekcie proponuje się dookreślenie i wskazanie wprost w treści przepisu, że zobowiązanie podatkowe z tytułu tzw. korekty wstępnej wygasa w całości również po upływie co najmniej jednego pełnego okresu opodatkowania ryczałtem, tj. 4 lat podatkowych.

d) Ponadto proponuje się zmianę treści art. 7aa ust. 9 pkt 4 ustawy CIT, która ma na celu doprecyzowanie terminu do zapłaty podatku należnego od dochodu z przekształcenia w całości. Prawidłowe odczytanie normy prawnej zawartej w komentowanym przepisie wymaga bowiem uzupełnienia reguł wykładni językowej o reguły wykładni systemowej i celowościowej.

Przepis art. 7aa ust. 9 pkt 4 ustawy CIT w aktualnie obowiązującym brzmieniu stanowi, że jednorazowej zapłaty podatku należnego od dochodu z przekształcenia w całości, dokonuje się w terminie wskazanym w art. 27 ust. 1 ustawy CIT, a więc w terminie przewidziany na złożenie

zeznania CIT-8. Z kolei termin na złożenie zeznania CIT-8 określony jest jako koniec trzeciego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym podatnik osiągnął dochód (stratę). Mając na uwadze literalne brzemienie art. 7aa ust. 9 pkt 4 ustawy CIT oraz sposób w jaki jest określony termin na złożenie zeznania CIT-8 w art. 27 ust. 1 ustawy CIT, mogą pojawić się wątpliwości interpretacyjne w zakresie prawidłowego ustalenia terminu na jednorazową zapłatę podatku należnego od dochodu z przekształcenia w całości, tj. czy powyższy termin określony jest na koniec trzeciego miesiąca roku następującego po roku podatkowym poprzedzającym pierwszy rok opodatkowania ryczałtem, czy na koniec trzeciego miesiąca roku podatkowego następującego po pierwszym roku opodatkowania ryczałtem.

Powyższe wątpliwości można jednak wyeliminować poprzez zastosowanie reguł wykładni systemowej i celowościowej. Po pierwsze należy zwrócić uwagę, że za rok podatkowy, w którym podatnik był opodatkowany ryczałtem, zgodnie z art. 28r ust. 1 ustawy CIT, podatnik jest zobowiązany do złożenia zeznania CIT-8E. Zgodnie z art. 28h ust. 1 ustawy CIT podatnicy opodatkowani ryczałtem nie podlegają opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 19, art. 24b, art. 24ca i art. 24d tejsze ustawy. W związku z powyższym nie są oni również obowiązani do składania zeznania CIT-8, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy CIT, za rok podatkowy, w którym byli opodatkowani ryczałtem. Ponadto w treści Przewodnika m.in. na str. 16 w poz. 23 jednoznacznie zostało wskazane, że w przypadku jednorazowej zapłaty podatku należnego od dochodu od przekształcenia w całości, podatnik jest zobowiązany uiścić podatek w terminie przewidzianym na złożenie zeznania CIT-8 za rok podatkowym poprzedzający pierwszy rok opodatkowania ryczałtem.

Mając na uwadze możliwość wystąpienia wątpliwości interpretacyjnych na kanwie literalnego brzmienia przepisu art. 7aa ust. 9 pkt 4 ustawy CIT, proponuje się zmianę przepisu poprzez jednoznaczne wskazanie, że termin na złożenie zeznania oraz zapłatę podatku upływa wraz z końcem trzeciego miesiąca pierwszego roku opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek.

e) Dodatkowo projekt przewiduje zmianę terminu zapłaty ryczałtu od dochodu z tytułu podzielonego zysku i dochodu z tytułu zysku na pokrycie strat, zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy oraz ryczałtu od rozdysponowanego dochodu z tytułu zysku netto. Zmiana ma na celu wyeliminowanie obowiązku zapłaty odsetek w przypadku podziału lub pokrycia wyniku finansowego netto, wypłaty zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy lub rozdysponowania dochodem z tytułu zysku netto po zakończeniu opodatkowania ryczałtem, po upływie szóstego miesiąca roku podatkowego.

Zgodnie z treścią aktualnie obowiązującego art. 28n ust. 2 ustawy CIT w przypadku podjęcia uchwały o podziale lub pokryciu wyniku finansowego netto po upływie szóstego miesiąca roku podatkowego, dla celów stosowania przepisów o ryczałcie przyjmuje się, że została ona podjęta ostatniego dnia szóstego miesiąca. W związku z powyższym termin zapłaty ryczałtu od dochodu z tytułu podzielonego zysku i dochodu przeznaczonego na pokrycie strat, zgodnie z treścią art. 28t ust. 1 pkt 1 ustawy CIT (odpowiednio art. 28t ust. 1 pkt 2 ustawy CIT w przypadku rozdysponowanego dochodu z tytułu zysku netto) upływa z dniem 20-go dnia siódmego miesiąca danego roku podatkowego oraz 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano w całości lub w części wypłaty tego dochodu lub

rozdysponowano nim w jakiegokolwiek formie, nie później niż 20-go dnia siódmego miesiąca, w przypadku rozdysponowanego dochodu z tytułu zysku netto. Powyższa konstrukcja przepisów sprawia, że w przypadku podjęcia uchwały o podziale lub pokryciu wyniku finansowego netto, wypłaty zaliczki na poczet przewidywanej dywidendy lub rozdysponowania dochodem z tytułu zysku netto po upływie szóstego miesiąca roku podatkowego, a przed rozpoczęciem kolejnego roku podatkowego, podatnik z założenia zawsze pozostaje w zwłóce, ponieważ termin na zapłatę podatku należnego upływa 20-go dnia siódmego miesiąca roku podatkowego.

Proponuje się zatem przedłużenie terminu do zapłaty podatku do końca 3-go miesiąca roku podatkowego następującego po roku, w którym dokonano podziału lub pokrycia wyniku finansowego netto, wypłacono zaliczkę na poczet przewidywanej dywidendy lub rozdysponowano dochodem z tytułu zysku netto po zakończeniu opodatkowania ryczałtem. Powyższe ma umożliwić podatnikowi terminową zapłatę podatku bez konieczności uiszczenia odsetek za zwłokę w zapłacie podatku należnego.

Zgodnie z projektowanym przepisem przejściowym art. 23 ust. 11 omawianej zmianie, jako korzystnej dla podatników, nadano moc wsteczną. Będzie ona miała zastosowanie do dochodów uzyskanych po dniu 30 czerwca 2022 r. przez podatników opodatkowanych ryczałtem od dochodów spółek, których rok podatkowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2021 r.

f) W projekcie proponuje się również zmianę art. 28j ust. 1 pkt 3 lit. b oraz zmianę ust. 3 pkt 2 ustawy CIT. Na tle literalnego brzmienia art. 28j ust. 1 pkt 3 lit. b oraz ust. 3 pkt 2 ustawy CIT mogą bowiem pojawić się wątpliwości interpretacyjne, czy warunek dotyczący ponoszenia trzykrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw (odpowiednio jednokrotności w przypadku małego podatnika) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy innej niż umowa o pracę co najmniej trzech osób fizycznych (odpowiednio jednej w przypadku małego podatnika), uznaje się za spełniony także w sytuacji, gdy zaliczki na podatek dochodowy i składki określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń, zgodnie z odrębnymi regulacjami, nie zostały pobrane.

Zmiany przedstawione w projekcie zakładają, że przy ocenie spełnienia warunków określonych w art. 28j ust. 1 pkt 3 lit. b oraz ust. 3 pkt 2 ustawy CIT, należy brać pod uwagę, czy w związku z wypłatą wynagrodzenia podatnik jest płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, lub płatnikiem składek określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej. W związku z powyższym o spełnieniu warunków, o których mowa w art. 28j ust. 1 pkt 3 lit. b oraz ust. 3 pkt 2 ustawy CIT, nie decyduje faktyczne pobranie przez podatnika zaliczek na podatek dochodowy lub składek określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej, lecz pełnienie przez podatnika funkcji płatnika w związku z wypłatą tych wynagrodzeń, w rozumieniu przynajmniej jednej z wyżej wymienionych ustaw. Zatem warunki określone w art. 28j ust. 1 pkt 3 lit. b oraz ust. 3 pkt 2 ustawy CIT będą spełnione również w sytuacji, gdy podatnik zatrudnia na podstawie umowy cywilnoprawnej (np. umowy zlecenia lub umowy o dzieło) trzech studentów poniżej 26 roku

życia.

Przyjęcie odmiennej interpretacji byłoby sprzeczne nie tylko z treścią Przewodnika (zob. poz. 32 str. 19-20), ale również z intencją ustawodawcy. Prowadziłoby to bowiem do konkluzji, że o spełnieniu jednego z warunków uprawniających do wyboru ryczałtu od dochodów spółek przez podatnika CIT, mogłaby decydować indywidualna sytuacja podatnika PIT, na którą podatnik CIT nie ma wpływu.

15) Zmiana przepisu dotyczącego terminu opłacenia składek z tytułu przychodów ze stosunku pracy i zrównanych, w części finansowanej przez płatnika, składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (ustawa CIT)

Aktualnie składki na ubezpieczenie społeczne oraz określone fundusze podlegają szczególnym regulacjom przewidzianym m.in. w art. 15 ust.4h, które z jednej strony umożliwiają ich rozliczenie w miesiącu, za który wynagrodzenie, od którego są one obliczane jest należne, a z drugiej wprowadzają ich kasowe rozliczenie w przypadku nieopłacenia ich w wymaganych terminach (z ewentualnym obowiązkiem podatkowej korekty).

Zmiana treści art. 15 ust. 4h ustawy CIT podyktowana jest względami ujednoczenia regulacji w zakresie zachowania terminu opłacenia wskazanych przepisem składek. Proponuje się odesłanie do odrębnych przepisów, precyzujących ww. termin.

W zakresie niniejszej zmiany przewidziany został przepis przejściowy przesądzający, że znajdzie ona zastosowanie do składek z tytułu należności, o których mowa w tym przepisie, należnych od dnia 1 stycznia 2023 r. (analogicznie jak rozwiązania obowiązujące w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych).

16) Zmiana przepisu dotyczącego procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków (ustawa CIT i PIT)

Opodatkowanie podatkiem od przychodów z budynków, o którym mowa w art. 24b ustawy CIT i art. 30g ustawy PIT wprowadzone zostało 1 stycznia 2018 r.⁸ Przepisy te uległy następnie pewnym modyfikacjom⁹, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2019 r., stosownie do zaleceń Komisji Europejskiej¹⁰, podyktowanych zasadami równej konkurencji zgodnie z regułami udzielania pomocy publicznej.

W świetle wymienionych regulacji podatnik, bez względu na formę i rodzaj prowadzonej działalności, jest obowiązany do zapłaty podatku od przychodów z budynków będących środkami trwałymi posiadanymi na własność (współwłasność), położonymi w Polsce,

⁸ Ustawa z 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. poz. 2175 oraz z 2018 r. poz. 2159).

⁹ Ustawa z 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. poz. 1291 i 2193).

¹⁰ W rezultacie wszczętego przez KE postępowania dotyczącego uznania nowowprowadzonych rozwiązań w podatku od przychodów z budynków jako niedozwolonej pomocy publicznej (w związku z ich selektywnym charakterem).

stanowiącymi składnik majątku związany z działalnością gospodarczą (na gruncie podatku PIT), oddanymi w całości albo części do odpłatnego używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze. Jednocześnie wartość 1 000 000 zł określona została jako próg (kwota wolna), przypadający na podatnika bez względu na liczbę i wartość posiadanych przez niego budynków, do którego danina ta nie ma zastosowania. Kwota wolna w tej wysokości przypada na podatnika bez względu na liczbę i wartość posiadanych przez niego budynków.

Z założenia podatek od przychodów z budynków jest neutralny, co przejawia się w możliwości jego niepłacenia (gdy przewyższa go podatek obliczony na zasadach ogólnych), jak również możliwości odliczenia go od podatku obliczonego na zasadach ogólnych – zarówno na poziomie zaliczek, jak też w rozliczeniu za rok podatkowy.

Ponadto, kwota podatku od przychodów z budynków nieodliczona w ww. sposób podlega zwrotowi, na wniosek podatnika, jeżeli organ podatkowy nie stwierdzi nieprawidłowości w wysokości zobowiązania podatkowego (straty) obliczonego na zasadach ogólnych w złożonym zeznaniu podatkowym oraz w zakresie podatku od przychodów z budynków. Przy czym, w ewentualnej ocenie organ podatkowy bierze pod uwagę, czy ponoszone przez podatnika koszty finansowania dłużnego w związku z nabyciem (wytworzeniem) budynku, a także inne przychody i koszty, ustalone zostały na warunkach rynkowych (rozwiązanie to ma na celu przeciwdziałanie schematom optymalizacyjnym związanym np. z finansowaniem dłużnym).

Praktyka stosowania wymienionych regulacji ujawniła jednak problem związany z procedurą zwrotu podatku od przychodów z budynków na wniosek (art. 24b ust. 15 ustawy CIT i art. 30g ust. 15 ustawy PIT), wynikający z braku określenia w obowiązujących przepisach trybu weryfikacji jak i zasad zwrotu. Spowodowało to liczne wątpliwości zgłaszane w ostatnich latach przez Dyrektorów Izb Administracji Skarbowej. Organy podatkowe podnoszą, że każdorazowe stosowanie inicjowanej wnioskiem podatnika procedury postępowania podatkowego, samodzielnie lub w połączeniu z pozostałymi procedurami podatkowymi (czynności sprawdzające, kontrola podatkowa, kontrola celno-skarbowa), prowadzi¹¹ do konieczności weryfikacji całego rozliczenia podatkowego wnioskodawcy zwrotu. Oznacza to, że procedura zwrotu podatku, który z założenia ma być neutralny, może powodować wszczęcie rozbudowanego postępowania dowodowego zakończonego wydaniem decyzji na podstawie art. 207 Ordynacji podatkowej, co w konsekwencji oznacza znaczne utrudnienie i wydłużenie przebiegu całego procesu.

W związku z tym projekt zawiera propozycję uproszczenia procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków, poprzez nienakładanie obowiązku wydawania decyzji o zwrocie

¹¹ Obowiązek z tytułu podatku od przychodów z budynków został zawieszony wprowadzeniem epizodycznego zwolnienia (w art. 38ha ustawy CIT i art. 52pa ustawy PIT) - pierwotnie w okresie od 1 marca 2020 r. do końca 2020 r. (ustawa z 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 1072, z późn.zm), które następnie prolongowano do czasu zakończenia obowiązywania stanu epidemii (ustawa z 28 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2123)).

podatku w przypadku braku wątpliwości co do złożonego wniosku.

Należy przy tym wyjaśnić, że zastosowana w przepisie przesłanka „braku wątpliwości” nie narzuca obowiązku przeprowadzenia postępowania dowodowego. Weryfikacja wniosku podatnika może zostać osiągnięta z zastosowaniem innych środków/informacji (zależnie od szczegółów danej sprawy) dostępnych organowi z urzędu, takich jak np. wcześniejsze deklaracje, sprawozdania finansowe, własne bazy danych, czy historia wywiązywania się z dotychczasowych zobowiązań wobec organu.

A zatem, to indywidualna sytuacja podatnika (wnioskodawcy) na którą składać się może wiele okoliczności prawno-podatkowych, będzie dla organu punktem odniesienia do oceny czy istnieją wątpliwości co do żądania zwrotu podatku, oraz co do zastosowania procedury weryfikacji wniosku. Nie będzie przy tym potrzeby angażowania strony i wszczynania formalnego postępowania dowodowego (kontroli).

Powyższe stanowisko potwierdza stosowanie już przez ustawodawcę sformułowania „nie budzi wątpliwości” w innych regulacjach (np. art. 28b ust. 10 ustawy CIT, art. 75 § 4, art. 62b § 2 Ordynacji podatkowej, czy art. 132 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji). Także w wyroku NSA z 17 czerwca 2020 r., sygn. akt II FSK 717/20 stwierdzono: *„W sytuacji, gdy organ załatwia wniosek w drodze czynności materialno-technicznej, stosownie do treści i zakresu żądania strony nie oznacza to, że organ kształtuje sytuację prawną strony. Stwierdza jedynie, że wniosek jako taki nie budzi wątpliwości, zaś zobowiązanie w dalszym ciągu wynika ze złożonej deklaracji (zeznania) a nie z rozstrzygnięcia organu.”*

Nowe regulacje upraszczające procedurę zwrotu podatku od przychodów z budynków znajdują zastosowanie do wniosków złożonych od 1 stycznia 2023 r.

17) Doprecyzowanie przepisów w zakresie, w jakim nakładają na Ministra Finansów obowiązek udostępniania wzorów deklaracji (ustawa CIT, PIT i o ryczałcie)

Zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących udostępniania wzorów deklaracji w zakresie podatków dochodowych.

Intencją regulacji w tym zakresie było nałożenie na ministra właściwego do spraw finansów publicznych obowiązku udostępniania wizualizacji wzoru dokumentu elektronicznego, a nie samego wzoru tego dokumentu w znaczeniu jakie nadają mu przepisy ustawy z 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne¹². Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami wzór dokumentu elektronicznego jest umieszczany przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych (CRWDE). Zatem, udostępnianie tego samego wzoru dokumentu elektronicznego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych nie znajduje uzasadnienia na gruncie funkcjonujących regulacji.

¹² Dz. U. z 2021 r. poz. 2070, z późn. zm.

W następstwie zmiany nie będzie budziło wątpliwości, że obowiązek udostępniania deklaracji jest ograniczony do ich wizualizacji a nie schemy, która jest udostępniana przez Ministra Cyfryzacji w CRWDE.

18) Zmiana przepisu dotyczącego obowiązku przekazywania do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego informacji o umowach z nierezydentami, w przypadku obowiązku składania informacji o cenach transferowych (Ordynacja podatkowa)

Zmiana w art. 82 § 1c Ordynacji podatkowej ma charakter systemowy i dodaje wyjątek, zgodnie z którym podmiot w przypadku transakcji kontrolowanych z tzw. rajami podatkowymi, o których mowa w art. 23w ust. 2a ustawy PIT oraz art. 11k ust. 2a ustawy CIT, będzie zobowiązany, po spełnieniu warunków określonych w Ordynacji podatkowej oraz ustawach o podatkach dochodowych, do złożenia informacji ORD-U oraz informacji TPR.

19) Zmiana przepisów ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej (ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej)

Zmiana art. 81 ust. 2zc ww. ustawy, polega na wprowadzeniu dla przedsiębiorców stosujących opodatkowanie uzyskiwanych z działalności gospodarczej przychodów w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych - zgodnie z przepisami ustawy o ryczałcie - adekwatnej podstawy wymiaru składki ustalanej z urzędu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) w sytuacji, gdy ubezpieczony przedsiębiorca nie przekaze do ZUS informacji o miesięcznym przychodzie z działalności gospodarczej.

W obowiązującym stanie prawnym art. 81 ust. 2zc ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej przewiduje, że dla przedsiębiorcy rozliczającego się w podatku dochodowym od osób fizycznych w formie ryczałtowanej, podstawą wymiaru miesięcznej składki zdrowotnej w wyżej wskazanej sytuacji jest kwota minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu 1 stycznia danego roku. Tymczasem, w myśl 81 ust. 2f ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej dla tej kategorii ubezpieczonych minimalną podstawę wymiaru składki zdrowotnej stanowi kwota odpowiadająca 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, jeżeli przychody z działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o ryczałcie, osiągnięte od początku roku kalendarzowego, nie przekroczyły kwoty 60.000 zł.

W obowiązującym stanie prawnym zachodzi zatem niespójność regulacyjna, która może doprowadzić do niekorzystnych dla przedsiębiorcy konsekwencji. W sytuacji bowiem, gdy z powodu przeoczenia przedsiębiorca rozliczający się w podatku dochodowym od osób fizycznych w formie ryczałtowanej nie przekaze do ZUS informacji o przychodzie, to Zakład z urzędu ustali składkę miesięczną od kwoty minimalnego wynagrodzenia, a nie kwoty przeciętnego wynagrodzenia, co w rozliczeniu rocznym wygeneruje różnicą konieczną do pokrycia w drodze dopłaty, o której mowa w art. 81 ust. 2j ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. Projektowana zmiana usuwa to ryzyko oraz służy wprowadzeniu spójności

regulacji dotyczących miesięcznej składki zdrowotnej przedsiębiorców rozliczających się w podatku dochodowym od osób fizycznych w formie zryczałtowanej.

20) Doprecyzowanie przepisów dotyczących procedury rozliczania strat przez spółki tworzące PGK (ustawa z 29 października 2021 r.)

Do końca 2021 r. podatkowej grupie kapitałowej nie przysługiwało prawo do pomniejszenia dochodu o stratę poniesioną przez spółkę ją tworzącą, przed przystąpieniem do PGK. Strata taka mogła być rozliczona dopiero po upływie obowiązywania umowy lub w przypadku utraty przez PGK statusu podatnika, w ciągu 5 lat podatkowych spółki, bez uwzględnienia okresu współtworzenia PGK. Potwierdza to interpretacja ogólna Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej¹³ wskazująca, że „(...) bieg pięcioletniego terminu na odliczenie straty poniesionej przez Spółkę przed utworzeniem podatkowej grupy kapitałowej zostaje zawieszony na okres obowiązywania umowy podatkowej grupy kapitałowej(...)”.

Ustawa z 29 października 2021 r. wprowadziła, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2022 r., przepisy przewidujące złagodzenie warunków tworzenia i funkcjonowania podatkowych grup kapitałowych oraz zabezpieczające takie podmioty przed podatkowymi skutkami okresowego spadku zyskowności. Zgodnie z uzasadnieniem „(...) Zmiany te mają na celu (...) uwzględnienie gospodarczych realiów funkcjonowania przedsiębiorstw i urealnienie dotychczas funkcjonujących warunków decydujących o możliwości uzyskania statusu PGK.”

W świetle dodanego art. 7a ust. 4 ustawy CIT przyznano PGK prawo do obniżenia dochodu ze źródła przychodów takiej grupy osiągniętego za rok podatkowy, o stratę z tego źródła przychodów poniesioną w okresie przed utworzeniem grupy przez spółkę tworzącą tę grupę, przy jednoczesnym spełnieniu następujących warunków:

- 1) strata ta podlegałaby odliczeniu od dochodu tej spółki na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy CIT, gdyby spółka ta nie weszła w skład PGK;
- 2) strata została poniesiona przez spółkę nie wcześniej niż w piątym roku podatkowym, poprzedzającym rok PGK, za który dokonuje się tego obniżenia;
- 3) strata nie została odliczona od dochodu spółki na podstawie art. 7 ust. 5;
- 4) spółka osiągnęła w roku podatkowym, za który dokonuje się tego obniżenia, dochód z tego źródła przychodów, z którego poniesiona została strata.

W kontekście przesłanki z punktu 2 wymienionej regulacji oraz w świetle dodanego art. 7 ust. 6a ustawy CIT, powstała wątpliwość odnośnie sytuacji spółek posiadających nierozliczone, na dzień 31 grudnia 2021 r., straty, poniesione wcześniej niż 5 lat przed wprowadzeniem wspomnianych regulacji (1 stycznia 2022 r.). Spowodowało to w szczególności pogorszenie sytuacji prawno-podatkowej części spółek wchodzących w skład PGK, posiadających

¹³ Interpretacja ogólna MFFiPR z 19 października 2021 r. w sprawie sposobu obliczania bezpośrednio kolejno następujących po sobie pięciu lat podatkowych dla celów rozliczenia przez spółki strat powstałych i nierozliczonych w latach poprzedzających pierwszy rok podatkowy podatkowej grupy kapitałowej (Dz. Urz. MFFiPR z 19.10.2021 poz. 148).

nierozliczone straty np. z 2015 r., co w konsekwencji mogło doprowadzić do nieuzasadnionego różnicowania położenia podmiotów działających w przestrzeni gospodarczej.

Wobec przedstawionych uwarunkowań proponowana zmiana ma charakter doprecyzowujący, poprzez wprowadzenie przepisu przejściowego w ustawie z 29 października 2021 r. wskazującego wprost, że nowe regulacje, które weszły w życie 1 stycznia 2022 r. dotyczące rozliczania strat przez spółki tworzące PGK mają zastosowanie do strat poniesionych od tej daty. Oznacza to tym samym, że do strat powstałych przed 1 stycznia 2022 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Proponowana wyżej zmiana ma charakter korzystny dla podatników. Do końca 2021 r. PGK nie przysługiwało bowiem prawo do pomniejszenia dochodu o stratę poniesioną przez spółkę ją tworzącą, przed przystąpieniem do struktury, jednakże bieg pięcioletniego terminu rozliczenia straty ulegał zawieszeniu na okres obowiązywania umowy PGK. Termin rozliczenia straty mógł być zatem znacznie wydłużony.

Natomiast od 1 stycznia 2022 r. dochód PGK może, pod pewnymi warunkami, zostać obniżony o stratę z tego źródła przychodów, poniesioną w okresie przed utworzeniem grupy przez spółkę. Spółka tworząca PGK może również rozliczyć stratę podatkową, po upływie obowiązywania umowy PGK lub utraty przez PGK statusu podatnika, jeżeli została ona poniesiona nie wcześniej niż w piątym roku podatkowym spółki poprzedzającym rok, za który dokonuje się tego obniżenia, z tym że okres ten obejmuje również lata podatkowe PGK tworzonej przez tę spółkę.

Dodawany art. 69b do ustawy z 29 października 2021 r. rozstrzyga o zastosowaniu wprowadzonych z dniem 1 stycznia 2022 r. zasad rozliczania strat w spółkach tworzących PGK jedynie do „nowych” strat, powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po 31 grudnia 2021 r.

Wprowadzany przepis przejściowy pozwala zatem na niestosowanie rozwiązania obowiązującego od 1 stycznia 2022 r. w przypadku strat sprzed wejścia w życie ustawy z 21 października 2021 r., co oznacza a contrario respektowanie przepisów dotychczasowych (obowiązujących przed 1 stycznia 2022 r.) do strat powstałych przed 1 stycznia 2022 r.

21) Zmiana porządkująca przepisy ustawy PIT dotyczące oświadczeń i wniosków, jakie podatnicy składają płatnikom w celach poboru zaliczek na podatek, a także podatku przekazywanego na rzecz organizacji pożytku publicznego (z związku z podniesieniem kwoty odpisu z 1% do 1,5% PIT) (ustawa z 9 czerwca 2022 r.)

Zmiana ma na celu dookreślenie, że w zakresie przepisów ustawy PIT dotyczących oświadczeń i wniosków, jakie podatnicy składają płatnikom w celach poboru zaliczek na podatek, wszędzie tam gdzie jest to możliwe, kwestie te będzie regulować norma ogólna zawarta w 31a ustawy PIT.

Proponuje się, aby zakresem wyjątków wymienionych w art. 31a ust. 7 ustawy PIT objęty został również art. 41 ust. 11 ustawy PIT, który dotyczy niestosowania 50% kosztów uzyskania przychodów przez płatników wymienionych w art. 41 ust. 1 ustawy PIT, a także aby wniosek

ten mógł być złożony według wzoru ustalonego przez ministra finansów (zmiana w art. 45b ust. 1 pkt 3 ustawy PIT).

Dodano również art. 18a będący konsekwencją zmiany brzmienia art. 18 w zakresie podwyższenia kwoty podatku należnego przekazywanego na rzecz OPP z 1% do 1,5% tego podatku. W art. 18a uregulowano, że nowe rozwiązanie w zakresie części podatku przekazywanego na rzecz organizacji pożytku publicznego (wzrost części podatku należnego z 1% do 1,5%), będzie dotyczyło podatku obliczonego za rok podatkowy rozpoczynający się nie wcześniej niż od 1 stycznia 2022 r. Zatem do podatku dochodowego obliczonego za wcześniejsze okresy będą miały zastosowanie przepisy w dotychczasowym brzmieniu, czyli odwołujące się w swej treści do 1%. Ponadto zaproponowano regulacje o charakterze porządkowym art. 77c § 1 Ordynacji podatkowej oraz przepisów ustawy z 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie^[1], w których zmiana polega na zastąpieniu wyrazu „1%” wyrazem „1,5%”.

22) Zmiana dostosowująca przepisy ustawy PIT dotyczące sporządzania przez administrację podatkową zeznania podatkowego o możliwość udostępnienia także nowej informacji o dzieciach uprawniających podatnika do ulgi dla rodzin 4+ (PIT-DZ) w usłudze Twój e-PIT (ustawa PIT)

Zmiana umożliwi podatnikom skorzystanie z możliwości złożenia informacji o dzieciach uprawniających podatnika do ulgi dla rodzin 4+ za pomocą e-Urzędu Skarbowego. Takie rozwiązanie ułatwi kompleksowy dostęp i wysyłkę formularza, a w konsekwencji doprowadzi do jego całkowitego zautomatyzowania.

23) Zmiana polegająca na rozszerzeniu uprawnień płatnika do składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty (ustawa PIT)

Zmiana (dodawany art. 31d) umożliwi płatnikowi wystąpienie o stwierdzenie nadpłaty, jeśli w wyniku poboru przez płatnika zryczałtowanego podatku, o którym mowa w art. 30 ustawy PIT, powstała nadpłata w tym podatku. Obecnie w sytuacji gdy płatnik pobierze podatek zryczałtowany, o którym mowa w art. 30 ustawy PIT w wyższej wysokości niż wynikająca z przepisów, nie jest uprawniony do występowania do organu podatkowego z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty. Wniosek taki może złożyć jedynie podatnik. Jednak specyfika podatku zryczałtowanego, pobieranego u źródła, jest taka, że nie jest on rozliczany w zeznaniu podatkowym. Podatnik nie otrzymuje żadnej informacji od płatnika o pobranym podatku i może nie wiedzieć, że mogła u niego powstać nadpłata. Z taką sytuacją możemy mieć do czynienia w tym roku, gdyż ustawą z 9 czerwca 2022 r. podwyższono limit zwolnienia przedmiotowego, z 3 000 zł do 4 500 zł rocznie, dotyczącego wartości świadczeń otrzymywanych przez emerytów lub rencistów w związku z łączącym ich uprzednio z zakładem pracy stosunkiem pracy lub stosunkiem pokrewnym. Przy czym, wyższy limit stosuje się do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2022 r. Zaistniały już sytuacje, w których w pierwszej połowie roku płatnik przekazał świadczenie emerytowi w wysokości wyższej niż 3 000 zł i od nadwyżki ponad tę kwotę pobrał zryczałtowany podatek dochodowy w wysokości

^[1] Dz. U. z 2022 r. poz. 1327, z późn. zm.

10%. Podwyższenie limitu z mocą od początku roku, spowodowało, że powstała nadpłata w podatku zryczałtowanym. Proponowany przepis uprości procedurę występowania o nadpłatę w takiej sytuacji. Zamiast wielu wystąpień podatników do organów podatkowych będzie jedno wystąpienie o stwierdzenie nadpłaty od płatnika. Po otrzymaniu nadpłaty płatnik będzie obowiązany do bezzwłocznego przekazania jej podatnikowi.

24) Zmiana przepisów dotyczących pierwszego terminu składania JPK/CIT w przypadku wcześniejszego zakończenia roku podatkowego (ustawa z 21 października 2021 r.)

Zmiana wydłuży podatnikom CIT termin do przesłania JPK za 2024 r. (pierwszy rok, za który JPK ma być przesyłany), w przypadku wcześniejszego zakończenia roku podatkowego.

25) Zmiana przepisów wynikająca z konieczności wydłużenia wprowadzonych działań antyinflacyjnych oraz utrzymania stawek VAT na dotychczasowym poziomie w związku z ciągłym wzrostem inflacji oraz negatywnymi dla polskiej gospodarki i społeczeństwa skutkami wojny prowadzonej w Ukrainie (ustawa o VAT, ustawa o podatku akcyzowym, ustawa o podatku od sprzedaży detalicznej i ustawa o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorców i pomocy kredytobiorcom):

- **wydłużenie tarczy antyinflacyjnej do końca 2022 r.:**
 - 1) utrzymanie czasowego obniżenia stawek VAT w zakresie żywności, paliw silnikowych, gazu ziemnego, energii elektrycznej i ciepłej, nawozów i innych środków wspomagających produkcję rolniczą – obniżenie stawek VAT pomoże społeczeństwu oraz przedsiębiorcom, w tym mikrofirmom dominującym na polskim rynku, w realnej walce z inflacją. Utrzymanie czasowej redukcji stawek podatku na te towary, w przypadku pełnego przeniesienia obniżek stawek VAT na ceny tych towarów, efektywnie powinna wpłynąć na obniżkę cen tych towarów;
 - 2) utrzymanie czasowego obniżenia stawek akcyzy na paliwa silnikowe (olej napędowy, benzyny silnikowe, LPG), energię elektryczną i lekki olej opałowy oraz utrzymanie czasowego wyłączenia z podatku od sprzedaży detalicznej sprzedaży paliw (benzyn silnikowych, olejów napędowych, biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych) – te działania mają doprowadzić do ograniczenia wzrostu cen paliw na stacjach paliw i obniżenie wydatków na zakup lekkiego oleju opałowego i energii elektrycznej, a zatem również pomóc w walce z inflacją. Należy podkreślić, że wzrost cen surowców energetycznych na rynkach światowych jest główną przyczyną wzrostu inflacji w Polsce i innych krajach unijnych, zatem ograniczenie wzrostu cen paliw powinno się przyczynić do stabilizacji cen także w innych obszarach gospodarki, w tym cen żywności;
 - 3) utrzymanie w mocy zwolnienia od akcyzy dla energii elektrycznej wykorzystywanej przez gospodarstwa domowe – pozwoli na zmniejszenie kosztów dla tej grupy odbiorców.
- **utrzymanie stawek VAT na dotychczasowym poziomie 23% i 8%** – jest niezbędne w związku z konfliktem zbrojnym w Ukrainie i koniecznością ponoszenia przez budżet państwa zwiększonych wydatków; jednocześnie podejmowane przez Rząd działania

pomocowe jak utrzymanie tarczy antyinflacyjnej do końca roku 2022 pozwoli na skierowanie środków na przeciwdziałanie skutkom inflacji oraz wojny w Ukrainie.

26) Zmiana przepisów zmierzająca do digitalizacji obowiązków informacyjnych notariuszy (Ordynacja podatkowa, ustawa o podatku od spadków i darowizn, ustawa o PCC i ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu)

Przedkładany projekt dotyczy również skoku jakościowego w obowiązkach informacyjnych proponując w tym obszarze pełną digitalizację.

Projektowana ustawa ma na celu zmianę dotychczasowych procedur dostępu dla organów KAS do informacji o zdarzeniach prawnych, które mogą spowodować powstanie zobowiązania podatkowego zawartych w aktach notarialnych, zarejestrowanych aktach poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeniach spadkowych, które przekazywane są obecnie do tych organów w postaci papierowych wypisów. Aktualne rozwiązania obciążają zarówno notariuszy, strony tych czynności (tu: w zakresie zapłaty kosztów sporządzenia wypisu z przeznaczeniem dla organu podatkowego) jak i organy KAS, generując znaczne koszty administracyjne.

Projektowana zmiana ustaw: Ordynacja podatkowa, ustawy o podatku od spadków i darowizn, ustawy o PCC i ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu zapewni organom KAS dostęp do elektronicznych, w miejsce papierowych, informacji o ww. zdarzeniach prawnych. W projekcie rezygnuje się z regulacji ustanawiających obowiązek przesyłania do organów podatkowych papierowych wypisów z tych czynności notarialnych, w miejsce informacji o tych czynnościach przekazywanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego służącego przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, który jest stosowany przez notariuszy od wielu lat. Jednocześnie z tymi informacjami przekazywany będzie jeden z wymienionych wyżej dokumentów z czynności notarialnej w formacie umożliwiającym elektroniczne przeszukiwanie i kopiowanie jego treści.

II. Szczegółowe omówienie zmian

Art. 1 projektu ustawy – dotyczy zmian w ustawie CIT

Art. 1 pkt 1 – dotyczy art. 7aa ust. 5 pkt 1 i ust. 9 pkt 4

W art. 7aa ust. 5 pkt 1 ustawy CIT wyrazy „przez okres dłuższy niż cztery lata podatkowe” zastępuje się wyrazami „przez okres co najmniej czterech lat podatkowych”.

Propozycja zmiany polega na doprecyzowaniu przepisu określającego warunek wygaśnięcia zobowiązania podatkowego z tytułu tzw. korekty wstępnej poprzez dookreślenie, że zobowiązanie podatkowe z tytułu tzw. korekty wstępnej wygasa w całości po upływie co najmniej jednego pełnego okresu opodatkowania ryczałtem, tj. 4 lat podatkowych.

W art. 7aa ust. 9 pkt 4 ustawy CIT wyrazy „w całości w terminie wskazanym w art. 27 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w całości do końca trzeciego miesiąca pierwszego roku opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek”, a po wyrazach „o którym mowa w art. 27 ust. 1” dodaje się wyrazy „składanym w terminie określonym w pkt 2.”.

Propozycja zmiany polega na doprecyzowaniu przepisu określającego termin na zapłatę podatku należnego od dochodu z przekształcenia poprzez odesłanie do art. 7aa ust. 9 pkt 2 ustawy CIT w zakresie terminu zapłaty podatku oraz terminu złożenia zeznania, tj. do końca trzeciego miesiąca pierwszego roku opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek.

Art. 1 pkt 2 – dotyczy art. 9 ust. 1c

W art. 9 ust. 1c ustawy CIT po wyrazach „art. 27 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo deklaracji, o której mowa w art. 28r ust. 1”.

Propozycja zmiany polega na doprecyzowaniu przepisu określającego termin na przesłanie do urzędu skarbowego ksiąg rachunkowych przez podatników opodatkowanych ryczałtem od dochodów spółek, o którym mowa w Rozdziale 6b ustawy CIT.

Art. 1 pkt 3 – dotyczy art. 11b pkt 1 (tożsama zmiana w art. 3 pkt 2 – dotyczy art. 23n ustawy PIT)

Doprecyzowano treść art. 11b pkt 1 ustawy CIT. Obecnie wyłączenie przepisów Rozdziału 1a ustawy CIT ma zastosowanie jedynie do transakcji kontrolowanych, w których cena lub sposób określenia ceny przedmiotu takiej transakcji kontrolowanej wynika z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych. Przepis rozszerzono o transakcje inne niż kontrolowane, do których również zgodnie z art. 11i będzie miała zastosowanie zasada ceny rynkowej. W związku z tym jeśli w przypadku, gdy cena transakcji (lub sposób jej ustalenia) wynika z przepisów prawa to do takich transakcji innych niż kontrolowane również powinno się stosować wyłączenie z art. 11b.

Art. 1 pkt 4 – dotyczy art. 11i (tożsama zmiana w art. 3 pkt 3 – dotyczy art. 23u ustawy PIT)

Nadano nowe brzmienie art. 11i. Uchylono stosowanie zasady ceny rynkowej w do transakcji innych niż kontrolowane, w których rzeczywisty właściciel jest podmiotem rajowym. Zaproponowano, aby zasadę tę stosować jedynie do bezpośrednich transakcji innych niż kontrolowane z podmiotem rajowym, lub z położonym w raju podatkowym zagranicznym zakładem. Projekt doprecyzowywane warunki stosowania zasady ceny rynkowej dla transakcji rajowych. W takim przypadku należało będzie uwzględnić warunki, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane, z których żaden nie jest podmiotem rajowym.

Art. 1 pkt 5 – dotyczy art. 11k ust. 2a (tożsama zmiana w art. 3 pkt 4 – dotyczy art. 23w ust. 2a ustawy PIT)

Zaproponowano nowe brzmienie ust. 2a w art. 11k ustawy CIT. Zmiana polega na podniesieniu progów dokumentacyjnych oraz doprecyzowaniu, że przepis ten dotyczy również zagranicznego zakładu położonego w raju podatkowym.

Zaproponowano nowe progi istotności dla rajowych transakcji kontrolowanych. Podstawowy próg podniesiono do kwoty 500 tys. zł. Wyodrębniono również próg dla transakcji finansowych w kwocie 2,5 mln zł.

Art. 1 pkt 6 – dotyczy art. 11o ustawy CIT (tożsama zmiana w art. 3 pkt 5 – dotyczy art. 23za ustawy PIT)

Projekt przewiduje nadanie nowego brzmienia ust. 1 w art. 11o ustawy CIT oraz uchylenie ust. 1a i 1b tego artykułu.

Przepis ust. 1 wyraża obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych nałożony na podatników i spółki niebędące osobami prawnymi, którzy dokonują transakcji innej niż kontrolowana z podmiotem mającym rezydencję podatkową w raju podatkowym lub z położonym w raju podatkowym zagranicznym zakładem. Przepis dotyczy bezpośrednich transakcji z podmiotem rajowym co nie oznacza automatycznie, że w przypadku transakcji zakupowych zapłata należności z tytułu takich transakcji musi trafiać bezpośrednio i wprost do kontrahenta w raju. Istotny jest natomiast fakt, iż transakcja jest przeprowadzana pomiędzy podmiotem krajowym a kontrahentem w raju podatkowym.

Zaproponowano podniesienie progów dokumentacyjnych. Względem dotychczas obowiązującej treści art. 11o ustawy CIT zmieniony został próg istotności od którego należy realizować obowiązek, dla bezpośrednich transakcji rajowych został on ustalony na poziomie 500 tys. zł (pkt 1), natomiast dla transakcji finansowych zaproponowano odrębny próg w wysokości 2,5 mln. zł.

Ponadto w ust. 1 przewidziano odpowiednie zastosowanie przepisów art. 11k ust. 1 i 3–5, art. 11l, art. 11n pkt 3 i 6-8, art. 11q ust. 1 oraz art. 11r ustawy CIT.

Projekt przewiduje również uchylenie w art. 11o przepisów ust. 1a i 1b. Oznacza to, iż zostanie uchylony obowiązek dokumentacyjny w stosunku do tzw. pośrednich transakcji rajowych.

W przepisach ust. 2 i 3 wprowadzono zamiany wynikające z dostosowania brzmienia tym przepisów zmian wprowadzonych w art. 11o ustawy CIT.

Art. 1 pkt 7 - 9 – dotyczą art. 11q ust. 1a i 3a, art. 11s ust. 4 i art. 11t ust. 3 (tożsame zmiany w art. 3 pkt 6 - 8 - dotyczą art. 23zc ust. 1a i 3a, art. 23ze ust. 4 i art. 23zf ust. 3)

Zmiany w art. 11q ustawy CIT (art. 23zc ustawy PIT) ust. 1a i ust. 3a, art. 11s ustawy CIT (art. 23ze ustawy PIT) ust. 4 i art. 11t ustawy CIT (art. 23zf ustawy PIT) ust. 3 są porządkowe i wynikają z konieczności dostosowania przepisów do zmian zaproponowanych w projekcie.

Art. 1 pkt 10 – dotyczy art. 15 ust. 4h

Zmiana podyktowana jest względami ujednoczenia regulacji w zakresie zachowania terminu opłacenia wskazanych przepisem składek, tj. z tytułu przychodów ze stosunku pracy i zrównanych, w części finansowanej przez płatnika (należności ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, z tytułu członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, a także zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez zakład pracy) jak też składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Proponuje się odesłanie do odrębnych przepisów, precyzujących ww. termin.

Art. 1 pkt 11 – dotyczy art. 15c ust. 1

Zmiana związana jest z przereformowaniem brzmienia przepisu art. 15c ust. 1 ustawy CIT w

celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych z nim związanych.

Po zmianie przepis ten w zdaniu pierwszym będzie jednoznacznie wskazywać, iż wyłączeniu z podatkowych kosztów podlega nadwyżka kosztów finansowania dłużnego przekraczająca wyższą ze wskazanych wartości; 30% EBITDA albo 3 mln zł.

Art. 1 pkt 12 – dotyczy art. 16 ust. 1 pkt 13f

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 16 ust. 1 pkt 13f wyłączenia z kosztów uzyskania przychodu dla finansowania dłużnego przeznaczonego na tzw. „transakcje kapitałowe” nie stosuje się w przypadkach, kiedy podmiotem finansującym jest bank lub spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa mające siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Ponadto, wyłącza się stosowanie ograniczeń wynikających z art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT w przypadkach finansowania dłużnego uzyskanego na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) lub ogółu praw i obowiązków w podmiotach niepowiązanych z podatnikiem oraz finansowania dłużnego uzyskanego przez spółki lub spółki niebędące osobami prawnymi.

W ramach proponowanego nowego brzmienia zrezygnowano również z odniesienia do przeznaczenia finansowania „bezpośrednio lub pośrednio” na transakcje kapitałowe oraz skorygowano gramatyczną redakcję przepisu.

Art. 1 pkt 13 – dotyczy art. 18 ust. 1

Zmiana ma charakter redakcyjno-dostosowujący i polega na uzupełnieniu regulacji o przepisy art. 24aa (podatek od przerzuconych dochodów) i art. 28h (opodatkowanie ryczałtem od dochodów spółek) ustawy CIT.

Art. 1 pkt 14 – dotyczy art. 18db ust. 2

W art. 18db w ust. 2, we wprowadzeniu do wyliczenia, wyrazy „art. 31” zastępuje się wyrazami „art. 32”.

Powyższa propozycja zmiany przepisu ma charakter dostosowawczy i jest związana ze zmianą jednostki redakcyjnej w ustawie PIT od 1 stycznia 2023 r (uchylenie art. 31 ustawy PIT).

Art. 1 pkt 15 – dotyczy art. 18ed ust. 1

W art. 18ed w ust. 1, we wprowadzeniu do wyliczenia, skreśla się wyrazy „lub art. 24d ust. 3”.

Powyższa propozycja zmiany przepisu ma na celu wyłączenie możliwości odliczenia od podstawy opodatkowania wydatków na dokonanie pierwszej oferty publicznej, przez podatników osiągających dochody z kwalifikowanych praw własności intelektualnej, które opodatkowane są preferencyjną 5% stawką.

Art. 1 pkt 16 – dotyczy art. 18f ust. 1a, ust. 2 i ust. 19

Zmiana polega na uchyleniu art. 18f ust. 19 ustawy CIT (odpowiednio art. 26i ust. 19 ustawy PIT i art. 11 ust. 18 ustawy o ryczałcie), zgodnie z którym podatnicy dokonujący odpowiednich zwiększeń lub zmniejszeń wynikających z ulgi na złe długi obowiązani są wykazać w zeznaniu podatkowym wierzytelności lub zobowiązania, z którymi związane są te zwiększenia lub

zmniejszenia. Oznacza to rezygnację z odpowiedniego załącznika do zeznania podatkowego, w którym dotychczas wykazywane były takie dane, co pozwoli na uproszczenie obowiązków administracyjnych po stronie podatników.

Pozostałe proponowane w art. 18f ustawy CIT zmiany mają charakter doprecyzowujący, mający na celu wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości pojawiających się przy rozliczaniu złych długów w zeznaniu za rok podatkowy. Eliminuje się pojawiające się wątpliwości w przypadku, gdy podatnik będący małym podatnikiem opodatkowuje swój dochód z działalności gospodarczej wg stawki 9% - jako mały podatnik, a jednocześnie występuje u niego dochód związany ze źródłem przychodów z zysków kapitałowych objęty 19% stawką podatku. Przesądza się, że jeżeli podatnik uzyskuje dochody opodatkowane różnymi stawkami, zwiększeń i zmniejszeń podstawy opodatkowania dokonuje się od każdej podstawy opodatkowania w takim stosunku, w jakim w roku podatkowym pozostają dochody opodatkowane różnymi stawkami w ogólnej kwocie dochodów. Natomiast w przypadku występowania straty w rozliczeniu podatnika następuje doprecyzowanie, że zwiększeniu bądź zmniejszeniu podlega strata pochodząca ze źródła, z którą związana jest transakcja handlowa w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom.

Art. 1 pkt 17 – dotyczy art. 24a ust. 2 pkt 3, ust. 3a, ust. 3f, ust. 6c, ust. 11

Zmiana art. 24a ust. 2 pkt 3 ustawy CIT polega na doprecyzowaniu definicji jednostki zależnej – uzupełnieniu jej w odniesieniu do dwóch przesłanek konstytuujących zagraniczną jednostkę kontrolowaną, dodanych ustawą z 29 października 2021 r.

Ponadto, wprowadza się nowy ust. 3f, który dotyczy zagranicznej jednostki kontrolowanej spełniającej kryteria wskazane w art. 24a ust. 3 pkt 5 (tj. kryteria dotyczące wysokiej rentowności zagranicznej jednostki w stosunku do posiadanych aktywów). W tym zakresie doprecyzowuje się sposób liczenia wskaźnika rentowności w przypadku potencjalnego zbycia aktywów w trakcie roku.

Proponuje się nowy ust. 6c, który potwierdza, iż dla celów ustalania dochodu zagranicznej jednostki kontrolowanej:

- uwzględnia się również przychody i koszty przypisane zgodnie z art. 5 ustawy CIT,
- nie stosuje się przepisów art. 7, art. 7a oraz art. 17 ustawy CIT.

Powyższe stanowi potwierdzenie co do szczególnych zasad ustalania dochodu dla zagranicznych jednostek kontrolowanych, z uwagi na pojawiające się wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie.

Dodatkowo, proponuje się zmianę ust. 3a, dotyczącego sposobu wyliczania różnicy pomiędzy faktycznie zapłaconym przez zagraniczną jednostkę kontrolowaną a podatkiem, który byłby zapłacony przez polskiego podatnika. Zmiana ma na celu uzupełnienie przepisu o dodatkowe przesłanki konstytuujące CFC wprowadzone ustawą z 21 października 2021 r. (art. 24a ust. 3 pkt 4 i 5).

Art. 1 pkt 18 – dotyczy art. 24aa ust. 1-2, 2a-2b, 3, 3a, 5, 7, 8, 10, 13, 14 i 15

Zmiana ust. 1 ma charakter redakcyjny i jest związana z wprowadzeniem ust. 3a dotyczącego podstawy opodatkowania.

Zmiana ust. 2 polega na usystematyzowaniu i doprecyzowaniu zakresu kosztów objętych podatkiem od przerzuconych dochodów, jak również doprecyzowaniu warunków, jakie spełniają podmioty powiązane, na rzecz których ponoszone są koszty (w tym, w przede wszystkim w odniesieniu do kryterium niskiego opodatkowania, jak również ustalania proporcji 50% przychodów i przenoszenia co najmniej 10% przychodów do innego podmiotu).

Nowo dodane ust. 2a i 2b stanowią uszczegółowienie warunku niskiej stawki podatku dochodowego, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

Zmiana ust. 3 dotyczy przede wszystkim skreślenia części wspólnej, która reguluje sposób liczenia progu 3%, poniżej którego nie stosuje się przepisów o podatku od przerzuconych dochodów. Warunek obejmujący kalkulację progu 3% został wskazany jako nowy punkt 4 w ust. 2.

Nowo dodany ust. 3a wprowadza określenie podstawy opodatkowania w podatku od przerzuconych dochodów.

Zmiana ust. 5, dotycząca podmiotów transparentnych podatkowo, stanowi dostosowanie brzmienia tego ustępu do nowego sformułowania warunku dotyczącego niskiego opodatkowania (ust. 2 pkt 1), tj. polega na rezygnacji z odniesienia do „faktycznie zapłaconego podatku” przez wspólników podmiotu transparentnego. Dodatkowo, zgodnie z nowym ustępem warunku niskiego opodatkowania nie ustala się dla podmiotów lub osób, które posiadają w tym podmiocie powiązaniem bezpośrednio lub pośrednio poniżej 5% prawa do uczestnictwa w zysku.

W ust. 7 wprowadzono zmianę polegającą na uregulowaniu, że w przypadku podatkowej grupy kapitałowej podatnikiem podatku od przerzuconych dochodów jest ta grupa (a nie, tak przy dotychczasowym brzmieniu, każda ze spółek tworzących grupę)..

Ponadto, zmiana proponowana w ust. 8 polega na doprecyzowaniu warunków pomniejszenia podatku od przerzuconych dochodów o kwotę podatku u źródła od m.in. odsetek, należności licencyjnych i usług niematerialnych.

Zmiana ust. 13 polega na uzupełnieniu, w zakresie w jakim przepisy o podatku od przerzuconych dochodów stosuje się do transakcji pomiędzy podatnikiem a jego zagranicznym zakładem.

Dodatkowo, zgodnie z nowo dodanym ust. 14, przepisy o podatku od przerzuconych dochodów stosuje się odpowiednio w przypadkach, w których (i.) koszty ponoszone są za pośrednictwem spółki transparentnej podatkowo mającej siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bądź (ii.) spółka będąca podatnikiem z siedzibą lub zarządem na terytorium RP przekazuje należności do podmiotu powiązanego, który spełnia warunki wymienione w ust. 3, za pośrednictwem innego podmiotu zagranicznego niespełniającego tych warunków. W tym kontekście należy wskazać na proponowaną zmianę ust. 10, zgodnie z którą wyłączenie z podatku od przerzuconych dochodów z uwagi na prowadzenie istotnej rzeczywistej działalności gospodarczej stosuje się odpowiednio do podmiotu, o którym mowa w ust. 14 pkt

2, powiązanego z podatnikiem i spełniającego warunki wymienione w ust. 2, tj. drugiego podmiotu zagranicznego wskazanego w ust. 14 pkt 2.

Zgodnie z nowo dodanym ust. 15 szczególne zasady stosuje się ponadto do podmiotów powiązanych zlokalizowanych w tzw. rajach podatkowych i państwach, z którymi nie ratyfikowano umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub umowy o wymianie informacji podatkowych.

Art. 1 pkt 19 – dotyczy art. 24b ust. 15 i 16

Zmiana ust. 15 dotyczy przeformułowania procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków poprzez doprecyzowanie, że zwrot podatku nastąpi bez konieczności wydawania decyzji w każdym przypadku, gdy wniosek nie będzie budzić wątpliwości. Jest to działanie ukierunkowane na uproszczenie całego procesu administracyjnego przewidzianego w art. 24b ust. 15.

Zmiana ust. 16 ma charakter dostosowawczy, wynikający ze zmiany ust. 15.

Art. 1 pkt 20 – dotyczy art. 24ca ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 1, 2 lit. b, pkt 3-8, ust. 3 pkt 1-3, ust. 3a, ust. 10 pkt 2 i 3, ust. 14 pkt 4, 5 lit. c i d, 6-12 i ust. 15a

Zmiana w ust. 1 pkt 2 polega na podwyższeniu wskaźnika rentowności z 1% na 2%, a także uzupełnieniu, na potrzeby jego określenia, odwołania do „dochodu” w rozumieniu art. 7a ust. 1 ustawy CIT (obecnie odwołanie jedynie do art. 7 ust. 1).

Zmiana w ust. 2 dotyczącym metodologii wyliczania wskaźnika rentowności, polega na doprecyzowaniu brzmienia dotychczasowych wyłączeń (także w związku z podwyższeniem wskaźnika rentowności do 2%) oraz wprowadzeniu nowych pozycji nieuwzględnianych przy wyliczaniu rentowności.

- pkt 1 - rezygnacja z odwoływania się do „roku podatkowego”.

Wobec zgłaszanych wątpliwości do jakiego okresu należy odnosić przychody i koszty uzyskania przychodów wskazane w tym przepisie, odstępuje się od odwoływania się do „roku podatkowego”. Uzasadnienie zmiany wynika z charakterystyki minimalnego podatku dochodowego, który jest daniną rozliczaną po zakończeniu roku podatkowego co oznacza, że przychody jak i odpowiadające im koszty muszą być uzyskane/poniesione w danym roku podatkowym.

Dodatkowo wyłączenie w pkt 1 (który koresponduje z ust. 2 pkt 3 – opłaty w ramach umowy leasingu) zostaje rozszerzone o odpisy amortyzacyjne od środka trwałego wykorzystywanego na podstawie umowy określonej w art. 17a pkt 1, jeżeli odpisów amortyzacyjnych dokonuje korzystający. Pozwoli to na usunięcie potencjalnej luki w zakresie leasingu finansowego (przepis odnosi się obecnie jedynie do kosztów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne, wynikających z nabycia, wytworzenia lub ulepszenia środków trwałych, podczas gdy leasing finansowy nie stanowi nabycia). Brak uwzględnienia nakładów ponoszonych w ramach umowy leasingu, podczas gdy nabycie środków trwałych sfinansowanych kredytem umożliwia skorzystanie z preferencji zawartych w tym przepisie, powodowało niezasadne różnicowanie sytuacji podatników oznaczając tym samym w szczególności, że dla podatników objętych

minimalnym podatkiem dochodowym leasing stałby się mniej korzystną formą finansowania, niż np. kredyt bankowy.

- pkt 2 lit. b – zmiana redakcyjna związana z podwyższeniem wskaźnika w ust. 1 pkt 2 oraz rozszerzeniem dotychczasowej listy wyłączeń (dodatkowo o punkty 3-8);
- pkt 3 - wyłączenie z kosztów uzyskania przychodów opłat z tytułu umowy leasingu, o której mowa w art. 17a pkt 1.

Przepis dotyczy wyłączenia ze wskaźnika opłat z tytułu umowy leasingu i stanowi uzupełnienie treści ust. 2 pkt 1 dzięki czemu aspekt umowy leasingu na gruncie minimalnego podatku dochodowego jest ujęty w sposób kompleksowy i wyczerpujący.

- pkt 4 - wyłączenie z przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów wartości należności handlowych zbywanych na rzecz podmiotów z branży faktoringowej (objętych umowami faktoringu)

Kwestia prezentacji cesji wierzytelności w ramach faktoringu po stronie faktoranta została rozstrzygnięta w Interpretacji ogólnej Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z 15 lutego 2021 r., nr DD5.8201.11.2020 stwierdzającej, że zbycie wierzytelności przez faktoranta stanowi odrębną operację gospodarczą od pierwotnej sprzedaży towarów lub usług, czyli transakcji, z których wynikają finansowane wierzytelności. Tym samym, w przypadku zbycia wierzytelności własnych zaliczonych uprzednio do przychodów należnych, po stronie faktoranta powstaje: (I) obowiązek rozpoznania przychodu podatkowego w wysokości odpowiadającej cenie zawartej w umowie sprzedaży wierzytelności (kwoty brutto), ustalonej na poziomie rynkowym oraz (II) prawo do kosztów uzyskania przychodów z tej transakcji (zasadniczo w wartości brutto wierzytelności, tj. wraz z podatkiem VAT). Interpretacja ogólna odniosła się również do możliwości rozpoznawania ewentualnej straty podatkowej na takiej transakcji.

Jednocześnie zgodnie z sygnałami płynącymi ze strony podmiotów działających w branży faktoringowej, w wyniku stosowania ww. interpretacji ogólnej dotyczącej sposobu rozpoznawania przychodów i kosztów, podmioty z branży faktoringowej będą kalkulowały minimalny podatek dochodowy od obrotu, a nie od rzeczywistego dochodu. Ponadto, z uwagi na brak statusu „przedsiębiorstwa finansowego” kwalifikującego do zwolnienia z opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym, część faktorów - banki oferujące usługi faktoringu, które jako przedsiębiorstwa finansowe korzystają z wyłączenia z tego opodatkowania - stawiana jest na uprzywilejowanej pozycji. Może to oznaczać przewagę konkurencyjną takich banków (faktorów) nad spółkami faktoringowymi.

Proponowana w ust. 2 pkt 4 zmiana zmierza w kierunku osiągnięcia sytuacji pożądanej zarówno z perspektywy faktorantów (zbywających) jak i faktorów (na rzecz których dokonywana jest cesja). W tym celu wyłączenie ze wskaźnika rentowności rozszerzone zostanie o przychody i koszty z tytułu zbycia wierzytelności na rzecz zarówno instytucji finansowych w rozumieniu art. 15c ust. 16 (już obecnie zwolnionych podmiotowo z minimalnego podatku dochodowego na mocy ust. 14 pkt 2), jak i instytucji finansowych w

rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe¹⁴ (dalej: „Prawo bankowe”) w przypadku których przedmiotem działalności jest świadczenie usług finansowych polegających na odpłatnym nabywaniu wierzytelności powstałych w wyniku umowy sprzedaży towarów lub świadczenia usług pomiędzy wierzycielem a dłużnikiem.

Symetrycznie z powyższym przepisem przychody, o których mowa w ust. 2 pkt 4 podlegać będą wyłączeniu z podstawy opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym (ust. 10). Ponadto, instytucje finansowe, o którym mowa w ww. przepisach Prawa bankowego (spółki/przedsiębiorstwa faktoringowe) zostaną objęte zwolnieniem podmiotowym (przewidzianym w ust. 14 pkt 12).

- pkt 5 – wyłączenie z kosztów uzyskania przychodów wzrostu kosztów zakupu energii.

Zgodnie z propozycją zmiany, mając na uwadze trudną sytuację gospodarczą związaną z gwałtownym wzrostem cen wszystkich nośników energii, z kalkulacji wskaźnika rentowności wyłączony zostanie wzrost kosztów uzyskania przychodów z tytułu zakupu energii elektrycznej, energii cieplnej i gazu przewodowego (przesyłowego), rok do roku.

Proponowany przepis określa metodologię wyliczenia różnicy stanowiącej o wzroście wartości kosztów. Będzie nią dodatnia różnica między kosztami uzyskania przychodów poniesionymi w roku podatkowego, za który należny jest minimalny podatek dochodowy, a kosztami uzyskania przychodów poniesionymi w roku podatkowym bezpośrednio poprzedzającym ten rok.

- pkt 6 – wyłączenie przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów odpowiadających wartości zapłaconego podatku akcyzowego, podatku od sprzedaży detalicznej, podatku od gier, opłaty paliwowej, opłaty emisyjnej.

Wyłączenie podatku akcyzowego z przychodu, będącego w przypadku minimalnego podatku dochodowego podstawą opodatkowania, jest odpowiedzią na apele zgłaszane przez środowisko przedsiębiorców działających w branży akcyzowej (np. wystąpienie BCC). Zwracano w nich uwagę na dotkliwe obciążenie podatników funkcjonujących w tym sektorze związane przede wszystkim z zawyżaniem wartości przychodów firm o kwotę podatku akcyzowego, zawartego w sprzedawanych wyrobach akcyzowych. Wskazywano, że w konsekwencji obowiązującego brzmienia przepisów, firmy z branż akcyzowych mogą zapłacić nawet o kilkanaście milionów złotych więcej w formie podatku dochodowego, co znacznie wpłynie na zaburzenie równości traktowania przedsiębiorców oraz możliwości działania tych firm na rynku. Wprowadzana zmiana ma przy tym przeciwdziałać sytuacji odprowadzania przez firmy z branży akcyzowej „podatku od podatku”, czyli podatku przychodowego od wartości akcyzy, która stanowić może nawet kilkadziesiąt procent wartości przychodu firmy.

Zgodnie z propozycją, z uwagi na podobieństwo konstrukcyjne i ogólną charakterystykę zbliżoną do podatku akcyzowego, wyłączeniem objęte zostaną również niektóre podatki sektorowe i opłaty – podatek od sprzedaży detalicznej, podatek od gier, opłata paliwowa i opłata emisyjna.

¹⁴ Dz. U z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.

- pkt 7 – wyłączenie podatku akcyzowego zawartego w cenie sprzedanych wyrobów akcyzowych (obróć wyrobami akcyzowymi).

Przepis pozostaje w związku z ww. pkt 6 w zakresie podatku akcyzowego, stanowiąc jego uzupełnienie o sytuację podatników dokonujących obrotu wyrobami akcyzowymi. Zgodnie z propozycją wyłączenie ze wskaźnika obejmie kwotę podatku akcyzowego zawartego w cenie sprzedanych wyrobów akcyzowych zaliczoną do przychodów lub kosztów uzyskania przychodów. Jednocześnie, wartość podatku akcyzowego obliczać będzie samodzielnie podmiot dokonujący obrotu, w oparciu o stosowną informację wykazaną przez sprzedawcę wyrobów akcyzowych na fakturze lub załączniku do niej.

- pkt 8 - wyłączenie z kosztów uzyskania przychodów 20% kosztów z tytułu wynagrodzeń (lit. a), składek na ubezpieczenie społeczne od tych wynagrodzeń (lit. b), a także wpłat do pracowniczych planów kapitałowych (lit. c).

Zgodnie z przepisem odstąpiono od propozycji wyłączenia ze wskaźnika wzrostu kosztów i związanej z tym konieczności porównywania wartości rok do roku. Wyłączenie będzie obejmować wszystkie wymienione pozycje (lit. a-c) jednak do wysokości nieprzekraczającej 20%.

Reasumując zmiany dotyczące ust. 2, poszerzenie zakresu ww. wyłączeń wychodzi naprzeciw głosom organizacji przedsiębiorców i ma na celu: zapewnienie spójności z dotychczasowymi wyłączeniami (pkt 3), uwzględnienie specyfiki podatkowego rozliczania niektórych transakcji (pkt 4), większe uwzględnienie w ramach omawianych przepisów elementu gospodarczego (pkt 5-8). Jednocześnie zmiany te łagodzą podwyższenie wskaźnika rentowności decydującego o „wejściu” do systemu minimalnego podatku dochodowego, zapewniając jednakże większą „elastyczność” tych regulacji (większe uwzględnienie indywidualnej sytuacji podatnika). Powyższe stanowi wsparcie dla przedsiębiorstw w szczególnie trudnej sytuacji związanej z obecnymi uwarunkowaniami geopolitycznymi.

Zmiana w ust. 3 związana jest z modyfikacją wskaźnika przychodowego na potrzeby ustalania podstawy opodatkowania, wykreśleniem pkt 3 (podatek odroczony), potrzebą uwzględnienia powiązań ze Skarbem Państwa, a także z wprowadzeniem alternatywy co do metody ustalania podstawy opodatkowania, o której mowa w dodawanym ust. 3a poprzez:

- pkt 1 – obniżenie wskaźnika wartości przychodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych z 4% do 1,5%;
- pkt 2 – wyłączenie z zakresu przepisu, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 4 tych powiązań, które wynikają z powiązania ze Skarbem Państwa.

Jest to istotne z perspektywy spółek, w których wyłącznym udziałowcem jest Skarb Państwa. Obecne brzmienie powoduje bowiem, że np. odsetki wypłacane na rzecz banków, w których Skarb Państwa ma udziały, mogłyby zwiększać podstawę opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym.

- pkt 3 – skreślenie pozycji dotyczącej podatku odroczonego.

Przepis powoduje istotne wątpliwości interpretacyjne. Odstąpienie od tego elementu w

podstawie opodatkowania nie zaburzy intencji całego przepisu, a pozwoli na wyeliminowanie ewentualnych trudności w jego stosowaniu.

Dodany ustęp 3a dotyczy wprowadzanej alternatywnej metody ustalania podstawy opodatkowania.

Obecny algorytm wyliczania podstawy opodatkowania¹⁵ jest zbyt skomplikowany (m.in. w zakresie usług niematerialnych powieliła zasadniczo treść uchylonego art. 15e, który wywołał liczne wątpliwości interpretacyjne). Z tego względu proponuje się możliwość wyboru prostszej formuły, jednakże z wyższym wskaźnikiem przychodowym.

Oznacza to, że zależnie od wyboru podatnika podstawę opodatkowania będzie stanowiło:

- 3% przychodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych osiągniętych przez podatnika w roku podatkowym (prosta formuła oparta wyłącznie na relacji do osiągniętych przychodów) (stawka podatku 10%) albo
- suma 1,5% przychodów i kosztów pasywnych, tj. kosztów finansowania dłużnego i usług niematerialnych (obniżenie obecnego poziomu przychodów z 4% do 1,5%, przy zachowaniu dodatkowych elementów wyliczania podstawy opodatkowania (stawka podatku 10%).

W konsekwencji, w przypadku, gdy podatnik nie posiada istotnych „kwalifikowanych” płatności wobec podmiotów powiązanych, będzie mógł skorzystać z innego sposobu ustalania podstawy opodatkowania. Zobowiązany przy tym będzie do poinformowania o wyborze metody w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, za który dokonano wyboru takiego sposobu ustalania podstawy opodatkowania.

Zmiana w ust. 10 dotyczy modyfikacji w zakresie wyłączeń z podstawy opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym i polega na:

- pkt 2 – zastąpieniu wyrazów „wartość dochodów” wyrazem „przychody”, w związku z czym wyłączeniu z podstawy opodatkowania podlegać będą przychody podatników prowadzących działalność w SSE wpływające na dochód zwolniony SSE;
- dodaniu pkt 3 – i objęcie tym samym wyłączeniem z podstawy opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym wszystkich przychodów, które nie są uwzględniane dla celów wyliczenia wskaźnika rentowności (straty). Chodzi zatem o pozycje przychodowe wymienione w art. 24ca ust. 2, w tym m.in. przychody osiągnięte z transakcji objętych cenami regulowanymi.

Zmiana w ust. 14 polega na modyfikacji dotychczasowych wyłączeń oraz wprowadzeniu nowych zwolnień podmiotowych.

- pkt 4 – doprecyzowanie w zakresie posiadanego udziału (akcji)/praw i obowiązków

¹⁵ suma 4 wartości tj.: 1) 4% przychodów z działalności operacyjnej (innych niż z zysków kapitałowych) 2) kwoty kosztów usług niematerialnych oraz opłat i należności od wartości niematerialnych i prawnych (WNIp), poniesionych na rzecz podmiotów powiązanych, 3) kosztów finansowania dłużnego poniesionych na rzecz podmiotów powiązanych, 4) podatku odroczonego od ujawnionych WNIp

(5%).

Zgodnie z propozycją zmiany podatnikom, których udziałowcami, akcjonariuszami albo współnikami są wyłącznie osoby fizyczne, przysługiwać będzie zwolnienie z minimalnego podatku dochodowego jeżeli posiadają, bezpośrednio lub pośrednio, nie więcej niż 5% „udziałów (akcji) w kapitale innej spółki lub ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną”.

W odniesieniu do „innych praw majątkowych związanych z prawem do otrzymania świadczenia jako założyciel (fundator) lub beneficjent fundacji, trustu lub innego podmiotu albo stosunku prawnego o charakterze powierniczym”, wskaźnik 5% nie będzie miał zastosowania (obecny wymóg braku posiadania pozostaje aktualny).

Jednocześnie całkowicie wyłącza się z zakresu przepisu „tytuły uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym lub instytucji wspólnego inwestowania” co oznacza, że wejście w posiadanie takich tytułów nie spowoduje zmiany struktury w jakiej działa podatek z prostej, w rozbudowaną i nie wpłynie na jego prawo do zwolnienia.

Z perspektywy branży TFI dotychczasowa konstrukcja przepisów zniechęca potencjalnych, przyszłych uczestników do nabywania tytułów uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, natomiast obecnych uczestników może sprowokować do wyzbycia się posiadanego prawa. Wynika to z faktu, że decyzja podjęta w obszarze inwestycyjnym danego podatnika niezwiązanym z bieżącą działalnością operacyjną (tj. zainwestowanie nadwyżek finansowych w tytuły uczestnictwa funduszu inwestycyjnego), może mieć negatywne skutki dla ów bieżącej działalności w postaci obowiązku zapłaty minimalnego podatku dochodowego.

- pkt 5 – rozszerzenie zwolnienia w zakresie podmiotów z tego punktu dodatkowo o podatników, u których większość przychodów, innych niż z zysków kapitałowych, uzyskanych w roku podatkowym związana jest z:
 - prowadzeniem działalności leczniczej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 633) (lit. c),

Propozycja ta wychodzi naprzeciw głosom płynącym ze strony podmiotów (szpitale), charakteryzujących się stałą niską rentownością, wynikającą ze specyfiki ich funkcjonowania.

W świetle obowiązującego brzmienia art. 24ca ustawy CIT w przypadku usług opieki zdrowotnej w zakresie różnych świadczeń (a zatem nie tylko leczenia szpitalnego) finansowanych ze środków publicznych, spełniony jest warunek z art. 24ca ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy CIT, tj. ich ceny mają charakter regulowany. W konsekwencji, jeśli spółka kapitałowa, prowadząca działalność leczniczą w zakresie ww. usług, ponosi stratę albo jej wskaźnik rentowności nie przekracza 1%, przychody i koszty związane z taką działalnością nie będą uwzględniane dla celów obliczenia straty oraz wskaźnika rentowności na potrzeby minimalnego podatku dochodowego. Oznacza to, że działalność lecznicza w zakresie finansowanym ze środków publicznych, po spełnieniu wskazanych powyżej warunków, będzie wyłączona z minimalnego podatku dochodowego.

Niezależnie od powyższego, podmioty z branży leczniczej, szczególnie prowadzone w formie spółek kapitałowych, z udziałem Skarbu Państwa lub udziałem jednostek samorządu terytorialnego, wielokrotnie występowały o wyłączenie z opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym. Wskazywano, że podmioty takie ponoszą obecnie zwiększone koszty funkcjonowania, co jest wynikiem m.in. wzrostu minimalnego wynagrodzenia za pracę i związanego z tym zwiększenia kosztów usług obcych, jak również dynamicznie rosnących cen paliw oraz energii elektrycznej i ciepłej. Podkreślano przy tym, że okres pandemii COVID-19 wymuszał na podmiotach leczniczych wydatkowanie dodatkowych środków na zakup materiałów i produktów leczniczych, a w konsekwencji ponoszenie zwiększonych kosztów ich utylizacji.

Proponowana zmiana pozwoli na zatrzymanie w publicznych podmiotach leczniczych wypracowanych środków pieniężnych, a tym samym będzie sprzyjała wzmocnieniu stabilności sytuacji finansowo-ekonomicznej, szczególnie w zakresie płynności finansowej i ograniczenia dynamiki wzrostu zadłużenia, a pośrednio przyczyni się do dostępności usług medycznych świadczonych przez te podmioty.

Podkreślić należy również, że wprowadzenie wprost wyłączenia dla takich podatników, przy uwzględnieniu charakteru (struktura własnościowa z udziałem JST) i celów jakim służą (świadczenie usług ochrony zdrowia, działanie dla dobra ogółu społeczeństwa, w dużej mierze o regulowanym charakterze, działanie dla dobra ogółu) wyłącza ich z potencjalnego grona przedsiębiorców stosujących praktyki optymalizacyjne.

- o transakcjami objętymi cenami regulowanymi, o których mowa w ust. 2 pkt 2 (lit. d),

Art. 24ca ust. pkt 2 ustawy CIT uwzględnia sytuację podatnika, który nie ma swobody ustalania ceny bowiem jest ona regulowana przez państwo (energia) lub jest uzależniona od notowań na światowych rynkach (kopaliny) – wyłączenie ze wskaźnika rentowności. Już na tej podstawie znaczna część działalności takich przedsiębiorstw podlega wyłączeniu z minimalnego podatku dochodowego (w tym wszystkie przychody objęte taryfami zatwierdzanymi przez Prezesa URE).

Zgodnie z niniejszą propozycją, dodatkowo w ramach zwolnienia podmiotowego znajdują się podatnicy, których przychody w większości związane są z transakcjami, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

- pkt 6 – wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych odnośnie grupy kapitałowej (m.in. co do zakresu spółek tworzących grupę, charakteru posiadanego udziału i sposobu liczenia łącznej rentowności w grupie)

Zgodnie z propozycją zmiany brzmienia przy ustalaniu spełnienia warunków, o których mowa

w tym przepisie uwzględniać się będzie wszystkie spółki z grupy będące podatnikami lub należące do podatkowej grupy kapitałowej. przepis jednoznacznie wskazuje zatem, że dotyczy wszystkich spółek w grupie (lit. b).

Ponadto posiadanie udziałów, o których mowa we wprowadzeniu do wyliczenia będzie miało charakter bezpośredni (jak obecnie), ale również pośredni.

Dodawany w art. 24ca ust. 15a rozstrzygnie natomiast, że pod pojęciem „łączny dochód spółek”, o którym mowa w ust. 6 lit. b (przy uwzględnieniu zmiany wskaźnika rentowności na 2%) należy rozumieć nadwyżkę sumy dochodów nad sumą strat wszystkich spółek tworzących grupę.

- punkty 7-13 - rozszerzenie katalogu wyłączeń spod minimalnego podatku dochodowego o:

- małych podatników CIT, a zatem oprócz istniejącego obecnie wyłączenia dla przedsiębiorstw o prostej strukturze udziałowej, także podatników, których roczne przychody nie przekraczają 2.000.000 euro (pkt 7),

Wprowadzenie wprost wyłączenia dla takich podatników wydaje się spójne z deklarowanym celem omawianej regulacji (przeciwdziałanie optymalizacji podatkowej stosowanej przez duże grupy kapitałowe), uwzględniając zakres prowadzonej przez nich działalności i prostą strukturę powiązań powodującą niecelowość i nieopłacalność takich działań.

- spółki prowadzące gospodarkę komunalną, o których mowa w ustawie o gospodarce komunalnej (pkt 8),

Zasady podejmowania i wykonywania działalności komunalnej (w ramach realizacji zadań jednostek samorządu terytorialnego), zawarte są w wielu aktach prawa materialnego. Wśród szeregu czynności wykonywanych przez spółki komunalne (z założenia mające świadczyć usługi publiczne, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty, bez ukierunkowania na osiągnięcie zysku) wymienić można obszary dotyczące m. in.: wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz; czy lokalnego transportu zbiorowego.

Poszczególne kategorie działalności (zadań) komunalnych znajdują swoje umocowanie w przepisach ustaw regulujących w sposób szczegółowy daną sferę zadań publicznych. W przypadku spółek komunalnych znaczna część kierunków działalności i uzyskiwanych z tego tytułu przychodów takich spółek ma charakter regulowany. Dla przykładu wymienić można obszar: usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków¹⁶, usług gospodarowania

¹⁶ Na podstawie ustawy z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2020 r. poz. 2028, z późn.zm.).

odpadami komunalnymi¹⁷, usług dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej, ciepłej i paliw gazowych¹⁸, czy usług przewozowych (w tym komunikacja miejska)¹⁹.

Wprowadzana zmiana ma zatem na celu wyłączenie spod regulacji minimalnego podatku dochodowego de facto spółek, których udziałowcami są jednostki samorządu terytorialnego, nie mających decydującego wpływu na wielkość osiąganych przychodów, bowiem prowadzących działalność, w których występują ceny regulowane.

Podobnie jak w przypadku zwolnienia podmiotów prowadzących działalność leczniczą, niniejsza zmiana stanowi odpowiedź na głosy płynące ze strony w szczególności przedsiębiorstw użyteczności publicznej, które charakteryzują się stałą niską rentownością, wynikającą ze specyfiki ich funkcjonowania.

Ponadto, biorąc pod uwagę strukturę własnościową z udziałem JST, a także cele jakim służą takie podmioty, tj. usługi komunalne w szerokim rozumieniu, w tym fakt, że znaczna część działalności takich podmiotów ma charakter regulowany, objęcie zwolnieniem tych podatników nie stoi w sprzeczności z założeniami omawianej regulacji (przeciwdziałanie optymalizacji podatkowej stosowanej przez duże grupy kapitałowe).

- podatników, których rentowność w 1 z 3 ostatnich lat podatkowych była powyżej wskaźnika 2% (pkt 9),

Propozycja ta łagodzi podwyższenie wskaźnika rentowności i zmierza do pełniejszego uwzględniania strat/niższej rentowności wynikających z czynników o charakterze ekonomicznym. Nie można wykluczyć, iż w konkretnym roku dany podmiot z uwagi na czynniki ekonomiczne osiągnie niższy niż wymagany poziom rentowności. Zgodnie z propozycją przepisy o minimalnym podatku dochodowym nie będą stosowane, jeżeli taka sytuacja będzie miała charakter incydentalny, a nie stały. Pod ocenę tego warunku będą brane też lata przed 2022 r. (bądź 2023 r.),

- podatników postawionych w stan upadłości, likwidacji lub objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym (pkt 10),

Podmioty takie osiągają zwykle niską dochodowość albo generują straty, lecz nie wynika to z działań optymalizacyjnych (celem pogorszenia wyniku podatkowego), a z problemów w prowadzonej działalności gospodarczej. Obowiązek zapłaty minimalnego podatku dochodowego utrudniłby osiąganie dochodów pozwalających na realizację celów prowadzonego postępowania – spłacenie wierzycieli. W związku z tym wyłączenie takich podmiotów spod

¹⁷Na podstawie ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, z późn.zm.).

¹⁸Na podstawie ustawy z 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.).

¹⁹Na podstawie ustawy z 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1371, z późn. zm.).

reżimu opodatkowania tym podatkiem nie generuje ryzyka unikania opodatkowania.

- podatników będących stroną umowy o współdziałanie, o której mowa w art. 20s ust. 1 Ordynacji podatkowej (pkt 11),
- instytucje finansowe w rozumieniu art. 4 ust. 7 Prawa bankowego (pkt 12),

Proponowane zwolnienie jest dopełnieniem regulacji dot. branży faktoringowej przewidzianych w art. 24ca ust. 2 pkt 4 (wyłączenie wartości należności handlowych zbywanych na rzecz podmiotów z branży faktoringowej (objętych umowami faktoringu)) i ust. 10 (wyłączenie z podstawy opodatkowania przychodów z tego tytułu).

Zgodnie z propozycją, zwolnieniem podmiotowym objęte zostaną instytucje finansowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 Prawa bankowego (pod pojęciem „instytucji finansowej” należy rozumieć instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013²⁰), których podstawowym przedmiotem działalności jest świadczenie usług finansowych polegających na odpłatnym nabywaniu od wierzyciela wierzytelności powstałych w wyniku zawarcia umowy sprzedaży towarów lub świadczenia usług pomiędzy tym wierzycielem a dłużnikiem.

- przedsiębiorstwa górnicze, otrzymujące pomoc publiczną na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1309),

Podmioty te otrzymują dotacje z budżetu państwa na finansowanie działalności operacyjnej tj. na dopłaty do redukcji zdolności produkcyjnych i dotacje na zadania związane z likwidacją zakładów górniczych. Objęcie tych podmiotów podatkiem minimalnym byłoby nieuzasadnione, gdyż w rezultacie byłby on finansowany środkami pochodzącymi z budżetu państwa.

Dodany ust. 15a dotyczy łącznego dochodu grupy kapitałowej (omówione przy treści ust. 14 pkt 6).

Art. 1 pkt 21 – dotyczy art. 24m ust. 1 pkt 2, 3 i ust. 2

W art. 24m ust. 1 pkt 2 rozszerzany jest, poprzez dodanie prostej spółki akcyjnej, zakres

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 „instytucja finansowa” oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja i inne niż spółka holdingowa działająca wyłącznie w sektorze przemysłowym, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie jednego lub większej liczby rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i pkt 15 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE; pojęcie to obejmuje firmy inwestycyjne, finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, inwestycyjne spółki holdingowe, instytucje płatnicze w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366 Parlamentu Europejskiego i Rady, a także spółki zarządzania aktywami, nie obejmujące jednak ubezpieczeniowych spółek holdingowych i ubezpieczeniowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną zdefiniowanych w art. 212 ust. 1 lit. f) i g) dyrektywy 2009/138/WE.

podmiotowy spółek, które mogą uzyskać status spółki holdingowej. Ponadto, w przypadku definicji spółki holdingowej usuwany jest warunek braku korzystania ze zwolnień, o których mowa w art. 20 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4. W celu zapobieżenia ewentualnym wątpliwościom co do okresu, w którym powinny być spełnione warunki konieczne dla możliwości skorzystania ze zwolnienia z CIT dywidendy lub zysków ze zbycia udziałów, przepisy art. 24m ustawy CIT zostały odpowiednio doprecyzowane.

Z kolei, w przypadku spółki zależnej, usuwane są warunki zakazujące (i) posiadania więcej niż 5% udziałów (akcji) w kapitale innej spółki, (ii) posiadania ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną oraz (iii) korzystania ze zwolnień, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a.

Art. 1 pkt 22 – dotyczy art. 24n ust. 1-3 i ust. 5

W art. 24n ust. 1 usuwane jest ograniczenie zwolnienia od podatku dochodowego przychodów z dywidend do 95% kwoty tych dywidend natomiast ust. 2 podlega uchyleniu. W konsekwencji wprowadzenia całkowitego zwolnienia dywidend otrzymanych przez spółkę holdingową od krajowej spółki zależnej lub zagranicznej spółki zależnej, usunięciu podlega ust. 5 w art. 24n.

Art. 1 pkt 23 – dotyczy art. 26 ust. 1ab, 1ac, 1p, 7, 7c, 7f, 7g, 7j i 10 ustawy CIT (art. 41. ust. 25-28 ustawy PIT)

Zwolnienie płatnika od obowiązku poboru podatku - dotyczy art. 26 ust. 1ab-1ac, 1p, 7, 7j i 10 ustawy CIT (art. 41 ust. 25-28 ustawy PIT)

Od 1 stycznia 2019 r., w ramach szerszej reformy przepisów o WHT, obowiązuje zwolnienie płatnika od obowiązku poboru podatku, zawarte w art. 26 ust. 1aa pkt 2 ustawy CIT i art. 41 ust. 24 pkt 2 ustawy PIT. Istotny czysto praktyczny sens tego zwolnienia płatnika jest taki, że w pewnym zakresie płatnik zostaje wyłączony ze szczególnego obowiązku stosowania mechanizmu *pay & refund* (art. 26 ust. 2e ustawy CIT i art. 41 ust. 12 ustawy PIT) i po ustaleniu istnienia przesłanek zwolnienia nie pobiera podatku od wypłaty należności objętej tym zwolnieniem płatnika. Przed zmianą, w świetle art. 26 ust. 1ab ustawy CIT i art. 41 ust. 25 ustawy PIT, warunkiem powstania tego zwolnienia jest złożenie przez emitenta do organu podatkowego oświadczenia, że dochował należytej staranności w poinformowaniu tych interesariuszy, którzy są podmiotami powiązanymi z nim, o warunkach zwolnienia od podatku. Ten warunek - od 1 stycznia 2022 r. - nie dotyczy Skarbu Państwa jako emitenta obligacji. Praktyka stosowania warunku poinformowania podatników i złożenia do organu podatkowego oświadczenia wskazuje, że celowość warunku braku powiązań jest wątpliwa, a konstrukcja - ułomna. W dominującej praktyce bowiem ten warunek jest „martwy”, czyli emitenci nie stosują go, a w konsekwencji płatnicy nie korzystają ze zwolnienia. W tej sytuacji proponuje się uchylenie przepisów o tym warunku (tj. art. 26 ust. 1ab ustawy CIT i art. 41 ust. 25 ustawy PIT) oraz powiązanych przepisów o sposobie i terminie złożenia oświadczenia (tj. art. 26 ust. 1ac i art. 41 ust. 26). W związku uchyleniem przepisów art. 26 ust. 1ab i ust. 1ac ustawy CIT (art. 41 ust. 25 i 26 ustawy PIT) konieczne są także zmiany dostosowawcze w art. 26 ust. 7, 7j i ust. 10 (art. 41 ust. 27 i 28).

Opisywane zmiany obejmują jeszcze dodanie nowego ustępu 1p w art. 26 ustawy CIT, który

dotyczy instytucji Polskiej Spółki Holdingowej i statuuje zwolnienie płatnika od obowiązku poboru podatku w ramach zwolnienia spółki holdingowej jako podatnika (art. 24n ust. 1 ustawy CIT). Zwolnienie płatnika obejmuje zarówno sytuację, gdy krajowa spółka zależna samodzielnie wypłaca dywidendę dla spółki holdingowej, jak i sytuację, gdy czyni to za pośrednictwem tzw. płatnika technicznego, czyli podmiotu prowadzącego rachunek papierów wartościowych lub rachunek zbiorczy.

Oświadczenie płatnika – dotyczy art. 26 ust. 7c i 7f-7g ustawy CIT (art. 41 ust. 17 i 20-21 ustawy PIT)

W obowiązującym od 1 stycznia 2019 r. nowym modelu poboru WHT są dwa wyjątki od obowiązku stosowania mechanizmu *pay & refund*. Pierwszym jest opinia o stosowaniu zwolnienia, wydana przed 2022 r. przez dedykowany organ podatkowy na wniosek podatnika lub płatnika (która może być ważna nawet do 31 grudnia 2024 r.), albo opinia o stosowaniu preferencji, wydana już w 2022 r. na podstawie przepisów zmienionych ustawą z 29 października 2021 r. (która może być ważna przez 36 miesięcy od dnia wydania). W tym zakresie nie przewiduje się żadnych zmian w tej nowelizacji. Proponuje się natomiast zmianę w konstrukcji drugiego wyjątku, którym jest oświadczenie płatnika, o którym mowa w art. 26 ust. 7a ustawy CIT i art. 41 ust. 15 ustawy PIT. Chodzi o oświadczenie o posiadaniu wymaganych dokumentów i przeprowadzeniu weryfikacji, które w skrócie można nazwać oświadczeniem o dochowaniu należytej staranności w weryfikacji warunków stosowania preferencji podatkowych w poborze WHT. To jest w istocie deklaracja płatnika o wykonaniu ogólnego obowiązku dochowania należytej staranności z art. 26 ust. 1 ustawy CIT albo art. 41 ust. 4aa ustawy PIT i jako takie dotyczy przeszłości (czyli już dokonanej wypłaty należności), ale może dotyczyć także przyszłości (czyli wypłaty należności, która dopiero ma być dokonana). Ze względu na możliwe działanie na przyszłość to oświadczenie ma charakter pierwotny czy wstępny (*ex ante*) i - jeżeli taka przyszła wypłata została rzeczywiście dokonana - musi zostać dopełnione poprzez złożenie kolejnego oświadczenia, które w praktyce nazywa się następczym bądź zamykającym (art. 26 ust. 7f ustawy CIT i art. 41 ust. 20 ustawy PIT). Oświadczenie następcze (*ex post*) stanowi potwierdzenie, że płatnik zadośćuczynił deklarowanemu *ex ante* wykonaniu obowiązku dochowania należytej staranności.

Do 31 grudnia 2021 r. moment złożenia oświadczenia pierwotnego (wstępnego) był związany z momentem dokonania wypłaty należności („*najpóźniej w dniu dokonania wypłaty*”²¹), a jego działanie na przyszłość mogło obejmować kolejne dwa miesiące („*do momentu upływu drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono to oświadczenie*”²²). Z kolei oświadczenie następcze należało złożyć do 7. dnia miesiąca następującego po upływie tych dwóch miesięcy²³. Dopuszczalne zatem było wielokrotne złożenie oświadczenia pierwotnego i odpowiednio później oświadczenia następczego. To oznaczało, że w praktyce płatnik mógł

²¹ Zob. art. 26 ust. 7c ustawy CIT i art. 41 ust. 15 ustawy PIT - w wersji obowiązującej od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2021 r.

²² Zob. art. 26 ust. 7f ustawy CIT i art. 41 ust. 20 ustawy PIT - w wersji obowiązującej od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2021 r.

²³ Zob. art. 26 ust. 7g ustawy CIT i art. 41 ust. 21 ustawy PIT - w wersji obowiązującej od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2021 r.

składać oświadczenia przez cały rok podatkowy i być wolnym od obowiązku stosowania mechanizmu *pay & refund*.

Wskutek zmian zawartych w ustawie z 29 października 2021 r. i ustawie z 9 grudnia 2021 r.²⁴, które weszły w życie 1 stycznia 2022 r., moment złożenia oświadczenia pierwotnego został ustalony w art. 26 ust. 7c ustawy CIT i art. 41 ust. 17 ustawy PIT jako związany z momentem wpłaty pobranego podatku „za miesiąc, w którym doszło do przekroczenia kwoty określonej w [art. 26 ust. 2e ustawy CIT i art. 41 ust. 12 ustawy PIT]” (czyli 2.000.000 złotych z tytułu wypłaty należności na rzecz tego samego podatnika w roku podatkowym płatnika). Zmianom nie uległ natomiast ustalony w art. 26 ust. 7f ustawy CIT i art. 41 ust. 20 ustawy PIT okres, przez który płatnik może stosować preferencje w przypadku dalszych wypłat dla danego podatnika na podstawie oświadczenia pierwotnego, ani termin na złożenie oświadczenia następczego (art. 26 ust. 7g ustawy CIT i art. 41 ust. 21 ustawy PIT). Praktycznym skutkiem tego rozwiązania jest usztywnienie konstrukcji oświadczenia płatnika, które stało się aktem jednorazowym (zarówno oświadczenie pierwotne, jak i następcze), a przez to wyłączającym obowiązek stosowania mechanizmu *pay & refund* w sumie przez co najwyżej tylko trzy miesiące w roku podatkowym płatnika.

W celu złagodzenia tego negatywnego dla płatników i podatników skutku zmian z 2021 r. i uelastycznienia konstrukcji oświadczenia płatnika proponuje się wydłużenie działania oświadczenia pierwotnego do końca roku podatkowego płatnika (a nie tylko przez dodatkowe dwa miesiące) poprzez odpowiednią zmianę w treści art. 26 ust. 7f ustawy CIT i art. 41 ust. 20 ustawy PIT oraz wynikającą stąd zmianę momentu złożenia oświadczenia następczego: po zakończeniu roku podatkowego, w tym wydłużenie terminu do złożenia do końca miesiąca (art. 26 ust. 7g ustawy CIT i art. 41 ust. 21 ustawy PIT).

Dodatkowo, ze względu na propozycje wniesione w ramach konsultacji publicznych na temat projektu ustawy, proponuje się wydłużenie terminu do złożenia oświadczenia pierwotnego: do końca drugiego miesiąca następującego po miesiącu przekroczenia wspomnianej kwoty 2 000 000 złotych.

W konsultacjach publicznych zaproponowano także usunięcie z konstrukcji oświadczenia następczego odesłania do art. 28 ust. 4 pkt. 4-6 ustawy CIT i art. art. 44f ust. 4 pkt 4-5 ustawy o PIT, czyli do przesłanek zasadności zwrotu podatku w mechanizmie *pay & refund*. Ta zmiana jest dopełnieniem zmiany zawartej w ustawie z 29 października 2021 r., która polegała na usunięciu - ze skutkiem od 1 stycznia 2022 roku - takiego samego odesłania z konstrukcji oświadczenia pierwotnego (zmiana w art. 26 ust. 7a pkt 2 ustawy CIT i art. 41 ust. 15 pkt 2 ustawy PIT). Usuwane odesłanie jest częściowo zbędne, a częściowo nieadekwatne z punktu widzenia mechanizmu oświadczenia płatnika.

Opisywane zmiany obejmują jeszcze dodanie nowego ustępu 1p w art. 26 ustawy CIT, który dotyczy instytucji Polskiej Spółki Holdingowej i statuuje zwolnienie płatnika od obowiązku poboru podatku w ramach zwolnienia spółki holdingowej jako podatnika (art. 24n ust. 1 ustawy CIT). Zwolnienie płatnika obejmuje zarówno sytuację, gdy krajowa spółka zależna

²⁴ Zob. ustawę z dnia 9 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r., poz. 2427).

samodzielnie wypłaca dywidendę dla spółki holdingowej, jak i sytuację, gdy czyni to za pośrednictwem tzw. płatnika technicznego, czyli podmiotu prowadzącego rachunek papierów wartościowych lub rachunek zbiorczy.

Art. 1 pkt 24 – dotyczy art. 26b w ust. 9 ustawy CIT (art. 41d ust. 9 ustawy PIT)*Opinia o stosowaniu preferencji - dotyczy art. 26b ust. 9 ustawy CIT (art. 41d ust. 9 ustawy PIT).*

W tym miejscu zostaje uwzględniona propozycja wniesiona w ramach konsultacji publicznych projektu ustawy. Proponowana zmiana polega na usunięciu z konstrukcji opinii o stosowaniu preferencji odesłania do art. 28b ust. 2 ustawy CIT (art. 44f ust. 2 ustawy PIT). Podobnie jak w opisaney wyżej jako ostatnia zmianie w konstrukcji oświadczenia płatnika chodzi o dopełnienie zmiany zawartej w ustawie z 29 października 2021 r., która okazała się niepełna. Usuwane odesłanie jest bowiem niespójne z obowiązującą od 1 stycznia 2022 roku zmianą co do podmiotów legitymowanych do złożenia wniosku o wydanie opinii o stosowaniu preferencji: o ile przed tą zmianą mogły to uczynić podmioty wymienione właśnie w odesłanych przepisach art. 28b ust. 2 i art. 44f ust. 2 (tj. podatnik i warunkowo płatnik), o tyle od 1 stycznia 2022 roku legitymowani są nie tylko podatnik i - już bezwarunkowo - płatnik, ale także tzw. emitent (tj. „podmiot dokonujący wypłaty należności za pośrednictwem podmiotów prowadzących rachunki papierów wartościowych albo rachunki zbiorcze”, o którym mowa w art. 26 ust. 2c ustawy CIT oraz art. 41 ust. 4d i 10 ustawy PIT). W tej sytuacji usuwane odesłanie jest nieadekwatne i niezasadne.

Art. 1 pkt 25 – dotyczy art. 27b ust. 8

Zmiana polega na określeniu nowego terminu dla aktualizacji przez ministra właściwego do spraw finansów indywidualnych danych podatników podatku dochodowego od osób prawnych.

Dotychczasową formułę kwartalną aktualizacji (według stanu na pierwszy dzień miesiąca, w którym kończy się dany kwartał roku kalendarzowego), zastąpi aktualizacja roczna dokonywana w terminie do dnia 30 września (według stanu na pierwszy dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym indywidualne dane podatników mają zostać podane do publicznej wiadomości, tj. wg stanu na dzień 1 sierpnia).

Art. 1 pkt 26 – dotyczy art. 27c ust. 11

Zmiana o charakterze porządkowym.

Art. 1 pkt 27 – dotyczy art. 28 ust. 4

Zmiana polega na określeniu, iż informacja dotycząca zakładów (oddziałów) oraz liczby osób zatrudnionych świadczących pracę w poszczególnych zakładach (oddziałach) ze wskazaniem jednostek samorządu terytorialnego na terenie których te zakłady (oddziały) są położone, będzie składana za pomocą środków komunikacji elektronicznej, zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej.

Art. 1 pkt 28 – dotyczy art. 28a ust. 1 i 2

Zmiana polega na doprecyzowaniu przepisów dotyczących udostępniania wzorów deklaracji w zakresie podatków dochodowych. W jej następstwie, nie będzie budziło wątpliwości, że obowiązek udostępniania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych deklaracji

jest ograniczony do udostępniania ich wizualizacji, a nie schemy, która jest udostępniana przez Ministra Cyfryzacji w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych (CRWDE).

Zob. odpowiednie zmiany w ustawie PIT (art. 45b ust. 1 i 2), ustawie o ryczałcie (art. 52 ust. 1 i 2) oraz ustawie z 29 października 2021 r. (art. 84 ust. 2-4).

Art. 1 pkt 29 – dotyczy art. 28j ust. 1 pkt 3 lit. b, ust. 3 pkt 2 oraz ust. 5

W art. 28j ust. 1 pkt 3 lit. b oraz ust. 3 pkt 2 ustawy CIT wyrazy „na podatniku ciąży obowiązek poboru zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych i składek określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych” zastępuje się wyrazami „podatnik jest płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych lub płatnikiem składek określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych”.

Zmiana treści art. 28j ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy CIT ma na celu doprecyzowanie, że przy ocenie czy warunek, o którym mowa w niniejszym przepisie jest spełniony należy brać pod uwagę, czy podatnik jest płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych lub składek określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w związku z wypłatą wynagrodzenia na rzecz zatrudnionych przez niego osób fizycznych.

Analogiczny cel przyświeca zmianie treści przepisu art. 28j ust. 3 pkt 2, który znajduje zastosowanie w przypadku małego podatnika.

W art. 28j ust. 5 ustawy CIT wyrazy „Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, może zostać złożone” zastępuje się wyrazami „Podatnik może wybrać opodatkowanie ryczałtem od dochodów spółek”. Ponadto po ostatnim zdaniu dodaje się wyrazy „Przepisy ust. 1 pkt 7 stosuje się odpowiednio.”

Zmiana treści art. 28j ust. 5 ustawy o CIT, w brzmieniu przedstawionym w projekcie ustawy, ma na celu wyrażne wyartykułowanie prawa podatnika do wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego oraz doprecyzowanie, że w odniesieniu do zawiadomienia o wyborze ryczałtu od dochodów spółek – ZAW-RD, o którym mowa w niniejszym przepisie, odpowiednie zastosowanie znajduje art. 28j ust. 1 pkt 7 ustawy CIT.

Art. 1 pkt 30 – dotyczy art. 28m ust. 4a i 5

Propozycja polega na dodaniu art. 28m ust. 4a dotyczącego określania dochodu z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w przypadku wykorzystywania składników majątku (np. samochodów osobowych) wyłącznie na cele działalności gospodarczej lub na cele działalności gospodarczej oraz inne cele niezwiązane z działalnością gospodarczą. Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 28m ust. 4a wydatki, odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości związane z wykorzystywaniem

składników majątku wyłącznie na cele działalności gospodarczej nie stanowią wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w 100%, natomiast w przypadku wykorzystywania składników majątku zarówno na cele działalności gospodarczej oraz na cele prywatne, wydatki, odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości z nimi związane, nie stanowią wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w 50%.

Z kolei w art. 28m ust. 5 ustawy CIT wyrazy „W przypadku” zastępuje się wyrazami „W przypadkach” oraz wyrazy „o którym mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a oraz ust. 4a pkt 1”.

Powyższa zmiana przesądza o tym, że ciężar dowodu, iż składnik majątku jest wykorzystywany wyłącznie na cele działalności gospodarczej spoczywa na podatniku.

Art. 1 pkt 31 – dotyczy art. 28n ust. 1 pkt 1 i ust. 2

W art. 28n ust. 1 ustawy CIT wyrazy „ustalona w miesiącu” zastępuje się wyrazami „ustalona w roku podatkowym”, natomiast ust. 2 w art. 28n ustawy CIT zostaje uchylony.

Powyższe zmiany są konsekwencją przesunięcia terminu zapłaty ryczału od dochodu z tytułu podzielonego zysku i dochodu z tytułu zysku na pokrycie strat, zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy oraz ryczału od rozdysponowanego dochodu z tytułu zysku netto (zmiana art. 28t ust. 1 pkt 1-2 ustawy CIT).

Art. 1 pkt 32 – dotyczy art. 28r ust. 3

W art. 28r ust. 3 ustawy CIT wyrazy „do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu” zastępuje się wyrazami „w terminie do końca trzeciego miesiąca roku podatkowego następującego po roku”, a ostatnie zdanie zostaje wykreślone.

Zmiana jest konsekwencją przesunięcia terminu zapłaty ryczału od dochodu z tytułu podzielonego zysku i dochodu z tytułu zysku na pokrycie strat, zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy oraz ryczału od rozdysponowanego dochodu z tytułu zysku netto (zmiana art. 28t ust. 1 pkt 1-2 ustawy CIT).

Art. 1 pkt 33 – dotyczy art. 28t ust. 1 pkt 1 i 2

W art. 28t ust. 1 pkt 1 ustawy CIT wyrazy „do 20. dnia siódmego miesiąca roku podatkowego” zastępuje się wyrazami „do końca trzeciego miesiąca roku podatkowego następującego po roku, w którym podjęto uchwałę o podziale lub pokryciu wyniku finansowego netto”, natomiast w art. 28t ust. 1 pkt 2 ustawy CIT wyrazy „do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu” zastępuje się wyrazami „do końca trzeciego miesiąca roku podatkowego następującego po roku” a ponadto wykreśla się wyrazy „nie później niż do 20. dnia siódmego miesiąca roku podatkowego, w którym dokonano tej dyspozycji”.

Powyższa propozycja zmian dotyczy przesunięcia terminu zapłaty ryczału od dochodu z tytułu podzielonego zysku i dochodu z tytułu zysku na pokrycie strat, zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy oraz ryczału od rozdysponowanego dochodu z tytułu zysku netto. Celem proponowanej zmiany jest wyeliminowanie obowiązku zapłaty odsetek w przypadku podziału lub pokrycia wyniku finansowego netto, wypłaty zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy lub rozdysponowania dochodem z tytułu zysku netto po zakończeniu

opodatkowania ryczałtem, po szóstym miesiącu roku podatkowego. Obecnie termin zapłaty podatku upływa z dniem 20. dnia siódmego miesiąca danego roku podatkowego. Proponuje się przedłużenie terminu do zapłaty podatku do końca 3-go miesiąca roku podatkowego następującego po roku podatkowym, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Art. 1 pkt 34 – dotyczy art. 38hb ust. 1 i 2

Wprowadzona regulacja w ust. 1 przewiduje zwolnienie od minimalnego podatku dochodowego w okresie 2 lat, tj. od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. Zgodnie z ust. 2 w przypadku podatników z innym niż kalendarzowy rokiem podatkowym rozpoczętym przed dniem 1 stycznia 2024 r. i zakończonym po dniu 31 grudnia 2023 r., zwolnienie będzie stosowane do zakończenia takiego roku podatkowego. Zwolnienie znajdzie zastosowanie do dochodów (przychodów) osiągniętych od dnia 1 stycznia 2022 r. (art. 9 ust. 3 projektu).

Celem wprowadzanego rozwiązania jest zapobiegnięcie negatywnym konsekwencjom obowiązywania tego podatku, w tym realnemu ryzyku zaburzenia konkurencji i utraty płynności finansowej, w okolicznościach, gdy zawirowania polityczno-gospodarcze mają wpływ na globalną gospodarkę i tym samym na funkcjonujące w jej przestrzeni podmioty. Intencją proponowanego rozwiązania jest przy tym zbliżenie niniejszych przepisów do celów, które miały realizować.

Zwolnienie z obowiązku zapłaty minimalnego podatku dochodowego w latach 2022-2023 jest uzasadnione w szczególności w świetle aktualnej sytuacji geopolitycznej i związanych z nią zaburzeń na polu gospodarczym (przerwane łańcuchy dostaw, utrata rynków zbytu, nienotowane w XXI w. poziomy CPI i PPI, ryzyko powstania spirali płacowo-cenowej itp.). Nie wszystkie te czynniki mogą być uwzględnione w ramach instrumentu ogólnego jakim jest minimalny podatek dochodowy.

W kontekście relacji projektowanego przepisu do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 2022 r.²⁵, należy wskazać, że przepis art. 24ca ustawy CIT obowiązuje od 1 stycznia 2022 r. Potencjalnie mogło zatem dojść do sytuacji, w której podatek (w szczególności z krótszym niż rok kalendarzowy rokiem podatkowym), byłby zobowiązany do rozliczenia minimalnego podatku dochodowego. Zgodnie bowiem z ustawą CIT podatnicy zobowiązani do zapłaty tego podatku czynią to w zeznaniu rocznym składanym do końca trzeciego miesiąca po zakończeniu swego roku podatkowego (ust. 11 art. 24ca ustawy CIT odwołując się do art. 27 ust. 1 ustawy CIT). W tym samym terminie, w sytuacji osiągnięcia dochodów do opodatkowania za poprzedni rok (które w myśl ustawy CIT rozliczane są w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy CIT), podatnicy winni również wpłacić należny podatek od dochodów osiągniętych w minionym roku podatkowym, w tym także minimalny podatek dochodowy (ust. 12 art. 24ca ustawy CIT).

W świetle powyższego, zastosowany zabieg legislacyjny (ww. rozporządzenie) przedłużający termin do realizacji wymienionych obowiązków pozwala na uniknięcie opodatkowania wszystkim podatnikom minimalnego podatku dochodowego, których rok podatkowy rozpoczął

²⁵ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie przedłużenia terminu wykonania niektórych obowiązków przez podatników minimalnego podatku dochodowego (Dz. U. poz. 1356).

się po dniu 31 grudnia 2021 r. a zakończył się do dnia 30 listopada 2022 r. Termin do złożenia zeznania i wpłaty należnego minimalnego CIT wydłużony został do 31 marca 2023 r., a zatem, co do zasady, daty rozliczenia tego podatku za 2022 r. Tym samym procedowane w projekcie regulacje dotyczące minimalnego podatku dochodowego stworzyły wraz ze wskazanym rozporządzeniem kompleksową regulację. Celem przyświecającym tym działaniom jest bowiem możliwie najpełniejsze zabezpieczenie sytuacji podatnika przed koniecznością zapłaty minimalnego CIT za 2022 r.

Przy czym projektowane przepisy wychodzą o krok dalej, proponując zwolnienie z opodatkowania tą daniną na kolejny rok (2023).

Art. 2 projektu ustawy – dotyczy zmian w art. 18 ust. 2 pkt 4 i ust. 5 pkt 3 ustawy o podatku od spadków i darowizn

Art. 2 pkt 1 – dotyczy art. 18 ust. 2 pkt 4

Zmiana polegająca na uchyleniu w art. 18 w ust. 2 pkt 4 nakładającego w aktualnie obowiązującym stanie prawnym obowiązek na notariuszy, jako płatników podatku od spadków i darowizn przekazywania naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na siedzibę płatnika sporządzoną w formie papierowej albo w formie elektronicznej informację zawierającą treść aktów notarialnych lub dane z tych aktów dotyczące czynności, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy o podatku od spadków i darowizn. Obowiązek ten zostanie zastąpiony obowiązkiem informacyjnym uregulowanym w nowo projektowanym art. 84a Ordynacji podatkowej.

Art. 2 pkt 2 – dotyczy art. 18 ust. 5 pkt 3

Zmiana polegająca na uchyleniu w art. 18 w ust. 5 pkt 3 jest konsekwencją uchylenia pkt 4 ust. 2 art. 18. Na podstawie tego przepisu Minister Finansów w wydawanym akcie wykonawczym określał zakres informacji, o której mowa w uchylanym ust. 2 pkt 4, oraz sposób jej przekazywania.

Art. 3 projektu ustawy – dotyczy zmian w ustawie PIT

Art. 3 pkt 1 – dotyczy art. 21 ust. 48

Lit. a Lit. b – dotyczy ust. 48 - zaproponowano nowe uproszczone brzmienie przepisu. Nowa redakcja doprecyzowuje w jakich sytuacjach podatnik nie składa informacji PIT-DZ w związku z korzystaniem z ulgi dla rodzin 4+. Mianowicie informacji tej podatnik nie składa, jeśli w złożonym zeznaniu poinformował o liczbie dzieci i ich numerach PESEL, a w przypadku braku tych numerów podał imiona, nazwiska oraz daty urodzenia dzieci uprawniających do stosowania tej preferencji.

Art. 3 pkt 2-8 – dotyczą art. 23n, 23u, art. 23w ust. 2a, art. 23za, art. 23zc ust. 1a i 3a, art. 23ze ust. 4 i art. 23zf ust. 3

Zmiany dotyczące cen transferowych analogiczne do zmian omówionych w części dot. ustawy

CIT.

Art. 3 pkt 9 – dotyczy art. 26i ust. 19

Zmiana polegająca na uchyleniu w art. 26i ust. 19 (analogiczna jak w ustawie CIT w art. 18f – art. 1 pkt 16 i w ustawie o ryczałcie w art. 11 ust. 18) dotyczy tzw. ulgi na złe długi i oznacza rezygnację z odpowiedniego załącznika do zeznania podatkowego, w którym dotychczas wykazywane były wierzytelności lub zobowiązania, z którymi związane były zwiększenia lub zmniejszenia, co pozwoli na uproszczenie obowiązków administracyjnych po stronie podatników.

Proponowana zmiana wchodzi w życie 1 stycznia 2023 r. i znajdzie zastosowanie do zeznań składanych poczynając od rozliczenia za 2023 r., co oznacza, że nie znajdzie zastosowania do zeznań składanych za 2022 r.

Art. 3 pkt 10 – dotyczy art. 30 ust. 1 pkt 4

Zmiana o charakterze dostosowującym. Ustawa z 9 czerwca 2022 r. rozszerzyła zwolnienie przedmiotowe, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 38 ustawy PIT. Po pierwsze objęła zakresem tego zwolnienia nie tylko świadczenia otrzymywane przez emerytów i rencistów od byłych zakładów pracy i związków zawodowych, ale również otrzymywane przez osoby pobierające nauczycielskie świadczenie kompensacyjne. Po drugie podwyższyła jego limit z 3000 zł do 4500 zł.

Nadwyżka ponad kwotę objętą zwolnieniem podlega opodatkowaniu. Przy czym, w przypadku emerytów i rencistów od nadwyżki tej pobierany jest dziesięcioprocentowy zryczałtowany podatek dochodowy, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy PIT, odpowiednio w przypadku osób pobierających nauczycielskie świadczenie kompensacyjne podatek obliczany jest według skali podatkowej.

Proponowana zmiana ma na celu zlikwidowanie tej nierówności i w efekcie objęcie zakresem zryczałtowanego podatku, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy PIT, również wartości świadczeń otrzymywanych przez osoby pobierające nauczycielskie świadczenie kompensacyjne.

Proponuje się, aby zmiana ta weszła w życie od 1 stycznia 2023 r. i miała zastosowanie do dochodów (przychodów) otrzymanych od tego dnia.

Art. 3 pkt 11 – dotyczy art. 30f

Zmiany dotyczące zagranicznej jednostki kontrolowanej (CFC) analogiczne do zmian omówionych w części dot. ustawy CIT.

Art. 3 pkt 12 – dotyczy art. 30g ust. 15 i 16

Zmiany w zakresie procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków wprowadzone na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych do art. 30g ustawy PIT są analogiczne do zmian wprowadzonych w art. 24b ustawy CIT.

Art. 3 pkt 13 – dotyczy art. 30h ust. 6

Zmiana polega na uchyleniu ust. 6 w art. 30h. Na podstawie tej regulacji minister finansów

udostępnia na stronie internetowej Ministerstwa Finansów wzór deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej. Zmiana ma charakter porządkowy, gdyż jej konsekwencją jest dodanie przepisu dotyczącego wzoru deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej (tj. art. 30h ust. 4 ustawy PIT) do ogólnej normy zawartej w art. 45b ustawy PIT regulującej udostępnianie przez ministra finansów wzorów formularzy, w tym deklaracji.

Art. 3 pkt 14 – dotyczy art. 31d

Zmiana polega na dodaniu nowej, systemowej regulacji, która umożliwi płatnikom zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2, 4–5a, 13–16 ustawy PIT (w tym od świadczeń otrzymywanych przez emerytów od byłych zakładów pracy), złożenie wniosku o stwierdzenie nadpłaty tego podatku, w sytuacji gdy został on pobrany ze środków podatnika nienależnie lub w wysokości większej od należnej.

Przy czym przepis art. 31d ustawy PIT jest przepisem szczególnym w stosunku do Ordynacji podatkowej. Oznacza to, że reguluje jedynie „odstępstwa” od ogólnych norm prawa podatkowego. I tak, do wniosku o zwrot nadpłaty płatnik nie będzie musiał dołączać deklaracji PIT-8AR, jeśli z wnioskiem o zwrot nadpłaty za rok podatkowy płatnik występuje przed złożeniem deklaracji PIT-8AR dotyczącej tego roku. W przeciwnym wypadku płatnik (na podstawie normy ogólnej) jest zobligowany do dołączenia do wniosku deklaracji PIT-8AR, jej korekty albo do późniejszego skorygowania uprzednio złożonej deklaracji. Dotyczy to sytuacji, gdy prawidłowość wniosku złożonego przez płatnika nie będzie budziła wątpliwości. W takim bowiem przypadku organ podatkowy zwróci płatnikowi nadpłatę bez wydawania decyzji stwierdzającej jej wysokość. Ma na to 30 dni od dnia złożenia wniosku.

Kwotę nadpłaty zwróconej przez organ podatkowy płatnik będzie niezwłocznie przekazywał podatnikowi oraz będzie ją wykazywał w składanej deklaracji PIT-8AR lub jej korekcie.

Kwota nadpłaty, której organ podatkowy nie w terminie, będzie podlegała oprocentowaniu. Naliczone odsetki (po ich otrzymaniu od organu podatkowego) płatnik będzie zwracał podatnikowi wraz z należnością główną.

Art. 3 pkt 15 – dotyczy art. 41 ust. 11, 17, 20, 21, 25-28

Lit. a nadaje nowe brzmienie ust. 11 w art. 41 ustawy PIT, który nie zawiera już informacji zgodnie z którą oświadczenie o rezygnacji ze stosowania 50% kosztów uzyskania przychodów (składane płatnikowi przez podatnika) dotyczy tylko jednego roku, a co za tym idzie składa się odrębnie dla każdego roku podatkowego. Ponadto wyraz „oświadczenie” został zastąpiony wyrazem „wniosek”.

Zmiana ma charakter dostosowawczy do zmian wprowadzanych od 1 stycznia 2023 r. ustawą uchwaloną w oparciu o druk sejmowy nr 2186, zgodnie z którymi kwestia składania przez podatnika wniosków i oświadczeń mających wpływ na obliczanie zaliczki jest całościowo regulowana w art. 31a ustawy PIT. Od 2023 r. generalną zasadą będzie, że wnioski i oświadczenia mające wpływ na obliczenie zaliczek będą dotyczyć również kolejnych lat podatkowych. Konsekwencją tej zmiany jest zastąpienie w art. 31a ust. 7 wyrazów „art. 32 ust. 6 i 8” wyrazami „art. 32 ust. 6 i 8 oraz art. 41 ust. 11”.

Lit. b – g dot. ust. 17, 20-21 i 25-28

Zob. uzasadnienie analogicznych zmian w ustawie CIT, tj. do art. 1 pkt 23 projektu ustawy.

Art. 3 pkt 16 – dotyczy art. 41d ust. 9

Zob. uzasadnienie analogicznej zmiany w ustawie CIT, tj. do art. 1 pkt 24 projektu ustawy.

Art. 3 pkt 17 – dotyczy art. 45b ust. 1 i 2

Przepis art. 45b ustawy PIT zawiera delegację dla ministra finansów. Na jej podstawie minister udostępnia wybrane wzory (np. deklaracji, zeznań) w BIP na stronie Ministerstwa Finansów. Zmiana w zakresie dodania w ust. 1 pkt 1 tego artykułu przepisu art. 30h ust. 4 jest konsekwencją przeniesienia do normy ogólnej zawartej w art. 45b również regulacji dotyczącej udostępnienia wzoru deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej.

Pozostałe zmiany w tym artykule doprecyzowujące przepisy dotyczące udostępniania wzorów deklaracji w zakresie podatków dochodowych są analogiczne do zmian wprowadzonych w art. 28a ustawy CIT.

Art. 3 pkt 18 – dotyczy art. 45cd ust. 1, 2, 2a, 3 i 6

Art. 45cd ustawy PIT reguluje kwestie udostępniania w portalu podatkowym zeznań podatkowych przygotowanych przez administrację podatkową.

Celem zmian wprowadzanych w tym artykule jest umożliwienie Szefowi Krajowej Administracji Podatkowej udostępniania w usłudze Twój e-PIT również informacji PIT-DZ. Informację tę składają podatnicy korzystający z ulgi dla rodzin 4+. Wprowadzenie tej zmiany pozwoli na udostępnianie PIT-DZ w usłudze Twój e-PIT za pośrednictwem e-Urzędu Skarbowego.

Proponuje się, aby przepis ten wszedł w życie z 1 stycznia 2023 r. i miał zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2022 r., z tym że w pierwszym roku obowiązywania tej regulacji Szef Krajowej Administracji Skarbowej wypełniałby PIT-DZ wyłącznie danymi identyfikacyjnymi podatnika (informacja o dzieciach byłaby uzupełniana przez podatnika).

Art. 4 projektu ustawy – dotyczy zmian w Ordynacji podatkowej

Art. 4 pkt 1 – dotyczy art. 82 § 1c

Zmiana w art. 82 § 1c Ordynacji podatkowej m określa zasady przekazywania do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego informacji o umowach z nierezydentami (informacja ORD-U), w przypadku obowiązku składania informacji o cenach transferowych (informacja TPR). Obowiązek sporządzenia informacji ORD-U nie będzie występował w przypadku podmiotów, które są obowiązane do sporządzenia informacji TPR na podstawie art. 23zf ust. 1 ustawy PIT oraz art. 11t ust. 1 ustawy CIT.

Zwolnienie z obowiązku sporządzenia informacji ORD-U nie będzie dotyczyć podatników i spółek niebędących osobami prawnymi, które składają informację o cenach transferowych na podstawie art. 23zf ust. 3 ustawy PIT oraz art. 11t ust. 3 ustawy CIT. W tym przypadku ich

sytuacja nie ulega zmianie, tzn. nie korzystają one, podobnie jak dotychczas, ze zwolnienia ze złożenia informacji ORD-U. Zmiana w tym przepisie dotyczy natomiast podmiotów powiązanych, które realizują transakcje kontrolowane z podmiotami z tzw. rajów podatkowych, o których mowa w art. 23w ust. 2a ustawy PIT oraz art. 11k ust. 2a ustawy CIT. Przepis rozszerza wyłączenie ze zwolnienia, tzn. podmioty te będą zobowiązane do złożenia informacji ORD-U. W powyższych przypadkach podmioty, po spełnieniu określonych ustawowo warunków na podstawie Ordynacji podatkowej oraz wskazanych powyżej ustaw podatkowych, będą zobowiązane zarówno do złożenia informacji ORD-U oraz informacji TPR.

Art. 4 pkt 2 – dotyczy art. 84 § 1 i 2

Zmiana w art. 84 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej ma charakter dostosowujący w związku z wyodrębnieniem przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych notariuszy, o których mowa w nowych, dodawanych przepisach art. 84a tej ustawy. W obu przepisach skreśla się odmieniany wyraz „notariusz”.

Art. 4 pkt 3 – dotyczy art. 84a

W obecnym stanie prawnym wskazanym w art. 84 § 1 Ordynacji podatkowej sądy, komornicy sądowi oraz notariusze są obowiązani sporządzać i przekazywać właściwym organom podatkowym informacje wynikające ze zdarzeń prawnych, które mogą spowodować powstanie zobowiązania podatkowego. Projektowany nowy przepis art. 84a § 1 dedykowany jest notariuszom, którzy będą, jak dotychczas, obowiązani do przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji z czynności notarialnych związanych ze sporządzeniem:

1) aktem notarialnym obejmującym:

- a) czynności cywilnoprawne, o których mowa w ustawie o PCC,
- b) czynności prawne, o których mowa w ustawie o podatku od spadków i darowizn,
- c) oświadczenie, o którym mowa w art. 43 ust. 10 pkt 2 lit. b ustawy o VAT,
- d) inne zdarzenia mogące spowodować powstanie zobowiązania podatkowego niewymienione w lit. a-c,

2) zarejestrowanym aktem poświadczenia dziedziczenia;

3) zarejestrowanym europejskim poświadczeniu spadkowym.

Proponuje się w § 2 by informacje te były przekazywane:

1) według wzoru informacji udostępnionego na podstawie art. 78 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu z odpowiednim stosowaniem art. 72 ust. 6;

2) za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego służącego przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, z odpowiednim stosowaniem art. 77 oraz przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 78 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;

3) w terminie 7 dni od dnia ich odpowiednio sporządzenia lub zarejestrowania, co jest tożsame z terminami aktualnie obowiązującymi notariuszy wskazanymi w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

W punkcie 3 projektowanego przepisu, wskazuje się również, że w przypadku awarii systemu teleinformatycznego do biegu tego terminu nie wliczać się będzie dni, w których wystąpiła ta awaria.

Przedłożone rozwiązanie polega na wykorzystaniu aktualnie funkcjonujących rozwiązań informatycznych w przekazywaniu przez notariuszy, jako instytucji obowiązanej, informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej o czynnościach wymienionych w art. 72 ust. 1-5 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Wykorzystanie jednego kanału i jednego wzorca informacji ułatwi notariuszom wypełnianie obowiązków ustawowych przewidzianych dotychczas w trzech ustawach podatkowych. Tym kanałem będzie funkcjonujący system teleinformatyczny SI GIIF, zaś wzorzec będzie tożsamy z tym wskazanym w art. 72 ust. 6 ww. ustawy.

W celu dostosowania do tego kanału przekazywania informacji i obowiązków instytucji obowiązanej wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu zmieniono zgodnie z art. 72 ust. 5 tej ustawy termin przekazywania informacji organom podatkowym. Jak już wskazano, będzie to termin 7 dni licząc od dnia odpowiednio sporządzenia lub zarejestrowania stosownego dokumentu.

W tym terminie notariusz będzie obowiązany również umieścić w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych, o którym mowa w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zwanym dalej „repozytorium”, elektroniczny wypis odpowiednio aktu notarialnego, zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia i europejskiego poświadczenia spadkowego. Wypisy te będą umieszczane w formacie umożliwiającym elektroniczne przeszukiwanie ich treści (§ 3). Będzie to kolejny krok technologiczny dla notariatu zwiększający wykorzystanie tego utworzonego wysiłkiem notariatu repozytorium.

Zgodnie z projektowanym § 4 umieszczony, na podstawie § 3, przez notariusza w repozytorium wypis stosownego dokumentu, Krajowa Rada Notarialna będzie niezwłocznie przekazywała za pośrednictwem elektronicznego systemu SI GIIF do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

W związku z faktem, że liczba przekazywanych w ten sposób dokumentów sięga kilku milionów niezbędnym jest zapewnienie środków Krajowej Radzie Notarialnej na utrzymanie odpowiedniej wielkości repozytorium. Dlatego też w miejsce uiszczanej przez stronę czynności notarialnej taksy za sporządzenie wypisu aktu notarialnego (6 zł za każdą stronę) sięgającej zazwyczaj kilkudziesiąt złotych, zasadnym jest umożliwienie notariuszom pobierania od tych osób kilku złotych opłaty za umieszczenie elektronicznego wypisu aktu notarialnego w repozytorium. Notariusz, który pobrał tę opłatę obowiązany będzie przekazać ją Krajowej Radzie Notarialnej w celach, które wskazano powyżej (§ 5).

W projektowanym § 6 proponuje się Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej, określał, w drodze rozporządzenia:

- 1) okres przechowywania w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych aktów notarialnych, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i zarejestrowanych europejskich poświadczeń spadkowych;

2) sposób uiszczania i wysokość opłaty za umieszczenie elektronicznego wypisu aktu notarialnego w repozytorium.

Przyjmując ten akt wykonawczy, proponuje się by Minister Finansów kierował się zapewnieniem wykonywania obowiązków przez notariuszy i Krajową Radę Notarialną, jak również wysokością kosztów administracyjnych prowadzenia przez tę radę repozytorium uwzględniając jego niedochodowy charakter i środki na jego niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania rozwój.

Art. 5 projektu ustawy – dotyczy zmian w ustawie o ryczałcie

Art. 5 pkt 1 – dotyczy art. 11 ust. 13a, 18 i 19

Zmiana w art. 11 polegająca na dodaniu ust. 13a, doprecyzowuje regulacje w zakresie zwiększania lub zmniejszania przychodów o wartość wierzytelności i zobowiązań wynikających z transakcji handlowych. Eliminuje podnoszone wątpliwości w zakresie zwiększania lub zmniejszania przychodów o wartość wierzytelności lub zobowiązań wynikających z transakcji handlowych w przypadku, gdy podatnik osiąga przychody, np. z działalności gospodarczej, opodatkowane różnymi stawkami ryczałtu. Przesądza, że w przypadku osiągania, np. przychodów z działalności gospodarczej opodatkowanych różnymi stawkami ryczałtu, zwiększenia lub zmniejszenia przychodów będzie odbywało się od każdego rodzaju przychodów, w takim stosunku, w jakim pozostają poszczególne przychody opodatkowane różnymi stawkami w ogólnej kwocie przychodów.

Zmiana w art. 11 polegająca na uchyleniu ust. 18 stanowi konsekwencję uchylenia w ustawie PIT w art. 26 ust. 19. Zmiana dotyczy tzw. ulgi na złe długi i oznacza w praktyce rezygnację z odpowiedniego załącznika do zeznania podatkowego, w którym dotychczas wykazywane były wierzytelności lub zobowiązania, z którymi związane były zwiększenia lub zmniejszenia, co pozwoli na uproszczenie obowiązków administracyjnych po stronie podatników.

Podobnie jak w przypadku ustawy PIT, również zmiana proponowana w ustawie o ryczałcie wchodzi w życie 1 stycznia 2023 r. i znajdzie zastosowanie do zeznań składanych poczynając od rozliczenia za 2023 r., co oznacza, że nie znajdzie zastosowania do zeznań składanych za 2022 r.

Zmiana w ust. 19 w art. 11 ma charakter porządkowy.

Art. 5 pkt 2 – dotyczy art. 52 ust. 1 i 2

Zmiany doprecyzowujące przepisy dotyczące udostępniania wzorów deklaracji w zakresie podatków dochodowych są wprowadzane w ustawie o ryczałcie, analogicznie do zmian wprowadzonych w art. 28a ustawy CIT i art. 45b ustawy PIT.

Art. 6 projektu ustawy – dotyczy zmian w art. 10 ust. 3a pkt 3 i ust. 4 pkt 3 ustawy o PCC

Art. 6 pkt 1 – dotyczy art. 10 ust. 3a pkt 3

Zmiana polegająca na uchyleniu w art. 10 w ust. 3a pkt 3 nakładającego w aktualnie obowiązującym stanie prawnym obowiązek na notariuszy, jako płatników podatku od czynności cywilnoprawnych przekazywania naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na siedzibę płatnika sporządzoną w formie papierowej albo w formie elektronicznej informację zawierającą treść aktów notarialnych lub dane z tych aktów dotyczące czynności cywilnoprawnych dokonywanych w formie aktu notarialnego. Obowiązek ten zostanie zastąpiony obowiązkiem informacyjnym uregulowanym w nowo projektowanym art. 84a Ordynacji podatkowej.

Art. 6 pkt 2 – dotyczy art. 10 ust. 4 pkt 3

Zmiana polegająca na uchyleniu w art. 10 w ust. 4 pkt 3 jest konsekwencją uchylenia pkt 3 ust. 3a art. 10. Na podstawie tego przepisu Minister Finansów w wydawanym akcie wykonawczym określał zakres informacji, o której mowa w uchylanym ust. 3a pkt 3, oraz sposób jej przekazywania.

Art. 7 projektu ustawy – dotyczy zmian w ustawie o VAT

W zakresie podatku od towarów i usług obowiązujące obecnie do dnia 31 października 2022 r. rozwiązania antyinflacyjne polegają na czasowej obniżce stawek podatku VAT na żywność (z 5% do 0%); paliwa silnikowe (z 23% do 8%), gaz ziemny (do wysokości 0%), energię elektryczną i energię cieplną (do wysokości 5%) oraz nawozy i inne środki wspomagające produkcję rolniczą (z 8% do 0%).

W związku z ciągłym wzrostem inflacji oraz negatywnymi dla polskiej gospodarki i społeczeństwa skutkami wojny prowadzonej w Ukrainie uzasadnione jest przedłużenie wprowadzonych rozwiązań do 31 grudnia 2022 r. (zmiany w art. 146da-146dc ustawy o VAT).

Obniżenie stawek VAT dla wskazanych towarów pomoże społeczeństwu oraz przedsiębiorcom, w tym mikrofirmom dominującym na polskim rynku, w realnej walce z inflacją. Czasowa redukcja stawek VAT w zakresie żywności, paliw silnikowych, gazu ziemnego, energii elektrycznej i cieplnej, nawozów i innych środków wspomagających produkcję rolniczą, w przypadku pełnego przeniesienia obniżek stawek VAT na ceny tych towarów, efektywnie powinna wpłynąć na obniżkę cen tych towarów.

Jednocześnie proponuje się kontynuację wypełniania przez sprzedawców obowiązków informacyjnych o obniżkach stawek VAT dla określonych towarów. Obowiązki te w przedmiotowym projekcie zostały przedłużone do dnia 31 grudnia 2022 r.

Ze względu na upływający w dniu 31 października 2022 r. termin obowiązywania obecnych rozwiązań, planowany termin wejścia w życie projektowanych w ww. zakresie zmian określono na dzień 31 października 2022 r.

Zmiany proponowane w art. 146ea-146ee ustawy o VAT przewidują utrzymanie stawek VAT na dotychczasowym poziomie 23% i 8%, skorelowanym z wydatkami przeznaczonymi na obronność kraju.

Zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami (art. 146aa ust. 1a ustawy o VAT) podwyższone o 1 punkt procentowy stawki podatku VAT obowiązują do końca roku następującego po roku, w którym zostały spełnione określone warunki makroekonomiczne.

Intencją ustawodawcy wprowadzającego art. 146aa do ustawy o VAT było powiązanie poziomu stawek tego podatku ze stanem finansów publicznych i z ogólną kondycją gospodarki.

Przepis ten zakłada, że powrót do niższych stawek VAT może mieć miejsce jedynie podczas stabilnej sytuacji gospodarczej, a więc podczas stosowania pierwotnej formuły stabilizującej reguły wydatkowej z art. 112aa ustawy o finansach publicznych i jednoczesnego wyłączenia jej mechanizmu korygującego.

Inwazja Rosji na Ukrainę, bezprecedensowe wzrosty cen energii oraz dalsze zakłócenia w łańcuchach dostaw sprawiają, że nie tylko Polska, ale również pozostałe gospodarki UE i strefy euro nie wróciły do stanu normalności po pandemii COVID-19. Wybuch wojny w Ukrainie i związane z tym zagrożenia postawiły nowe wyzwania przed polityką fiskalną państwa. W efekcie niezwykle istotne jest podejmowanie przez państwo szybkich i adekwatnych oraz ukierunkowanych działań, mających na celu zminimalizowanie zagrożeń związanych z obecną sytuacją geopolityczną. W szczególności muszą zostać zapewnione środki na zwiększanie nakładów na obronność kraju, aby ograniczyć wpływ tych działań na stabilność finansów publicznych.

Celowi temu ma służyć wprowadzenie proponowanych zmian w ustawie o VAT, mających na celu umożliwienie finansowania istotnych zadań publicznych, związanych z realizacją polityki rządu, służących przeciwdziałaniu społeczno-gospodarczym skutkom konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy.

Przedmiotowy projekt zakłada kontynuację stosowania podwyższonych o 1pp stawek podatku od towarów i usług w 2023 r. z uwagi na planowany skokowy wzrost wydatków na obronność.

Zmiany projektowane w ustawie o VAT przewidują wprowadzenie od 2024 r. nowego mechanizmu, w oparciu o który przedłużony zostanie okres obowiązywania podwyższonych o 1pp stawek VAT (art. 146ea). Mechanizm ten został skorelowany z poziomem wydatków przeznaczanych na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Podwyższone o 1pp stawki podatku VAT będą stosowane w oparciu o nowy mechanizm począwszy od 1 stycznia 2024 r. do końca roku, w którym suma precyzyjnie zdefiniowanych w projekcie wydatków na obronność, tj. wymienionych:

- w art. 40 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 655 i 974) określonych na ten rok w ustawie budżetowej, w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 lipca tego roku, oraz
- w planie finansowym Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych przedłożonym zgodnie z art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny albo projekcie tego planu przedstawionym do zatwierdzenia Ministrowi Obrony Narodowej zgodnie z art. 42 ust. 2 i 3 tej ustawy, jeżeli plan ten nie został przedłożony zgodnie z art. 42 ust. 4 tej ustawy

po wyłączeniu planowanych przepływów finansowych w ramach tej sumy wydatków, będzie wyższa niż 3% wartości produktu krajowego brutto określonego w art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Wskazana w przepisach data 31 lipca jest uwarunkowana harmonogramem prac nad projektem ustawy budżetowej na rok kolejny. Poziom stawek determinuje bowiem poziom dochodów budżetowych i deficytu budżetu państwa, stąd uzasadnione jest wskazanie tej daty jako punktu odniesienia do ich ustalenia.

W kolejnych przepisach, tj. art. 146eb-146ed ustawy o VAT, wprowadzone zostały – wzorem obecnych przepisów art. 146b, 146c i 146e ustawy o VAT – regulacje uzupełniające, stanowiące – analogicznie jak w art. 146ea ustawy – podstawę do stosowania podwyższonych o 1pp stawek podatku od towarów i usług na potrzeby wskazanych w tych artykułach czynności.

Przepis art. 146ee ustawy o VAT stanowi delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia, na podstawie którego może on obniżyć dla określonych towarów i usług stawki podatku oraz określić warunki stosowania tych stawek, wzorem dotychczasowej regulacji art. 146d ustawy o VAT.

Termin wejścia w życie projektowanych zmian określono na dzień 30 października 2022 r.

Art. 8 projektu ustawy – dotyczy art. 81 ust. 2zc ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej (szczegółowe omówienie zmiany w pkt 19 części ogólnej uzasadnienia).

Art. 9 projektu ustawy – dotyczy zmian w ustawie o podatku akcyzowym

Projekt przewiduje przedłużenie:

- czasowej obniżki stawek podatku akcyzowego na energię elektryczną i niektóre paliwa silnikowe tj. olej napędowy, biokomponenty stanowiące samoistne paliwa, benzynę silnikową, gaz skroplony LPG, oraz na lekki olej opałowy,
- czasowego zwolnienia od podatku akcyzowego energii elektrycznej wykorzystywanej przez gospodarstwa domowe,
- czasowego wyłączenia sprzedaży paliw silnikowych z opodatkowania podatkiem od sprzedaży detalicznej.

Proponowane zmiany w ustawie o podatku akcyzowym spowodują przedłużenie obowiązywania obniżonych stawek akcyzy na ww. wyroby energetyczne do wysokości unijnego minimum akcyzowego (wliczając opłatę paliwową i opłatę emisyjną) w taki sposób, że pozostaną one do końca grudnia 2022 r. na dotychczasowym poziomie.

W związku z czasowym charakterem proponowanych regulacji dokonano zmian w przepisach epizodycznych ustawy tj. w artykułach – art. 163d, art. 164a i 164b.

W art. 163d uregulowano kwestie związane ze zwolnieniem od akcyzy w okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom tej energii w gospodarstwach domowych.

W art. 164a uregulowano kwestię obniżonych stawek akcyzy na niektóre wyroby energetyczne.

W art. 164b uregulowano kwestię obniżonych stawek akcyzy na tzw. lekki olej opałowy do poziomu minimum unijnego (w zaokrągleniu do pełnych złotych) dla tego rodzaju paliw opałowych. Obniżona do poziomu 97 zł/1000 l stawka akcyzy będzie obowiązywała do 31 grudnia 2022 r.

Szczegółowy zakres proponowanych zmian obejmuje:

Stawki akcyzy w okresie od dnia 1 listopada 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. wyniosą na:

- benzyny silnikowe o kodach CN 2710 12 45 lub 2710 12 49 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1413,00 zł/1000 litrów;
- oleje napędowe o kodzie CN 2710 19 43 i 2710 20 11 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1104 zł/1000 litrów;
- biokomponenty stanowiące samoistne paliwa, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczone do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 1104 zł/1000 litrów;
- gazy przeznaczone do napędu silników spalinowych skroplone – 387,00 zł/1000 kilogramów;
- oleje napędowe przeznaczone do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19, zabarwione na czerwono i oznaczone znacznikiem – 97,00 zł/1000 litrów;
- oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39, z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny, zabarwione na czerwono i oznaczone znacznikiem - 97,00 zł/1000 litrów;
- pozostałe paliwa opałowe, w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 97,00 zł/1000 litrów.

Stawka akcyzy na energię elektryczną w okresie od dnia 1 listopada 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. wyniesie – 4,60 zł/MWh.

Przedłużenie obniżki akcyzy na przedmiotowe paliwa silnikowe mają doprowadzić do ograniczenia wzrostu cen paliw na stacjach paliw, a zatem również pomóc w walce z inflacją. Należy podkreślić, że wzrost cen surowców energetycznych na rynkach światowych jest główną przyczyną wzrostu inflacji w Polsce i innych krajach unijnych. W związku z tym

ograniczenie wzrostu cen paliw powinno się przyczynić do stabilizacji cen także w innych obszarach gospodarki, tym cen żywności.

Przedłużenie zwolnienia od akcyzy energii elektrycznej wykorzystywanej przez gospodarstwa domowe pozwoli na zmniejszenie kosztów po stronie tej grupy odbiorców.

Wprowadzenie ww. zwolnienia od akcyzy dopuszcza prawo unijne. Art. 15 ust. 1 lit. h dyrektywy Rady 2003/96/WE wskazuje, iż bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, państwa członkowskie mogą przyznawać, pod kontrolą fiskalną, całkowite lub częściowe zwolnienia w zakresie poziomu opodatkowania wobec energii elektrycznej wykorzystywanej przez gospodarstwa domowe.

Zwolnieniem objęta będzie sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu będącemu odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.). Odbiorcą energii elektrycznych w gospodarstwie domowym, w myśl art. 3 pkt 13b ww. ustawy, jest odbiorca końcowy dokonujący zakupu energii elektrycznej wyłącznie w celu ich zużycia w gospodarstwie domowym.

Ponieważ ani ustawa o z dnia 6 grudnia 2008 r. podatku akcyzowym, ani ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne nie posługuje się legalną definicją gospodarstwa domowego, dla określenia tego pojęcia należy odwołać się do jego znaczenia językowego. Z Małego słownika j. polskiego (Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa 1999, str. 231) wynika, iż gospodarstwo to m.in. posiadłość wiejska obejmująca grunty i zabudowania, natomiast domowy – to w szczególności odnoszący się do domu. Dom to pomieszczenia mieszkalne, miejsce stałego zamieszkania jak i ogół spraw, obowiązków rodzinnych domowych, gospodarstwo domowe.

Gospodarstwo domowe to przede wszystkim zabudowania związane z pomieszczeniami mieszkalnymi (służy jako miejsce stałego zamieszkania, w którym koncentruje się ogół spraw, obowiązków rodzinnych domowych).

Definicje te wskazują zatem na główny cel wykorzystywania pomieszczeń, w których jest prowadzone gospodarstwo domowe. Jest nim cel mieszkalny. Ponieważ jednak częstym przypadkiem jest, że osoby tworzące gospodarstwo domowe wykorzystują pomieszczenia, w których mieszkają, także do celów zarobkowych, wprowadzane zwolnienie precyzuje, kiedy wykluczone jest korzystanie ze zwolnienia. Dotyczy to sytuacji, gdy cała nieruchomość jest wykorzystywana na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej. W takiej jednak sytuacji nabywca końcowy energii elektrycznej dla tego lokalu powinien z dostawcą tej energii podpisać umowę na dostawę tej energii jako odbiorca inny niż gospodarstwo domowe.

Art. 10 projektu ustawy – dotyczy zmian w ustawie o podatku od sprzedaży detalicznej

W celu powstrzymania wzrostu cen paliw, w ramach zmian w ustawie o podatku od sprzedaży detalicznej proponuje się przedłużenie do dnia 31 grudnia 2022 r. wyłączenia z podatku od sprzedaży detalicznej następujących paliw:

- benzyn silnikowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy akcyzowej;
- olejów napędowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy akcyzowej;
- biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 8 ustawy akcyzowej;
- gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. a–b ustawy akcyzowej.

Art. 11 projektu ustawy – dotyczy zmian w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu

Zmiana projektowana w art. 11 zmieniającym art. 72 ust. 6 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu polega na dodaniu punktu 7a, który rozszerza enumeratywnie wymieniony katalog informacji przekazywanych przez instytucje obowiązane Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, z tym że dotyczy ona wyłącznie notariuszy. Nową informacją przekazywaną przez notariuszy będzie przedmiot transakcji. Dodatkowo, w przypadku gdy przedmiotem transakcji będzie nieruchomości, notariusz będzie obowiązany przekazać adres jej położenia. Zmiana ta jest konsekwencją dodania nowo projektowanego art. 84a w Ordynacji podatkowej.

Art. 12 projektu ustawy – dotyczy zmian w ustawie z 29 października 2021 r.

Art. 12 pkt 1 – dotyczy uchylecia art. 2 pkt 31 lit. a tiret trzecie i lit. b (przepisy o ukrytej dywidendzie)

Z uwagi na liczne wątpliwości interpretacyjne, w tym dotyczące hierarchii różnych norm anty-abuzywnych, oraz niepewną sytuację gospodarczą wynikającą z wojny na Ukrainie, uchyla się art. 2 pkt 31 lit. a tiret trzecie i lit. b ustawy z 29 października 2021 r.

Art. 12 pkt 2 – dotyczy art. 66 ust. 3

Zmiana polega na dodaniu ust. 3, na podstawie którego podatnicy CIT, którzy po raz pierwszy będą zobowiązani za 2024 r. przesyłać JPK/CIT, których rok podatkowy zakończy się w 2024 r., będą mieli dłuższy termin do wykonania tego obowiązku – do końca marca 2025 r.

Obecnie tacy podatnicy mieliby obowiązek przesłania JPK/CIT w terminie złożenia zeznania podatkowego, a więc w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku podatkowego. W celu lepszego przygotowania się do realizacji nowych obowiązków proponuje się wydłużenie tego terminu – dla podatników którzy w 2024 r. wcześniej zakończą rok podatkowy, do końca marca 2025 r.

Art. 12 pkt 3 – dotyczy art. 69b

Dodany przepis dotyczy zasad rozliczania strat w spółkach tworzących podatkowe grupy kapitałowe, wprowadzonych mocą ustawy z 29 października 2021 r. (z dniem 1 stycznia 2022 r.). Zmiana ma charakter precyzujący i polega na wskazaniu, że zasady te (nowe

regulacje) znajdą zastosowanie do tzw. nowych strat spółek tworzących PGK, a zatem powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2021 r. Tym samym, do strat powstałych przed 1 stycznia 2022 r. stosować się będzie przepisy dotychczasowe.

Art. 12 pkt 4 – dotyczy art. 84 ust. 2-4

Zmiany doprecyzowujące przepisy dotyczące udostępniania wzorów deklaracji w zakresie podatków dochodowych są konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 28a ustawy CIT, art. 45b ustawy PIT, art. 52 ustawy o ryczałcie.

Art. 12 pkt 5 – dotyczy art. 89 pkt 4 i 5

Zmiana o charakterze dostosowawczym związana z dodaniem w art. 66 nowego ustępu 3. Określa, że przepis art. 66 ust. 3 wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

Art. 13 projektu ustawy – dotyczy art. 1 pkt 20 i 37 oraz art. 18a ustawy z 9 czerwca 2022 r.

Zmiana porządkująca przepisy ustawy PIT dotyczące oświadczeń i wniosków, jakie podatnicy składają płatnikom w celach poboru zaliczek na podatek, w ten sposób, że wszędzie tam gdzie jest to możliwe, kwestie te będzie regulować noma ogólna zawarta w 31a ustawy PIT.

Proponuje się, aby zakresem wyjątków wymienionych w art. 31a ust. 7 ustawy PIT (przepis ten wchodzi w życie z 1 stycznia 2023 r.) objęty został również art. 41 ust. 11 ustawy PIT, który dotyczy niestosowania 50% kosztów uzyskania przychodów przez płatników wymienionych w art. 41 ust. 1 ustawy PIT, a także aby wniosek ten mógł być złożony według wzoru ustalonego przez ministra finansów (zmiana w art. 45b ust. 1 pkt 3 ustawy PIT).

Zmiana polegająca na dodaniu art. 18a doprecyzowuje, że zmiany jakie w ustawie PIT, Ordynacji podatkowej oraz w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie wprowadziła ustawa z 9 czerwca 2022 r. w zakresie wzrostu części podatku z 1% do 1,5% ma zastosowanie od podatku dochodowego od osób fizycznych obliczonego za rok podatkowy rozpoczynający się po 31 grudnia 2021 r. Do podatku dochodowego obliczonego za wcześniejsze okresy nadal będą mieć zastosowanie przepisy tych ustaw odwołujące się do 1%.

Przy czym z uwagi na fakt, że wykaz organizacji pożytku publicznego mający zastosowanie do podatku dochodowego za rok 2022 tworzony jest przed 1 stycznia 2023 r. proponuje się, aby projektowana zmiana weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy.

Art. 14 projektu ustawy – dotyczy zmian w ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom

W ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom uchylono art. 79 odnoszący się do obowiązków informacyjnych sprzedawców energii elektrycznej. Obowiązki te w przedmiotowym projekcie zostały przedłużone do dnia odpowiednio: 31 grudnia 2022 r. i 31 maja 2023 r.

Art. 15-19 projektu ustawy – dotyczą zmian w wysokości stawek podatku od towarów i usług w 2023 r.

W roku 2023 r. podstawą do stosowania podwyższonych o 1pp stawek podatku od towarów i usług są projektowane przepisy epizodyczne zawarte w art. 15-19 ustawy nowelizującej.

Przewiduje się, że projektowane regulacje w ww. zakresie wejdą w życie z dniem 30 października 2022 r.

Art. 20-22 projektu ustawy – obowiązki informacyjne dla sprzedawców

Projekt zakłada kontynuację nałożonego na sprzedawców dokonujących sprzedaży wskazanych ustawą towarów (tj. żywności, paliw silnikowych, gazu ziemnego, energii elektrycznej i ciepłej oraz nawozów i środków wykorzystywanych w produkcji rolnej) obowiązku informacyjnego o obniżeniu stawek VAT i akcyzy oraz niepodleganiu sprzedaży odpowiednich towarów podatkowi od sprzedaży detalicznej.

Art. 23 projektu ustawy – przepisy o charakterze intertemporalnym

Przepis określa zasady stosowania w czasie zmian w zakresie m.in.: kosztów finansowania dłużnego, CFC, reżimu holdingowego (PSH), ryczałtu od dochodów spółek (estoński CIT), zmiany w zakresie art. 15 ust. 4h ustawy CIT, regulacji upraszczającej procedurę zwrotu podatku od przychodów z budynków, zwolnienia z zapłaty minimalnego podatku dochodowego, czy podatku u źródła (WHT).

W zakresie dotyczącym zmian w art. 15c i art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT

Z korzyścią dla podatników wątpliwości interpretacyjne wyeliminowane niniejszym projektem obowiązywać będzie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2022 r.

W celu uwzględnienia zasady ochrony praw nabytych ograniczenie wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 13f nie będzie miało zastosowania do kosztów finansowania dłużnego wypłaconego podatnikowi do dnia 31 grudnia 2021 r. w zakresie w jakim to finansowanie zostało przeznaczone na transakcje kapitałowe zrealizowane do dnia 31 grudnia 2021 r.

W zakresie dotyczącym zmian w CFC

Zgodnie z ust. 6 w przypadku, gdy rok podatkowy zagranicznej jednostki jest inny niż rok kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2023 r., a zakończy się po dniu 31 grudnia 2022 r., zmienione przepisy ustawy CIT (art. 24a) i PIT (art. 30f) stosować się będzie począwszy od następnego roku podatkowego.

W zakresie dotyczących zmian w PSH

Zwolnienia dywidendy i zysków ze zbycia udziałów/akcji, wprowadzone zmienionym reżimem holdingowym, będą miały zastosowanie do dochodów osiągniętych w 2023 r. Jednocześnie, należy zauważyć, że intencją ustawodawcy (w odniesieniu do dochodów z 2023 r.) jest, aby roczny (badany wstecznie) okres spełnienia określonych warunków (w odniesieniu

do spółki dominującej i spółki zależnej) był również ustalany przy uwzględnieniu zmienionych od 1 stycznia 2023 r. przepisów. Dla przykładu, w przypadku wypłaty dywidendy w lutym 2023 r., dla ustalenia, czy w części rocznego okresu, przypadającego odpowiednio na 2022 r., zostały spełnione wymagane warunki, należy zastosować przepisy dot. reżimu holdingowego w nowym brzmieniu.

Jednocześnie, w celu wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości co do możliwości skorzystania ze zwolnień wynikających z reżimu holdingowego w brzmieniu na moment wejścia w życie przepisów (tj. 1 stycznia 2022 r.) należy wskazać, że intencją ustawodawcy było, aby moment ten uznać jednocześnie za rozpoczynający bieg okresu, w którym powinny być spełnione przewidziane w przepisach warunki. A zatem, intencją ustawodawcy było, aby w praktyce pierwszym rokiem, w którym będzie możliwe skorzystanie ze zwolnień w reżimie holdingowym w brzmieniu na moment wejścia w życie przepisów, był 2023 r. Nie jest więc dopuszczalne uwzględnienie (dla celów ustalenia statusu spółki dominującej i zależnej) okresu spełnienia przewidzianych warunków w 2021 r.

W zakresie dotyczącym zmian w estońskim CIT

Przepis precyzuje, do jakich dochodów mają zastosowanie przepisy art. 28n ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 28r ust. 3 oraz art. 28t ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Zgodnie z jego brzmieniem, powyższe przepisy te znajdą zastosowanie do dochodów uzyskiwanych po dniu 30 czerwca 2022 r., przez podatników opodatkowanych ryczałtem od dochodów spółek, których rok podatkowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2021 r.

W zakresie regulacji dotyczącej ujmowania w czasie pochodnych od kosztów pracowniczych (dot. art. 15 ust. 4d ustawy CIT)

Przepis rozstrzyga, że zmiana w zakresie art. 15 ust. 4h ustawy CIT znajdzie zastosowanie do składek z tytułu należności, o których mowa w tym przepisie, należnych od dnia 1 stycznia 2023 r. (analogicznie jak rozwiązania obowiązujące w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych).

W zakresie zmian dotyczących podatku od przychodów z budynków

Przepis rozstrzyga, że doprecyzowanie polegające na tym, że zwrot podatku nastąpi bez konieczności wydawania decyzji w każdym przypadku, gdy wniosek nie będzie budzić wątpliwości, znajdzie zastosowanie do wniosków złożonych od 1 stycznia 2023 r.

Wprowadzenie wstecznego działania nowego brzmienia przepisu mogłoby powodować dodatkowe obowiązki po stronie organów podatkowych w odniesieniu do już złożonych przez podatników wniosków i np. prowadzonych przez podatników postępowań. Należy jednocześnie pamiętać, iż podatnicy podatku od przychodów z budynków podlegali zwolnieniu z tego podatku w okresie obowiązywania stanu epidemii z powodu COVID-19, stąd też za ten okres nie będą składane stosowne wnioski.

W zakresie zwolnienia na lata 2022 i 2023 z minimalnego podatku dochodowego.

Przepis precyzuje, że zwolnienie z art. 38hb ustawy CIT, zawarte w ustawie, o której mowa w

art. 1, znajdzie zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r.

W zakresie zmian dotyczących WHT

Celem przejściowego przepisu art. 23 ust. 9 jest wprowadzenie jednolitej reguły międzyczasowej dla większości zmian w przepisach dotyczących WHT, determinującej sytuację płatników (a pośrednio także podatników) w tzw. otwartych stanach prawnych w momencie wejścia tych zmian w życie. Chodzi o sytuację, gdy wypłata należności miała miejsce w roku obowiązywania „starych” przepisów”, a jej skutki podatkowe po stronie płatnika zostają dopełnione dopiero w roku obowiązywania „nowych” przepisów. Stosowanie w tym zakresie ogólnej reguły momentu osiągnięcia dochodu (przychodu) przez podatnika może być niewystarczające lub rodzić wątpliwości interpretacyjne w stosunku do płatników ze względu na przejściowy przepis dotyczący podatników z niekalendrzowym rokiem podatkowym (art. 23 ust. 14). Konstrukcja przepisu jest wzorowana na analogicznym przejściowym przepisie art. 44 ust. 1 pkt 4 ustawy z 23 października 2018 r., która wprowadziła reformę przepisów o WHT ze skutkiem od 1 stycznia 2019 r.

Przejściowy przepis art. 23 ust. 10 zawiera natomiast szczególne rozwiązanie, adresowane do płatników, które ma znamiona swoistej abolicji dla nich. Chodzi o umożliwienie im cofnięcia negatywnych skutków zmian - wynikających z ustawy z 29 października 2021 r. i obowiązujących w 2022 roku - w zakresie oświadczenia płatnika. Owa swoista abolicja składa się z dwóch elementów. Pierwszy element to retroaktywne wydłużenie terminu ważności oświadczenia pierwotnego i terminu do złożenia oświadczenia następczego, co ma rozwiązać lub złagodzić problem jednorazowości tego oświadczenia w 2022 roku. Ta zmiana pozwoli wstecznie wyłączyć obowiązek stosowania mechanizmu pay & refund względem należności objętych oświadczeniem złożonym w 2022 roku, ale wypłaconych także po upływie dodatkowych dwóch miesięcy i to do końca roku podatkowego płatnika. Jeżeli płatnik nie pobrał od nich podatku według stawek ustawowych, to retroaktywne wydłużenie ochroni go przed sankcjami podatkowymi w tym zakresie. Jeżeli zaś pobrał według tych stawek, to retroaktywne wydłużenie pozwoli mu wszcząć postępowanie nadpłatowe w celu odzyskania różnicy w ciężarze podatkowym. Z kolei retroaktywne wydłużenie terminu do złożenia oświadczenia następczego oznacza, że płatnik może „zrezygnować” ze skutków złożenia oświadczenia następczego jeszcze w 2022 roku i złożyć je „ponownie”, aby wykorzystać retroaktywne wydłużenie ważności oświadczenia pierwotnego, potwierdzając w ten sposób niestosowanie mechanizmu pay & refund do końca roku podatkowego.

Z kolei art. 23 ust. 11 zawiera przejściowy przepis, którego celem jest uchylenie w konstrukcji opodatkowania odsetek i dyskonta od obligacji emitowanych przez Skarb Państwa - ze skutkiem od 1 stycznia 2023 roku - warunku emisji obligacji w danej serii po 2018 roku, który obowiązuje od 1 stycznia 2019 roku i wynika z przejściowego przepisu art. 44 ust. pkt 2 ustawy z 23 października 2018 r. Pierwotnym zamiarem projektodawcy było uchylenie tego warunku w tym zakresie poprzez zmiany w konstrukcji zwolnień podatnika i płatnika z art. 17 ust. 1 pkt 50 i art. 26 ust. 1aa ustawy CIT (art. 21 ust. 1 pkt 130 i art. 41 ust. 24 ustawy PIT), ale po rozważeniu uwag wniesionych w ramach konsultacji publicznych i dodatkowej analizie

wybrano wariant nowego przepisu przejściowego korygującego zakres czasowy stosowania przepisu przejściowego zawartego w ustawie z 23 października 2018 r. Warunek emisji po 2018 roku wynikał z wprowadzenia kryterium emisji danej serii obligacji przed 1 stycznia 2019 rokiem w konstrukcji alternatywnego sposobu opodatkowania obligacji, który jednak - z różnych przyczyn - nie był lub nie mógł być stosowany przez Skarb Państwa jako emitenta obligacji. To zaś oznacza, że taka cezura czasowa nie jest celowa ani zasadna względem obligacji emitowanych przez Skarb Państwa.

Art. 24 projektu ustawy – dotyczy stosowania zmian w zakresie cen transferowych z datą wsteczną

Proponowane przepisy dotyczą retroaktywnego zastosowania regulacji w zakresie stosowania zasady ceny rynkowej oraz obowiązku dokumentacyjnego do transakcji rajowych. W przypadku transakcji kontrolowanych i transakcji innych niż transakcje kontrolowane z podmiotem rajowym oraz z zakładem położonym w raju podatkowym nowelizowane przepisy stosowałyby się do tych transakcji rozpoczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2021 r. lub rozpoczętych po dniu 31 grudnia 2020 r., w zakresie tej części tych transakcji, które są realizowane w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2020 r. (co oznacza stosowanie tych przepisów do roku podatkowego 2021 oraz 2022).

Art. 25 projektu ustawy – dotyczy czasowego zakresu stosowania nowelizowanych/dodawanych przepisów ustawy PIT.

W projektowanym ust. 1 określono, że nowe brzmienie przepisu normującego zasady składania informacji o dzieciach PIT-DZ (art. 21 ust. 48 ustawy PIT), zwroty nadpłaconego zryczałtowanego podatku za pośrednictwem płatnika (dodawany art. 31d do ustawy PIT) oraz znowelizowane regulacje dotyczące usługi Twój e-PIT (art. 45cd ust. 1, 2, 2a i 6 ustawy PIT) będą miały zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r.

Z ust. 2 wynika m.in., że nowe zasady dotyczące objęcia zryczałtowanym podatkiem dochodowym świadczeń otrzymywanych pod byłych zakładów pracy przez osoby otrzymujące nauczycielskie świadczenia kompensacyjne (art. 30 ust. 1 pkt 4) ustawy PIT, jak i dotyczące oświadczenia składanego podatnikowi o niestosowaniu 50% kosztów uzyskania przychodów (brak obowiązku corocznego powtarzania oświadczenia) będą miały zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2023 r.

Na podstawie ust. 3 dane o liczbie dzieci i ich numerach PESEL (a w przypadku braku tych numerów – o imionach, nazwiskach oraz datach urodzenia dzieci) będą zawarte w informacji PIT-DZ, przygotowanej przez Krajową Administrację Skarbową w usłudze Twój e-PIT, udostępnionej w tej usłudze począwszy od dnia 15 lutego 2024 r.

Art. 26 projektu ustawy – dotyczy stosowania zmian w Ordynacji podatkowej w zakresie informacji o czynnościach notarialnych

Obowiązki informacyjne notariuszy z zastosowaniem nowej regulacji zawartej w art. 84a Ordynacji podatkowej obowiązywać będą od 1 marca 2023 r. (ust. 1).

W projektowanych ust. 2 i 3 przyjęto rozwiązanie przejściowe, zgodnie z którym w okresie od 15 grudnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. treść aktów notarialnych, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeń spadkowych w wersji, co wymaga podkreślenia, edytowalnej przekazywana będzie mogła być za pośrednictwem systemu SI GIIF. Nie będzie to dotyczyło załączników towarzyszących tym dokumentom.

Skoro Szef Krajowej Administracji Skarbowej, a w związku z tym także właściwe organy podatkowe otrzymają edytowalną i elektroniczną treść aktów notarialnych, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeń spadkowych brak będzie podstaw do przekazywania papierowych postaci ww. dokumentów. Stąd zasadnym jest przyjęcie przepisów ust. 4 w art. 26, w tym pkt 2 wyłączającego ten obowiązek.

Jak wskazano w uzasadnieniu do ust. 1 art. 26, od 1 marca 2023 r. treść aktów notarialnych, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeń spadkowych będzie obowiązkowo przekazywana do repozytorium. W proponowanym przepisie ust. 5, do 30 września 2023 r. Szef Krajowej Administracji Skarbowej otrzyma treść ww. dokumentów z repozytorium umieszczonych w nim przez notariuszy do 30 czerwca 2023 r., co zapewni ciągłość i kompletność zasobów tych dokumentów w systemie CRCM, które winny być przekazywane Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej przez Krajową Radę Notarialną niezwłocznie. Zatem od 1 lipca Krajowa Rada Notarialna będzie obowiązana do niezwłocznego przekazywania złożonych w repozytorium aktów notarialnych, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeń spadkowych.

Zaproponowane rozwiązania stwarzają możliwość podjęcia przez Krajową Radę Notarialną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz Szefa Krajowej Administracji Skarbowej działań organizacyjnych związanych z przygotowaniem poszczególnych systemów do rozwiązania docelowego przewidzianego w art. 84a § 3 i 4 Ordynacji podatkowej.

Art. 27 projektu ustawy – dotyczy stosowania mocy aktów wykonawczych

Przepis zachowujący przejściowo moc aktów wykonawczych wydanych na podstawie zmienianych przepisów.

Stanowi podstawę do utrzymania w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 146d ustawy o VAT, tj. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1696, z późn. zm.).

Utrzymanie w mocy aktu wykonawczego zostało przewidziane do czasu wydania nowego rozporządzenia, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2024 r., z dodatkowym zastrzeżeniem, że dotychczasowe rozporządzenie może być w tym czasie zmieniane.

W przypadku przepisów wykonawczych dedykowanych obowiązkowi informacyjnym notariuszy mającym podstawę w Ordynacji podatkowej, ustawie o podatku od spadków

i darowizn oraz ustawy o PCC, w ust. 2 art. 27 wskazano, że zachowują one swoją moc do 31 grudnia 2023 r. i mogą być w tym czasie zmieniane.

Art. 28 projektu ustawy

Przepis określa datę wejścia w życie projektowanych zmian, tj. 1 stycznia 2023 r. z wyjątkiem m.in:

- przepisów wprowadzających zmiany w zakresie części przepisów dotyczących obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych dla transakcji rajowych, zwolnienia z zapłaty minimalnego podatku dochodowego, czy zmian wprowadzonych w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej – data wejścia w życie dzień następujący po dniu ogłoszenia;

W przypadku lokalnej dokumentacji cen transferowych dla transakcji rajowych jest to konieczne ze względu na możliwość retroaktywnego skorzystania z nowych, korzystniejszych rozwiązań przez podmioty, które mają obowiązek raportowania w terminie do końca 2022 roku. Wejście w życie tych przepisów w dniu 1 stycznia 2023 roku pozbawiłoby te podmioty możliwości zastosowania korzystniejszych dla nich rozwiązań.

Część przepisów dotyczących stosowania zasady ceny rynkowej i obowiązków dokumentacyjnych w zakresie transakcji rajowych, t.j. propozycji uchylecia tych regulacji w zakresie pośrednich transakcji rajowych, weszłaby w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.

W odniesieniu do zwolnienia z minimalnego podatku dochodowego, potrzeba wcześniejszego wprowadzenia w życie tego przepisu podyktowana jest jak najwcześniejszym wejściem w życie korzystnych rozwiązań dla podatników, a także ewentualnym zabezpieczeniem sytuacji podatnika przed koniecznością zapłaty tego podatku za 2022 r.

W odniesieniu do zmian w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej dotyczących określenia sytuacji, gdy ubezpieczony przedsiębiorca (ryczałtowiec) nie przekaze do ZUS informacji o miesięcznym przychodzie z działalności gospodarczej, wskazany termin wejścia w życie podyktowany jest koniecznością uspojnienia regulacji dotyczących miesięcznej składki zdrowotnej przedsiębiorców rozliczających się w podatku dochodowym od osób fizycznych w formie ryczałtowanej.

- przepisów wprowadzających zmiany dotyczące przedłużenia tarczy antyinflacyjnej (w zakresie podatku VAT, akcyzy i podatku od sprzedaży detalicznej) – data wejścia w życie 31 października 2022 r., a także przedłużenia obowiązywania podwyższonych o 1pp stawek podatku VAT – data wejścia w życie 30 października 2022 r.;
- zmian w Ordynacji podatkowej w zakresie art. 84a § 4 traktujących o obowiązkach informacyjnych notariuszy wchodzą w życie dwu etapowo, tzn. od 15 grudnia 2022 r. – fakultatywnie i od 1 marca 2023 r. – obligatoryjnie. Obowiązek Krajowej Rady Notarialnej dotyczący przekazywania umieszczonych przez notariuszy w repozytorium treści aktów notarialnych, zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeń spadkowych wejdzie w życie od 1 lipca 2023 r.

DODATKOWE INFORMACJE

Wpływ ustawy na działalność gospodarczą przedsiębiorców

Projekt ustawy odnosi się do kwestii działalności gospodarczej przedsiębiorców, zastosowanie do niego znajduje zatem art. 66 ustawy z 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców²⁶. W projekcie przewidziane są rozwiązania korzystne dla przedsiębiorców. Wśród nich wskazać można odroczenie stosowania przepisów o minimalnym podatku dochodowym, odroczenie wejścia w życie przepisów o ukrytej dywidendzie, czy wydłużenie terminu na złożenie rocznego rozliczenia podatkowego. Zmiany te ułatwią prowadzenie działalności gospodarczej przez podatników podatku CIT.

Wprowadzenie jakichkolwiek zmian w tym zakresie wymaga ich nowelizacji. Osiągnięcie zamierzonych celów niemożliwe jest zatem drogą inną niż ustawowa.

Wpływ ustawy na działalność mikro przedsiębiorców i MŚP

Projekt ustawy oddziałuje pozytywnie na działalności mikro przedsiębiorców oraz pozytywnie na sektor MŚP. Regulacje przewidziane w projekcie wpłyną na uproszczenie w tym sektorze działalności.

Pozostałe

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowane regulacje dotyczące podatku VAT są objęte prawem Unii Europejskiej.

Przedmiotowy projekt w zakresie obniżenia stawek VAT dla niektórych towarów jest związany z zaistniałą bardzo trudną sytuacją, która jest wynikiem niespodziewanych zdarzeń, stąd zawarte w nim niestandardowe rozwiązania nie znajdują wprawdzie uzasadnienia w prawie Unii Europejskiej, mają one jednak charakter czasowy i wyjątkowy.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych²⁷.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

²⁶ Dz. U. z 2020 r. poz. 162, z późn. zm.

²⁷ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Artur Soboń Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Szatański, Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów, tel. 539 149 501 e-mail: jaroslaw.szatanski@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 22 sierpnia 2022 r.</p> <p>Źródło: Decyzja Ministra Finansów</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD404</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana ustawa ma na celu, przede wszystkim, udoskonalenie przepisów dotyczących opodatkowania dochodów osób prawnych¹ (oraz na zasadzie analogicznego odwzorowania, także niektórych przepisów w podatku dochodowym od osób fizycznych² i zryczałtowanym podatku dochodowym³) w sposób, który uczyni je przejrzystymi i jednocześnie bardziej efektywnymi z punktu widzenia ich stosowania i celu jakiemu mają służyć.

Proponowane w projekcie regulacje uwzględniają postulaty zmian i sygnały pochodzące od podatników, w tym zarówno małych, średnich, jak i dużych podmiotów, organizacji społecznych i zawodowych. Dotyczą one w szczególności potrzeby uproszczenia systemu podatkowego, miejscami doprecyzowania niektórych obowiązujących przepisów. Projekt wprowadza także regulacje o charakterze naprawczym istniejące rozwiązania, w tym m.in. odracza stosowanie niektórych instytucji zaproponowanych w ustawie z 29 października 2021 r.⁴

Projekt wprowadza ponadto zmiany w ustawie o podatku od spadków i darowizn⁵, Ordynacji podatkowej⁶, ustawie o PCC⁷, ustawie o VAT⁸, ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej⁹, ustawie o podatku akcyzowym¹⁰, ustawie o podatku od sprzedaży detalicznej¹¹, ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu¹², ustawie z 29 października 2021 r.¹³, ustawie z 9 czerwca 2022 r.¹⁴, a także ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom¹⁵.

Istota zidentyfikowanych problemów wymagających zmiany:

- 1) wątpliwości związane z konstrukcją przepisów o minimalnym podatku dochodowym,
- 2) termin kwartalny aktualizacji indywidualnych danych podatnika,

¹ Ustawa z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.), dalej: „ustawa CIT”.

² Ustawa z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.), dalej: „ustawa PIT”.

³ Ustawa z 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1993, z późn. zm.), dalej: „ustawa o ryczałcie”.

⁴ Ustawa z 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r., poz. 2105, z późn. zm.), dalej: „ustawa z 29 października 2021 r.”.

⁵ Ustawa z 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2021 r. poz. 1043), dalej: „ustawa o podatku od spadków i darowizn”.

⁶ Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.), dalej: „Ordynacja podatkowa”.

⁷ Ustawa z 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 111, z późn. zm.), dalej: „ustawa o PCC”.

⁸ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.)

⁹ Ustawa z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.), dalej: „ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej”.

¹⁰ Ustawa z 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.), dalej: „ustawa o podatku akcyzowym”.

¹¹ Ustawa z 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 761, z późn. zm.), dalej: „ustawa o podatku od sprzedaży detalicznej”.

¹² Ustawa z 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, z późn. zm.), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu”.

¹³ Ustawa z 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r., poz. 2105, z późn. zm.), dalej: „ustawa z 29 października 2021 r.”.

¹⁴ Ustawa z 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1265), dalej: „ustawa z 9 czerwca 2022 r.”.

¹⁵ Ustawa z 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. 1488), dalej: „ustawa o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom”.

- 3) wątpliwości związane z konstrukcją przepisów o tzw. „ukrytej dywidendzie”,
- 4) wątpliwości związane z uregulowaniami w przepisach o zagranicznych jednostkach kontrolowanych (CFC) sposobu ustalania dochodu, zbycia aktywów w trakcie roku, sposobu wyliczania różnicy pomiędzy podatkiem faktycznie zapłaconym przez CFC a podatkiem, który byłby zapłacony przez polskiego podatnika oraz doprecyzowania definicji jednostki zależnej,
- 5) wątpliwości interpretacyjne związane z konstrukcją przepisów o podatku od przerzuconych dochodów,
- 6) potrzeba wprowadzenia zmiany w podatku u źródła (WHT) w zakresie: uchylenie niektórych obowiązków płatników w zakresie opodatkowania u źródła odsetek i dyskonta od tych papierów oraz uelastycznienie konstrukcji oświadczenia płatnika wyłączającego obowiązek stosowania mechanizmu *pay & refund*,
- 7) wątpliwości interpretacyjne w zakresie rozliczania kosztów finansowania dłużnego w kosztach podatkowych,
- 8) brak symetryczności z ustawą PIT przepisów CIT dotyczących ulgi na zatrudnienie innowacyjnych pracowników – potrzeba dostosowania,
- 9) wątpliwości związane z ulgą na dokonanie pierwszej oferty publicznej (prawo do odliczenia wydatków na dokonanie pierwszej oferty publicznej od dochodów osiągniętych z kwalifikowanych praw własności intelektualnej),
- 10) brak doprecyzowania odnośnie terminu przesyłania ksiąg i ewidencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez podatników opodatkowanych ryczałtem od dochodów spółek,
- 11) potrzeba uproszczenia obowiązków administracyjnych dotyczących tzw. „ulgi na złe długi”,
- 12) potrzeba doprecyzowania przepisów dot. polskiej spółki holdingowej (PSH) – udoskonalenie ulgi,
- 13) potrzeba doprecyzowania przepisów dot. opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek,
- 14) brak jednolitości (analogicznie jak w ustawie PIT) w zakresie terminu opłacenia składek z tytułu przychodów ze stosunku pracy i zrównanych, w części finansowanej przez płatnika, składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
- 15) potrzeba uproszczenia procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków,
- 16) potrzeba uproszczenia przepisów dot. obowiązku dokumentacyjnego w zakresie tzw. pośrednich transakcji rajowych,
- 17) wątpliwości związane z obowiązkiem udostępniania wzorów deklaracji,
- 18) potrzeba uregulowania w zakresie obowiązku przekazywania do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego informacji o umowach z nierezydentami (informacja ORD-U), w przypadku obowiązku składania informacji o cenach transferowych (informacja TPR),
- 19) potrzeba uregulowania w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej w zakresie dot. podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne,
- 20) brak przepisu przejściowego (w ustawie z 29 października 2021 r.) w zakresie rozliczania strat w spółkach tworzących podatkowe grupy kapitałowe (PGK),
- 21) potrzeba uporządkowania przepisów ustawy PIT w zakresie oświadczeń i wniosków składanych płatnikom w celach poboru zaliczek na podatek, a także podatku przekazywanego na rzecz OPP (wzrost części podatku należnego z 1% do 1,5%),
- 22) potrzeba doprecyzowania przepisów ustawy PIT w zakresie sporządzania przez administrację podatkową zeznania podatkowego o możliwość udostępnienia także nowej informacji o dzieciach uprawniających podatnika do ulgi dla rodzin 4+ (PIT-DZ) w usłudze Twój e-PIT,
- 23) potrzeba rozszerzenia uprawnienia płatnika do występowania z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty w zryczałtowanym podatku dochodowym,
- 24) potrzeba wydłużenia terminu do przesłania JPK za 2024 r. (pierwszy rok, za który JPK ma być przesyłany) w przypadku wcześniejszego zakończenia roku podatkowego,
- 25) konieczność wydłużenia wprowadzonych działań antyinflacyjnych oraz utrzymania stawek VAT na dotychczasowym poziomie – w związku z ciągłym wzrostem inflacji oraz negatywnymi dla polskiej gospodarki i społeczeństwa skutkami wojny prowadzonej w Ukrainie,
- 26) potrzeba digitalizacji obowiązków informacyjnych notariuszy wobec organów KAS, w zakresie zdarzeń prawnych, które mogą spowodować powstanie zobowiązania podatkowego zawartych w aktach notarialnych,

aktach poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeniach spadkowych (obecnie wypisy w formie papierowej).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowane rozwiązania:

Ad 1) modyfikacja przepisów i wydłużenie zwolnienia z opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym (ustawa CIT)

Minimalny podatek dochodowy, o którym mowa w art. 24ca ustawy CIT wprowadzony został ustawą z 29 października 2021 r. Rozwiązanie to u podstaw miało na celu zminimalizowanie zjawiska praktyk optymalizacyjnych, poprzez opodatkowanie na poziomie minimalnym tych podatników, u których określony dochód lub strata występują permanentnie, a zatem z dużym prawdopodobieństwem w sposób zamierzony.

Jednak w świetle aktualnej sytuacji geopolitycznej i związanej z nią niepewności gospodarczej, a także wobec licznych apeli działających w obrocie podmiotów gospodarczych, istnieje uzasadnienie do ponownego przanalizowania zasadności wprowadzenia rozwiązania w postaci minimalnego podatku dochodowego, jak i jego kształtu. Istnieje duże ryzyko, że wskazane aspekty mogłyby spowodować niekorzystne i niezgodne z celem przepisów o minimalnym podatku dochodowym skutki dla działających w Polsce podmiotów gospodarczych spełniających warunki do objęcia ich przedmiotową regulacją.

Z tych względów proponuje się zwolnienie z opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym (art. 38hb ustawy CIT) w okresie 2 lat, tj. od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. Wskazany zabieg legislacyjny uchroni podatników tego podatku przed ewentualnymi negatywnymi konsekwencjami wejścia w życie tego podatku w okolicznościach, gdy zawirowania polityczno-gospodarcze mają wpływ na globalną gospodarkę i tym samym na funkcjonujące w jej przestrzeni podmioty.

Jednocześnie, projekt wprowadza zmiany w konstrukcji samego podatku polegające w szczególności na:

- podwyższeniu, do 2%, wskaźnika rentowności, przy jednoczesnej zmianie metodologii jego wyliczania poprzez wyłączenie:
 - z kosztów uzyskania przychodów - opłat z tytułu umowy leasingu, w tym odpisów amortyzacyjnych od środka trwałego wykorzystywanego na podstawie umowy określonej w art. 17a pkt 1, jeżeli odpisów amortyzacyjnych dokonuje korzystający,
 - z przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów - wartości należności handlowych zbywanych na rzecz podmiotów z branży faktoringowej,
 - z kosztów uzyskania przychodów – określonej wartości (20%) kosztów z tytułu wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne oraz wpłat do PPK,
 - z kosztów uzyskania przychodów wzrostu wartości energii elektrycznej, ciepłej i gazu przewodowego w odstępach rocznych, czy
 - wartości podatku akcyzowego (przy uwzględnieniu także obrotu wyrobami akcyzowymi), podatku od sprzedaży detalicznej, podatku od gier, opłaty paliwowej, opłaty emisyjnej;
- wprowadzeniu alternatywnej metody ustalania podstawy opodatkowania – wg wyboru podatnika, tj.:
 - podstawa opodatkowania to 3% przychodów albo
 - podstawa opodatkowania to 1,5% przychodów + obecne elementy wyliczania podstawy opodatkowania (tj. koszty pasywne - finansowanie dłużne i usługi niematerialne ;
- modyfikacji dotychczasowych wyłączeń i rozszerzeniu tego katalogu dodatkowo m.in. o:
 - podatników CIT, których roczne przychody nie przekraczają 2.000.000 euro (tj. tzw. małych podatników),
 - spółki komunalne,
 - podatników, jeżeli większość przychodów zostało osiągniętych w związku ze świadczeniem usług ochrony zdrowia,
 - podatników, których rentowność w 1 z 3 ostatnich lat podatkowych była powyżej wskaźnika 2%, czy
 - podatników postawionych w stan upadłości, likwidacji lub objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym.

Powyższe zmiany mają w szczególności na celu:

- korektę przepisów budzących wątpliwości interpretacyjne lub prowadzących do rezultatów sprzecznych z ideą

regulacji o minimalnym podatku dochodowym,

- większe uwzględnienie specyfiki poszczególnych branż,
- wzmocnienie ukierunkowania omawianej regulacji na faktyczne przypadki unikania opodatkowania,
- uzyskanie efektu większej przewidywalności tych regulacji,

i w konsekwencji zbliżenie tych przepisów do realizacji zakładanego celu regulacji o podatku minimalnym.

Odnosząc się do przewidzianego w projekcie podniesienia wskaźnika rentowności z 1% do 2% należy zauważyć, iż zgodnie z danymi GUS w okresie styczeń – grudzień 2021 r. wskaźnik rentowności sprzedaży brutto przedsiębiorstw niefinansowych zwiększył się z 4,8% do 5,8%, wskaźnik rentowności obrotu brutto z 4,4% do 6,7%, a wskaźnik rentowności obrotu netto z 3,6% do 5,6%.

„(...)Największą poprawę wskaźnika rentowności obrotu netto odnotowano m.in. w górnictwie i wydobywaniu (z minus 5,5% do 7,7%), zakwaterowaniu i gastronomii (z minus 7,7% do 5,3%), informacji i komunikacji (z 9,1% do 15,2%), pozostałej działalności usługowej (z minus 1,3% do 4,4%), administrowaniu i działalności wspierającej (z 3,9% do 7,7%), budownictwie (z 4,6% do 7,8%), transporcie i gospodarce magazynowej (z 1,5% do 4,1%), działalności profesjonalnej, naukowej i technicznej (z 6,9% do 9,1%), dostawie wody; gospodarowaniu ściekami i odpadami; rekultywacji (z 7,1% do 8,9%) oraz w przetwórstwie przemysłowym (z 4,1% do 5,8%). Pogorszenie wskaźnika rentowności obrotu netto odnotowano w obsłudze rynku nieruchomości (z 6,2% do 5,5%).(...)”

Z danych podatkowych zawartych w deklaracjach CIT-8 wynika zaś, iż w 2019 r. rentowność dla celów podatkowych (udział dochodu w przychodach) wynosiła 6%, zaś w 2020 r. 7%.

Powyższe wskaźniki oznaczają, że obecny poziom rentowności jest zdecydowanie niższy niż średnia rentowność wynikająca z danych GUS. Trudno w świetle tych danych zakładać, aby poziom 1% rentowności był jakkolwiek granicą uzasadniającą działania optymalizacyjne. Jednocześnie mimo tego podnoszone są zarzuty, iż nie uwzględnia on sytuacji poszczególnych branż charakteryzujących się permanentną niską rentownością (np. handel i dystrybucja).

Ponadto, obecny poziom rentowności jest nieadekwatny do przyjętego składnika podstawy opodatkowania w postaci 4% wartości osiągniętych przychodów z działalności „operacyjnej” (skutkujących opodatkowaniem na poziomie co najmniej 0,4% tych przychodów – 4% x 10% od podstawy opodatkowania). Przy tak ustalonych parametrach efektywna stopa opodatkowania (ETR) spółki o rentowności 0,99% wynosi 40,4% (przy nominalnej stawce podatku CIT na poziomie 19%), gdy średnia relacja podatku do przychodów podmiotów z listy MF o rentowności w przedziale od 1% do 2% wynosi 0,2471 (2020 r.). Sytuacja ta prowadzi do postrzegania minimalnego podatku dochodowego jako „kary” za niską rentowność i w praktyce prowadzi do sytuacji, w której podatek spółki o rentowności niższej (np. 0,99) będzie (średnio ok. dwukrotnie) wyższy niż spółki o rentowności 1,01%. Przy czym, jak wskazano, trudno racjonalnie zakładać, że różnica rentowności między tymi dwoma spółkami jest spowodowana stosowaniem przez tą pierwszą optymalizacji podatkowej (z kolei druga tej optymalizacji nie stosuje).

Jednocześnie, proponowane zwiększenie wskaźnika rentowności decydującego o „wejściu” w zakres opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym jest mitygowane przez pozostałe zawarte w projekcie rozwiązania, tj. w szczególności liberalizację sposobu liczenia rentowności, dodatkowe wyłączenia spod tego podatku, jak również uproszczenie sposobu kalkulacji podstawy opodatkowania podatkiem minimalnym (alternatywna podstawa opodatkowania).

Celem takiego działania (podniesienie wskaźnika dochodowości przy jednoczesnej modyfikacji sposobu jego wyliczania) jest dążenie do lepszego ukierunkowania tej regulacji na realizację zakładanego celu. Chodzi w tym przypadku o niewyłączenie „na starcie” z jej zakresu podatników, których przedmiot działalności uzasadnia osiągnięcie rentowności wyższej niż 1%. Jednocześnie proponowany system rozwiązań mitygujących zmierza do „wyłapania” sytuacji, w przypadku których zachodzi duże prawdopodobieństwo, iż niższa niż zakładana rentowność (lub strata) ma swoje uzasadnienie gospodarcze.

Ad 2) zmiana terminu aktualizacji indywidualnych danych podatnika (ustawa CIT)

Zmiana wprowadzona w art. 27b ust. 8 ustawy CIT ma na celu usprawnienie procesu aktualizacji gromadzonych danych. Dane podawane do publicznej wiadomości są obecnie aktualizowane kwartalnie – według stanu na pierwszy dzień miesiąca, w którym kończy się dany kwartał roku kalendarzowego. Projekt postuluje aktualizację roczną (w terminie do dnia 30 września) według stanu na pierwszy dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym indywidualne dane podatników mają zostać podane do publicznej wiadomości (tj. wg. stanu na dzień 1 sierpnia).

Ad 3) uchylene przepisów dotyczących „ukrytej dywidendy” (ustawa z 29 października 2021 r.)

Zawarte w ramach ustawy z 29 października 2021 r. regulacje dotyczące tzw. „ukrytej dywidendy” (wprowadzające art. 16 ust. 1 pkt 15b oraz ust. 1d i 1e ustawy CIT ze skutkiem od 1 stycznia 2023 r.) miały na celu przeciwdziałanie sytuacji, w której dystrybucja zysku do wspólników dokonywana jest w sposób powodujący

zmniejszenie dochodu podatnika poprzez zaliczenie określonej płatności do kosztów uzyskania przychodu, która jednak formalnie nie jest dywidendą

Przyjęte ustawą z 29 października 2021 r. brzmienie przepisu prowadziło jednak do istotnych wątpliwości interpretacyjnych w zakresie wzajemnych zależności pomiędzy przepisami o ukrytej dywidendzie i przepisami o cenach transferowych. Jednocześnie, postulaty zgłoszone przez organizacje branżowe wskazywały na konieczność ograniczenia przepisów anty-abuzywnych, które mogą dotyczyć podobnych kategorii płatności (tych samych kategorii płatności mogłyby dotyczyć m.in. przepisy o ukrytej dywidendzie i o podatku od przerzuconych dochodów). Ponadto, z uwagi na szeroki charakter przesłanek prowadzących do uznania kosztów za ukrytą dywidendę, możliwe byłyby sytuacje, w których zakresem przepisu objęte byłyby określone transakcje uzasadnione gospodarczo, których głównym celem nie jest de facto transfer nadwyżek finansowych do podmiotów powiązanych.

Mając na uwadze powyższe zasadne jest uchylenie wskazanych przepisów, tj. art. 2 pkt 31 lit. a tiret trzecie i lit. b ustawy z 29 października 2021 r.

Ad 4) zmiana przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych (ustawa CIT i PIT)

Proponuje się zmianę przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych (CFC) w zakresie doprecyzowania sposobu ustalania dochodu (art. 24a ust. 6c). Ponadto proponuje się doprecyzowanie przesłanki określonej w art. 24a ust. 3 pkt 5 (dotyczącej wysokiej rentowności zagranicznej jednostki w stosunku do posiadanych aktywów) w przypadku potencjalnego zbycia aktywów w trakcie roku (art. 24a ust. 3f), zmianę art. 24a ust. 3a dotyczącego sposobu wyliczania różnicy pomiędzy podatkiem faktycznie zapłaconym przez CFC a podatkiem, który byłby zapłacony przez polskiego podatnika (uzupełnienie w zakresie przesłanek CFC wprowadzonych ustawą z 21 października 2021 r.), jak również doprecyzowanie definicji jednostki zależnej (art. 24a ust. 2 pkt 3) – zmiana o charakterze redakcyjnym / uzupełniającym.

Analogiczne rozwiązania przewidziane zostały w projekcie ustawy o PIT (art. 30f ustawy PIT).

Ad 5) zmiana i doprecyzowanie przepisów o podatku od przerzuconych dochodów (ustawa CIT)

W celu ograniczenia istotnych wątpliwości interpretacyjnych dotyczących podatku od przerzuconych dochodów proponuje się m.in. następujące zmiany:

- doprecyzowuje się siatkę pojęciową stosowaną w art. 24aa oraz wprowadza przepisy w zakresie podstawy opodatkowania,
- w odniesieniu do podmiotu powiązanego, na rzecz którego ponoszone są koszty, doprecyzowuje się, iż podmiot ten nie ma siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- doprecyzowuje się warunek dotyczący 50% przychodów uzyskiwanych przez podmiot powiązany oraz warunek dotyczący przenoszenia przychodów na rzecz innego podmiotu (co najmniej 10%),
- ponadto, upraszcza się warunek dotyczący preferencyjnego opodatkowania w państwie siedziby, zarządu, zarejestrowania lub położenia podmiotu powiązanego (warunek niższej stawki podatku dochodowego odnosi się do przychodów podmiotu powiązanego z jednego z tytułów wskazanych w art. 24a ust. 3, np. odsetek, należności licencyjnych, a nie do całokształtu działalności lub dochodu podmiotu powiązanego). Preferencyjne opodatkowanie ustala się, w szczególności w oparciu o stawkę podatku dochodowego niższą niż 14,25%; przy czym stawkę tę ustala się na podstawie stawki nominalnej obowiązującej podmiot powiązany w państwie jego siedziby, zarządu, zarejestrowania lub położenia, z uwzględnieniem związanych z danym przychodem odliczeń od podstawy opodatkowania, podatku lub zwrotów podatku oraz bez uwzględnienia kwoty kosztów związanych z tym przychodem.

Pozostałe zmiany obejmują m.in. wprowadzenie odpowiedniego stosowania przepisów o podatku od przerzuconych dochodów do określonych schematów z udziałem spółek transparentnych podatkowo bądź z podmiotami zagranicznymi przenoszącymi przychody do innych podmiotów zagranicznych korzystających z niskiego opodatkowania.

Ad 6) zmiany w podatku u źródła (WHT) (ustawa CIT i PIT)

Ogólnym celem projektowanych zmian w przepisach o podatku u źródła (ang. withholding tax) [w skrócie: WHT] jest urealnienie lub złagodzenie obowiązującego od 1 stycznia 2019 r. mechanizmu poboru tego podatku, nazywanego w skrócie mechanizmem pay & refund (art. 26 ust. 2e i nast. ustawy CIT oraz art. 41 ust. 12 i nast. ustawy PIT). W tym celu proponuje się - po pierwsze - uelastycznienie zakresu czasowego oświadczenia płatnika z art. 26 ust. 7a ustawy CIT i art. 41 ust. 15 ustawy PIT poprzez wydłużenie terminów do złożenia tzw. oświadczenia pierwotnego i tzw. oświadczenia następczego oraz wydłużenie ważności tego pierwszego oświadczenia do końca roku podatkowego. W praktyce oznacza to, że płatnik będzie mieć więcej czasu na przygotowanie się do złożenia tych oświadczeń i że złożenie oświadczenia pierwotnego pozwoli nie stosować mechanizmu pay & refund do końca roku podatkowego płatnika.

Po drugie, proponuje się złagodzenie warunków w konstrukcji zwolnienia płatnika w zakresie opodatkowania odsetek i dyskonta od niektórych obligacji (art. 26 ust. 1ab-1ac ustawy CIT oraz art. 41 ust. 25-26 ustawy PIT). Chodzi o uchylenie

obowiązku emitenta co do poinformowania podatników o warunkach zwolnienia i złożenia do organu podatkowego oświadczenia o dochowaniu należytej staranności.

Pozostałe zmiany mają charakter klaryfikacyjny oraz porządkowy i mają przyczynić się do uelastycznienia mechanizmu pay & refund.

Ad 7) zmiany w rozliczaniu kosztów finansowania dłużnego w kosztach podatkowych (ustawa CIT)

Zmiany w rozliczaniu kosztów finansowania dłużnego w kosztach podatkowych dotyczące treści art. 15c ust. 1 ustawy CIT mają na celu usunięcie - z korzyścią dla podatników - wątpliwości interpretacyjnych zgłaszanych przez podatników, w związku z brzmieniem tego przepisu wprowadzonym ustawą z 29 października 2021 r.

Z kolei zmiana zaproponowana w art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT, dotycząca przepisów o kosztach finansowania dłużnego przeznaczonego na transakcje kapitałowe ma na celu wyłączenie stosowania tych przepisów w sytuacjach, kiedy finansującym jest bank lub spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa mające siedzibę w państwie członkowskim UE lub w państwie należącym do EOG. Ponadto nie byłyby objęte tymi przepisami przypadki finansowania dłużnego udzielonego na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) lub ogółu praw i obowiązków w podmiotach z podatnikiem niepowiązanych. Proponuje się ponadto, aby ograniczenie stosowane było wyłącznie w odniesieniu do finansowania dłużnego uzyskanego przez spółki lub spółki niebędące osobami prawnymi, tj. np. z wyłączeniem spółdzielni.

Ad 8) zmiana dostosowawcza (do ustawy PIT) w przepisach dot. ulgi na zatrudnienie innowacyjnych (ustawa CIT)

Zmiana art. 18db ust. 2 ustawy CIT o charakterze dostosowawczym, związana ze zmianą jednostki redakcyjnej w ustawie PIT od 1 stycznia 2023 r.

Ad 9) zmiany w przepisach dotyczących ulgi na dokonanie pierwszej oferty publicznej (ustawa CIT)

Zmiana art. 18ed ustawy CIT polega na wyłączeniu możliwości odliczenia od podstawy opodatkowania wydatków na dokonanie pierwszej oferty publicznej, przez podatników osiągających dochody z kwalifikowanych praw własności intelektualnej.

Ad 10) doprecyzowanie w zakresie obowiązku przesyłania ksiąg i ewidencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej (ustawa CIT)

Zmiana art. 9 ust. 1c ustawy CIT polega na doprecyzowaniu terminu na przesłanie do urzędu skarbowego ksiąg rachunkowych przez podatników opodatkowanych ryczałtem od dochodów spółek.

Ad 11) uproszczenie przepisów o uldze na złe długi – rezygnacja z załącznika do zeznania (ustawa CIT i PIT)

Zmiana polega na uchyleniu art. 18f ust. 19 ustawy CIT i odpowiednio art. 26i ust. 19 ustawy PIT, zgodnie z którym podatnicy dokonujący odpowiednich zwiększeń lub zmniejszeń wynikających z ulgi na złe długi obowiązani są wykazać w zeznaniu podatkowym wierzytelności lub zobowiązania, z którymi związane są te zwiększenia lub zmniejszenia. Oznacza to rezygnację z odpowiedniego załącznika do zeznania podatkowego, w którym dotychczas wykazywane były takie dane, co pozwoli na uproszczenie obowiązków administracyjnych po stronie podatników.

Pozostałe proponowane w art. 18f ustawy CIT zmiany (ust. 1a oraz ust. 2) mają charakter doprecyzowujący, mający na celu wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości pojawiających się przy rozliczaniu złych długów w zeznaniu.

Ad 12) udoskonalenie przepisów dotyczących PSH (ustawa CIT)

Celem zmian jest doprecyzowanie i udoskonalenie przedmiotowych regulacji, a także umożliwienie skorzystania z reżimu holdingowego przez większy krąg przedsiębiorców. Rozszerzeniu ulega – o prostą spółkę akcyjną – katalog form prawnych, w których może działać spółka holdingowa. W przypadku definicji spółki holdingowej usuwany jest warunek braku korzystania ze zwolnień, o których mowa w art. 20 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4 (zwolnienia dywidend z CIT wynikające z Dyrektywy *Parent Subsidiary*). Z definicji spółki zależnej usuwane są warunki zakazujące (i) posiadania więcej niż 5% udziałów (akcji) w kapitale innej spółki, (ii) posiadania ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną oraz (iii) korzystania ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34 lub 34a ustawy CIT, tj. w ramach specjalnej strefy ekonomicznej lub tzw. Polskiej Strefy Inwestycji.

W celu zapobieżenia ewentualnym wątpliwościom co do okresu, w którym powinny być spełnione warunki konieczne dla możliwości skorzystania ze zwolnienia z CIT dywidendy lub zysków ze zbycia udziałów, przepisy art. 24m ustawy CIT zostały odpowiednio doprecyzowane.

Zwolnienie z podatku dochodowego 95% dywidendy uzyskanej przez spółkę holdingową podlega zastąpieniu całkowitym zwolnieniem. Dodaje się nadto zwolnienie płatnika od obowiązku poboru podatku w ramach zwolnienia spółki holdingowej jako podatnika. Zwolnienie płatnika obejmuje zarówno sytuację, gdy krajowa spółka zależna samodzielnie wypłaca dywidendę dla spółki holdingowej, jak i sytuację, gdy czyni to za pośrednictwem tzw. płatnika technicznego, czyli podmiotu prowadzącego rachunek papierów wartościowych lub rachunek zbiorczy.

Ad 13) doprecyzowanie i uzupełnienie przepisów dot. opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek (ustawa CIT)

Proponuje się:

- a) doprecyzowanie terminu do złożenia zawiadomienia o wyborze opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego,
- b) zmiany w zakresie określania dochodu z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w przypadku wykorzystywania składników majątku (np. samochodów osobowych) na cele działalności gospodarczej oraz inne cele niezwiązane z działalnością gospodarczą,
- c) doprecyzowanie przepisu określającego warunek wygaśnięcia zobowiązania podatkowego z tytułu tzw. korekty wstępnej – zmiana polegająca na dookreśleniu, że zobowiązanie podatkowe z tytułu tzw. korekty wstępnej wygasa w całości po upływie co najmniej jednego pełnego okresu opodatkowania ryczałtem, tj. 4 lat podatkowych,
- d) doprecyzowanie przepisu określającego termin na zapłatę podatku należnego od dochodu z przekształcenia – jednoznaczne wskazanie w treści przepisu, że w przypadku zapłaty podatku od dochodu z przekształcenia w całości, podatnik jest zobowiązany uiścić podatek w terminie przewidzianym na złożenie zeznania CIT-8 za rok podatkowym poprzedzający pierwszy rok opodatkowania ryczałtem,
- e) zmianę terminu zapłaty ryczałtu od dochodu z tytułu podzielonego zysku i dochodu z tytułu zysku na pokrycie strat (dot. również zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy) oraz ryczałtu od rozdysponowanego dochodu z tytułu zysku netto – powyższe ma na celu wyeliminowanie obowiązku zapłaty odsetek w przypadku podziału lub pokrycia wyniku finansowego netto, wypłaty zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy lub rozdysponowania dochodem z tytułu zysku netto po zakończeniu opodatkowania ryczałtem, po szóstym miesiącu roku podatkowego. Obecnie termin zapłaty podatku upływa z dniem 20. dnia siódmego miesiąca danego roku podatkowego. Proponuje się przedłużenie terminu do zapłaty podatku do końca 3-go miesiąca roku podatkowego następującego po roku, w którym dokonano podziału lub pokrycia wyniku finansowego netto, wypłacono zaliczkę na poczet dywidendy lub rozdysponowano dochodem z tytułu zysku netto po zakończeniu opodatkowania ryczałtem,
- f) doprecyzowanie przepisów dotyczących warunków uprawniających do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w zakresie wydatków ponoszonych przez podatnika na zatrudnienie osób fizycznych na podstawie umowy innej niż umowa o pracę.

Ad 14) dostosowanie (ujednolicenie) w zakresie terminu opłacenia składek z tytułu przychodów ze stosunku pracy i zrównanych, w części finansowanej przez płatnika, składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (ustawa CIT)

Zmiana art. 15 ust. 4h ustawy CIT podyktowana jest względami ujednolicenia regulacji w zakresie zachowania terminu opłacenia wskazanych przepisem składek, tj. z tytułu przychodów ze stosunku pracy i zrównanych, w części finansowanej przez płatnika (należności ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, z tytułu członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, a także zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez zakład pracy) jak też składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Dodanie odpowiedniego przepisu przejściowego przesądzi, że zmiana ta znajdzie zastosowanie do składek z tytułu należności, o których mowa w tym przepisie, należnych od dnia 1 stycznia 2023 r. (analogicznie jak rozwiązania obowiązujące w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych).

Ad 15) uproszczenie procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków (ustawa CIT i PIT)

Zmiana dotyczy przeformułowania i tym samym uproszczenia procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków na wnioski, o której mowa w art. 24b ust. 15 i 16 poprzez doprecyzowanie, że zwrot podatku nastąpi bez konieczności wydawania decyzji w każdym przypadku, gdy wniosek nie będzie budzić wątpliwości (analogicznie w art. 30g w ust. 15 i 16 ustawy PIT).

Nowe regulacje upraszczające procedurę zwrotu podatku od przychodów z budynków znajdą zastosowanie do wniosków złożonych od 1 stycznia 2023 r. (wprowadzenie wstecznego działania nowego brzmienia przepisu mogłoby powodować dodatkowe obowiązki po stronie organów podatkowych w odniesieniu do już złożonych przez podatników wniosków i np. prowadzonych przez podatników postępowań).

Ad 16) zmiana przepisów dot. obowiązku dokumentacyjnego w zakresie tzw. transakcji rajowych (ustawa CIT i PIT)

Zmiana dotyczy uchylenia obowiązku stosowania zasady ceny rynkowej oraz obowiązku dokumentacyjnego do pośrednich transakcji rajowych. Obecnie obowiązek dokumentacyjny w zakresie pośrednich transakcji rajowych dotyczy transakcji kontrolowanych oraz innych niż kontrolowane zarówno krajowych (pomiędzy dwoma podmiotami zlokalizowanymi w Polsce) jak i transgranicznych (pomiędzy podmiotem polskim a zagranicznym). Dla podatników oznacza to w praktyce konieczność badania rzeczywistego właściciela należności wynikającej z każdej transakcji,

również tej pomiędzy podmiotami niepowiązanymi, przekraczającej progi dokumentacyjne. Dla dużych przedsiębiorstw wiąże się to ze zbadaniem kilku lub nawet kilkunastu tysięcy kontrahentów. Zmiana brzmienia wprowadzonych w 2020 r. przepisów dotyczących pośrednich transakcji rajowych wychodzi naprzeciw postulatom zgłaszanym przez organizacje branżowe, przedsiębiorców i ekspertów.

Ponadto projekt przewiduje, iż progi istotności przewidziane w przepisach art. 11o ust. 1 ustawy CIT oraz art. 23za ust. 1 ustawy PIT będą wynosiły 500 tys. zł (próg podstawowy) oraz 2,5 mln zł (dla transakcji finansowych).

W projekcie zaproponowano również zmiany doprecyzowujące oraz będące konsekwencją innych wprowadzonych zmian przepisów.

Ad 17) doprecyzowanie przepisów w zakresie obowiązku udostępniania wzorów deklaracji (ustawa CIT, PIT i o ryczałcie)

Zmiana (art. 28a ust. 1 i 2 ustawy CIT, art. 45b ust. 1 i 2 ustawy PIT, art. 52 ust. 1 i 2 ustawy o ryczałcie oraz art. 84 ust. 2-4 ustawy z 29 października 2021 r) ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących udostępniania wzorów deklaracji w zakresie podatków dochodowych.

Intencją regulacji w tym zakresie było nałożenie na ministra właściwego do spraw finansów publicznych obowiązku udostępniania wizualizacji wzoru dokumentu elektronicznego, a nie samego wzoru tego dokumentu w znaczeniu jakie nadają mu przepisy ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami wzór dokumentu elektronicznego jest umieszczany przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych CRWDE.

W następstwie zmiany nie będzie budziło wątpliwości, że obowiązek udostępniania deklaracji po stronie ministra finansów jest ograniczony do udostępniania ich wizualizacji a nie schemy, która jest udostępniana przez Ministra Cyfryzacji w CRWDE.

Ad 18) zmiana w zakresie obowiązku przekazywania do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego informacji o umowach z nierezydentami, w przypadku obowiązku składania informacji o cenach transferowych (Ordynacja podatkowa)

Zmiana w art. 82 § 1c Ordynacji podatkowej ma charakter systemowy i określa zasady przekazywania do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego informacji o umowach z nierezydentami (informacja ORD-U), w przypadku obowiązku składania informacji o cenach transferowych (informacja TPR). Obowiązek sporządzenia informacji ORD-U nie będzie występował w przypadku podmiotów, które są obowiązane do sporządzenia informacji TPR na podstawie art. 23zf ust. 1 ustawy PIT oraz art. 11t ust. 1 ustawy CIT.

Zwolnienie z obowiązku sporządzenia informacji ORD-U nie będzie dotyczyć podatników i spółek niebędących osobami prawnymi, które składają informację o cenach transferowych na podstawie art. 23zf ust. 3 ustawy PIT oraz art. 11t ust. 3 ustawy CIT. W tym przypadku ich sytuacja nie ulega zmianie, tzn. nie korzystają one, podobnie jak dotychczas ze zwolnienia ze złożenia informacji ORD-U. Zmiana w tym przepisie dotyczy natomiast podmiotów powiązanych, które realizują transakcje kontrolowane z podmiotami z tzw. rajów podatkowych, o których mowa w art. 23w ust. 2a ustawy PIT oraz art. 11k ust. 2a ustawy CIT. Przepis rozszerza wyłączenie ze zwolnienia, tzn. podmioty te będą zobowiązane do złożenia informacji ORD-U.

W powyższych przypadkach podmioty, po spełnieniu określonych ustawowo warunków na podstawie Ordynacji podatkowej oraz wskazanych powyżej ustaw podatkowych, będą zobowiązane zarówno do złożenia informacji ORD-U oraz informacji TPR.

Ad 19) uregulowanie w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej w zakresie dot. podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne (ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej)

Zmiana art. 81 ust. 2zc ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej stanowi uregulowanie sytuacji, gdy ubezpieczony przedsiębiorca (ryczałtowiec) nie przekaze do ZUS informacji o miesięcznym przychodzie z działalności gospodarczej.

Ad 20) wprowadzenie przepisu przejściowego regulującego zasady rozliczania strat w spółkach tworzących PGK (ustawa z 29 października 2021 r.)

Dodany przepis art. 69b w ustawie z 29 października 2021 r. dotyczy zasad rozliczania strat w spółkach tworzących podatkowe grupy kapitałowe, wprowadzonych mocą tej ustawy (z dniem 1 stycznia 2022 r.). Po zmianie zasady te znajdą zastosowanie do tzw. nowych strat spółek tworzących PGK, a zatem powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2021 r.

Proponowana wyżej zmiana ma charakter korzystny dla podatników. Do końca 2021 r. PGK nie przysługiwało bowiem prawo do pomniejszenia dochodu o stratę poniesioną przez spółkę ją tworzącą, przed przystąpieniem do struktury, jednakże bieg pięcioletniego terminu rozliczenia straty ulegał zawieszeniu na okres obowiązywania umowy PGK.

Termin rozliczenia straty mógł być zatem znacznie wydłużony.

Natomiast od 1 stycznia 2022 r. dochód PGK może, pod pewnymi warunkami, zostać obniżony o stratę z tego źródła przychodów, poniesioną w okresie przed utworzeniem grupy przez spółkę. Spółka tworząca PGK może również rozliczyć stratę podatkową, po upływie obowiązywania umowy PGK lub utraty przez PGK statusu podatnika, jeżeli została ona poniesiona nie wcześniej niż w piątym roku podatkowym spółki poprzedzającym rok, za który dokonuje się tego obniżenia, z tym że okres ten obejmuje również lata podatkowe PGK tworzonej przez tę spółkę.

Wprowadzany przepis przejściowy pozwala na niestosowanie rozwiązania obowiązującego od 1 stycznia 2022 r. w przypadku strat sprzed wejścia w życie ustawy z 21 października 2021 r.

Ad 21) zmiana porządkująca przepisy ustawy PIT w zakresie oświadczeń i wniosków składanych płatnikom w celach poboru zaliczek na podatek, a także podatku przekazywanego na rzecz OPP (wzrost części podatku należnego z 1% do 1,5% (ustawa z 9 czerwca 2022 r.)

Zmiana porządkuje przepisy ustawy PIT dotyczące oświadczeń i wniosków, jakie podatnicy składają płatnikom w celach poboru zaliczek na podatek, w ten sposób, że wszędzie tam gdzie jest to możliwe, kwestie te będzie regulować norma ogólna zawarta w 31a ustawy PIT.

Proponuje się, aby zakresem wyjątków wymienionych w art. 31a ust. 7 ustawy PIT objęty został również art. 41 ust. 11 ustawy PIT, który dotyczy niestosowania 50% kosztów uzyskania przychodów przez płatników wymienionych w art. 41 ust. 1 ustawy PIT, a także aby wniosek ten mógł być złożony według wzoru ustalonego przez ministra finansów (zmiana w art. 45b ust. 1 pkt 3 ustawy PIT).

Zmiana dotycząca art. 18 ust. 1 ma na celu wskazanie, że nowe rozwiązanie w zakresie części podatku przekazywanego na rzecz organizacji pożytku publicznego (wzrost części podatku należnego z 1% do 1,5%), będzie dotyczyło podatku obliczonego od dochodów uzyskanych w 2022 r. Potwierdza to również art. 14 projektu ustawy określający datę wejścia niniejszych przepisów na dzień następujący po dniu ogłoszenia ustawy.

Ad. 22) zmiana dostosowująca przepisy ustawy PIT dot. sporządzania przez administrację podatkową zeznania podatkowego o możliwość udostępnienia także nowej informacji o dzieciach uprawniających podatnika do ulgi dla rodzin 4+ (PIT-DZ) w usłudze Twój e-PIT (ustawa PIT)

Zmiana umożliwi podatnikom złożenie informacji o dzieciach, uprawniających podatnika do ulgi dla rodzin 4+, za pomocą e-Urzędu Skarbowego. Takie rozwiązanie ułatwi kompleksowy dostęp i wysyłkę formularza, a w konsekwencji doprowadzi do jego całkowitego zautomatyzowania.

Ad. 23) rozszerzenie uprawnień płatnika do składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty (ustawa PIT)

Zmiana umożliwi płatnikowi wystąpienie o stwierdzenie nadpłaty, jeśli w wyniku poboru przez płatnika zryczałtowanego podatku, o którym mowa w art. 30 ustawy PIT, powstała nadpłata w tym podatku. Obecnie wniosek taki może złożyć jedynie podatnik. Proponowany przepis uprości procedurę występowania o nadpłatę w takiej sytuacji. Zamiast wielu wystąpień podatników do organów podatkowych będzie jedno wystąpienie o stwierdzenie nadpłaty od płatnika. Po otrzymaniu nadpłaty płatnik będzie obowiązany do bezzwłocznego przekazania jej podatnikowi.

Ad. 24) zmiana przepisów dot. pierwszego terminu składania JPK/CIT w przypadku wcześniejszego zakończenia roku podatkowego (ustawa z 29 października 2021 r.)

Zmiana wydłuży podatnikom CIT termin do przesłania JPK za 2024 r. (pierwszy rok, za który JPK ma być przesyłany), w przypadku wcześniejszego zakończenia roku podatkowego. Podatnicy CIT, którzy po raz pierwszy będą zobowiązani za 2024 r. przesyłać JPK/CIT, których rok podatkowy zakończy się w 2024 r., będą mieli dłuższy termin do wykonania tego obowiązku – do końca marca 2025 r. Obecnie tacy podatnicy mieliby obowiązek przesłania JPK/CIT w terminie złożenia zeznania podatkowego, a więc w terminie 3 miesiące od zakończenia roku podatkowego. W celu lepszego przygotowania się do realizacji nowych obowiązków proponuje się wprowadzenie stosownego rozwiązania.

Ad 25) zmiana w przepisach ustawy o VAT, ustawy o podatku akcyzowym, ustawy o podatku od sprzedaży detalicznej oraz ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom:

• **wydłużenie działania tarczy antyinflacyjnej do końca 2022 r.:**

- 1) utrzymanie czasowego obniżenia stawek VAT w zakresie żywności, paliw silnikowych, gazu ziemnego, energii elektrycznej i ciepłej, nawozów i innych środków wspomagających produkcję rolniczą – obniżenie stawek VAT pomoże społeczeństwu oraz przedsiębiorcom, w tym mikrofirmom dominującym na polskim rynku, w realnej walce z inflacją. Utrzymanie czasowej redukcji stawek podatku na te towary, w przypadku pełnego przeniesienia obniżek stawek VAT na ceny tych towarów, efektywnie powinno wpłynąć na obniżkę cen tych towarów;
- 2) utrzymanie czasowego obniżenia stawek akcyzy na paliwa silnikowe (olej napędowy, benzyny silnikowe,

LPG), energię elektryczną i lekki olej opałowy oraz utrzymanie czasowego wyłączenia z podatku od sprzedaży detalicznej sprzedaży paliw (benzyn silnikowych, olejów napędowych, biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych) – te działania mają doprowadzić do ograniczenia wzrostu cen paliw na stacjach paliw i obniżenie wydatków na zakup lekkiego oleju opałowego i energii elektrycznej, a zatem również pomóc w walce z inflacją. Należy podkreślić, że wzrost cen surowców energetycznych na rynkach światowych jest główną przyczyną wzrostu inflacji w Polsce i innych krajach unijnych, zatem ograniczenie wzrostu cen paliw powinno się przyczynić do stabilizacji cen także w innych obszarach gospodarki, w tym cen żywności;

3) utrzymanie w mocy zwolnienia od akcyzy dla energii elektrycznej wykorzystywanej przez gospodarstwa domowe - pozwoli na zmniejszenie kosztów dla tej grupy odbiorców.

- **utrzymanie stawek VAT na dotychczasowym poziomie 23% i 8%** – jest niezbędne w związku z konfliktem zbrojnym w Ukrainie i koniecznością ponoszenia przez budżet państwa zwiększonych wydatków; jednocześnie podejmowane przez rząd działania pomocowe jak utrzymanie tarczy antyinflacyjnej do końca roku 2022 pozwoli na skierowanie środków na przeciwdziałanie skutkom inflacji oraz wojny w Ukrainie.

Ad 26) Zmiana przepisów zmierzająca do digitalizacji obowiązków informacyjnych notariuszy (Ordynacja podatkowa, ustawa o podatku od spadków i darowizn, ustawa o PCC i ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu)

Zmiana powinna istotnie zmodyfikować dotychczasowe procedury zapewniając organom KAS dostęp do elektronicznych, w miejsce papierowych, informacji o zdarzeniach prawnych, które mogą spowodować powstanie zobowiązania podatkowego zawartych w aktach notarialnych, aktach poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeniach spadkowych. Aktualne rozwiązania obciążają zarówno notariuszy, strony tych czynności (tu: w zakresie zapłaty kosztów sporządzenia wypisu z przeznaczeniem dla organu podatkowego) jak i organy KAS, generując znaczne koszty administracyjne.

Należy zatem zrezygnować z przysyłania do organów podatkowych papierowych wypisów z tych czynności notarialnych w miejsce informacji o tych czynnościach przekazywanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego służącego przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, który jest stosowany przez notariuszy od wielu lat. Jednocześnie z tymi informacjami przekazywany winien być jeden z wymienionych wyżej dokumentów z czynności notarialnej w formacie umożliwiającym elektroniczne przeszukiwanie jego treści.

W zakresie obowiązków informacyjnych dostarczanych przez notariuszy brak jest danych o rozwiązaniach stosowanych w innych państwach członkowskich UE.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zakresie podatków bezpośrednich, w tym podatku dochodowego od osób prawnych, każde państwo członkowskie UE może realizować własną politykę podatkową. Kwestie regulowane projektem ustawy nie podlegają też żadnej formie harmonizacji na szczeblu UE czy umów międzynarodowych. Na ten moment Unia Europejska nie narzuca swoim członkom jednolitego systemu podatków bezpośrednich. Poszczególne państwa członkowskie mogą więc ustalać zakres opodatkowania według własnego uznania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych	568 tys. podatników	system informatyczny POLTAX	Zmiany wspierające prowadzenie działalności.
w tym:			
<i>podlegający pod minimalny podatek dochodowy</i>	<i>7 tys. podatników</i>	system informatyczny POLTAX	<i>Pozytywne – odroczenie terminu stosowania przepisów o minimalnym podatku dochodowym.</i>
<i>wylączeni spod reżimu minimalnego podatku dochodowego</i>	<i>18 tys. podatników</i>	system informatyczny POLTAX	<i>Pozytywne – poszerzenie kręgu podatników wyłączonych z stosowania przepisów o minimalnym podatku dochodowym.</i>
<i>objęci publikacją danych indywidualnych</i>	<i>3 tys. podatników</i>	system informatyczny POLTAX	<i>Neutralne – zmiana terminu aktualizacji indywidualnych</i>

			<i>danych podatników CIT na stronie MF.</i>
<i>podatkowe grupy kapitałowe</i>	63	system informatyczny POLTAX	<i>Neutralne – doprecyzowanie przepisów.</i>
<i>inni podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych</i>	<i>brak danych</i>		<i>Pozytywne:</i> - <i>uchylenie przepisów dotyczących ukrytej dywidendy,</i> - <i>zmiana przepisów w zakresie opodatkowania podatkiem od przerzuconych dochodów,</i> - <i>zmiany dotyczące kosztów finansowania dłużnego,</i> - <i>uproszczenie przepisów w zakresie ulgi na złe długi,</i> - <i>doprecyzowanie przepisów dot. PSH i tym samym ułatwienie ich stosowania.</i>
<i>zagraniczne jednostki kontrolowane (CFC)</i>	48	system informatyczny POLTAX	<i>Pozytywne – wprowadzenie przepisów uszczelniających i doprecyzowujących.</i>
<i>Podatnicy ryczałtu od dochodów spółek</i>	7 tys.	system informatyczny POLTAX	<i>Doprecyzowanie przepisów.</i>
<i>Podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych</i>	<i>Brak danych (trudna do określenia liczba podatników, na których oddziaływać będą proponowane regulacje)</i>		<i>Zmiany wspierające prowadzenie działalności gospodarczej oraz zmiany umożliwiające korzystanie z ulg podatkowych dla rodzin 4+.</i>
<i>Zagraniczne jednostki kontrolowane (CFC) – podatnicy PIT</i>	59	system informatyczny POLTAX	<i>Pozytywne – wprowadzenie przepisów uszczelniających i doprecyzowujących.</i>
Administracja skarbowa	1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej 2. Izby administracji skarbowej (16) 3. Urzędy skarbowe (400), w tym wyspecjalizowane urzędy skarbowe 4. urzędy celno-skarbowe (16, wraz z delegaturami – 43 i oddziałami celnymi - 135) 5. Krajowa Informacja Skarbowa (1, wraz z 5 delegaturami)	Dane KAS MFFiPR https://www.gov.pl/web/kas/struktura-kas https://www.kis.gov.pl/organizacja/kierownictwo	<i>Zmiany dostosowawcze związane z wdrożeniem rozwiązań przewidzianych w projekcie ustawy.</i>
Podmioty zobowiązane do składania informacji TPR	Projektowane zmiany będą dotyczyły podmiotów dokonujących transakcji kontrolowanych z podmiotami z siedzibą w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, tzw. raje podatkowe.	Dane własne opracowane na podstawie hurtowni SPR wg stanu na dzień 16.08.2022 r.	<i>Bezpośrednie. Dostosowanie się podmiotów do proponowanych zmian.</i>

	W 2019 r. złożono około 620 informacji TPR w podatku CIT i PIT zawierających przynajmniej jedną transakcję tzw. rajową		
JST	2807	Strona GUS (stan na 1.01.2022r.)	<i>Wpływy na dochody JST.</i>
Podatnicy VAT czynni	1,8 mln podatników	MF, hurtownia SPR	<i>Zmiany w zakresie wysokości stawek VAT.</i>
Gospodarstwa domowe	14 732 600	GUS	<i>Zakłada się ograniczenie wzrostu cen energii elektrycznej poprzez zwolnienie z akcyzy energii elektrycznej wykorzystywanej przez gospodarstwa domowe.</i>
Konsumenci paliw silnikowych i autogazu (LPG) zarówno przedsiębiorcy, jak również odbiorcy indywidualni	Brak danych	Brak danych	<i>Obniżenie stawek akcyzy na paliwa silnikowe powinno zahamować ich wzrost na stacjach paliw.</i>
Konsumenci energii elektrycznej zarówno przedsiębiorcy, jak również odbiorcy indywidualni	Brak danych	Brak danych	<i>Obniżenie stawki akcyzy na energię elektryczną powinno spowodować nieznaczny spadek jej ceny.</i>
Podatnicy podatku od sprzedaży detalicznej z sektora paliw	14 podmiotów	Własne – Ministerstwa Finansów	<i>Zmiany przyczynią się do zmniejszenia presji cenowej na rynku sprzedaży detalicznej paliw.</i>
Przedsiębiorcy dokonujący sprzedaży detalicznej paliw silnikowych	Ok.3900	Dane URE o liczbie operatorów stacji benzynowych	<i>Nalożenie obowiązku informacyjnego o czasowym obniżeniu akcyzy na paliwa silnikowe i wyłączeniu sprzedaży paliw z podatku od sprzedaży detalicznej.</i>
Notariusze	3806	Sprawozdanie i ocena stanu notariatu za rok 2021	<i>Zmiana obowiązku informacyjnego notariuszy.</i>
Strony czynności aktów notarialnych	Brak danych		<i>Zmniejszenie kosztów sporządzenia wypisów aktów notarialnych.</i>

5. Przedsiębiorcy dokonujący sprzedaży detalicznej paliw silnikowych

W odniesieniu do projektu nie były prowadzone konsultacje poprzedzające jego przygotowanie, tzw. pre-konsultacje publiczne.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa¹⁶ oraz stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów¹⁷, projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania w terminie 28 czerwca – 25 lipca 2022 r. (czasokres obejmujący również dodatkowe szerokie konsultacje z przedstawicielami poszczególnych grup, prowadzone po zakończeniu uzgodnień formalnych).

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został przekazany do następujących podmiotów:

1. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
2. Izba Pracodawców Polskich
3. Forum Związków Zawodowych

¹⁶ Dz. U. z 2017 r. poz. 248.

¹⁷ M.P. z 2022 r. poz. 348.

4. Business Centre Club
5. Konfederacja „Lewiatan”
6. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
7. Federacja Przedsiębiorców Polskich
8. Rada Dialogu Społecznego
9. Krajowa Izba Radców Prawnych
10. Polska Izba Biegłych Rewidentów
11. Krajowa Izba Doradców Podatkowych
12. Zarząd Główny Stowarzyszenia Księgowych w Polsce
13. Krajowa Rada Regionalnych Izb Obrachunkowych
14. Krajowa Izba Biur Rachunkowych
15. Stowarzyszenie Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „LIBERTAS”
16. Związek Rzemiosła Polskiego
17. Związek Banków Polskich
18. Krajowa Rada Spółdzielcza
19. Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa
20. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych
21. Stowarzyszenie Centrum Cen Transferowych
22. Krajowa Izba Gospodarcza
23. Polska Rada Biznesu
24. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
25. Związek Polskiego Leasingu
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce
27. Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce
28. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl
29. Izba Domów Maklerskich
30. Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami
31. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.
32. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Producentów Mebli
33. Polska Izba Producentów na Rzecz Obronności Kraju
34. Związek Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego
35. Związek Pracodawców Innowacyjnych Firm Farmaceutycznych
36. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
37. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego
38. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji
39. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”
40. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
41. Związek Pracodawców Forum Energetyki Odnawialnej
42. Polskie Okna i Drzwi Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów
43. Polski Związek Firm Deweloperskich
44. Międzynarodowa Grupa Izby Handlowych (IGCC)
45. Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa

W celu zaopiniowania projekt ustawy został przekazany do:

1. Prezesa Najwyższej Izby Kontroli
2. Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej
3. Prezesa Narodowego Banku Polskiego
4. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego
5. Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego
6. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
7. Rzecznika Praw Obywatelskich
8. Prezesa Sądu Najwyższego
9. Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
10. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
11. Rady Działalności Pożytku Publicznego
12. Przewodniczącego Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego

13. Rady Dialogu Społecznego

W przypadku konsultacji publicznych wyznaczono termin 14 dniowy umotywowany potrzebą przeanalizowania zgłoszonych uwag, a także zapewnienia podmiotom, które mają stosować zmieniane w projekcie przepisy, odpowiedniego *vacatio legis*, w okolicznościach wprowadzenia ich w życie, co do zasady, z początkiem 2023 r.

Odrębne pismo wystosowano do Rady Dialogu Społecznego jako reprezentanta organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców, wyznaczając termin 21 dni, co umotywowano charakterem zawartych w projekcie rozwiązań i projektowanym terminem wejścia w życie ustawy.

Jednocześnie, w trakcie trwających uzgodnień, jak również po formalnym ich zakończeniu (upływ terminów wskazanych w pismach), do dnia 25 lipca br. odbywały się spotkania robocze z przedstawicielami poszczególnych grup, w tym przedsiębiorcami, organizacjami i stowarzyszeniami branżowymi, izbami gospodarczymi, środowiskiem doradców podatkowych, księgowych, biegłych rewidentów oraz radców prawnych, przedstawicielami sektora finansowego, jak również organizacjami społeczno- zawodowymi. Celem tak szerokich konsultacji było wypracowanie optymalnych rozwiązań, które w jak największym stopniu zrealizują założenia tej inicjatywy ustawodawczej.

Jednocześnie, czas trwania konsultacji, a także lista podmiotów biorących w nich udział są ogólnodostępne na stronach Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Projekt został upubliczniony na stronie RCL, 28 czerwca 2022 r., zgodnie z przepisami art. 5 ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Podsumowanie wyników konsultacji przedstawiają tabele z konsultacji i opiniowania.

W odniesieniu do projektu w zakresie obowiązków informacyjnych notariuszy były prowadzone konsultacje poprzedzające jego przygotowanie, tzw. pre-konsultacje Krajową Radą Notarialną.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 2022	1 2023	2 2024	3 2025	4 2026	5 2027	6 2028	7 2029	8 2030	9 2031	10 2032	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-2676	-4282	-1607	-528	-505	-505	-505	-505	-505	-505	-505	-12628
budżet państwa	-2676	-3914	-1240	-407	-390	-390	-390	-390	-390	-390	-390	-10967
JST	0	-368	-367	-121	-115	-115	-115	-115	-115	-115	-115	-1661
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	-2676	-4282	-1607	-528	-505	-505	-505	-505	-505	-505	-505	-12628
budżet państwa	-2676	-3914	-1240	-407	-390	-390	-390	-390	-390	-390	-390	-10967
JST	0	-368	-367	-121	-115	-115	-115	-115	-115	-115	-115	-1661
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	<p>Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania wpłyną na zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych, w tym z tytułu podatków dochodowych, z podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego i podatku od sprzedaży detalicznej.</p> <p>Niemniej należy zauważyć, że w obliczu trwającego konfliktu zbrojnego na Ukrainie, jak również uwzględniając widoczne nadal w niektórych obszarach skutki gospodarcze pandemii, podejmowane są wszelkie działania mające na celu ochronę firm działających w Polsce, które z uwagi na trudną sytuację polityczną borykają się z licznymi trudnościami. Zawarte w projekcie rozwiązania co do zasady przyczynią się do zmniejszenia obciążeń podmiotów gospodarczych działających w Polsce.</p> <p>Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na wydatki sektora finansów publicznych.</p>
---------------------	--

	<p>Koszty dostosowania systemu teleinformatycznego pod nazwą Centralne Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych poniesie Krajowa Rada Notarialna.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Źródła danych i przyjęte do obliczeń założenia.</p> <p><u>Zmiana w podatku od towarów i usług, podatku akcyzowym i podatku od sprzedaży detalicznej</u></p> <p>Dalsza obniżka stawek podatku VAT na wskazane towary, w okresie od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia 2022 r. (2 miesiące), będzie skutkowałą obniżeniem dochodów budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług o około -4,8 mld zł (-2,4 mld zł miesięcznie).</p> <p>Obniżenie stawek akcyzy na paliwa silnikowe, olej opałowy i energię elektryczną oraz zwolnienie z akcyzy energii elektrycznej dla gospodarstw domowych będzie wyłącznym kosztem budżetu państwa szacowanym na 498,3 mln zł (łącznie z podatkiem VAT).</p> <p>Do obliczeń przyjęto dane z systemu ZEFIR (paliwa silnikowe) i dane GUS oraz dane o dochodach budżetowych (energia elektryczna).</p> <p>Projektowane rozwiązanie spowoduje także ubytek dochodów budżetu państwa z tytułu podatku od sprzedaży detalicznej w kwocie ok. 57 mln zł. Szacunku dokonano na podstawie danych z deklaracji o wysokości podatku od sprzedaży detalicznej złożonych przez podmioty sektora paliwowego w okresie listopad-grudzień 2021 r. (dane POLTAX). Dane te dostosowano do warunków roku 2022 przy zastosowaniu prognozowanych: średniorocznej inflacji CPI oraz spożycia prywatnego w 2022 r. (Wytyczne dotyczące wskaźników makroekonomicznych). Ze względu na kosztowy charakter podatku od sprzedaży detalicznej w podatkach dochodowych w skutkach uwzględniono dodatni wpływ na dochody z tego tytułu. Jednocześnie przyjęto, że skutek ten wystąpi w podatku CIT, a w przypadku udziału JST w podatkach dochodowych zmiana będzie miała wpływ na dochody w 2023 r.</p> <p><u>Modyfikacja i odroczenie wejścia w życie przepisów o minimalnym podatku dochodowym</u></p> <p>Z dniem 1 stycznia 2022 r. wprowadzona została nowa forma opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym. W świetle art. 24ca ustawy CIT podatek ten, w wysokości 10% podstawy opodatkowania, skierowany został do podatników będących spółkami¹⁸ oraz podatkowymi grupami kapitałowymi, mających siedzibę lub zarząd na terytorium Polski, którzy w ramach działalności operacyjnej ponoszą stratę lub wykazują określony niski wskaźnik dochodowości.</p> <p>Na etapie wprowadzania minimalnego podatku dochodowego dokonano oszacowania skutków finansowych jego funkcjonowania. Określono, że skutki po raz pierwszy wpłynęłyby na wysokość dochodów budżetowych w 2023 r. (z rozliczenia podatku za 2022 r.) w kwocie 1520 mln zł, szacowano że regulacja obejmie ok. 5% podatników podatku CIT.</p> <p>W wyniku odroczenia terminu wejścia w życie przepisów wprowadzających minimalny podatek dochodowy na okres 2 lat, tj. od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. nie wystąpi szacowane, na etapie wprowadzenia tego podatku, oddziaływanie na dochody z podatku CIT w latach 2023 i 2024. W konsekwencji w powyższej tabeli, wskazano zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych z tego tytułu w tych latach. Prezentowane kwoty uwzględniają korektę wynikającą ze zmiany wskaźników makroekonomicznych mających wpływ na wysokość dochodów podatników w tych latach.</p> <p>Skutki finansowe dotyczące kolejnych lat wynikają z modyfikacji zasad w zakresie minimalnego podatku dochodowego (tj. m.in. zmianę parametrów dotyczących tego podatku, definicji podstawy opodatkowania, podmioty, do których ma zastosowanie ta regulacja (podmioty wyłączone)). Dokonując oceny tego rozwiązania potencjalna grupa podatników, obecnie podlegająca opodatkowaniu w tym zakresie, została ograniczona z uwagi na zmiany wprowadzone w projekcie tej ustawy (szacuje się, że po modyfikacji może to dotyczyć niewiele ponad 1% podatników tego podatku). Bazując na danych wynikających z zeznań podatkowych złożonych przez podatników CIT za 2020 r. (przychód oraz koszty uzyskania przychodów wynikające z zeznań podatkowych CIT-8) oszacowano podatek minimalny na poziomie ok. 1 mld zł. Skutki finansowe prezentowane w tabeli powyżej stanowią więc różnicę w odniesieniu</p>

¹⁸ spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne, proste spółki akcyjne, spółki komandytowo-akcyjne i spółki komandytowe

	<p>do skutków szacowanych na etapie wprowadzania regulacji w tym zakresie.</p> <p>Na zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych będą miały wpływ ponadto rozwiązania dotyczące:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uchylecia przepisów dotyczących ukrytej dywidendy, • zmian przepisów w zakresie opodatkowania podatkiem od przerzuconych dochodów, • zmian dotyczących kosztów finansowania dłużnego, • uproszczenia przepisów w zakresie ulgi na złe długi, • doprecyzowania przepisów dot. PSH i tym samym ułatwienie ich stosowania <p>jednak z uwagi na ograniczony zakres danych wskazanych powyżej obszarów określenie skutków finansowych ich wprowadzenia nie jest możliwe do oszacowania.</p> <p>W pozostałym zakresie zmiany, co do zasady, mają charakter doprecyzowujący, są więc neutralne dla dochodów sektora finansów publicznych.</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	23	1637	1607	528	505	505	7330
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Projekt wpłynie pozytywnie na duże przedsiębiorstwa poprzez m.in.: odroczenie stosowania przepisów o minimalnym podatku dochodowym, doprecyzowanie przepisów dot. PSH, likwidację obowiązków administracyjnych w zakresie cen transferowych związanych z tzw. pośrednimi transakcjami rajowymi, a także czasowe wyłączenie opodatkowania paliw podatkiem od sprzedaży detalicznej.</p> <p>Konsekwencją wdrożenia powyższych zmian powinno być m.in. zmniejszenie obowiązków administracyjnych, zwiększenie możliwości niezakłóconego prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwa, co powinno mieć pozytywny wpływ na działalność tych podmiotów, a docelowo konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość</p>						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Nie przewiduje się bezpośredniego wpływu planowanych rozwiązań na sytuację ekonomiczną rodzin i obywateli, w tym osób starszych i niepełnosprawnych. Czasowa redukcja stawek VAT, stawek akcyzy, utrzymanie czasowego wyłączenia z podatku od sprzedaży detalicznej sprzedaży w zakresie wskazanych towarów (żywności, paliw, gazu, energii, nawozów i innych środków wspomagających produkcję rolniczą), w przypadku pełnego przeniesienia tych rozwiązań na ceny tych towarów efektywnie może wpłynąć na obniżkę ich cen.</p>						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Informacje o źródle danych do wyliczenia skutków dla przedsiębiorstw omówiono w pkt 6 OSR.</p> <p><u>Zmiana w podatku od towarów i usług, podatku akcyzowym i podatku od sprzedaży detalicznej</u></p> <p>Z uwagi na czasowy okres obowiązywania rozwiązania, brak zasadniczego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.</p> <p>Ustawa z uwagi na przeciwdziałanie nadmiernemu wzrostowi cen paliw będzie mieć pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, obywateli oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby niepełnosprawne i starsze.</p> <p>Dalsza obniżka stawek podatku VAT na wskazane towary, w okresie od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia 2022 r. (2 miesiące), będzie skutkowała obniżeniem dochodów budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług o około -4,8 mld zł (-2,4 mld zł miesięcznie).</p> <p>Zmniejszenie obciążeń w zakresie podatku akcyzowego z uwagi na czasowe obniżenie opodatkowania akcyzą paliw, energii elektrycznej oraz zwolnienie od akcyzy energii elektrycznej zużywanej przez gospodarstwa domowe, powinno przełożyć się na niższe ceny na stacjach paliw oraz u dystrybutorów lekkich olejów opałowych i energii elektrycznej, co nabiera znaczenia w obliczu zbliżającego się sezonu grzewczego.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Ustawa w związku z proponowanym odroczeniem terminu wejścia w życie przepisów wprowadzających minimalny podatek dochodowy oraz zmianami dotyczącymi tzw. pośrednich transakcji rajowych wpłynie na zmniejszenie liczby dokumentów oraz procedur podmiotów, które byłyby objęte tą regulacją.

Projekt zakłada kontynuację nałożonego na sprzedawców dokonujących sprzedaży wskazanych w przepisach towarów obowiązku informacyjnego o obniżeniu stawek VAT i akcyzy oraz niepodleganiu sprzedaży wskazanych towarów podatkowi od sprzedaży detalicznej.

Ustawa w związku z proponowanymi zmianami obowiązków informacyjnych notariuszy wpłynie na zmniejszenie liczby papierowych dokumentów oraz digitalizację procedur objętych tą regulacją.

9. Wpływ na rynek pracy

Charakter proponowanych zmian w zakresie podatków dochodowych nie powinien wpływać na zmianę układu funkcjonowania rynku pracy.

Projektowana regulacja w zakresie podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego oraz podatku od sprzedaży detalicznej zasadniczo wpłynie korzystnie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe

demografia
 mienie państwowe
 inne:

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt wpływa na obszar informatyzacji poprzez digitalizację przekazywania aktów notarialnych zarejestrowanych aktów poświadczenia dziedziczenia i europejskich poświadczeń spadkowych.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
<p>Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 1 pkt 6 lit. b–d i pkt 7–9 oraz art. 3 pkt 5 lit. b i c i pkt 6–8, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.; 2) art. 1 pkt 3–5 i pkt 6 lit. a, pkt 28 i 34, art. 3 pkt 2–4 i pkt 5 lit. a, pkt 14 i 17 oraz art. 8, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia; 3) art. 7 pkt 2, art. 15–19 i art. 27 ust 2, które wchodzi w życie z dniem 30 października 2022 r.; 4) art. 7 pkt 1, art. 9, art. 10, art. 14 i art. 20–22 które wchodzi w życie z dniem 31 października 2022 r.; 5) art. 4 pkt 3 w zakresie art. 84a § 1–3, 5 i 6, art. 11 i art. 26 ust. 1–4, które wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 2022 r.; 6) art. 2, art. 4 pkt 2 i art. 6, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2023 r.; 7) art. 4 pkt 3 w zakresie art. 84a § 4 i art. 26 ust. 5, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2023 r. 	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
<p>Ewaluacja projektu (ex-post) nastąpi po 3 latach od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.</p> <p>Mierniki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wpływy z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych, w tym w poszczególnych miesiącach roku podatkowego, 2) wpływy z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych i podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodów z zagranicznej jednostki kontrolowanej, 3) liczba podatników i wysokość minimalnego podatku dochodowego w danym roku podatkowym, 4) liczba podatkowych grup kapitałowych i wysokość podatku należnego wykazywanego przez te grupy. <p>Z uwagi na charakter proponowanych zmian w zakresie podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego zostanie przeprowadzona wyłącznie ewaluacja punktowa na wewnętrzne potrzeby Ministra Finansów.</p> <p>W zakresie zmian w ustawie o podatku od sprzedaży detalicznej oraz zmian dotyczących obowiązków informacyjnych notariuszy nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.</p>	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Raport GUS. „Wyniki finansowe przedsiębiorstw niefinansowych 01–12 2021 r.”	

Tabela zawierająca uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych wraz ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów (UD404)

Lp.	Jednostka a redakcyj na projektu ustawy	Jednostka redakcyjna zmienianej ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia	Stanowisko Ministerstwa Finansów
Art. 1		Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych			
	Brak zmian w projekcie	Art. 4a pkt 29 lit. c	Konfederacja Lewiatan	Proponuje się usunąć cechę czy warunek rzeczywistej działalności gospodarczej z legalnej definicji rzeczywistego właściciela.	<p>Propozycja jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona.</p> <p>Po pierwsze, propozycja idzie za daleko w stosunku do ograniczonych celów i zakresu projektu ustawy i z tej perspektywy może być rozważona dopiero w dalszej perspektywie. Po drugie, kształtujące się orzecznictwo sądowe i zbliżające się zmiany w środowisku międzynarodowym - w szczególności chodzi o prace Komisji Europejskiej nad dyrektywą dotyczącą spółek fasadowych (tzw. dyrektywa ATAD3) - nakazują powściągliwość w częstym zmienianiu definicji rzeczywistego właściciela. Wynikające z definicji problemy interpretacyjne</p>

					mogą być rozwiązane na poziomie objaśnień podatkowych.
Art. 1 pkt 2	Art. 11i pkt 2 (ceny transferowe)	Doradztwo Podatkowe WTS&SAJA Sp. z o.o.	Mając na uwadze, że projekt nowelizacji przewiduje uchylenie art. 11o ust. 1b ustawy CIT wprowadzającego domniemanie, zaproponowana zmiana (doprecyzowanie treści przepisu) jest korzystna dla podatników gdyż potwierdza, że pojęcie rzeczywistego właściciela należności powinno być interpretowane zgodnie z def. zawartą w art. 4 ustawy CIT.		Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
		Centrum Cen Transferowych	<p>W Projekcie ustawy dodany został dopisek, że „<i>przepis art. 11o ust. 4 stosuje się odpowiednio</i>”. Biorąc pod uwagę, że proponowane brzmienie ust. 4 w art. 11o ustawy CIT jest naszym zdaniem błędne, domyślamy się jedynie, że ww. zmiana w art. 11i pkt 2 ustawy CIT oznaczać może, że podatnik na moment zawarcia transakcji powinien powziąć wiedzę, że rzeczywisty właściciel transakcji ma miejsce w raju podatkowym i w tym celu uzyskać stosowne oświadczenie. W efekcie projektowana zmiana w art. 11i pkt 2 ustawy CIT nie jest w żaden sposób pozytywna dla podatników, a w zasadzie nakłada na podatników dodatkowe obowiązki, które są niemożliwe w realizacji (obowiązek pozyskania oświadczenia na moment zawarcia transakcji z podmiotem niepowiązanym!). Art. 11i w dotychczasowym i projektowanym brzmieniu jest niemożliwy w realizacji, a w efekcie stawia podatników w skrajnie niekorzystnej sytuacji.</p> <p>Dodatkowo, istnieje możliwość interpretacji komentowanego przepisu w taki sposób, że w transakcji krajowej, polski podmiot otrzymujący należność powinien sam dla siebie sporządzić oświadczenie. Naszym zdaniem jest to czynność nadmiarowa oraz bezcelowa. Z kolei w transakcji krajowej i zagranicznej, w której podatnik wypłaca należność, podatnik ten musi zweryfikować przed dokonaniem</p>		Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

				transakcji, kto jest rzeczywistym właścicielem, co jest w praktyce niewykonalne w wielu przypadkach. Na przykład zamieszczenie oświadczenia w umowie nie jest możliwe w każdym przypadku, bowiem funkcjonują powszechnie tzw. umowy adhezyjne, a niektóre transakcje są zawierane bezumownie.	
			<p>- Polska Grupa Energetyczna</p> <p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p>	<p>Przepis jako niekorzystny, zarówno w obecnym jego brzmieniu, jak i projektowanym.</p> <p>W przypadku transakcji krajowych, gdzie zgodnie z planowaną zmianą to odbiorca należności będzie obowiązany do sporządzenia dokumentacji podatkowej, przygotowanie oświadczenia na własne potrzeby wydaje się być niepotrzebnym obciążeniem administracyjnym.</p> <p>Użyte w przepisie sformułowanie „przy czym przepis art. 11o ust 4 stosuje się odpowiednio” jest nieprecyzyjny oraz powoduje wątpliwości w zakresie jego interpretacji. Czy pozyskanie oświadczenia od kontrahenta, że jest rzeczywistym beneficjentem należności z tytułu transakcji oznaczałoby wyłączenie stosowania zasady ceny rynkowej do transakcji z danym kontrahentem (krajowym lub zagranicznym lub innym mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową?</p> <p>Ponadto, wątpliwość rodzi również zastosowanie zasady ceny rynkowej do transakcji zawieranych między podmiotami niepowiązanych, zwłaszcza mając na uwadze art. 14 ustawy CIT, który zapewnia organom możliwość weryfikacji rynkowego poziomu przychodu oraz art. 11q ust 3a ustawy CIT, gdzie ustawodawca zwolnił podatników z obowiązku sporządzania na potrzeby dokumentacyjne analizy rynkowości cen do transakcji innych niż kontrolowane. Należy mieć na względzie, że transakcje</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				zawierane pomiędzy podmiotami niepowiązаныmi zasadniczo wyznaczają standardy rynkowego zachowania i ich badanie pod kątem rynkowego charakteru cen nie ma uzasadnienia.	
			MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.	<p>Konstrukcja przepisu zakłada, że na podstawie art. 11i pkt 2 transakcja może być weryfikowana przez organ podatkowy pod kątem cen transferowych w przypadku, gdy rzeczywisty właściciel ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową. Jednocześnie proponowana treść art. 11o pkt 2 zakłada, że to podmiot otrzymujący należność ma dokonać weryfikacji dostawcy.</p> <p>Oznacza to, że podmiot przekazujący należność (w przykładowej transakcji o charakterze zakupu) nie ma obowiązku weryfikacji dostawców w przypadku transakcji z tzw. podmiotami krajowymi, natomiast organ podatkowy na podstawie art. 11i pkt 2 może u niego taką transakcję weryfikować. Rekomendujemy doprecyzowanie przepisu 11i pkt 2 lub art. 11o pkt 2, że nie jest intencją ustawodawcy, aby organ podatkowy weryfikował pod kątem cen transferowych także transakcje, co do których na podatniku nie spoczywają żadne obowiązki weryfikacji obowiązków z zakresu cen transferowych. Co więcej w przypadku których podatnik nie ma nawet świadomości że istnieją.</p>	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
			Tributis Group Sp. z o. o.	Sformułowanie przepisu nie pozwala na jednoznaczną ocenę, jak należy rozumieć odesłanie do art. 11o ust. 4 (odpowiednie stosowanie), w szczególności, czy uzyskanie oświadczenia o tym, że kontrahent jest rzeczywistym właścicielem należności z tytułu transakcji oznacza wyłączenie stosowania art. 11i ust. 2 do transakcji kontrolowanej lub innej niż transakcja kontrolowana z danym kontrahentem (krajowym lub zagranicznym), innym niż mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

				terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową. Jeżeli taka jest intencja, rekomendujemy doprecyzowanie tego fragmentu przepisu, przykładowo: „2) innym niż mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, jeżeli rzeczywisty właściciel należności z tytułu tej transakcji ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 4”.	
Art. 1 pkt 3	Art. 11k ust. 4 (ceny transferowe)	- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M.Michna sp.k.	Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 110 ust. 1 ustawy CIT, przepisy art. 11k ust. 1 i 3–5 Ustawy CIT należy stosować odpowiednio (co jest również zgodne z obecnie obowiązującym brzmieniem). Przy czym przepis art. 11k ust. 4 ustawy CIT wskazuje, że <i>„Wartość transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym, o której mowa w ust. 2-3, jest ustalana bez względu na liczbę dokumentów księgowych, dokonanych lub otrzymanych płatności oraz podmiotów powiązanych, z którymi zawierana jest transakcja kontrolowana.”</i> W celu uniknięcia wątpliwości, rekomendujemy odpowiednie dostosowanie odniesienia do art. 11k ust. 4 ustawy CIT (<i>„z wyjątkiem liczby podmiotów, z którymi zawierana jest transakcja”</i>).	Uwaga nieuwzględniona – zasygnalizowana kwestia może zostać rozstrzygnięta w drodze interpretacji przepisów bez konieczności interwencji legislacyjnej.	
Art. 1 pkt 5	Art. 110 (ceny transferowe)	Izba Zarządzania Funduszami i Aktywami	W zakresie projektowanej modyfikacji art. 110 ustawy CIT w ocenie IZFiA projekt jest zasadniczo korzystny dla podatników i prawidłowy, prowadząc do znacznego zmniejszenia ich obciążeń związanych ze sporządzeniem dokumentacji cen transferowych w związku z transakcjami dokonywanymi z tzw. „podmiotami rajowymi”. Ze względu jednak na charakterystykę branży oraz otoczenia prawnego w jakim działają fundusze oraz zarządzające nimi towarzystwa funduszy inwestycyjnych (dalej: „TFI”)	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylene przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.	

			<p>projektowane zmiany nie rozwiązują zasadniczego problemu przed jakim w obszarze tych obowiązków stają reprezentowane przez IZFiA podmioty.</p> <p>Certyfikaty inwestycyjne funduszy inwestycyjnych są zdematerializowanymi papierami wartościowymi, które zostały zarejestrowane w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych (dalej: „KDPW”). Certyfikaty są emitowane przez fundusz, jednak czynność zbierania zapisów i wpłat na certyfikaty dokonuje w imieniu funduszu zarządzające nim TFI. TFI i fundusz wiedzą na tym etapie, kto dokonał zapisu na certyfikaty i wskutek zapisów dokonywany jest ich przydział. W kolejnym kroku tzw. agent emisji, którym najczęściej jest dom maklerski – zapisuje certyfikaty w swojej ewidencji, a następnie rejestruje je w KDPW (dochodzi do dematerializacji). Od tego momentu posiadacze certyfikatów mogą nimi swobodnie obracać dokonując księgowania certyfikatów na rachunkach własnych lub swoich kontrahentów. Obrót certyfikatami nie jest kontrolowany ani ograniczony, ani przez TFI, ani fundusz. Oznacza to, że fundusz i TFI mają jedynie historyczną wiedzę o pierwszym nabywcy certyfikatów inwestycyjnych, ale nie posiadają informacji i prawnych narzędzi ich pozyskania, w odniesieniu do poszczególnych posiadaczy certyfikatów inwestycyjnych. Dysponują jedynie wiedzą o łącznej liczbie certyfikatów inwestycyjnych funduszu. Do funduszu trafiają jedynie zagregowane informacje, niezbędne do dokonywania rozliczeń z uczestnikami lub umorzeń certyfikatów inwestycyjnych np. informacje o ilości złożonych żądań wykupu lub ilości certyfikatów inwestycyjnych.</p> <p>Niezależnie od powyższego, nawet gdyby istniała podstawa prawna do przekazywania przez KDPW funduszowi inwestycjnemu danych o uczestnikach, to jest ona objęta tajemnicą zawodową w rozumieniu art. 280 ust. 2 ustawy z</p>	
--	--	--	---	--

			<p><i>dnia 27 maja 2004 r. funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi</i> (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 605 z późn. zm.; dalej: „Ustawa o Funduszach”). Taka informacja może być udzielona wyłącznie podmiotom do tego uprawnionym na podstawie np. art. 281 ust. 1 Ustawy o Funduszach lub na żądanie uczestnika (tu: art. 282 ust. 3 pkt 1 Ustawy o Funduszach), jednak z przyczyn wskazanych powyżej nie ma możliwości uzyskania zgód od uczestników na takie przekazanie, gdyż fundusz nie posiada informacji o swoich uczestnikach.</p> <p>Z uwagi na powyższe, fundusze i TFI mają poważne trudność w dochowaniu w ocenie przesłanek z art. 11o ustawy CIT, a w konsekwencji objęcie ich tego rodzaju obowiązkami administracyjnymi nie sprzyja rozwojowi rynku kapitałowego.</p> <p>W związku z powyższym wnosimy o rozważenie możliwego sposobu rozwiązania tego problemu chociażby poprzez wyłączenie spod obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych dla funduszy inwestycyjnych poprzez rozszerzenie katalogu zwolnień przewidzianego w art. 11n ustawy CIT.</p>	
		Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.	<p>W zakresie zmian przepisów dotyczących wynikającego z art. 11o ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy CIT obowiązku dokumentacyjnego w zakresie tzw. transakcji rajowych, proponujemy wyłączyć z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych:</p> <p>1/ Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. będący centralnym depozytem papierów wartościowych w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p>dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U.UE.L2014.257.1), w zakresie, w jakim Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. pośredniczy w przekazywaniu świadczeń pieniężnych w związku z obsługą wykonywania zobowiązań lub uprawnień wynikających z papierów wartościowych oraz zakresie związanym z prowadzonymi przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. obowiązkowym systemem rekompensat, o którym mowa w Dziale V ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz Funduszem Gwarancyjnym, o którym mowa w Rozdziale 19 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, oraz 2/ KDPW_CCP S.A. będący centralnym kontrahentem w myśl rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U.UE.L.2012.201.1), w zakresie związanym z rozliczaniem i zabezpieczaniem przez ten podmiot rozliczeń transakcji zawieranych w obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>Uzasadnieniem powyższego wyłączenia są:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rola pełniona przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., która polega w szczególności na pośredniczeniu pomiędzy emitentami oraz instytucjami finansowymi w przekazywaniu świadczeń pieniężnych wynikających z papierów wartościowych, a w szczególności: dywidend, odsetek, a także środków pieniężnych związanych z wykonywaniem prawem poboru akcji;2) rola KDPW_CCP S.A. będącej izbą rozliczeniową, która polega przede wszystkim na świadczeniu usług w zakresie rozliczania transakcji zawieranych w obrocie instrumentami	
--	--	--	--	--

			<p>finansowymi z zastosowaniem nowacji rozliczeniowej, o której mowa w art. 45h ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz zabezpieczaniu tych rozliczeń w drodze gromadzenia depozytów oraz prowadzenia funduszy zabezpieczających te rozliczenia;</p> <p>3) wartość transakcji obsługiwanych przez ww. podmioty, która w większości przypadków wielokrotnie przekracza projektowany ustawowy limit 2.500.000 zł dla transakcji finansowych;</p> <p>4) potencjalnie duża liczba podmiotów otrzymujących należności przekazywane przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. oraz KDPW_CCP S.A.</p> <p>W tym zakresie należy dodatkowo wskazać na proponowane w ww. projekcie ustawy urealnienie i złagodzenie obowiązków szeroko rozumianych płatników, w tym podmiotów będących tzw. płatnikami technicznymi w zakresie opodatkowania u źródła odsetek i dyskonta z papierów wartościowych. Biorąc pod uwagę rolę, którą pełnią Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. oraz KDPW_CCP S.A., także obowiązki wynikające z projektowanego art. 11o ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy CIT powinny być złagodzone w odniesieniu „płatników technicznych”, którymi są Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. oraz KDPW_CCP S.A.</p> <p>W przypadku, gdyby wyłączenie ww. podmiotów z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych nie było możliwe w odniesieniu do projektowanego art. 11o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, proponujemy wyłączenie Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. oraz KDPW_CCP S.A. z obowiązku wynikającego z art. 11o ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, dotyczącego tzw. pośrednich transakcji rajowych. Uzasadnienie dla tego</p>	
--	--	--	---	--

				wyłączenia jest tożsame z przytoczonym powyżej. Dodatkowo wskazać należy, że podmiotów zagranicznych nie dotyczy polskie ustawodawstwo. Podmioty te w wielu przypadkach ignorują wnioski podatników o sporządzenie oświadczeń w zakresie art. 11o ustawy CIT.	
		Art. 11o ust. 1 (ceny transferowe)	Spaczyński, Szczepaniak i Wspólnicy Sp. k.	<p>Jeżeli postulat uchylecia art. 11o ust. 1a i 1b ustawy CIT nie jest możliwy do spełnienia, to rekomendujemy wyłączenie transakcji krajowych z obowiązków dokumentowania pośrednich transakcji rajowych. Uzasadnieniem takiego uproszczenia jest to, że podmioty krajowe dokonujące bezpośrednich transakcji z rajami podatkowymi są już zobowiązane do sporządzenia dokumentacji TP i zaraportowania w TPR w każdym przypadku powyżej 100 tys. zł (zmieniane na 200 tys. zł). Tym samym organy podatkowe dysponując już informacją o takim podatniku mają wszystkie informacje o jego transakcjach z innymi podmiotami krajowymi (np. z JPK i innych systemów).</p> <p>Propozycja zmiany legislacyjnej w art. 11o ust. 1:</p> <p>1) Pkt 1 – połączenie projektowanego art. 11o ust. 1 wprowadzenia do wymienienia z pkt 1</p> <p>2) Pkt 2 – nadać brzmienie: <i>„Do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych są obowiązani podatnicy i spółki niebędące osobami prawnymi dokonujący transakcji kontrolowanej lub transakcji innej niż kontrolowana z podmiotem niemającym miejsca zamieszania, siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli rzeczywisty właściciel należności z tytułu tej transakcji ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową oraz wartość tej transakcji za rok podatkowy”</i> a następnie określenie progów.</p>	Uwaga uwzględniona w części dot. uchylecia art. 11o ust. 1a i 1b. W pozostałej części nieaktualna ze względu na uchylecie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

			<p>Spaczyński, Szczepaniak i Wspólnicy Sp. k.</p>	<p>Postulujemy wyłączenie transakcji towarowych z obowiązku badania rzeczywistego właściciela należności dla potrzeb określenia obowiązków dokumentacyjnych. Koncepcja rzeczywistego właściciela zaimplementowana na grunt TP z podatku WHT nigdy nie była stosowana do transakcji towarowych. Tym samym nie istnieją wytyczne, komentarze czy orzecznictwo wskazujące na to jak badać kto jest rzeczywistym właścicielem należności w przypadku transakcji towarowych. Będzie to bowiem sprawić duże trudności i spory interpretacyjne przy implementacji tej koncepcji w przypadku np. działalności dystrybutorów o niskim ryzyku (LRD), centrów dystrybucyjnych, przetwórców, producentów, itd. Może bowiem okazać się, że podmiot kupujący i odsprzedający towar z marżą może nie być uznany za rzeczywistego właściciela ze względu na przekazanie „części należności” swoim dostawcom, co zaprzeczałoby celom planowanej regulacji. Tworzenie kolejnych objaśnień w tym zakresie jedynie komplikowałoby system podatkowy i tworzyłoby nadinterpretację instytucji rzeczywistego właściciela, która została wprowadzona do Ustawy CIT w zupełnie innym celu.</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>
			<p>Taxeo Komorniczak i Wspólnicy sp. k.</p>	<p>W kontekście zaproponowanego w projekcie ustawy odpowiedniego stosowania do art. 11o ust. 1 ustawy CIT przepisów art. 11n pkt 2, 3 i 5–9 ustawy CIT, TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp. k. pragnie zasugerować dodatkowe uwzględnienie w odniesieniu do transakcji rajowych możliwości zwolnienia z obowiązku dokumentacyjnego transakcji, o których mowa w art. 11n pkt 10–12 ustawy CIT, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ transakcji dotyczących rozliczeń w zakresie tzw. czystego refakturowania, ▪ transakcji objętych mechanizmem typu <i>safe harbour</i> dla pożyczek, kredytów, obligacji, 	<p>Uwaga nieuwzględniona – transakcje o których mowa w art. 11n pkt 10-12 nie mogą być transakcjami z podmiotem rajowym.</p>

			<ul style="list-style-type: none"> ▪ transakcji objętych mechanizmem typu <i>safe harbour</i> stanowiących usługi o niskiej wartości dodanej. <p>Powyższa sugestia podyktowana jest – z jednej strony – zapisami zawartymi w uzasadnieniu do projektu ustawy, w świetle których pożądanym rozwiązaniem jest ograniczenie obowiązków dokumentacyjnych w odniesieniu do transakcji o niskim ryzyku przeliczenia dochodów do rzeczywistego właściciela w raju podatkowym oraz transakcji, które nie generują istotnych przesunięć dochodów do rajów podatkowych.</p> <p>Z drugiej zaś strony – okoliczność zmniejszenia ryzyka zaniżenia dochodu podatnika w transakcjach, o których mowa w art. 11n pkt 10–12 ustawy CIT, została potwierdzona w uzasadnieniu do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1532), gdzie wskazano: „<i>Uproszczenie dokumentacyjne w zakresie cen transferowych dla transakcji kontrolowanych objętych mechanizmem typu safe harbour uzależnione jest od spełnienia kryteriów ściśle określonych w przepisach, co zmniejsza ryzyko zaniżenia dochodu w tego typu transakcjach</i>”. Równocześnie także „<i>w przypadku tzw. czystego refakturowania zwolnienie z obowiązku dokumentacyjnego ograniczone jest kilkoma warunkami</i>”. Z kolei „<i>Podmioty (...), które nie spełnią warunków określonych w przepisach (skorzystanie z mechanizmów typu safe harbour jest dobrowolne), nadal mają obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych</i>”.</p> <p>W kontekście powyższego, w ocenie TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp. k., uzależnienie możliwości skorzystania ze zwolnienia z obowiązku dokumentacyjnego od spełnienia</p>	
--	--	--	--	--

				<p>jasno i precyzyjnie określonych warunków, podobnie jak ma to miejsce w przypadku transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi, przyczyni się do tego, by obowiązek dokumentacyjny dotyczył tylko tych transakcji, w przypadku których istnieje zwiększone ryzyko transferu dochodów do tzw. rajów podatkowych.</p>	
			Centrum Cen Transferowych	<p><i>art. 11o otrzymuje brzmienie:</i></p> <p>(...)</p> <p>– przy czym przepisy art. 11k ust. 1 i 3–5, art. 11l, art. 11n pkt 2, 3 i 5–9, art. 11q ust. 1 oraz art. 11r stosuje się odpowiednio.</p> <p>Komentarz CCT: Przepisy art. 11n pkt 5 i 9 ustawy CIT wydają się nie mieć lub nie powinny mieć zastosowania w transakcjach określonych w art. 11o ustawy CIT, zatem niezrozumiałe jest odniesienie do tych przepisów w Projekcie ustawy. Stosowanie zwolnienia z art. 11n pkt 5 w odniesieniu do transakcji rajowych i pośrednich transakcji rajowych wyłącza z obowiązku dokumentacyjnego transakcje pomiędzy podmiotami powiązanymi przez Skarb Państwa, w których jedna strona transakcji (podmiot Skarbu Państwa!) lub rzeczywisty właściciel należności jest podmiotem rajowym. Jest to bardzo dyskusyjne kontekście zasady równości podatkowej, rozumianej jako równe traktowanie wszystkich podmiotów charakteryzujących się w równym stopniu daną cechą istotną, którą jest w tym przypadku zawieranie transakcji rajowych i pośrednich transakcji rajowych. Z kolei art. 11n pkt 9 ustawy CIT dotyczy podziału dochodu do zagranicznego zakładu położonego w Polsce, zatem z oczywistych powodów nie może mieć związku z transakcjami określonymi w art. 11o ustawy CIT.</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo w zakresie zakładu zagranicznego – odniesienie do art. 11n pkt 9 oraz transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi przez Skarb Państwa – odniesienie do art. 11n pkt 5.</p> <p>W pozostałej części uwaga nieuwzględniona.</p>

		<p>- Polska Grupa Energetyczna</p> <p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p>	<p>Rekomendujemy całkowite uchylenie obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych w odniesieniu do „transakcji innej niż transakcja kontrolowana”. Trudno znaleźć uzasadnienie dla utrzymania w mocy przepisu w tej części, która nakłada na podatników obowiązek, którego wykonanie nie służy ochronie jakichkolwiek wartości. Dalsze jego egzekwowanie od podatników jest irracjonalne i stanowi przykład wyjątkowo nieprzystawnej legislacji. Transakcje inne niż transakcje kontrolowane z uwagi na to, że są realizowane między podmiotami niepowiązаныmi ze swej natury odpowiadają warunkom rynkowym.</p> <p>W razie nieuwzględnienia powyższej zmiany, propozycja:</p> <p>1) wyłączenia obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji dla transakcji innej niż transakcja kontrolowana realizowanej z podmiotem innym niż określony w art. 11o ust. 1 pkt 1, jeżeli rzeczywisty właściciel należności z tytułu tej transakcji ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową poprzez wprowadzenie samoistnej podstawy w art. 11n ustawy zmienianej, lub</p> <p>2) wyłączenia obowiązku sporządzania dokumentacji dla transakcji innej niż kontrolowana realizowanej pomiędzy podmiotami krajowymi.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie drugiej propozycji – wyłączono obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych dla rajowych transakcji pośrednich.</p>
		<p>MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.</p>	<p>Należy zwrócić uwagę na relację pomiędzy przepisem art. 11k a przepisem 11o. Zgodnie z przepisem art. 11k podmioty powiązane są obowiązane do sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych za rok podatkowy, w terminie do końca dziesiątego miesiąca po zakończeniu roku podatkowego, w celu wykazania, że ceny transferowe zostały ustalone na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane. Natomiast proponowany przepis</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uregulowanie wszystkich obowiązków dokumentacyjnych w zakresie transakcji kontrolowanych w art. 11k.</p>

			<p>art. 11o ust. 1 pkt 2 wskazuje, że do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych są obowiązani także podatnicy i spółki niebędące osobami prawnymi dokonujący transakcji kontrolowanej lub transakcji innej niż transakcja kontrolowana z podmiotem: 1) mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, jeżeli wartość tej transakcji za rok podatkowy, a w przypadku spółek niebędących osobami prawnymi – za rok obrotowy, przekracza 200 000 zł, 2) innym niż określony w pkt 1, jeżeli rzeczywisty właściciel należności z tytułu tej transakcji ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową oraz wartość tej transakcji za rok podatkowy, a w przypadku spółek niebędących osobami prawnymi – za rok obrotowy, przekracza progi dokumentacyjne.</p> <p>Jak rozumiemy, jeżeli transakcja zostanie zidentyfikowana jako podlegająca obowiązkowi i udokumentowana na podstawie art. 11k, to nie ma potrzeby dodatkowej weryfikacji ewentualnego obowiązku dokumentacyjnego i raportowego w informacji o cenach transferowych na podstawie art. 11o. Z naszej perspektywy inna interpretacja przepisów byłaby niezasadna. Jednak z uwagi na wątpliwości interpretacyjne relacji pomiędzy tymi przepisami pojawiające się na rynku rekomendujemy wskazanie w przepisach, że weryfikacji na podstawie art. 11o podlegają jedynie transakcje, które nie podlegają jednocześnie obowiązkowi wymienionym na podstawie art. 11k. W innym wypadku, jak rozumiemy dla dokładnie tej samej transakcji kontrolowanej wymagane byłoby przygotowanie dwóch dokumentacji cen transferowych (inny zakres obowiązkowych elementów w przypadku dokumentacji na podstawie art. 11k i art. 11o) oraz raportowanie takiej</p>	
--	--	--	--	--

			<p>transakcji w informacji o cenach transferowych także podwójnie - raz na podstawie obowiązków z art. 11k i raz na podstawie obowiązków z art. 11o. W naszej opinii nakładanie na podatników takich ewentualnych podwójnych obowiązków jest nadmiarowe, a jednocześnie z perspektywy organów podatkowych takie raportowanie w informacji o cenach transferowych byłoby mylące. Ponadto, należy zwrócić uwagę na fakt, że dokumentacja cen transferowych i raportowanie informacji o cenach transferowych na podstawie art. 11k jest znacznie szersze z uwagi na konieczność dołączenia do dokumentacji analizy cen transferowych i wykazania jej wyników w informacji o cenach transferowych.</p>	
		<p>- International Group of Chambers of Commerce - Crido Taxand S.A.</p>	<p>W świetle nowo projektowanego art. 11o ust. 1 i ust. 2 ustawy CIT, progi materialne skutkujące obowiązkiem dokumentacyjnym zostaną podniesione odpowiednio do wartości:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) 200 000 PLN w przypadku tak zwanych bezpośrednich transakcji rajowych, b) 2 500 000 PLN w przypadku tak zwanych pośrednich transakcji rajowych o charakterze towarowym lub finansowym. <p>IGCC/Crido zwraca uwagę na pozostawienie progu materialności na poziomie 500 000 PLN dla pośrednich transakcji rajowych o charakterze innym, niż transakcje towarowe czy też finansowe. Tym samym w świetle Projektu Ustawy, dotychczasowy próg pół miliona złotych będzie miał zastosowanie chociażby do pośrednich transakcji rajowych o charakterze usługowym.</p> <p>IGCC/Crido postuluje za symetrycznym podniesieniem progów dokumentacyjnych dla tak zwanych pośrednich transakcji rajowych poprzez podniesienie progu</p>	<p>W części uwaga nieaktualna ze względu na uchylene przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p> <p>W zakresie transakcji bezpośrednich uwaga częściowo uwzględniona. Podniesiono progi dokumentacyjne do wartości innych niż postulowane (500 000 zł i 2 500 000 zł dla transakcji finansowych).</p>

			<p>dokumentacyjnego również dla transakcji innych niż te o charakterze towarowym czy finansowym, o których mowa w projektowanym art. 11o ust. 1 pkt 2 Ustawy CIT.</p> <p>Nawiązując do proponowanego odesłania do przepisów art. 11k ustawy CIT (odpowiednie stosowanie) oraz mając na względzie dysproporcję obciążeń administracyjnych względem zakładanych celów aktualnie obowiązujących regulacji art. 11o Ustawy CIT, w opinii Podmiotu Zainteresowanego zasadnym jest podniesienie progów dokumentacyjnych dla tak zwanych pośrednich transakcji rajowych do poziomu określonego przepisami art. 11k ust. 2 Ustawy CIT (10 000 000 zł dla transakcji towarowych i finansowych oraz 2 000 000 zł dla transakcji o charakterze usługowym i innym).</p> <p>W zakresie zaś transakcji rajowych o tak zwanym charakterze bezpośrednim (por. projektowany przepis art. 11o ust. 1 pkt 1 Ustawy CIT, IGCC/Crido postuluje za jego podniesieniem do określonego w dotychczas obowiązującym art. 11o ust. 1a Ustawy o CIT progę o wartości 2 000 000 zł.</p> <p>Niezależnie od powyższego, IGCC/Crido pragnie również zwrócić uwagę na projektowane odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów Rozdziału 1a Ustawy o CIT. IGCC/Crido postuluje za doprecyzowaniem, które z przepisów Ustawy o CIT stosuje się odpowiednio do transakcji kontrolowanych a które do transakcji innych niż transakcje kontrolowane, np. w odniesieniu do obowiązku agregowania transakcji „per kontrahent”, o którym mowa w art. 11k ust. 4 Ustawy CIT.</p>	
		Tributis Group Sp. z o. o.	<p>Mając na względzie, że w art. 11o ust. 1 wyszczególniono przepisy, które dla potrzeb art. 11o stosuje się odpowiednio, pojawiła się wątpliwość, o wzajemną relację art. 11o i art. 11b, który nie został wyszczególniony jako znajdujący</p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez zmianę treści art. 11b.</p>

			<p>odpowiednie zastosowanie do art. 11o.</p> <p>Zgodnie z art. 11b przepisów rozdziału o cenach transferowych nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) transakcji kontrolowanych, w których cena lub sposób określenia ceny przedmiotu takiej transakcji kontrolowanej wynika z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych; 2) transakcji między Bankowym Funduszem Gwarancyjnym a instytucją pomostową lub do transakcji pomiędzy podmiotem zarządzającym aktywami a instytucją pomostową, w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji; 3) transakcji między uczelnią medyczną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej a podmiotem leczniczym, o którym mowa w art. 6 ust. 6 tej ustawy. <p>Wykładnia systemowa nakazuje przyjąć, że transakcje, o których mowa w art. 11b nie będą objęte przepisami art. 11i i 11o. Mając jednak na względzie, że zależność ta może budzić wątpliwości podatników, rekomendujemy wskazanie na relację wzajemną przepisów w uzasadnieniu zmian.</p>	
		<p>Art. 11o ust. 1 pkt 1</p> <p>(ceny transferowe)</p>	<p>- Konfederacja Lewiatan</p> <p>- KPMG Tax</p> <p>M.Michna sp.k.</p> <p>Występująca dotychczas wartość progowa 100 000 zł powoduje, że zawieranie nawet niewielkich transakcji z podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, zwiększa ilość obowiązków administracyjnych po stronie podatnika/ spółki niebędącej osobą prawną.</p> <p>W efekcie, pozytywnie przyjmujemy propozycję zwiększenia wartości progu dokumentacyjnego.</p> <p>Niemniej jednak, zwracamy uwagę, że występowanie jednej</p>	<p>Uwaga uwzględniona - podniesiono progi dokumentacyjne do wartości 500 000 zł i 2 500 000 zł dla transakcji finansowych.</p>

				<p>wartości progowej dla wszystkich typów transakcji zawieranych bezpośrednio z podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową nie jest właściwe. Przykładowo, w przypadku transakcji pożyczkowej, z uwagi na określenie wartości kapitału jako wartości transakcji, próg dokumentacyjny, nawet zwiększony do 200 000 zł może bardzo łatwo zostać przekroczony, podczas gdy faktyczna wartość wynagrodzenia w transakcji (odsetki) może być niematerialna. Biorąc powyższe pod uwagę, rekomendujemy wprowadzenie zróżnicowanych progów dokumentacyjnych, również dla transakcji zawieranych bezpośrednio z podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, analogicznie jak zaproponowano w Art. 11o ust. 1 pkt 2.</p>	
			<p>Doradztwo Podatkowe WTS&SAJA Sp. z o.o.</p>	<p>Zwracamy uwagę, że od 2015 r. (uchwalenie przepisów dokumentacyjnych 2017-2018) ustawodawca sukcesywnie podnosił progi dokumentacyjne dla transakcji kontrolowanych dążąc do racjonalizacji ciężaru administracyjnego spoczywającego na podatnikach w</p> <p>Zwracamy uwagę, że od 2015 r. (uchwalenie przepisów dokumentacyjnych 2017-2018) ustawodawca sukcesywnie podnosił progi dokumentacyjne dla transakcji kontrolowanych dążąc do racjonalizacji ciężaru administracyjnego spoczywającego na podatnikach w relacji do ryzyka cen transferowych i transferu zysków. Mając na uwadze, że:</p> <p>1) większość raportowanych bezpośrednich transakcji rajowych to zakupy z Hong-Kongu, który nie jest rajem podatkowym wskazanym w unijnym wykazie jurysdykcji</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. W zakresie transakcji bezpośrednich podniesiono progi dokumentacyjne do wartości innych niż postulowane (500 000 zł i 2 500 000 zł dla transakcji finansowych).</p>

				<p>niechętnych współpracy do celów podatkowych przyjmowanym przez Radę Unii Europejskiej,</p> <p>2) wymiana handlowa z chińskimi dostawcami za pośrednictwem agentów w Hong Kongu jest wynikiem uproszczeń w eksporcie i prawie dewizowym w Chinach, z jakich chcą skorzystać chińscy producenci,</p> <p>3) polscy podatnicy kupując materiały lub towary od chińskich dostawców via Hong Kong dążą do optymalizacji kosztów produkcji/ działalności i w rezultacie zwiększają podstawę do opodatkowania,</p> <p>4) transakcja zakupu z Hong Kongu nie są elementem planowania podatkowego tylko koniecznością biznesową, nie widzimy uzasadnienia dla utrzymywania tak restrykcyjnego progu.</p> <p>W naszej ocenie progi wartościowe dla bezpośrednich transakcji rajowych powinny zostać podniesione do minimum 2 mln PLN.</p>	
			<p>MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.</p>	<p>Poniżej przedstawiamy propozycję modyfikacji przepisu:</p> <p>„mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, jeżeli wartość tej transakcji za rok podatkowy, a w przypadku spółek niebędących osobami prawnymi – za rok obrotowy, przekracza 200 000 zł, niezależnie od rodzaju transakcji” <i>(kom.: dla spójności)</i></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. W zakresie transakcji bezpośrednich podniesiono progi dokumentacyjne do wartości 500 000 zł i 2 500 000 zł dla transakcji finansowych, doprecyzowując zakres przedmiotowy progów.</p>
			<p>Polskie Towarzystwo Gospodarcze</p>	<p>Zmianę należy rozpatrywać pozytywnie, jednak:</p> <p>1/ próg 500.000 dla pozostałych transakcji jest zbyt niski,</p> <p>2/ podatnik dokonujący bezpośredniej transakcji z podmiotem rajowym (np. zakup towaru) oraz pośredniej transakcji rajowej z podmiotem krajowym (sprzedaż tego towaru), w świetle projektowanych zmian zostanie obciążony podwójnym obowiązkiem dokumentacyjnym wynikającym z przeprowadzonej bezpośredniej transakcji</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona (podniesienie progów dokumentacyjnych dla transakcji bezpośrednich) oraz częściowo nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				<p>rajowej, jak i następczej transakcji krajowej.</p> <p>Podatnik, który jest powiązany z podmiotem rajowym może być zobowiązany do dokumentowania krajowych transakcji sprzedaży nawet jeżeli należność z tytułu tej sprzedaży nie jest przekazywana do tego podmiotu rajowego.</p> <p>Nie ustalono progów transakcji dla odbiorcy należności z podmiotem rajowym.</p>	
		<p>Art. 11o ust. 1 pkt 2</p> <p>(ceny transferowe)</p>	<p>Spaczyński, Szczepaniak i Wspólnicy Sp. k.</p>	<p>Postulujemy uchylenie art. 11o ust. 1a i 1b Ustawy CIT. Przepisy te nałożyły na polskich podatników niewspółmierne obowiązki biurowatyczne zobowiązujące wszystkich podatników w Polsce do weryfikowania wszystkich swoich kontrahentów (powiązanych i niepowiązanych, krajowych i zagranicznych), z którymi dokonywane są transakcje powyżej 500 tys. zł. pod kątem ustalenia czy kontrahent nie dokonuje jakichkolwiek rozliczeń z rajami podatkowymi, albo pod kątem ustalenia kto występuje jako tzw. <i>beneficial owner</i>. Wywiązanie się z tym obowiązków w praktyce u wielu podatników będzie niemożliwe.</p> <p>Zwracamy także uwagę, że nałożenie na polskich podatników obowiązku pozyskiwania oświadczeń od zagranicznych kontrahentów w sytuacji gdy nie są oni obowiązani do ich przekazania, bo taki obowiązek nie wynika z przepisów prawa międzynarodowego (inaczej niż to jest np. w przypadku podatku u źródła) należy interpretować wyłącznie jako tworzenie kolejnych barier biurowatycznych oraz zwiększanie niemożliwych do spełnienia obowiązków <i>compliance</i>’owych, które w dodatku nie przekładają się na wzrost wpływów budżetowych.</p> <p>W związku z powyższym postulujemy uchylenie lub zawieszenie tych przepisów (przewrócenie brzmienia art. 11o Ustawy CIT z 01.01.20219 r.) do momentu wdrożenia dyrektywy ATAD3 lub BEPS 2.0, które właśnie mają zapobiegać transferom do rajów podatkowych, ale w sposób</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

				<p>ujednolicony dla wszystkich podmiotów w różnych jurysdykcjach, nie dyskryminując polskich podatników.</p> <p>Alternatywnym sposobem uproszczenia obowiązków dokumentacyjnych, a jednocześnie wyposażeniem organów podatkowych w odpowiednie uprawnienia do walki z pośrednimi transferami do rajów podatkowych, mogłoby być zastąpienie corocznego obowiązku dokumentacyjnego nakładanego na wszystkich podatników, obowiązkiem sporządzenia dokumentacji cen transferowych na żądanie organu podatkowego przedłożonego konkretnemu podatnikowi (podobne instytucja już funkcjonuje w ustawie CIT i mogłaby być rozszerzona na pośrednie transakcje rajowe).</p>	
			<p>- Konfederacja Lewiatan</p> <p>- KPMG Tax M.Michna sp.k.</p>	<p>Proponowana zmiana nawiązuje do progów dokumentacyjnych dla transakcji kontrolowanych, o których mowa w art. 11k Ustawy CIT. Podwyższenie progów dokumentacyjnych dla poszczególnych kategorii transakcji zawieranych z kontrahentami, jak rozumiemy, miało co do zasady stanowić ułatwienie dla podatników w wypełnianiu nowych obowiązków. Jednakże wielu podatników proponowana zmiana może przynieść odwrotny skutek i przysporzyć dodatkowych trudności administracyjnych na pierwszych etapach weryfikacji obowiązków dokumentacyjnych. Niemniej jednak, należy uznać, że wprowadzenie podwyższonych progów dokumentacyjnych jest zasadne.</p> <p>Jednakże, mając na uwadze cel przepisów oraz fakt, iż główną grupą podmiotów, na które przepisy będą miały wpływ są podmioty działające w ramach struktur kapitałowych, rekomendujemy podwyższenie wskazanych progów do poziomu, jaki został ustalony w stosunku do transakcji kontrolowanych zawieranych z podmiotami powiązanymi (tj. 2 mln zł i 10 mln zł).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p>

		<p>- Konfederacja Lewiatan</p> <p>- KPMG Tax M.Michna sp.k.</p>	<p>Pojęcie „należność” nie zostało zdefiniowane w Ustawie CIT, co rodzi pytania o zakres przepisów dotyczących badania rzeczywistego właściciela. Zgodnie z definicją słownikową, należność oznacza „kwotę, którą należy komuś wypłacić”.</p> <p>Trzeba zauważyć, że w ramach danej transakcji kontrolowanej obie strony mogą być zobowiązane do wypłacenia określonej kwoty – dotyczy to np. pożyczek (kwota kapitału wypłacana przez pożyczkodawcę oraz kwota kapitału i odsetki wypłacane przez pożyczkobiorcę), ubezpieczeń (składka i opłaty płacone przez ubezpieczonego oraz odszkodowanie wypłacane przez ubezpieczyciela) czy nawet zwykłych transakcji towarowych (gdzie dostawca może być zobowiązany do wypłacenia upustów czy premii na rzecz odbiorcy towarów). W rezultacie, proponowane brzmienie przepisów wymusi na podatnikach weryfikację transakcji zarówno zakupowych (tj. takich, w których podatnik otrzymuje świadczenie w zamian za wynagrodzenie – np. otrzymanie pożyczki lub zakup ubezpieczenia), jak również (przynajmniej w części przypadków) transakcji sprzedażowych. Należy przy tym zaznaczyć, że wypłacenie należności w ramach transakcji sprzedażowych może nie przekładać się bezpośrednio na wysokość zobowiązania podatkowego (np. należność w postaci kwoty kapitału wypłaconego przez pożyczkodawcę).</p> <p>Użycie pojęcia „należność” rodzi też wątpliwości w zakresie dokonywania kompensat pomiędzy podmiotami, gdzie kwota, którą pierwszy podmiot powinien wypłacić drugiemu podmiotowi może być pomniejszona o należność, którą ten drugi podmiot powinien wypłacić pierwszemu podmiotowi z innego tytułu.</p> <p>Co istotne, im większa niepewność po stronie podatników w zakresie interpretacji zakresu obowiązków, tym gorsza będzie jakość danych otrzymywanych przez administrację</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>
--	--	---	--	---

			<p>podatkową w ramach informacji TPR. Ostrożni podatnicy będą bowiem raportować transakcje budzące wątpliwości interpretacyjne w celu ograniczenia ryzyka nałożenia sankcji karnych-skarbowych oraz ryzyka zastosowania wyższej stawki sankcyjnej w przypadku dodatkowego zobowiązania podatkowego.</p> <p>W efekcie powyższego, rekomendujemy rozważenie następujących zmian:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ograniczenie stosowania przepisu do transakcji zakupowych (zgodnie z treścią projektu objaśnień) oraz sprzedażowych w przypadku transakcji, o których mowa w proponowanym art. 11o ust. 2 Ustawy CIT, lub • ograniczenie stosowania przepisu do należności mających wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego. <p>Proponowane rozwiązanie jest o tyle racjonalne, że ogranicza zakres obowiązków dokumentacyjnych tylko do tych przepływów, które mogą potencjalnie prowadzić do obniżenia podstawy opodatkowania w Polsce. Powyższe podejście byłoby też spójne z proponowanym umożliwieniem korzystania ze zwolnienia z art. 11n pkt 3 Ustawy CIT (w zakresie transakcji „których wartość w całości trwale nie stanowi przychodu albo kosztu uzyskania przychodu, z wyłączeniem transakcji finansowych, transakcji kapitałowych oraz transakcji dotyczących inwestycji, środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych”) – przy czym zwolnienie nie wyklucza obecnie obowiązku dokumentowania wypłaty należności np. w ramach transakcji finansowych. Również proponowany przepis art. 11o ust. 6 Ustawy o CIT sugeruje, że celem przepisów nie jest identyfikacja jakichkolwiek należności przekazywanych do rajów podatkowych, a takich należności, których przekazanie wiąże się z erozją podstawy opodatkowania w Polsce.</p>	
--	--	--	--	--

		<p>- Konfederacja Lewiatan</p> <p>- KPMG Tax M.Michna sp.k.</p>	<p>Ustalenie spójnego podejścia co do zakładów zagranicznych. Zarówno obecne, jak i proponowane brzmienie przepisów wprowadza obowiązek stosowania zasady ceny rynkowej i dokumentowania transakcji (lub należności), w przypadku których kontrahent lub rzeczywisty właściciel ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową. Oznacza to, że w procesie badania kontrahentów, zakłady (podatnicy podlegający w różnych jurysdykcjach ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu) są zasadniczo transparentne, bowiem nie posiadają siedziby, zarządu lub miejsca zamieszkania na terytorium raju podatkowego (o ile na terytorium takiego raju nie znajduje się siedziba lub zarząd podmiotu posiadającego taki zakład).</p> <p>Co więcej – można uznać, że transakcje pomiędzy podatnikiem niebędącym zakładem zagranicznym, a zakładem zagranicznym w ogóle nie podlegają przepisom art. 11o Ustawy CIT, bowiem zgodnie z proponowanym przepisem <i>„Do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych są obowiązani także podatnicy i spółki niebędące osobami prawnymi dokonujący transakcji kontrolowanej lub transakcji innej niż transakcja kontrolowana z podmiotem (...) mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową (...) innym niż określony w pkt 1, jeżeli rzeczywisty właściciel należności z tytułu tej transakcji ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową”</i>, podczas gdy podmiot został zdefiniowany w art. 11a ust. 1 pkt 2 Ustawy CIT jako <i>„osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej oraz zagraniczny zakład”</i>. Transakcja z podmiotem będącym zagranicznym zakładem</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>
--	--	---	---	-----------------------------------

			<p>nie może być zatem transakcją z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w raju podatkowym, bowiem jest zawierana z podmiotem, który w ogóle nie może mieć siedziby, zarządu lub miejsca zamieszkania. Wynika to z definicji zagranicznego zakładu z art. 4a pkt 11 Ustawy CIT („Ilekcroć w ustawie jest mowa o zagranicznym zakładzie - oznacza to: a) stałą placówkę, poprzez którą podmiot mający siedzibę lub zarząd na terytorium jednego państwa wykonuje całkowicie lub częściowo działalność na terytorium innego państwa, a w szczególności oddział, przedstawicielstwo, biuro, fabrykę, warsztat albo miejsce wydobywania bogactw naturalnych, b) plac budowy, budowę, montaż lub instalację, prowadzone na terytorium jednego państwa przez podmiot mający siedzibę lub zarząd na terytorium innego państwa, c) osobę, która w imieniu i na rzecz podmiotu mającego siedzibę lub zarząd na terytorium jednego państwa działa na terytorium innego państwa, jeżeli osoba ta ma pełnomocnictwo do zawierania w jego imieniu umów i pełnomocnictwo to faktycznie wykonuje - chyba że umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, stanowi inaczej. Definicja zagranicznego zakładu wyraźnie oddziela bowiem zakład od podmiotu mającego siedzibę lub zarząd na terytorium innego państwa.</p> <p>Jeżeli powyższe było celem proponowanych przepisów, to dla jasności należałoby usunąć odniesienia do przepisów wskazujących na obowiązek analizowania takich przepływów (np. art. 11o ust. 2 pkt 2 i 3 Ustawy CIT). W przeciwnym przypadku rekomendujemy doprecyzowanie przepisów.</p>	
		Doradztwo Podatkowe WTS&SAJA Sp. z o.o	<p>Konieczne jest dalsze podniesienie progów dokumentacyjnych dla tzw. pośrednich transakcji rajowych i zrównanie ich z tymi określonymi w art. 11k ust. 2 ustawy CIT, co będzie zgodne z intencją ustawodawcy</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylene przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p>przyświecającą nowelizacji 2019 tj. skupieniu uwagi KAS na transakcjach istotnych wartościowo. Jak sami przyznali przedstawiciele Departamentu Podatków Dochodowych w trakcie spotkania w dniu 7.07.2022 ryzyko transferu zysku przy transakcjach towarowych jest niskie. Ponadto w przypadku transakcji towarowych, prawdopodobieństwo transakcji z pomiotem, który nie jest właścicielem rzeczywistym należności, jest niskie. Co do transakcji finansowych, próg dokumentacyjny określa kapitał a nie należność z tytułu odsetek, co uzasadnia podniesienie progu dokumentacyjnego do 10 mln PLN.</p> <p>Proponowane rozwiązanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Wyłączenie transakcji towarowych z obowiązku weryfikacji. 2) Podniesienie progów i zrównanie ich z tymi określonymi w art. 11k ust. 2 ustawy CIT tj. 10 mln PLN transakcje finansowe i 2 mln PLN transakcje usługowe i pozostałe 	
		<p>- Polska Grupa Energetyczna</p> <p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p>	<p>Rekomendujemy ujednoczenie progów dokumentacyjnych w obrębie ustawy CIT.</p> <p>Proponowana zmiana ma na celu uproszczenie stosowania przepisów w zakresie weryfikacji obowiązków dokumentacyjnych przez podatników. Nie ma żadnego uzasadnienia, aby odmiennie traktować pośrednie transakcje rajowe, które w porównaniu z transakcjami bezpośrednimi nie należą do transakcji mogących w jakikolwiek sposób zaszkodzić interesom Polski. Wprowadzenie tak niskich progów przy wciąż rosnącej inflacji w żaden sposób nie odciąży podatników i nie przyczyni się do ograniczenia obowiązków dokumentacyjnych. Rozwiązanie zaproponowane w projektowanych przepisach jest iluzoryczne.</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylene przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p>Związek Pracodawców Polska Miedź</p> <p>Projektowane przepisy wprowadzają wyższe progi dokumentacyjne niż dotychczas obowiązujące. Niemniej są one w dalszym ciągu znacznie niższe od progów dokumentacyjnych obowiązujących dla transakcji kontrolowanych. W tym zakresie zaproponowane progi z perspektywy dużych podmiotów w dalszym ciągu nakładają dodatkowe obowiązki weryfikacyjne i dokumentacyjne na transakcje, które z ich perspektywy są niematerialne.</p> <p>Zmiana w dalszym ciągu nakłada nieproporcjonalne obowiązki na polskich podatników, przy niskim poziomie ryzyka powstania uszczuplenia podatkowego po stronie Skarbu Państwa. I tak w przypadku transakcji towarowej przy zupełnie nierealnym założeniu braku jakichkolwiek kosztów podatkowych przy transakcji towarowej o wartości 2.5 mln PLN mówimy o podatku w maksymalnej wysokości 450 tys. PLN, z kolei przy transakcjach usługowych o podatku w wysokości 90 tys. PLN i to przy nierealnym w praktyce założeniu, że 100% przychód = 100% dochodu do opodatkowania. Mając na uwadze koszty, z jakimi wiązałyby się stworzenie struktury podatkowej z podmiotem niepowiązanym mającej na celu transferowanie korzyści podatkowych do rajów podatkowych poziom progów dokumentacyjnych w dalszym ciągu oderwany jest od realiów gospodarczych.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, wnosimy o ustalenie progów dokumentacyjnych, w sposób, który zapewniłby, że dodatkowemu badaniu będą podlegały istotne transakcje gospodarcze dla danego podmiotu np. poprzez wprowadzenie odpowiedniego poziomu progów odnoszących się do poziomu przychodów podatnika/podmiotu.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. W zakresie transakcji bezpośrednich podniesiono progi dokumentacyjne do wartości 500 000 zł i 2 500 000 zł dla transakcji finansowych, doprecyzowując zakres przedmiotowy progów.</p>
--	--	--	--	---

		MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.	<p>Wobec propozycji wprowadzenia szczególnych regulacji ograniczających obowiązki dokumentacyjne w relacjach krajowych jedynie do podatników otrzymujących należność (projektowany art. 11o ust. 2 ustawy CIT) celowe byłoby doprecyzowanie, z perspektywy jakich transakcji realizowanych z podmiotami zagranicznymi podatek ma obowiązek badania rzeczywistego właściciela. Zgodnie z aktualnym stanowiskiem ministerstwa finansów przedstawionym w Interpretacji ogólnej nr DCT2.8203.2.2021 z dnia 9 grudnia 2021 r., wszelkie działania związane z pośrednimi transakcjami rajowymi obejmują jedynie transakcje zakupowe z perspektywy podatnika. Proponuje się zatem nadanie projektowanemu art. 11o ust. 1 pkt 2) ustawy CIT następującej treści: 2) innym niż określony w pkt 1, jeżeli rzeczywisty właściciel należności z tytułu tej transakcji ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową oraz wartość tej transakcji za rok podatkowy, a w przypadku spółek niebędących osobami prawnymi – za rok obrotowy, przekracza następujące progi dokumentacyjne:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) 2 500 000 zł – w przypadku transakcji towarowej, b) 2 500 000 zł – w przypadku transakcji finansowej, c) 500 000 zł – w przypadku innej transakcji niż określona w lit. a i b – przy czym przepisy art. 11k ust. 1 i 3–5, art. 11l, art. 11n pkt 2, 3 i 5–9, art. 11q ust. 1 oraz art. 11r stosuje się odpowiednio. Z zastrzeżeniem art. 11o ust. 2, badanie rzeczywistego właściciela należności obciąża stronę kosztową transakcji. 	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
		MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa	<p>Pozytywnym aspektem proponowanych zmian jest zaproponowanie wyższych progów transakcyjnych dla pośrednich transakcji rajowych. Natomiast z perspektywy całościowej analizy przepisów dotyczących cen</p>	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

			podatkowego S.A.	transferowych ilość stosowanych progów transakcyjnych i ich zróżnicowanie może powodować trudności w ich poprawnym zastosowaniu przy już i tak dużym skomplikowaniu tych przepisów i dużej ilości obowiązków spoczywających na podatnikach. Rekomendujemy modyfikację wskazanych progów dokumentacyjnych poprzez ich ujednoczenie z progami już istniejącymi i funkcjonującymi w art. 11k ust. 2 ustawy CIT, ponieważ wprowadzenie dodatkowych, nowych progów nie prowadzi do uproszczenia obowiązków, lecz wprowadza kolejne utrudnienia.	
			Związek Banków Polskich	Postuluję aby progi dokumentacyjne zaproponowane w art. 11o ust. 1 pkt 2 dla poszczególnych rodzajów transakcji zrównać z już istniejącymi progami dla transakcji kontrolowanych opisanych w art. 11k ust. 2 uwzględniając: 1) uzasadnienie do wprowadzanych przepisów: <i>"Rozwiązanie to przyczyni się do znacznego ograniczenia obowiązków dokumentacyjnych w sytuacjach, gdy dotyczy on transakcji o niskim ryzyku przeliczenia dochodów do rzeczywistego właściciela w raju podatkowym (transakcje towarowe) oraz transakcji, których wartość na poziomie odpowiadającym obecnie obowiązującym progom istotności w praktyce nie generowałyby na tyle istotnych przesunięć dochodów do rajów podatkowych, które uzasadniałyby nałożenie na nie obowiązku dokumentacyjnego (transakcje finansowe)."</i> 2) Fakt, że wartość transakcji określana na potrzeby przepisów o cenach transferowych w przypadku transakcji finansowych (np. kredyt, depozyt) jest znacznie większa niż otrzymywane wynagrodzenie w postaci odsetek czy prowizji.	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
		Art. 11o ust. 1 i 2 (cen transferowe)	Tributis Group Sp. Z o. o.	Jak stwierdza art. 11o ust. 1 pkt 2, adresatem obowiązku dokumentacyjnego jest: - podatnik i spółka niebędąca osobą prawną,	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji

			<ul style="list-style-type: none"> - dokonujący transakcji kontrolowanej lub transakcji innej niż kontrolowana z podmiotem innym niż określony w pkt 1, - jeżeli rzeczywisty właściciel należności z tytułu tej transakcji ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową. <p>Jedną z możliwych interpretacji przepisu jest stwierdzenie, że adresatem obowiązku jest podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, który/-a dokonuje transakcji kontrolowanej lub niekontrolowanej z podmiotem niebędącym w raju podatkowym, ale rzeczywisty właściciel należności z tytułu tej transakcji jest podmiotem rajowym. Zatem podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną wypłaca należność podmiotowi, który nie jest jej rzeczywistym właścicielem, gdyż jej rzeczywistym właścicielem jest podmiot rajowy. Na taki sposób interpretacji wskazywałaby także definicja rzeczywistego właściciela, której elementem składowym jest otrzymanie należności (zatem należność wypłacana jest przez podatnika lub spółkę niebędącą osobą prawną do rzeczywistego właściciela w raju podatkowym, za pośrednictwem innego podmiotu).</p> <p>Jeśli intencją ustawodawcy było, aby objąć zakresem obowiązku obie strony transakcji – czyli tę dokonującą wypłaty należności oraz tę otrzymującą należność, należałoby w naszej opinii odpowiednio przeformułować brzmienie art. 11o ust. 1, np. poprzez wyraźne wskazanie, że obowiązek może dotyczyć tak, podatnika czy spółki niebędącej osobą prawną który/-a dokonuje wypłaty należności, jak i podatnika czy spółki niebędącej osobą prawną otrzymującego/-ą należność.</p> <p>Z uwagi na redakcję art. 11o ust. 1 pkt 2, zastosowane w art.</p>	pośrednich.
--	--	--	--	-------------

			<p>11o ust. 2 odesłanie do obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, budzi wątpliwość i wymaga w naszej opinii doprecyzowania. Jak wskazywano, przepis art. 11o ust. 1 pkt 2 może bowiem być interpretowany, jako nakładający obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych na innego adresata - podatnika lub spółkę niebędąca osobą prawną, który/-a dokonuje zapłaty w związku z transakcją zakupową - niż mającego być objętym obowiązkiem na mocy art. 11o ust. 2.</p> <p>Przepis art. 11o ust. 1 pkt 2 jest skierowany do podatników i spółek niebędących osobą prawną, którzy dokonują transakcji z podmiotem niebędącym w raju podatkowym (gdy rzeczywisty właściciel jest podmiotem rajowym), a art. 11o ust. 2 wyłącznie do tych podatników, spółek niebędących osobami prawnymi i podmiotów, którzy otrzymują należność wynikającą z dokonywanej transakcji.</p> <p>Przepis art. 11o ust. 2 można zatem odczytywać jako dotyczący innych podatników czy spółek niebędących osobą prawną, niż wymienieni w art. 11o ust. 1 pkt 2 (do którego to przepisu odsyła). Nie można uznać w sposób jednoznaczny, że podatnicy i spółki niebędące osobą prawną, objęte dyspozycją art. 11o ust. 1 pkt 2, stanowią zbiór, którego elementem są podatnicy i spółki niebędące osobą prawną oraz podmioty, wzmiankowane w art. 11o ust. 2.</p> <p>Odesłanie do obowiązku określonego w art. 11o ust 1 pkt 2, zastosowane w art. 11o ust. 2, powoduje również wątpliwość co do prawidłowego rozumienia pojęć: „podatnik”, „spółka niebędąca osobą prawną”, w całym przepisie 11o, wobec stosowania ich zamiennie do różnych adresatów obowiązku. Przykładowo, w art. 11o ust. 3 jest mowa o podatniku lub spółce niebędącej osobą prawną, obowiązanych do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych. W</p>	
--	--	--	--	--

				<p>odniesieniu do ust. 3 nie można jednoznacznie stwierdzić, czy chodzi wyłącznie o podatnika oraz spółkę niebędącą osobą prawną, o których mowa w art. 110 ust. 1 (na co wskazywałoby wyłączenie stosowania art. 110 ust. 1 pkt 2) – czyli jak można sądzić wypłacających należność, czy może także podatnika oraz spółkę niebędącą osobą prawną wzmiankowanych w art. 110 ust. 2 (wyraźnie określonych jako otrzymujących należność) albo też o obydwie te przypadki.</p> <p>Ponadto obowiązek przewidziany w art. 110 ust. 2 dotyczy jeszcze „podmiotów” (bez doprecyzowania, co określenie to w sobie zawiera, m.in. czy zawiera w sobie podatników oraz spółki niebędące osobą prawną).</p> <p>Jednocześnie określenie „podmiot” pojawia się w art. 110 ust. 1 zdanie pierwsze, jako generalne oznaczenie drugiej strony transakcji dokonywanej przez podatników i spółki niebędące osobami prawnymi, wskazanych jako adresaci powinności przewidzianej art. 110 ust. 1.</p> <p>Z kolei w ustępie 4 jest mowa o oświadczeniu „podmiotu otrzymującego należność”, bez odwołania się do otrzymujących należność podatników i spółek niebędących osobami prawnymi, wzmiankowanych w ustępie 2 (zatem nie zostało doprecyzowane, czy chodzi także o podatników oraz spółki niebędące osobą prawną, otrzymujące należność).</p> <p>Koniecznym jest zatem odpowiednie zdefiniowanie i ujednoczenie pojęć, aby rozpoznanie adresata danego obowiązku/preferencji i spełnienia wymaganych warunków nie powodowało wątpliwości interpretacyjnych.</p>	
		Art. 110 ust. 2 (ceny transferowe)	- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax	W efekcie wprowadzonej regulacji krajowy podmiot wypłacający należności będzie miał ograniczone obowiązki w stosunku do obecnego brzmienia przepisu. Odpowiedzialność w tym zakresie zostanie nałożona na	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

			<p>M.Michna sp.k.</p> <p>krajowy podmiot otrzymujący daną należność, z uwagi na to, że ma pełną wiedzę w zakresie tego czy jest właścicielem rzeczywistym danej należności.</p> <p>Niniejsza propozycja przepisu jest jednak niekorzystna z perspektywy podmiotów otrzymujących należność, jako że będą zobowiązani do weryfikacji statusu właściciela rzeczywistego otrzymywanych należności, weryfikacji przekroczenia progów dokumentacyjnych i w efekcie do przygotowania dokumentacji cen transferowych.</p> <p>Dodatkowo, jako że proponowany przepis przenosi na krajowego dostawcę obowiązek dokumentowania transakcji określonych w art. 11o ust. 1 pkt 2, to art. 11i pkt 2 Ustawy CIT umożliwi organom podatkowym szacowanie dochodu w ramach transakcji pomiędzy krajowym odbiorcą (zwolnionym z obowiązku dokumentowania), a krajowym dostawcą, będącym odbiorcą należności. Tym samym, krajowy odbiorca, nie dysponując informacjami na temat rzeczywistego właściciela przekazywanej należności, ponosi ryzyko doszacowania dochodu przez organ podatkowy. Przy czym, w przypadku łańcucha dostaw obejmującego więcej podmiotów, krajowych odbiorców może być więcej i każdy z nich będzie ponosił ryzyko doszacowania dochodu na podstawie art. 11i pkt 2 Ustawy CIT.</p> <p>Oczywiście, w przypadku zidentyfikowania należności, której rzeczywistym właścicielem jest podmiot rajowy, wszczęcie postępowania podatkowego, a następnie oszacowanie dochodu powinno dotyczyć podatnika będącego w powyższym przykładzie krajowym dostawcą. On będzie bowiem podmiotem raportującym w informacji TPR zidentyfikowane przekazanie należności na rzecz podmiotu rajowego. Tym niemniej, możliwa będzie sytuacja, w której organ podatkowy skieruje swoje działania w stronę nieświadomego, krajowego odbiorcy (np. jeżeli z uwagi na</p>	
--	--	--	---	--

				<p>stratę podatkową u krajowego dostawcy, obniżenie kosztów uzyskania przychodu nie pozwoli na osiągnięcie dochodu podatkowego podlegającego opodatkowaniu). Będzie to możliwe z uwagi na proponowane brzmienie art. 11i pkt 2, który umożliwi doszacowanie dochodu u każdego podatnika, występującego w konkretnym łańcuchu dostaw.</p> <p>Proponowane wyłączenie możliwości szacowania dochodu nie wpłynie negatywnie na cel przepisów – organy podatkowe i tak będą mogły w przypadku identyfikacji należności przekazanej do podmiotu rajowego, doszacować dochód krajowego dostawcy na podstawie art. 11i pkt 1 Ustawy CIT.</p>	
			PwC	<p>Projektowany art. 11o ust. 2 przewiduje ograniczenie obowiązku dokumentacyjnego w relacjach krajowych. Zgodnie z jego treścią proponuje się, aby obowiązek dokumentacyjny ciążył w takich przypadkach jedynie na podmiocie otrzymującym należność wynikającą z dokonywanej transakcji. Podmiot ten posiada bowiem najlepszą wiedzę co do tego, czy jest, czy nie jest rzeczywistym właścicielem otrzymanej należności.</p> <p>Jak rozumiemy, intencją projektodawcy jest to, aby badaniu (dokumentowaniu) poddane zostały zarówno transakcje przychodowe, jak i kosztowe. Natomiast w przypadku tzw. transakcji krajowych, następuje zwolnienie podatników z analizowania transakcji kosztowych.</p> <p>Postulujemy dostosowanie powyższej zmiany do interpretacji ogólnej Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 2021 r., nr DCT2.8203.2.2021 w sprawie pojęcia transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym, która odnosi się między innymi do jednorodności transakcji rajowych w rozumieniu art. 11o:</p> <p><i>„Natomiast dla transakcji, o których mowa w art. 23za ust.</i></p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylene przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p><i>1a ustawy o PIT i art. 110 ust. 1a ustawy o CIT, co do zasady wystąpi jedynie badanie strony kosztowej, gdyż tylko takie transakcje skutkują powstaniem należności, dla której można ustalać rzeczywistego właściciela.”</i></p> <p>Zgodnie z powyższą interpretacją, obowiązek dokumentacji pośrednich transakcji rajowych w obecnym stanie prawnym dotyczy wyłącznie transakcji kosztowych z perspektywy podatnika. Z projektu wynika natomiast, że podatnik obowiązany byłby badać zarówno transakcje przychodowe, jak i kosztowe. Co więcej, nacisk położony jest właśnie na badanie transakcji przychodowych (co wynika z zastosowania zwolnienia dla kosztowych transakcji krajowych). Jest to istotna zmiana w stosunku do obecnego stanu prawnego, powodująca dodatkowe obowiązki po stronie podatnika - w związku z czym postulujemy usunięcie tego przepisu w części dotyczącej obowiązku badania transakcji przychodowych - transakcje krajowe nie powinny zostać objęte jego zakresem (tzn. obowiązkiem weryfikacji rzeczywistego właściciela należności), gdyż w sytuacji, gdy rzeczywistym właścicielem należności będzie podmiot rajowy, to podmiot krajowy (wypłacający tę należność) będzie miał obowiązek przygotowania dokumentacji cen transferowych na podstawie art. 110 ust.1 pkt 1 ustawy CIT.</p>	
		Spaczyński, Szczepaniak i Wspólnicy Sp. k.	<p>Postulujemy uchylenie zaproponowanego brzmienia art. 110 ust. 2 w brzmieniu proponowanym w Projekcie Ustawy, zgodnie z którym w przypadku transakcji krajowych wyłącznie podmiot otrzymujący należność jest zobowiązany do dokonania weryfikacji rzeczywistego właściciela. Uzasadnieniem jest potrzeba wprowadzenia całkowitego zwolnienia transakcji krajowych, które zostało opisane w ww. pkt 2.</p> <p>Dodatkowo, utrzymanie tego przepisu w brzmieniu zaproponowanym w Projekcie Ustawy oznacza w praktyce</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				<p>całkowitą zmianę podejścia do weryfikacji kontrahentów. Do tej pory bowiem Ministerstwo Finansów w interpretacji ogólnej oraz projekcie objaśnień podatkowych dot. transakcji rajowych wskazywało, że obowiązki te dotyczą wyłącznie transakcji zakupowych. Projekt Ustawy zatem przerzuca ten obowiązek na transakcje towarowe w przypadku transakcji krajowych oraz rozszerza ten obowiązek o transakcje sprzedażowe w przypadku transakcji zagranicznych. Oznacza to zwiększenie transakcji objętych obowiązkiem weryfikacji rzeczywistego właściciela w stosunku do stanowiska MF prezentowanego w interpretacji ogólnej z grudnia 2021 r.</p>	
			<p>Taxeo Komorniczak i Wspólnicy sp. k.</p>	<p>TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp.k. pragnie zwrócić uwagę na omyłkowe pominięcie przez Projektodawcę fragmentu tekstu w proponowanym brzmieniu art. 11o ust. 2 pkt 3 ustawy o PDOP, który powinien brzmieć: <i>„podatnikiem lub spółką niebędącą osobą prawną i położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagranicznym zakładem, o których mowa w pkt 1 i 2”</i>. Należy ponadto wskazać, że zaproponowane rozwiązanie w przypadku transakcji krajowych skutkować będzie materializacją obowiązku dokumentacyjnego w odniesieniu do określonej należności wyłącznie po stronie tego podmiotu krajowego, który z jednej strony otrzymuje należność od innego podmiotu krajowego, a następnie przekazuje ją do podmiotu rajowego, czyli będącego <i>de facto</i> pośrednikiem w transferze dochodów do tzw. rajów podatkowych. W efekcie podmiot ten będzie miał obowiązek objęcia lokalną dokumentacją cen transferowych dwukrotnie tej samej należności, tzn. zarówno w odniesieniu do bezpośredniej transakcji z podmiotem rajowym (dot. np. zakupu towaru), jak i w odniesieniu do pośredniej transakcji rajowej, zawartej z podmiotem krajowym (dot. np. odprzedaży tego towaru).</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p>W kontekście powyższego, TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp. k. sugeruje rozważenie, czy istotnie jest to właściwy kierunek zmian.</p> <p>Nadto, TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp. k. pragnie zwrócić uwagę, że brzmienie projektowanego ust. 2 – „<i>obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się wyłącznie do tych podatników, spółek niebędących osobami prawnymi i podmiotów, którzy otrzymują należność wynikającą z dokonywanej transakcji</i>” - sugeruje, że zasadą jest, iż weryfikacja obowiązku dokumentacyjnego w przypadku rajowych transakcji pośrednich dotyczy wszystkich transakcji, tj. zarówno transakcji zakupowych (badanie rzeczywistego właściciela przekazywanych należności) jak i transakcji sprzedażowych (przypadek gdy to podatnik otrzymuje należność).</p> <p>Abstrahując od okoliczności, iż przedmiotową analizą objęte są przepisy projektowane nie zaś przepisy obowiązujące aktualnie, należy zauważyć że powyższe pozostaje w sprzeczności ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów wyrażanym w Interpretacji ogólnej Nr DCT2.8203.2.2021 z dnia 9 grudnia 2021 roku w sprawie pojęcia transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym (Dziennik Urzędowy Ministra Finansów z 2021 roku poz. 10; dalej również jako Interpretacja ogólna) oraz w Projekcie "Objaśnień podatkowych w zakresie cen transferowych Nr 5: Obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych dla tzw. pośrednich transakcji rajowych, o którym mowa w art. 11o ust. 1a i 1b ustawy o CIT oraz art. 23za ust. 1a i 1b ustawy o PIT" (dalej również jako Projekt Objasnień).</p> <p>I tak w Interpretacji ogólnej Minister Finansów wyjaśnia, że „dla transakcji, o których mowa w art. 23za ust. 1a ustawy o PIT i art. 11o ust. 1a ustawy o CIT (<i>a więc rajowych transakcji</i></p>	
--	--	--	---	--

			<p><i>pośrednich</i>), co do zasady wystąpi jedynie badanie strony kosztowej, gdyż tylko takie transakcje skutkują powstaniem należności, dla której można ustalać rzeczywistego właściciela”.</p> <p>Analogicznie w pkt 10 Projektu Objasnień Minister Finansów rekomenduje, że „zasadniczo (zob. wyjątek w pkt 11) nie podlegają weryfikacji na gruncie art. 11o ust. 1a ustawy o CIT transakcje, w ramach których to podatnik sprzedaje towar lub świadczy usługę na rzecz drugiej strony transakcji, gdyż są związane z uregulowaniem należności na rzecz podatnika (zob. IO jednorodność transakcji: „(...) dla transakcji, o których mowa w art. 23za ust. 1a ustawy o PIT i art. 11o ust. 1a ustawy o CIT, co do zasady wystąpi jedynie badanie strony kosztowej, gdyż tylko takie transakcje skutkują powstaniem należności, dla której można ustalać rzeczywistego właściciela.”).</p>	
		Polska Izba Handlu	<p>Obalenie domniemania transakcji pośredniej rajowej</p> <p>Projekt powyższe przenieść na grunt przepisów i m.in. w proponowanym ust. 4 art. 11o – wskazuje wprost, że domniemanie może być obalone oświadczeniem otrzymanym od kontrahenta, tzn., że kontrahent oświadczy, że jest finalnym beneficjentem należności.</p> <p>Zmiana pozytywna, ale poniżej wątpliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w połączeniu z nowym ust. 2 art. 11o – wychodzi na to, że oświadczenia należy zbierać od kontrahentów zagranicznych; w praktyce – jest to bardzo trudne. Zagraniczne podmioty nie chcą takich oświadczeń podpisywać, nie rozumieją czemu mają je podpisać, istnieje też wątpliwość, kto ma podpisać takie oświadczenie, aby było akceptowalne i wiążące, itd. - jakie są alternatywy obalenia domniemania, jeśli podatnik nie uzyska oświadczenia? Czy sprawdzenie w dostępnych bazach np.: powiązań kapitałowych kontrahenta będzie wystarczające? 	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p>Powinno to zostać jasno doprecyzowane w przepisach.</p> <p>Transakcje pomiędzy podmiotami krajowymi</p> <p>Obecnie przepisy nie rozróżniają obowiązków weryfikacyjnych i dokumentacyjnych w rozróżnieniu na siedzibę bezpośredniego kontrahenta.</p> <p>Nowymi przepisami Legislators próbuje to łączyć i w ust. 2 art. 11o wskazuje, że w przypadku transakcji pomiędzy podmiotami krajowymi, obowiązek sporządzenia dokumentacji będzie spoczywał na podmiocie otrzymującym należności, zamiast na tym co ją płaci (w przeciwieństwie do kontrahentów zagranicznych).</p> <p>Zmianę tę należy ocenić pozytywnie, ale pojawiają się kolejne wątpliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> - skoro obowiązek dokumentacyjny „przeskakuje” z płacącego na otrzymującego (bo niby on wie, czy beneficjentem otrzymanej należności jest podmiot krajowy), to dla podmiotu otrzymującego płatność zmienia się już w transakcję bezpośrednio krajową (zakładając, że przekazuje otrzymaną należność do podmiotu z raju podatkowego), dla której jest obowiązany sporządzić dokumentację z innego przepisu (art. 11o ust.1 pkt 1 nowych przepisów). To jaki jest cel, że ma on także przygotować dokumentację cen transferowych na transakcję krajową z podmiotem trzecim ? 	
		<p>- Polska Grupa Energetyczna</p> <p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p>	<p>Zwracamy wagę na brak spójności w zakresie podmiotowym określonym w art. 11o ust 2 w związku z art. 11o ust 1 pkt 2.</p> <p>Wyłączenie określone w art. 11o ust 2 w projektowanym brzmieniu miałyby zastosowanie do podatników, spółek niebędących osobami prawnymi i podmiotów, którzy otrzymują należność wynikającą z dokonywanej transakcji.</p> <p>Zgodnie jednak z art. 11o ust 2 do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych są obowiązani podatnicy i spółki niebędące osobami prawnymi dokonujący transakcji kontrolowanej lub innej niż kontrolowana</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				Rekomendujemy zastosowanie jednolitego podejścia.	
			Związek Pracodawców Polska Miedź	Zgodnie z uzasadnieniem do projektowanych zmian art. 11o ust. 2 ma wprowadzić zasadę, zgodnie którą dla transakcji krajowej, czyli tam, gdzie wypłacający oraz otrzymujący należność podlegają krajowej jurysdykcji, obowiązek dokumentacyjny w zakresie pośrednich transakcji rajowych będzie ciążył jedynie na podmiocie otrzymującym należność. Mając na uwadze brzmienie projektowanego art. 11o ust. 1 pkt 2 ustawy CIT oraz ust. 2 relacja tych przepisów jest niejasna. W tym zakresie postuluje się przeformułowanie przepisu i jego uproszczenie np. poprzez jednoznaczne wskazanie, że w sytuacjach wymienionych w ust. 2 pkt 1 – 3 weryfikacji rzeczywistego kontrahenta powinien dokonywać podmiot otrzymujący należności. Obecny kształt przepisu nie wskazuje kto dokonuje weryfikacji rzeczywistego właściciela.	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
			MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.	Wnosimy o całkowite wyłączenie wszelkiego rodzaju transakcji krajowych z obowiązku dokumentowania pośrednich transakcji rajowych na gruncie cen transferowych. W naszej opinii, obowiązkowy mechanizm identyfikowania transakcji mających na celu potencjalne przerzucanie dochodów do rajów podatkowych działający już na poziomie indywidualnego podatnika powinien mieć miejsce tylko w przypadku transakcji dokonywanych z podmiotem zagranicznym (o ile w ogóle powinien zostać wprowadzony). Podatnik nie powinien być obarczany koniecznością weryfikacji jeżeli dokonuje transakcji z podmiotem działającym na terenie tej samej jurysdykcji podatkowej. Ww. zwolnienie powinno zostać dodane w formie kolejnego ustępu w przepisie 11n ustawy CIT. Obecnie przepisy wprowadzają niezrozumiałą dysproporcję, ponieważ z	Uwaga uwzględniona ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

			<p>podmiotami powiązаныmi można skorzystać ze zwolnień krajowych, zaś w przypadku podmiotów niepowiązanych nie ma takiej możliwości. W związku z powyższym podmioty realizujące transakcje z podmiotami niepowiązаныmi mogą w większym stopniu ponieść ciężar wywiązania się z nowych obowiązków dokumentacyjnych niż podmioty powiązane. Dodatkowo nie wiadomo dlaczego przy potencjalnym transferze do raju podatkowego przez polskiego podatnika (podmiot B – podmiot rajowy – transakcja pożyczki), polski fiskus chce mieć informacje o transakcji między polskimi podatnikami (podmiot A i B – transakcja zakupu towarów) w formie dokumentacji, która tak naprawdę nie zawiera nic poza opisem transakcji i jej wartością (te same informacje organy podatkowe mogą wyczytać z różnych innych dokumentów składanych już przez podatników – np. JPK).</p>	
		Związek Banków Polskich	<p>Postuluję doprecyzowanie pojęcia "otrzymywana należność", o której mowa w art. 11o ust. 2 proponowanych przepisów, w związku z pojęciem rzeczywistego właściciela należności, zdefiniowanym w art. 4a pkt 29. W świetle powyższego stroną "otrzymującą należność" w przypadku złożenia depozytu/ udzielenia kredytu powinna być strona otrzymująca przysporzenie w postaci odsetek od udostępnionego kapitału</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>
		<p>- International Group of Chambers of Commerce</p> <p>- Crido Taxand S.A.</p>	<p>Zgodnie z treścią uzasadnienia, projektowany art. 11o ust. 2 Ustawy o CIT przewiduje ograniczenie obowiązku dokumentacyjnego w relacjach krajowych. Dotyczyć on będzie tzw. transakcji krajowych, czyli takich, gdzie podmiot wypłacający i otrzymujący należność podlegają jurysdykcji krajowej. Przy czym w ust. 2 proponuje się, aby obowiązek dokumentacyjny ciążył jedynie na podmiocie otrzymującym należność wynikającą z dokonywanej transakcji. Mając na względzie intencje projektodawcy ukierunkowane na ograniczenie obowiązków dokumentacyjnych w stosunku</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				do tak zwanych transakcji krajowych, IGCC/CRIDO postuluje za całkowitym zniesieniem obowiązków dokumentacyjnym w stosunku do przedmiotowych transakcji. W ocenie Podmiotu zainteresowanego krajowy podmiot dokonujący rozliczeń z tzw. Podmiotem rajowym podlega pod regulacje związane z dokumentowaniem bezpośrednich transakcji rajowych zatem utrzymanie ustępu 2 (nowego art. 11o Ustawy CIT) stanowi <i>de facto</i> dublowanie obowiązków dokumentacyjnych i nie wnosi dodatkowych informacji dla administracji podatkowej.	
		Art. 11o ust. 2 pkt 2 (cen transferowe)	Doradztwo Podatkowe WTS&SAJA Sp. z o.o	Co do zasady kierunek zaproponowanych zmian zmierzający do ograniczenia obowiązków administracyjnych w odniesieniu do transakcji krajowych jest słuszny. Niemniej mając na uwadze, że wszystkie dane dot. transakcji krajowych są dostępne KAS przed terminem obowiązku sporządzenia dokumentacji i mogą być przedmiotem czynności sprawdzających (JPK VAT, sprawozdanie finansowe, CRBR, w przyszłości e-Faktura) uważamy że transakcje krajowe powinny zostać wyłączone z obowiązków dokumentacyjnych. Przemawia za tym dodatkowo fakt, że w Informacji o cenach TPR, w związku z art. 11q ust. 3a CIT, raportowane będą tylko: rodzaj transakcji i jej wartość czyli dane jakie raportuje się w przypadku transakcji krajowej zwolnionej z obowiązków dokumentacyjnych na podstawie art. 11 n pkt 1 CIT. Uważamy, że takie samo zwolnienie powinno zostać zastosowane do krajowych pośrednich transakcji rajowych. Proponowane rozwiązanie: Zwolnienie transakcji krajowych z obowiązku dokumentacyjnego w zakresie pośrednich transakcji rajowych analogicznie do art. 11n pkt 1 ustawy o CIT przy pozostawieniu obowiązków sprawozdawczych w Informacji o cenach transferowych TPR-C.	Uwaga uwzględniona ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

				Wprowadzenie co do zasady obowiązku sporządzania dokumentacji na pisemne żądanie organu.	
				<p>Nie widzimy uzasadnienia dla wprowadzania dla krajowego podmiotu otrzymującego należność obowiązkowo dokumentowania transakcji sprzedaży, w wyniku której powstała ta należność. Wszystkie istotne dane, jakie mogą pomóc ocenić, czy dochodzi do transferu zysku, są lub będą w dyspozycji KAS lub mogą być przedmiotem czynności sprawdzających. Kluczowa w tym zakresie jest dokumentacja bezpośredniej transakcji rajowej lub transakcji z podmiotami powiązаныmi, z której będzie wynikał m.in. cel biznesowy transakcji. Ponadto zanim dojdzie do sporządzenia dokumentacji KAS będzie dysponować JPK VAT, dokumentami IFT-R (płatności pasywne np. licencje).</p> <p>Jak powyżej, rekomendujemy zwolnienie transakcji krajowych z obowiązków dokumentacyjnych w zakresie pośrednich transakcji rajowych.</p> <p>W sytuacji, gdyby mechanizm zwolnienia transakcji krajowych z obowiązków dokumentacyjnych w zakresie pośrednich transakcji rajowych pozostał w obecnym brzmieniu, konieczne jest doprecyzowanie, że nie chodzi o jakiegokolwiek rozliczenia związane z otrzymaną należnością lecz jej transfer do właściciela rzeczywistego w raju podatkowym.</p>	
		Art. 11o ust. 2 pkt 3 (ceny transferowe)	Doradztwo Podatkowe WTS&SAJA Sp. z o.o	<p>Niejasne brzmienie pkt 3): „3) podatnikiem lub spółką niebędącą osobą prawną i położonym zagranicznym zakładem, o których mowa w pkt 1 i 2”</p> <p>Rekomendujemy poprawkę redakcyjną aby uniknąć wątpliwości, że chodzi o „polski” zagraniczny zakład podmiotu, który nie jest polskim rezydentem</p>	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

		Art. 11o ust. 3 (ceny transferowe)	- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M.Michna sp.k.	Należy wskazać, że sformułowanie wskazane w Art. 11o ust. 3 pkt. 3 podpunkt 1 jest w obecnym brzmieniu proponowanej zmiany nieprecyzyjne, z uwagi na brak wprowadzenia znaczenia rozliczeń związanych z otrzymaną należnością. Mając na uwadze cel wprowadzenia przepisów, rekomendujemy dostosowane przepisów poprzez doprecyzowanie bezpośredniego powiązania całości należności z rozliczeniami. Dodatkowo, zgodnie z analizą propozycji zmiany przepisów, tylko w dość wąskiej grupie przypadków obowiązek dokumentacyjny może powstać, podczas gdy (jeśli zamysłem ustawy miało być identyfikowanie ukrytych transferów do rajów podatkowych) wiele przypadków, nawet bardziej oczywistych, może z obowiązku dokumentacyjnego (zgodnie z literalnym brzmieniem proponowanych przepisów) być zwolnionych. W przypadku, jeśli to faktycznie jest intencją propozycji zmiany przepisów, to będzie to zmiana bardzo korzystna dla podatników. Alternatywnie, jeśli nie taka była intencja zmiany przepisów, to rekomendujemy aby rozważyć inną, prostszą formę opisu wskazania podmiotów zobowiązanych do sporządzenia dokumentacji cen transferowych.	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
			PwC	W projekcie zaproponowano odejście od konstrukcji domniemania na rzecz wyłączenia stosowania art. 11o ust. 1 pkt 2 ustawy CIT w określonych przypadkach. <i>„Przepisów ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną obowiązani do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych:</i> <i>1) nie dokonują odpowiednio w roku podatkowym lub roku obrotowym związanych z otrzymaną należnością rozliczeń z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą</i>	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

			<p><i>konkurencję podatkową, lub</i></p> <p><i>2) nie są powiązani z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową.”</i></p> <p>Zgodnie z treścią projektu wyłączenie to dotyczy podatnika lub spółki niebędącej osobą prawną obowiązanych do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych.</p> <p>Jednak w uzasadnieniu oraz w treści art. 11o ust. 4 mowa jest o podmiocie otrzymującym należność, tj. kontrahencie, co wydaje się być zgodne z intencją projektodawcy:</p> <p><i>„[...] spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, może być wykazane w oświadczeniu podmiotu otrzymującego należność, chyba że podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wiedzieli lub mogli wiedzieć, że treść oświadczenia jest niezgodna z rzeczywistością.”</i></p> <p>Postulujemy doprecyzowanie proponowanej treści art. 11o, aby jednoznacznie wskazywała, że warunki te mają być spełnione przez kontrahenta (podmiot otrzymujący należność), co ułatwi podatnikom proces weryfikacji.</p>	
		Taxeo Komorniczak i Wspólnicy sp. k.	<p>TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp. k. zwraca uwagę na niewłaściwe odzwierciedlenie w proponowanym brzmieniu art. 11o ust. 3 ustawy o PDOP jego faktycznej intencji, która została zaprezentowana w uzasadnieniu do projektu ustawy.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu ustawy proponuje się bowiem wyłączenie obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych w przypadku pośrednich transakcji rajowych, <i>„jeśli podmiot otrzymujący należność wynikającą z transakcji kontrolowanej lub transakcji innej niż transakcja kontrolowana nie dokonuje w roku podatkowym lub roku obrotowym związanych z otrzymaną należnością rozliczeń lub nie jest powiązany z podmiotem rajowym”</i>. Tym samym uzasadnienie do projektu ustawy ogranicza konieczność</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p>weryfikacji okoliczności dokonywania rozliczeń z podmiotem rajowym do podmiotu otrzymującego należność wynikającą z analizowanej transakcji. W ocenie TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp. k. użycie w projektowanym art. 11o ust. 3 ustawy o PDOP zwrotu: „(...) obowiązani do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych (...)” niejako przesądza o zaistnieniu tego obowiązku, co pozostaje w sprzeczności z okolicznością, że w przypadku gdy podmiot/podatnik nie dokonuje związanych z otrzymaną należnością rozliczeń z tzw. „podmiotem rajowym” to nie jest możliwe także aby „przekazywał” należności do podmiotu rajowego (nie ma możliwości aby rzeczywisty właściciel był podmiotem rajowym). Chyba, że Projektodawca ma w tym miejscu na myśli sytuację, gdy podatnik dokonuje rozliczeń z podmiotem rajowym, tyle że rozliczeń innych aniżeli związanych z otrzymaną należnością.</p>	
		Centrum Cen Transferowych	<p>Z brzmienia komentowanego przepisu wynika, że stosuje się go do podatników obowiązanych do sporządzenia dokumentacji cen transferowych tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • podatników otrzymujących należność, której rzeczywisty właściciel jest z raju podatkowego oraz • podatników wypłacających należność do podmiotu zagranicznego i rzeczywisty właściciel tej należności jest z raju podatkowego. <p>W naszej ocenie projektowany ust. 3 w art. 11o ustawy o CIT jest niezrozumiały i niezgodny z naszym rozumieniem intencji Projektodawcy. Wydaje się, że celem Ustawodawcy jest wyłączenie z obowiązku dokumentacyjnego tych transakcji, w których podmiot otrzymujący należność nie dokonuje transakcji z innym podmiotem rajowym lub nie jest powiązany z innym podmiotem rajowym.</p> <p>Mając na względzie nasze przypuszczenia o rzeczywistych intencjach autorów Projektu ustawy, proponujemy</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylene przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p>następujące brzmienie ust. 3:</p> <p><i>3. Przepisów ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, otrzymujący należność wynikającą z dokonywanej transakcji, określonej w ust. 2 lub podmiot otrzymujący należność wynikającą z dokonywanej transakcji innej niż określona w ust. 2 spełniają co najmniej jeden z warunków:</i></p> <p><i>1) nie dokonują odpowiednio w roku podatkowym lub roku obrotowym związanych z otrzymaną należnością rozliczeń z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową,</i></p> <p><i>2) nie są powiązani z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową.</i></p>	
		<p>- Polska Grupa Energetyczna</p> <p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p>	<p>Zwracamy uwagę na błędne brzmienie wstępu przepisu art. 11i ust 3, tj. „Przepisów ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną obowiązani do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych (...)”.</p> <p>Z przepisu wynika, że miałyby on zastosowanie do podatników obowiązanych do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych, a więc:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podatników otrzymujących należność (w przypadku transakcji krajowych), jeżeli rzeczywisty właściciel należności jest podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, oraz - podatników wypłacających należność do kontrahenta zagranicznego, jeżeli rzeczywisty właściciel należności jest podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową. <p>Jak rozumiemy prawidłowo intencje ustawodawcy, w</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				<p>przypadku podatników otrzymujących należność, której rzeczywistym właścicielem jest podmiot z raju podatkowego, nie powinno być stosowane wyłączenie. Podobnie, w przypadku podatnika wypłacającego należność obowiązek z art. 11o ust 1 pkt 2 nie powinien być wyłączony, jeżeli spełnione są warunki z art. 11o ust 3 pkt 1 lub 2.</p> <p>Dodatkowo, w brzmieniu Ustawy zaproponowanym w Projekcie, zwolnienie ze stosowania przepisów określone w art. 11o ust 3 pkt 2 przysługiwałoby podatnikowi lub spółce niebędącej osobą prawną, którzy nie są powiązani z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową. Czy taka była intencja ustawodawcy ?</p>	
			<p>MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.</p>	<p>Rekomendujemy nowe brzmienie przepisu art. 11o ust. 3: <i>Przepisów ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, otrzymujący należność wynikającą z dokonywanej transakcji, określonej w ust. 2 lub podmiot otrzymujący należność wynikającą z dokonywanej transakcji innej niż określona w ust. 2 spełniają co najmniej jeden z warunków (wskazane w propozycji przepisu).</i></p> <p>W aktualnym brzmieniu przepisu nie jest jasne do jakiego podmiotu odnosi się wskazany przepis.</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylene przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>
			<p>MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.</p>	<p>Zgodnie z Projektem Ustawy obowiązek dokumentacyjny dla pośrednich transakcji rajowych został rozszerzony na transakcje sprzedażowe. Obecnie brzmienie przepisów jest sprzeczne z wydaną w grudniu interpretacją ogólną, w której zostało wskazane: „co do zasady wystąpi jedynie badanie strony kosztowej, gdyż tylko takie transakcje skutkują powstaniem należności, dla której można ustalać rzeczywistego właściciela”.</p> <p>Obecnie zaproponowane brzmienie przepisu mocno rozszerza obowiązki dokumentacyjne mimo, iż w projekcie</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylene przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				<p>objaśnień podatkowych w zakresie cen transferowych z 21 grudnia 2021 r. Nr 5: Obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych dla tzw. pośrednich transakcji rajowych, o którym mowa w art. 110 ust. 1a i 1b ustawy o CIT oraz art. 23za ust. 1a i 1b ustawy PIT planowane było zawężenie tych obowiązków do transakcji zakupowych, w których rzeczywisty właściciel należności posiada siedzibę w raju podatkowym.</p> <p>W naszej opinii zgodnie z planowanym brzmieniem objaśnień i dużym obciążeniem administracyjnym adresaci wskazanego przepisu powinni zostać ograniczeni, wyłącznie do podmiotów wśród których istnieje ryzyko potencjalnego transferu zysków do raju podatkowego, a nie rozszerzeni do wszystkich transakcji, w których rzeczywisty właściciel należności pochodzi z raju podatkowego, co może dotyczyć zarówno transakcji kosztowych, jak i przychodowych. Natomiast z perspektywy podatnika obowiązek w zakresie cen transferowych powinien dotyczyć tylko sytuacji, gdy on dokonuje potencjalnych transferów do raju podatkowego, a nie wszystkich transferów, które mogą być dokonywane przez jego kontrahentów.</p>	
			Związek Banków Polskich	<p>1) Postuluje się rozważenie możliwości wprowadzenia w miejsce modelu pozyskiwania i gromadzenia oświadczeń zautomatyzowanego modelu informowania o powiązaniu z rajem podatkowym, polegającego na tym, że to podmiot otrzymujący należność informowałby podmiot wypłacający przed zawarciem transakcji, iż będzie dokonywał rozliczeń związanych z otrzymaną należnością z podmiotem rajowym (lub ewentualnie że jest powiązany z podmiotem rajowym) – unika się w ten sposób wielu kosztów związanych z dodatkowym elementem procesu zakupowego, kosztem gromadzenia i archiwizacji tych oświadczeń oraz skraca się czas związany z zawieraniem transakcji. Wówczas obowiązek</p>	<p>1) Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p> <p>2) Zob. uzasadnienie projektu ustawy.</p>

				<p>dokumentacyjny podmiotu wypłacającego powstawałby wyłącznie po otrzymaniu stosowanej informacji od drugiej strony transakcji. Takie rozwiązanie zdecydowanie odciążałoby podmioty krajowe i te które nie są powiązane z przepływami trafiającymi do rajów podatkowych. Zapewne wymagałoby to jednak stworzenia pewnych ram na gruncie prawa UE (lub zmiany istniejących przepisów), ale w efekcie pozwoliłoby na redukcję wielu obowiązków z zakresu cen transferowych. Alternatywnie (lub na ten moment) proponuje się stworzenie warunków dla odformalizowanej formuły pozyskania przedmiotowych oświadczeń (np. w ramach objaśnień podatkowych – pozyskiwanie oświadczeń w ramach korespondencji e-mail, krąg podmiotów uprawnionych do ich podpisania, wysłania, struktura oświadczenia).</p> <p>2) Nawiązując do daty wejścia w życie ww. przepisów, zwracam się z prośbą o potwierdzenie, że podatnicy będą mogli je uwzględnić w ramach raportowania za rok 2021, czyli będzie istniała możliwość wyboru w jakim reżimie ww. informacje mogą zostać przekazane.</p>	
			Związek Banków Polskich	<p>Zaproponowane brzemienie art. 11o ust. 3 nie jest spójne z treścią uzasadnienia. Zgodnie z treścią uzasadnienia <i>„Przepis ust. 1 pkt 2 nie będzie miał zastosowania w sytuacji, gdy podmiot otrzymujący należność wynikającą z transakcji kontrolowanej lub transakcji innej niż transakcja kontrolowana:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>nie dokonuje w roku podatkowym lub roku obrotowym związanych z otrzymaną należnością rozliczeń z podmiotem rajowym lub</i> - <i>nie jest powiązany z podmiotem rajowym.”,</i> <p><i>„Proponuje się wyłączenie stosowania tych przepisów jeśli podmiot otrzymujący należność wynikającą z transakcji kontrolowanej lub transakcji innej niż transakcja</i></p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p><i>kontrolowana nie dokonuje w roku podatkowym lub roku obrotowym związanych z otrzymaną należnością rozliczeń lub nie jest powiązany z podmiotem rajowym. Spełnienie przesłanek wyłączenia dotyczących rozliczeń lub powiązań z podmiotem rajowym będzie mogło być uznane m.in. w przypadku, gdy zostaną one wykazane oświadczeniem podmiotu otrzymującego należność (chyba że podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną wiedział lub mógł wiedzieć, że treść oświadczenia jest niezgodna z rzeczywistością).”.</i></p> <p>Zgodnie natomiast z treścią projektu art. 11o ust. 3 przepisów art. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli podatnik lub spółka niemająca osobowości prawnej nie dokonuje w roku podatkowym lub roku obrotowym związanych z otrzymaną należnością rozliczeń z podmiotem rajowym lub nie jest powiązany z podmiotem rajowym.</p> <p>Mając na uwadze wskazaną sprzeczność proponujemy następującą modyfikację art. 11o ust. 3 i 4 Ustawy CIT:</p> <p><i>„3. Przepisy ust. 1 pkt 2 stosuje się, jeżeli podmiot otrzymujący należność wynikającą z transakcji:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) zawarł tę transakcję wyłącznie w celu przekazania otrzymanej należności do podmiotu mającego miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, i</i> <i>2) jest podmiotem powiązany z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową.</i> <p><i>4. Okoliczność, że rzeczywisty właściciel należności, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie ma miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową oraz brak spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, może być wykazane w oświadczeniu podmiotu otrzymującego należność, chyba że podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, o których</i></p>	
--	--	--	--	--

			<p><i>mowa w ust. ust. 1 pkt 2, wiedzieli lub mogli wiedzieć, że treść oświadczenia jest niezgodna z rzeczywistością”</i></p> <p>Jednocześnie postuluję wypracowanie rozwiązania w ramach którego instytucje finansowe byłyby zobowiązane do dokumentowania wyłącznie tych należności, które nie są transparentnym podatkowo kapitałem instytucji, przepływającym w ramach świadczonej usługi finansowej (np. kapitał kredytu) lub środkami należącymi do klientów, przepływającymi w ramach usługi finansowej (np. kapitał założonej przez klienta lokaty).</p>	
		Związek Banków Polskich	<p>W związku z tym, że proponowane nowe brzmienie art. 11o ust. 3 Ustawy CIT umożliwia stosowanie wyłączenia z obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej w stosunku do transakcji, o których mowa w art. 11o ust. 1 pkt 2, tylko przez podmioty otrzymujące należności, postuluje się w art. 11o wprowadzenie podobnego wyłączenia adresowanego do podmiotów wypłacających należności. Treść nowego przepisu może być następująca:</p> <p>Proponowane brzmienie:</p> <p><i>Przepisów ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli podmiot wypłacający należność obowiązany do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych nie posiada informacji, że wypłacona należność będzie przedmiotem dalszych rozliczeń z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową.</i></p> <p>Celem proponowanego przepisu jest wyeliminowanie z zakresu raportowania takich transakcji, co do których podmiot wypłacający nie identyfikuje ryzyka związanego z tym, że podmiot otrzymujący należność przekaze ją dalej do podmiotu mającego siedzibę w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową. Obowiązki dokumentacyjnymu podlegałyby zatem tylko takie transakcje, co do których</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p>podmiot wypłacający posiada informację, że będą przedmiotem dalszego transferu do tzw. raju podatkowego. Brak proponowanego wyżej wyłączenia z obowiązku dokumentacyjnego – w połączeniu ze specyfiką działalności bankowej – spowoduje, że dokumentowane i raportowane będą niemal wszelkie rozliczenia z zagranicznymi klientami banków (np. wypłata na ich rzecz odsetek od lokat bankowych), bez względu siedzibę klienta i rzeczywiste ryzyko dalszego przekazania danej należności do podmiotu zlokalizowanego w tzw. raju podatkowym. Dokumentowanie i raportowanie w tak szerokim ujęciu nie zrealizuje celu ustawy, tj. nie dostarczy administracji podatkowej rzetelnej informacji o faktycznych transferach finansowych do krajów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową, natomiast będzie to stanowiło istotne obciążenie operacyjne dla instytucji obowiązanych do raportowania transakcji. Postulowane rozwiązanie eliminuje ww. problem – tj. dostarcza węższej, ale bardziej precyzyjnej informacji o skali transakcji obarczonych ryzykiem transferu do tzw. rajów podatkowych. Pozwala przy tym na efektywne wykorzystanie istniejących narzędzi z obszarów AML/KYC, które służą do klasyfikacji transakcji ze względu związane z nimi ryzyko, również w zakresie ww. transferów.</p>	
		<p>- International Group of Chambers of Commerce</p> <p>- Crido Taxand S.A.</p>	<p>W opinii Podmiotu Zainteresowanego, projektowane przepisy art. 11o ust. 3 Ustawy CIT wymagają doprecyzowania. Aktualne brzmienie proponowanej jednostki redakcyjnej wzbudza uzasadnione wątpliwości interpretacyjne. Odwołanie się do „podatnika lub spółki niebędącej osobą prawną obowiązanych do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych” wydaje się m. in. niezgodne z intencją projektodawcy, co z kolei zostało potwierdzone podczas spotkania roboczego przeprowadzonego w ramach Forum Cen Transferowych (7</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			<p>lipca 2022 r.). W treści uzasadnienia projektu dotyczącego tego przepisu (str. 35-36) mowa jest bowiem o „podmiocie otrzymującym należność wynikającą z transakcji”, co ma inne znaczenie niż użyte w projektowanym art. 11o ust. 3 Ustawy CIT sformułowanie „podmiot obowiązany do sporządzenia dokumentacji” i tym samym w inny sposób definiuje adresata normy.</p> <p>Mając na uwadze między innymi powyższe IGCC/CRIDO postuluje za szerokim zakresem stosowania wyłączenia o którym mowa w projektowanym przepisie art. 11o ust. 3 Ustawy CIT. W szczególności, w opinii Podmiotu zainteresowanego spełnienie przesłanek z art. 11o ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 Ustawy o CIT powinno skutkować wyłączeniem stosowania przepisów art. 11o ust. 1 pkt 2 zarówno w stosunku do tak zwanych „transakcji krajowych” (por. art. 11o ust. 2 ustawy CIT) jak i „pozostałych transakcji” (realizowanych z podmiotami „zagranicznymi”). W związku z powyższym IGCC/CRIDO postuluje za przeformułowaniem przepisu art. 11o ust. 3 Ustawy o CIT w ten sposób, aby z przedmiotowej jednostki redakcyjnej wynikało wprost, że spełnienie przesłanek z art. 11o ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 Ustawy CIT wyłączało obowiązek wynikający z art. 11o ust. 1 pkt 2 i tym samym art. 11o ust. 4 Ustawy CIT. Dodatkowo z przepisów powinno wprost wynikać, że w przypadku gdy podmiot otrzymujący należność jest beneficjentem rzeczywistym (który nie jest tzw. Podmiotem rajowym) nie ma potrzeby weryfikacji na podstawie art. 11o ust. 3 Projektu Ustawy.</p> <p>Ponadto, IGCC/CRIDO identyfikuje wątpliwości interpretacyjne w zakresie semantycznie nieostrego pojęcia (...) nie dokonują odpowiednio w roku podatkowym lub roku obrotowym związanych z otrzymaną należnością rozliczeń (...) w szczególności poprzez doprecyzowanie</p>	
--	--	--	---	--

				<p>„bezpośredniego” związku pomiędzy „należnością” a „rozliczeniem”. Ponadto, IGCC/CRIDO postuluje za doprecyzowaniem, że „rozliczenia z podmiotem rajowym” muszą osiągnąć próg materialności o którym mowa w projektowanym art. 11o ust. 1 pkt 2 Ustawy CIT.</p>	
		<p>Art. 11o ust. 3 pkt 2 (ceny transferowe)</p>	<p>Doradztwo Podatkowe WTS&SAJA Sp. z o.o</p>	<p>Sam fakt powiązania z podmiotem rajowym (w ramach grupy kapitałowej) nie powinien determinować obowiązków dokumentacyjnych, jeżeli ten podmiot nie jest beneficjentem rzeczywistym należności. Istnienie w ramach grupy kapitałowej podmiotu w raju podatkowym nie musi być przejawem planowania ani optymalizacji podatkowej ani transferu zysku do rajów. Może być wynikiem uwarunkowań biznesowych, np. agenci zakupowi / pośrednicy w Hong-Kongu.</p> <p>Ponadto, jeżeli podatnik nie zawiera bezpośrednio transakcji z rajem podatkowym i otrzymuje rynkowe wynagrodzenie w transakcjach z podmiotami powiązаныmi stosownie do pełnionych funkcji i ponoszonego ryzyka, sam fakt występowania podmiotu rajowego w strukturze Grupy w żaden sposób nie wskazuje na ucieczkę zysku do opodatkowania z Polski. Siedziba „ostatecznego udziałowca” również nie ma znaczenia dla oceny rynkowego charakteru transakcji danego podatnika.</p> <p>W tym zakresie projekt zmian do ustawy wprowadza niekorzystne zmiany dla podatników zwiększając potencjalnie zakres obowiązków dokumentacyjnych.</p> <p>Proponowane rozwiązanie: Rekomendujemy rezygnację z pkt 2 w ustępie 3) lub wprowadzenie w takim przypadku obowiązku sporządzenia dokumentacji na żądanie organu.</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Oświadczenie uzyskiwane od podmiotu krajowego musi być w swej treści proste i komunikatywne. Proponujemy usunąć pkt 2 w ust.3 zmienianego art. 11o i wynikającą z tego również niespójność proponowanego przepisu i uzasadnienia do zmiany ustawy	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
			MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.	Poniżej przedstawiamy propozycję modyfikacji przepisu: „2) nie są powiązani z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową – na podstawie powiązań, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt. 4”	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
		Art. 11o ust. 4 (ceny transferowe)	- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M.Michna sp.k.	Należy wskazać, że obecnie brzmienie proponowanej zmiany nie jest precyzyjne i w praktyce będzie miało zastosowanie wyłącznie do transakcji zakupowych zawieranych z podmiotami zagranicznymi (niespełniającymi warunków, o których mowa w art. 11o ust. 2 pkt 1-3). W obecnym brzmieniu przepisów obowiązkiem dokumentacyjnym podlegać będą 4 typy transakcji: transakcje zakupowe krajowe, transakcje sprzedażowe krajowe, transakcje zakupowe zagraniczne i transakcje sprzedażowe zagraniczne. Z uwagi na brak konsekwencji w proponowanych przepisach, podatnik będzie zobowiązany do innego postępowania we wszystkich czterech przypadkach, jak również inne będą skutki proponowanych przepisów: • transakcje zakupowe krajowe: podatnicy będą zwolnieni z weryfikacji właściciela rzeczywistego i sporządzania dokumentacji cen transferowych, jako że obowiązek ten zostanie przeniesiony na podmiot otrzymujący należność; • transakcje sprzedażowe krajowe (spełniające warunki, o których mowa w art. 11o ust. 2 pkt 1-3): poprzez wprowadzenie obowiązku dokumentacyjnego dla podmiotu otrzymującego należność, podmiotem zobowiązanym do	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

			<p>sporządzenia dokumentacji cen transferowych jest tylko ten otrzymujący przychód. W efekcie podmiot zobowiązany musiałby weryfikować swój byt jako właściciela rzeczywistego poprzez złożenie samemu sobie oświadczenia, co jest całkowicie nieracjonalne;</p> <ul style="list-style-type: none"> • transakcje zakupowe zagraniczne: obowiązek weryfikowania właścicieli rzeczywistych kontrahentów zagranicznych nie ulegnie zmianie w odniesieniu do obecnie brzmiących przepisów. Należy wskazać, że to właśnie weryfikacja kontrahentów zagranicznych jest w ramach obecnych przepisów największym wyzwaniem dla podatników, z uwagi na obserwowany brak odpowiedzi tych kontrahentów na prośby o przekazanie oświadczenia; • transakcje sprzedażowe zagraniczne: podmiotem otrzymującym należność w przypadku tego typu transakcji będzie podmiot polski, który w efekcie obecnie brzmiących przepisów będzie zobowiązany do złożenia samemu sobie oświadczenia. <p>Z uwagi na to, że propozycja nowego brzmienia art. 11o nie wskazuje na obowiązek weryfikacji wyłącznie transakcji zakupowych, w przypadku transakcji sprzedażowych analiza propozycji przepisów prowadzi do nieracjonalnych wniosków, jak wskazano powyżej. W związku z powyższym rekomendujemy ograniczenie stosowania przepisów wyłącznie do transakcji zakupowych.</p> <p>Co więcej, zgodnie z treścią przepisu, <i>„okoliczność [...] może być wykazana w oświadczeniu”</i>, przy czym takie sformułowanie wskazuje, że podatnik nie jest zobowiązany do weryfikacji wskazanej okoliczności za pośrednictwem oświadczeń podmiotów otrzymujących należność. Przepis nie wskazuje również żadnej innej proponowanej metody weryfikacji powyższej okoliczności. W efekcie, w dalszym ciągu podatnicy nie mają klarownej sytuacji w zakresie tego,</p>	
--	--	--	---	--

			<p>jakie czynności są zobowiązani dokonać w celu weryfikacji właścicieli rzeczywistych należności.</p> <p>Ponadto, sama konstrukcja proponowanego przepisu („<i>chyba że podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wiedzieli lub mogli wiedzieć, że treść oświadczenia jest niezgodna z rzeczywistością</i>”) jest redakcyjnie i logicznie niepoprawna, z uwagi na to, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w ust. 1 pkt 2 nie posiada odwołania do podatnika lub spółki niebędącej osobą prawną; • jeśli celem przepisu było odwołanie się do ust. 1 pkt 1, to należy wskazać, że przepis jest racjonalny wyłącznie w odniesieniu do transakcji zakupowych zawieranych z podmiotami zagranicznymi. W przypadku tzw. transakcji krajowych, podatnik, zobowiązany do przygotowania dokumentacji cen transferowych oraz złożenia sam sobie oświadczenia, musiałby jeszcze weryfikować, czy wiedział lub mógł wiedzieć, że jego własne oświadczenie jest niezgodne z rzeczywistością. 	
		Spaczyński, Szczepaniak i Wspólnicy Sp. k	<p>Postulujemy uchylenie art. 11o ust. 4 w brzmieniu proponowanym w Projekcie Ustawy. Przepis ten sugeruje, że najlepszym sposobem weryfikacji kontrahenta jest pozyskanie oświadczenia, jednocześnie nie wspominając o możliwości weryfikowania kontrahentów w inny sposób (np. za pomocą publicznie dostępnych danych z rejestrów). Będą się natomiast zdarzyć sytuacje, gdy nie będzie możliwe pozyskanie oświadczenia od kontrahentów, a tym samym stwarza to ryzyko, że w trakcie kontroli organ podatkowy może w takich sytuacjach zarzucić podatnikowi niekompletność dokumentacji cen transferowych.</p> <p>Dodatkowo, przepis ten wskazuje, że podatnicy nie mogą oprzeć się na oświadczeniu w sytuacji gdy „wiedzieli lub mogli wiedzieć, że treść oświadczenia jest niezgodna z rzeczywistością”. Należy wskazać, że są to kryteria</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				<p>zastrzeżone dla prawa procesowego i postępowania dowodowego (Ordynacja podatkowa, Ustawa o KAS, KKS, itd.) a zatem nie powinny być uregulowane w Ustawie CIT, która dotyczy prawa materialnego.</p>	
			Taxeo Komorniczak i Wspólnicy sp. k.	<p>Także proponowane brzmienie ust. 4 w art. 11o ustawy CIT odnosi się do „podmiotu otrzymującego należność” jako tego, którego oświadczenie miałyby umożliwić wykazanie m.in. spełnienia warunków uprawniających do wyłączenia obowiązku dokumentacyjnego.</p> <p>W ocenie TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp. k. analogiczny punkt odniesienia, tj. „podmiot otrzymujący należność wynikającą z transakcji kontrolowanej lub transakcji innej niż transakcja kontrolowana”, a nie „podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną obowiązani do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych” powinien znaleźć się we wprowadzeniu do wyliczenia w proponowanym brzmieniu art. 11o ust. 3 ustawy CIT. Należy bowiem pamiętać, że „podatnikiem lub spółką niebędącą osobą prawną obowiązany do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych” może być zarówno podmiot otrzymujący należność, jak i podmiot ją przekazujący.</p> <p>Również w przypadku pkt 2) ust. 3 TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp.k. pragnie wyrazić wątpliwość, na ile okoliczność braku posiadania przez podatnika powiązań z podmiotem rajowym powinna korzystać z rozwiązania braku obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych (np. w sytuacji, gdy podmiot nie posiada powiązań z podmiotami rajowymi, lecz jednocześnie transferuje należności do podmiotu rajowego).</p> <p>W ocenie TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp. k., celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, zasadnym byłoby opublikowanie przez Ministerstwo Finansów wzoru</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				oświadczenia dla potrzeb ustalenia obowiązków dokumentacyjnych za rok podatkowy / obrotowy w zakresie pośrednich transakcji rajowych.	
			Doradztwo Podatkowe WTS&SAJA Sp. z o.o	<p>Podatnik powinien mieć prawo do użycia wszelkich racjonalnych środków dowodowych do wykazania okoliczności, że rzeczywisty właściciel należności nie jest podmiotem rajowym, np. komercyjnych baz danych. Wskazanie explicite oświadczenia w ustawie może zostać odczytane jako konieczność. W przypadku, gdy podatnik ma min. kilkudziesięciu dostawców, nakład pracy na przygotowanie, wysyłkę i weryfikację oświadczeń uwzględniając ryzyko otrzymania wadliwych oświadczeń może zachęcać podmioty do skorzystania z komercyjnych baz danych zwłaszcza gdy są one używane również dla innych procesów. Ponadto podatnicy mogą mieć następujące wątpliwości: w jakiej formie ma być oświadczenie (list, pdf, email), czy mogą to być skany dokumentów podpisanych odręcznie, czy oświadczenie musi być podpisane zgodnie z reprezentacją, czy podatnik musi mieć potwierdzenie poprawności reprezentacji (np. wydruk z rejestru handlowego), co w przypadku podatnik otrzyma oświadczenie podpisane podpisem „docu sign”, który nie jest uwierzytelniony przez certyfikowanego dostawcę eIDAS itd. Proponujemy następujące brzmienie przepisu:</p> <p><i>Podatnik może wykazać okoliczność, że rzeczywisty właściciel należności, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie ma miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową przy pomocy wszystkich dostępnych źródeł informacji oraz środków, adekwatnie do okoliczności transakcji, których weryfikacja ma dotyczyć. Dopuszczalne jest wykazanie okoliczności poprzez oświadczenie podmiotu otrzymującego należność w formie dokumentowej, chyba że podatnik lub spółka</i></p>	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

				<p><i>niebędąca osobą prawną, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wiedzieli lub mogli wiedzieć, że treść oświadczenia jest niezgodna z rzeczywistością.</i></p>	
			Centrum Cen Transferowych	<p>Naszym zdaniem oświadczenie nie jest jedyną dopuszczalną formą weryfikacji rzeczywistego właściciela należności. Co więcej, oświadczenie nie powinno być stosowane do weryfikacji samego podatnika jako otrzymującego należność (samo weryfikacji) w celu zastosowania zwolnienia z obowiązku dokumentacyjnego. W związku z powyższym proponujemy następujące brzmienie ust. 4:</p> <p><i>4. Okoliczność, że rzeczywisty właściciel należności, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie ma miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową lub spełnienie co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, może być wykazana w oświadczeniu podmiotu otrzymującego należność wynikającą z dokonywanej transakcji innej niż określona w ust. 2, chyba że podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wiedzieli lub mogli wiedzieć, że treść oświadczenia jest niezgodna z rzeczywistością. Okoliczność, o które mowa z zdaniu poprzednim może być wykazana również w oparciu o inne dostępne publicznie informacje.</i></p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>
			<p>- Polska Grupa Energetyczna</p> <p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p>	<p>Art. 110 ust. 4 jest sprzeczny z art. 110 ust. 3 w części dot. spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2. Ustawodawca w projektowanych przepisach (Art. 110 ust. 3) posłużył się wyrażeniem „lub” co oznaczało by, że wystarczy spełnić jeden z punktów, aby nie stosować art. 110 ust. 1 pkt 2.</p> <p>Tymczasem w art. 110 ust. 4 posłużono się koniunkcją „(...)o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 (...)”.</p> <p>Rekomendujemy zastąpienie koniunkcji alternatywą zwykłą. Rekomendujemy, aby w przypadku transakcji krajowych,</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

			gdzie zgodnie z propozycją zawartą w art. 11o ust 2 Projektu, to na otrzymującym należność ciążyłby obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych, znieść całkowicie obowiązek stosowania oświadczenia. Jak rozumiemy, oświadczenie takie miałyby charakter wewnętrznej informacji podatnika (samoświadczenie) dla wykazania, że spełnia on warunki określone art. 11 ust 3. Ponadto, rekomendujemy aby dopuścić jako dowód uzasadniający okoliczność, że rzeczywisty właściciel należności nie ma miejsca w zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową oraz spełnianie warunków określonych art. 11o ust 3 nie tylko oświadczenia, ale każdą informację, która uzasadniałaby ww. okoliczność.	
		MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.	Proponujemy całkowite usunięcie regulacji odnoszącej się do możliwości posiadania przez podmiot oświadczenia. Potencjalną konsekwencją takiego rozwiązania jest możliwość każdorazowego żądania takich oświadczeń przez organy podatkowe podczas prowadzonej kontroli.	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
		MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.	W obowiązującym brzmieniu przepisu brak jest wskazania kto jest obowiązany do wykazania oświadczenia dotyczącego rzeczywistego właściciela należności, czy jest to podmiot, który realizuje transakcje z podmiotem, który posiada rzeczywistego właściciela w raju, czy podmiot, który posiada rzeczywistego właściciela w raju, co w rezultacie może doprowadzić do trudności w poprawnym zrozumieniu odpowiedzialności i poprawnej weryfikacji obowiązków. Rekomendujemy doprecyzowanie na kim spoczywa obowiązek posiadania oświadczenia w celu pełniejszego zrozumienia interpretacji przepisów i odpowiedzialności podmiotów, gdyż brak wskazania strony odpowiedzialnej za oświadczenie utrudnia wskazanie strony odpowiedzialnej za	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

				<p>ewentualne nieprawidłowości w zakresie określenia rzeczywistego właściciela należności.</p> <p>Ponadto, zastosowanie w przepisie wyrażenie „może być wykazane w oświadczeniu” wprowadza trudności w zakresie interpretowania przepisu, ponieważ nie wskazuje w sposób jasny i czytywisty innych możliwości oświadczenia.</p> <p>Wnosimy o uchylenie obecnego brzmienia i wprowadzenie bardziej precyzyjnych zapisów dotyczących konkretnych sposobów weryfikacji rzeczywistego właściciela należności.</p> <p>W tym jeżeli Ustawodawca chce utrzymać proces gromadzenia oświadczeń rekomendujemy doprecyzowanie jakie elementy powinny się znaleźć w oświadczeniu w celu ujednolicenia otrzymywanych / przygotowywanych oświadczeń przez podatników.</p> <p>Obecne brzmienie przepisu „podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną wiedzieli lub mogli wiedzieć, że treść oświadczenia jest niezgodna z rzeczywistością” nie wskazuje w jaki sposób podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną miałyby dokonać prawidłowego procesu weryfikacji.</p>	
			Związek Banków Polskich	<p>Wskazany jest doprecyzowanie, tak aby usunąć możliwe wątpliwości interpretacyjne, kto jest <i>de facto</i> podmiotem otrzymującym należność, a zatem kto powinien przygotować oświadczenia, w rozumieniu ust. 4 (druga strona transakcji, czy rzeczywisty właściciel należności jeżeli w łańcuchu przepływu należności występują zarówno podmiot pośredniczący [druga strona transakcji] jak i rzeczywisty właściciel należności). Proponuje się doprecyzowanie wprost - gdy rzeczywistym odbiorcą należności jest jednocześnie druga strona transakcji – że wystarczające jest jej oświadczenie o byciu rzeczywistym odbiorcą należności.</p>	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.
			- International Group of Chambers of	<p>Projektowany przepis art. 11o ust. 4 Ustawy CIT przewiduje możliwość wykazania w oświadczeniu okoliczności, że rzeczywisty właściciel należności nie ma miejsca</p>	Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji

			<p>Commerce</p> <p>- Crido Taxand S.A.</p>	<p>zamieszkania siedziby lub zarządu w kraju lub na terytorium stosującym szkodliwą konkurencję podatkową. IGCC/CRIDO postuluje za doprecyzowaniem, że oświadczenie o którym mowa w projektowanym przepisie może być złożone w dowolnej formie, w tym aby nie wymagało formy pisemnej ani podpisu zgodnego z reprezentacją lub podpisu kwalifikowanego, co jest szczególnie problematyczne w przypadku zagranicznych kontrahentów. W zakresie zaś umocowania do złożenia oświadczenia, IGCC/CRIDO postuluje za doprecyzowaniem braku przymusu składania go zgodnie z reprezentacją czy też wymagania szczególnej formy umocowania do jego złożenia.</p> <p>Ponadto, w nawiązaniu do instytucji oświadczenia o którym mowa zarówno w projektowanym przepisie art. 11o ust. 4 Ustawy CIT jak i przede wszystkim Projekcie Objaśnień (odnoszącym się do przepisów art. 11o Ustawy o CIT w aktualnym brzmieniu), IGCC/CRIDO postuluje aby udokumentowany fakt doręczenia do kontrahenta „oświadczenia rajowego” był równoznaczny z dochowaniem należytej staranności pod kątem weryfikacji rezydencji rzeczywistego właściciela należności, bez konieczności podejmowania dodatkowych czynności weryfikacyjnych, nawet w przypadku braku otrzymania podpisanego oświadczenia od kontrahenta (w obecnym stanie prawnym nie ma regulacji zobowiązujących kontrahenta do podpisania oświadczenia).</p>	<p>pośrednich.</p>
Art. 1 pkt 9	Art. 15 ust. 4h (składki na: FP, FS, FGŚP)	<p>Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji</p>	<p>Postulat doprecyzowania</p> <p>Proponowane brzmienie art. 15 ust. 4h rodzić może wątpliwość o prawidłowość postępowania podatnika, w sytuacji, kiedy stawia on do dyspozycji wynagrodzenia po upływie miesiąca, za który są należne.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgłoszona uwaga dot. interpretacji przepisu. Zwrócić należy uwagę, iż podstawowa zasada zaliczania składek na ubezpieczenie do kosztów nie została zmieniona i w dalszym ciągu istnieje możliwość rozliczania ich memoriałowo w</p>	

			<p>We wskazanych okolicznościach możliwość zaliczenia składek do kosztów uzyskania przychodów będzie niejako warunkowa, a problematyczna może być kwestia sposobu korekty tego ujęcia w kosztach, jeśli ostatecznie składki nie zostaną zapłacone w terminie, gdyż przepisy nie dają jednoznacznej odpowiedzi na pytanie, czy powinna ona zostać dokonana na bieżąco, czy retrospektywnie.</p> <p>PRZYKŁAD: Wynagrodzenia za maj 2022r., stawiane do dyspozycji w czerwcu 2022r., termin płatności składek upływa 15 lipca 2022r, składki zostają zapłacone 01.08.2022r. Podatnik pełniący funkcję płatnika finansującego składki, zaliczy je, zgodnie z nowym brzmieniem art. 15 ust. 4h do kosztów uzyskania przychodów w maju 2022r., jednak w sytuacji przekroczenia terminu 15.07.2022r. nie jest do końca jasne, czy:</p> <p>1/ podatnik będzie musiał powiększyć podstawę opodatkowania za maj 2022r. (wyłączając pierwotnie zaliczone składki z KUP) i zapłacić zaległy podatek wraz z odsetkami, a ponownie zaliczyć składki do kosztów podatkowych w sierpniu 2022r.</p> <p>2/ podatnik będzie musiał powiększyć podstawę opodatkowania za lipiec 2022r. (czyli miesiąc, w którym nie został spełniony warunek terminowej zapłaty składek) i ponownie zaliczyć składki do kosztów podatkowych w sierpniu 2022r.</p>	<p>miesiącu za który należność, np. wynagrodzenie, jest należne.</p> <p>Natomiast kwestia ewentualnych korekt kosztów uzyskania przychodów powinna być dokonywana wg ogólnych zasad.</p>
		- Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościow	<p>Dodanie przepisów przejściowych regulujących kwestię ujęcia w kosztach uzyskania przychodów składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzeń ze stosunku pracy</p>	<p>Uwaga częściowo zasadna</p> <p>W zakresie niniejszej zmiany projekt zostanie uzupełniony o przepis przejściowy przesądzający,</p>

			<p>o-Kredytowa</p> <p>-Stowarzyszenie Księgowych w Polsce</p> <p>- Krajowa Rada Spółdzielcza</p>	<p>należnych za listopad i grudzień 2022 r.</p> <p>Chodzi o przypadek gdy należności te są wypłacane do 10 dnia następnego miesiąca (czyli odpowiednio do 10 grudnia 2022 r. oraz do 10 stycznia 2023 r.), a należne składki na ubezpieczenia społeczne są regulowane w terminach wynikających z przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (dalej „usus”), czyli do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu wypłaty tj. odpowiednio do 15 stycznia 2023 r. oraz do 15 lutego 2023 r.</p> <p>Obecne brzmienie przepisu art. 15 ust. 4h w związku z art. 16 ust. 1 pkt 57a ustawy CIT skutkuje zaliczeniem ww. składek do kosztów uzyskania przychodów:</p> <p>a) w miesiącu, za który należne jest wynagrodzenie (na zasadzie „memoriałowej”) - jeżeli składki zostaną uregulowane do 15 dnia miesiąca, w którym dochodzi do wypłaty wynagrodzenia (czyli w podanym przykładzie odpowiednio do 15 grudnia 2022 r. oraz do 15 stycznia 2023 r.);</p> <p>b) na zasadzie kasowej czyli w miesiącu uiszczenia składek, gdy składki zostaną uregulowane w terminach wynikających z przepisów usus (czyli do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu wypłaty) tj. odpowiednio do 15 stycznia 2023 r. oraz do 15 lutego 2023 r.</p> <p>Brak przepisów przejściowych rodzi wątpliwości odnośnie momentu uwzględnienia ww. składek w kosztach uzyskania przychodów, bowiem:</p> <p>- według przepisów ustawy CIT w brzmieniu obowiązujących</p>	<p>że wprowadzona zmiana będzie miała zastosowanie do składek z tytułu należności, o których mowa w tym przepisie, należnych od dnia 1 stycznia 2023 r. (analogicznie jak rozwiązania obowiązujące w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych).</p>
--	--	--	--	--	--

			<p>do końca 2022 r. brak jest podstaw do zaliczenia ich do kosztów uzyskania przychodów za miesiące listopad i grudzień 2022 r., jeżeli zostaną uregulowane w terminie wynikającym z przepisów usus ale nie zostaną uregulowane w terminie wskazanym w art. 15 ust. 4h ustawy CIT w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2022 r. (tj. do 15 grudnia 2022 r. i 15 stycznia 2023 r.); w efekcie składki te powinny zostać ujęte w kosztach uzyskania przychodów w momencie zapłaty (tj. odpowiednio w styczniu 2023 r oraz w lutym 2023 r);</p> <p>- jednocześnie, w świetle projektowanych regulacji brak będzie podstawy ujęcia ich w kosztach uzyskania przychodów na zasadzie kasowej (art. 16 ust. 1 pkt 57a ustawy CIT) bowiem, zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 15 ust. 4h ustawy CIT uregulowane składek w terminie wynikającym z przepisów usus umożliwia (począwszy od 1 stycznia 2023 r.) zaliczenie ich do kosztów uzyskania przychodów na zasadzie „memoriałowej”. Wątpliwości budzi jednak zaliczenie ich do kosztów uzyskania przychodów w 2022 r. skoro obowiązujące do końca tego roku przepisy możliwość taką wykluczają. Jednocześnie, począwszy od 1 stycznia 2023 r. brak jest podstawy do uwzględnienia ich w kosztach uzyskania przychodów na zasadzie kasowej zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 57a ustawy CIT, bowiem składki uregulowane w terminach wynikających z przepisów usus nie uchybiają terminowi ich zapłaty do ZUS (co jest warunkiem zaliczenia ich do kosztów uzyskania przychodów na zasadzie kasowej).</p>	
--	--	--	--	--

			<p>- Związek Pracodawców Polska Miedź</p> <p>- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców</p>	<p>Uzupełnienie przepisu o „składki na Fundusz Emerytur Pomostowych”</p> <p>Propozycja brzmienia:</p> <p><i>„4h. Składki z tytułu należności, o których mowa w ust. 4g, określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w części finansowanej przez płatnika składek, składki na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 1 pkt 40, stanowią koszty uzyskania przychodów w miesiącu, za który należności te są należne, pod warunkiem że składki zostaną opłacone w terminie wynikającym z odrębnych przepisów. W przypadku uchybienia temu terminowi do składek tych stosuje się art. 16 ust. 1 pkt 57a i ust. 7d.”;</i></p> <p>Składkę na Fundusz Emerytur Pomostowych opłaca się do ZUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Składka opłacana jest za osoby ur. po 1948 r., które wykonują pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (m.in. za górników, hutników). Podstawę wymiaru składki stanowi podstawa składki emerytalnej i rentowej. Składka wynosi 1,5% i finansowana jest w całości przez płatnika. Składka ta powinna być traktowana kosztowo tak jak składka emerytalna.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Aktualnie składki na ubezpieczenie społeczne oraz określone fundusze podlegają szczególnym regulacjom przewidzianym m.in. w art. 15 ust.4h, które z jednej strony umożliwiają ich rozliczenie w miesiącu, za który wynagrodzenie, od którego są one obliczane jest należne, a z drugiej wprowadzają ich kasowe rozliczenie w przypadku nieopłacenia ich w wymaganych terminach (z ewentualnym obowiązkiem podatkowej korekty). Natomiast składki na fundusze, które nie są wymienione w tych szczególnych przepisach podlegają zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na zasadach ogólnych z zastosowaniem podstawowej zasady memoriałowej. Wprowadzenie proponowanej zmiany mogłoby w niektórych przypadkach oznaczać zatem pogorszenie sytuacji podatników.</p>
Art. 1 pkt 10	Art. 15c ust. 1 (koszty)	- Związek Pracodawców i	<p>Podwyższenie progu 3 mln zł</p> <p>Z uwagi na wzrost kosztów pozyskania kapitału (wzrost stopy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zmiana art. 15c ust. 1 miała na celu</p>	

		finansowania dłużnego)	Pracowników - Polska Grupa Energetyczna S.A. oraz Towarzystwo Obrotu Energią - Krajowa Izba Doradców Podatkowych - KPMG - Business Centre Club - IGCC reprezentujące 17 izb handlowych - Konfederacja Lewiatan	referencyjnej NBP) zasadnym byłoby podniesienie proggu bezpiecznej przystani do poziomu 10 mln zł . W przypadku KIDP jako alternatywa - stosowanie wskaźników inflacyjnych Argumentacja: Jedynie 6 państw członkowskich zdecydowało się na przyjęcie jako bezpiecznej przystani kwoty niższej niż maksymalna dozwolona kwota, tj. 3.000.000 EUR. Państwa z Europy Środkowo-Wschodniej również zdecydowały się na wprowadzenie wyższych limitów. Przykładowo, bezpieczna przystań przewidziana w przepisach węgierskich wynosi 939,810,000 HUF co według aktualnego kursu stanowi odpowiednik kwoty zbliżonej do limitu przewidzianego w Dyrektywie. Brak dostosowania kwoty bezpiecznej przystani do zasad wynikających z Dyrektywy i stosowanych przez większość państw członkowskich UE (w tym Węgry) stanowi zdecydowane pogorszenie efektywności podatkowej finansowania dłużnego, co szczególnie w związku z drastycznym wzrostem stóp procentowych oraz nadal trudną sytuacją wielu przedsiębiorców wywołaną pandemią COVID-19 może przyspieszyć i pogłębić nadchodzące spowolnienie gospodarcze. Limit wynikający z art. 15c dotyczy nie tylko finansowania grupowego, ale także kosztów finansowania zewnętrznego, w tym bankowego. Projektowana zmiana doprowadzi do tego, że koszty uzyskania tego finansowania znacząco wzrosną, a polscy przedsiębiorcy będą w dużo gorszej sytuacji od podmiotów prowadzących działalność w innych państwach członkowskich. Spadnie więc atrakcyjność	doprecyzowanie redakcji tego przepisu, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych i potwierdzenia, że podatnik jest uprawniony do wyłączenia z kosztów uzyskania przychodu nadwyżki finansowania dłużnego ponad wyższy z limitów (3 mln zł albo 30% EBITDA). Należy zaznaczyć, że zmiana ta będzie obowiązywać ze skutkiem od 1 stycznia 2022 r. Nowelizacja art. 15c ust. 1 nie dotyczy zatem wysokości kwoty tzw. bezpiecznej przystani (3 mln zł). Zasadność ewentualnego dostosowania wysokości tej kwoty może być przeanalizowana w odrębnym trybie.
--	--	-----------------------------------	---	---	--

				Polski jako miejsca do lokowania biznesu i inwestowania.	
Art. 1 pkt 11	Art. 16 ust. 1 pkt 13f (koszty finansowania dłużnego)	- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców - Związek Pracodawców Polska Miedź		Stosowanie ograniczeń jedynie do odsetek naliczonych po 01.01.2022 r. Akwizycje finansowane wewnątrzgrupowo mogą dotyczyć również aktywów kapitałowych, które nabywane /obejmowane były w latach ubiegłych (nawet przed kilkunastoma laty). Ograniczenie nie powinno dotyczyć kosztów finansowania dłużnego naliczonych do końca 2021 r. zaś zapłaconych po tej dacie, za czym przemawia zasada ochrony praw nabytych.	Uwaga zasadna Z uwagi na ochronę praw nabytych, w art. 9 ust. 2 projektu ustawy zaproponowano przepis przejściowy, zgodnie z którym wskazanego ograniczenia nie stosuje się do kosztów finansowania dłużnego wypłaconego podatnikowi do 31 grudnia 2021 r. w zakresie w jakim to finansowanie zostało przeznaczone na transakcje kapitałowe zrealizowane do 31 grudnia 2021 r.
		Krajowa Izba Doradców Podatkowych		Wyłączenie dla cash pool Wskazane jest wyłączenie stosowania ograniczenia w zakresie KUP do struktur typu cash pool oferowanych przez banki krajowe. Proponowane brzmienie art. 16 ust. 1 pkt. 13 f lit. b: <i>b) przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, mające siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w tym za pośrednictwem instrumentów zarządzania płynnością finansową w grupie podmiotów powiązanych w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 3 (cash pool).</i>	Uwaga nieuwzględniona Proponuje się istotne rozszerzenie wyłączenia wskazanego w art. 16 ust. 1 pkt. 13 f lit. b poprzez referencję do przedsiębiorstw finansowych, o których mowa w art. 15c ust. 16 ustawy CIT. Nie wydaje się zasadne dodatkowe rozszerzenie wyłączenia o struktury typu cash pool, umożliwiające w pewnym zakresie wzajemne finansowanie przez podmioty powiązane.
		Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)		Nabycie udziałów w transzach W celu wyeliminowania sytuacji, w której nabycie pakietu akcji (udziałów) całościowo w ramach jednej transakcji będzie bardziej opłacalne podatkowo niż ich objęcie w kilku	Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się wyłączenie z zakresu ograniczenia nabycia udziałów (akcji) w transzach w okresie 12 miesięcy.

				transzach, proponuje się uwzględnienie w katalogu wyjątków od stosowania przedmiotowej regulacji wyłączenia, zgodnie z którym wyłączeniu w zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów nie będą podlegały koszty finansowania dłużnego przeznaczone na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) lub ogółu praw i obowiązków w podmiotach niepowiązanych w rozumieniu art. 11 ust. 1 pkt 3 z podatnikiem, również w okresie kolejno następujących po sobie lat podatkowych od daty pierwotnego nabycia (akcji) w tym podmiocie niepowiązany (np. 2-3 lata).	
			Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	Rozszerzenie wyłączenia o kraje spoza UE/EOG: W przypadku proponowanego wyłączenia w pkt b sugerujemy objęcie nim również podmiotów z krajów niestosujących szkodliwej konkurencji podatkowej, a będących istotnymi i wiarygodnymi partnerami handlowymi Polski, tj. Konfederacji Szwajcarskiej, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady.	Uwaga niezasadna Z uwagi na systematykę i spójność przepisów o CIT, nie jest właściwe rozszerzenie wyłączenia przewidzianego dla państw UE/EOG, selektywnie, o poszczególne państwa.
			Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	Niepotrzebne powielanie przepisów antyabuzywnych dotyczących finansowania dłużnego: Przepisy podatkowe zawierają już regulacje, które istotnie ograniczają możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów finansowania dłużnego (np. wspomniany art. 15c ust. 1 ustawy o CIT) lub służą przeciwdziałaniu określonym działaniom optymalizacyjnym (np. art. 119a Ordynacji podatkowej czy art. 11d ust. 5 ustawy o CIT pozwalający na recharakteryzację lub reklasyfikację nierynkowej transakcji). Regulacja ta – mimo zaproponowanych poprawek – nie jest czymś koniecznym w ustawie o CIT i powinna zostać w całości uchylona.	Uwaga nieuwzględniona Wskazana regulacja służy innym celom niż art. 15c ust.1, art. 119a Ordynacji podatkowej lub przepisy o cenach transferowych.

			<p>Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)</p>	<p>Doprecyzowanie brzmienia: Postulujemy doprecyzowanie lub usunięcie wybranych niejasności wynikających z proponowanego brzmienia regulacji, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • usunięcie frazy „lub pośrednio”, alternatywnie doprecyzowanie kwestii uznawania przeznaczenia kosztów finansowania dłużnego w sposób pośredni na transakcje kapitałowe; • usunięcie frazy „transakcje kapitałowe, w szczególności”, dzięki czemu ograniczeniom wynikającym z art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy o CIT, będą podlegać jedynie transakcje wskazane enumeratywnie przez ustawodawcę w tym przepisie. Podkreślamy przy tym, że pojęcie „transakcji kapitałowej” – mimo jego pojawienia się wcześniej w przepisach o cenach transferowych – nie zostało wyjaśnione w żadnym z przepisów ustawy o CIT, ani nie jest pojęciem występującym na gruncie ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych; • doprecyzowanie regulacji poprzez uzasadnienie rozumienia pojęć „uzyskania” oraz „przeznaczenia” kosztów finansowania dłużnego, gdyż w rzeczywistości gospodarczej ww. działania dotyczą raczej środków pieniężnych udostępnionych na podstawie określonego instrumentu dłużnego. 	<p>Uwaga częściowo zasadna</p> <p>W ramach zmienionej redakcji proponuje się zrezygnację ze sformułowania „bezpośrednio lub pośrednio”.</p>
			<p>Związek Banków Polskich</p>	<p>Wskazana jest korekta niegramatycznego brzmienia: <i>kosztów finansowania dłużnego (...) uzyskanych (...), w części w jakiej zostały one przeznaczone.</i></p>	<p>Uwaga zasadna (dostosowano redakcję)</p>

			<p>Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa</p> <p>Wyłączenie z ograniczeń Kasy Krajowej jako organu stabilizującego rynek SKOK: Kasa Krajowa pełni ustawowo rolę stabilizacyjną spółdzielczego systemu finansowego, obowiązywanie art. 16 ust. 1 pkt 13f w obecnym brzmieniu może powodować, że w wyniku realizacji tej funkcji stabilizacyjnej, w niektórych przypadkach będzie ona ponosiła negatywne konsekwencje podatkowe. Należy bowiem zauważyć, że w przypadku pozyskania środków finansowych w formie dłużnej na stabilizację sektora (obecnie z jakiegokolwiek źródła, a po zmianie z innego niż bank lub SKOK), Kasa Krajowa realizując tą funkcję poprzez przykładowo objęcie udziałów nadobowiązkowych w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, wydaje się, że z formalnego punktu widzenia spełnia dyspozycję proponowanego przepisu i tym samym może być obowiązana do wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów, kosztów obsługi takiego długu. Uwzględniając natomiast treść uzasadnienia zarówno pierwotnego brzmienia, jak i obecnej nowelizacji wydaje się, że nie taki był cel projektodawcy przy wprowadzeniu tego przepisu.</p>	<p>Uwaga zasadna</p> <p>Cel postulatu został zrealizowany w ramach zmiany art. 16 ust. 1 pkt 13f lit. b – proponuje się wyłączenie z ograniczenia w przypadku, gdy finansowanie dłużne zostało uzyskane przez spółki albo spółki niebędące osobami prawnymi.</p>
			<p>Towarzystwo Obrotu Energią</p> <p>Zmiana odniesienia do definicji podmiotu powiązanego: Uzależnienie prawa do zaliczenia do kosztów podatkowych kosztów finansowania dłużnego oparte na definicji podmiotu niepowiązanego z art. 11a ust. 1 pkt 3 wydaje się nietrafne w kontekście realizowanej funkcji tej regulacji. Naszym zdaniem, właściwszym odniesieniem powinno być odwołanie do definicji z art. 24 ust. 1 pkt 30 ustawy z 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami:</p> <p><i>30) podmiocie powiązanym - rozumie się przez to podmiot kontrolowany przez inny podmiot, podmioty pozostające pod wspólną kontrolą lub podmioty będące podmiotami inwestującymi w rozumieniu pkt 29 lit. b, które są wspólnie</i></p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Właściwe jest odwołanie do definicji podmiotu niepowiązanego w ramach jednego aktu prawnego (ustawy CIT).</p>

				zarządzane; w celu ustalenia podmiotu kontrolowanego przez inny podmiot lub podmiotu pozostającego pod wspólną kontrolą przyjmuje się, że kontrola obejmuje ponad 50% bezpośredniego lub pośredniego udziału w prawie głosu na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu lub w kapitale tego podmiotu;	
	Brak zmian w projekcie	Art. 17 ust. 1 pkt 50b	Związek Banków Polskich	„Usunięcie z art. 17 ust. 1 pkt 50b ustawy CIT i § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych sformułowania: <przeznaczonych na finansowanie ustawowych celów działalności Banku Gospodarstwa Krajowego, dotyczących wspierania polityki gospodarczej Rady Ministrów, realizacji rządowych programów społeczno-gospodarczych, programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego>”.	[1] MF wycofuje się ze zmian w art. 17 ust. 1 pkt 50 i ewentualnie w następnych zwolnieniach podatnika. [2] Propozycja jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona. Cytowany opisowy warunek ograniczający zakres zwolnienia jest celowy i wynika z możliwości emisji przez BGK także obligacji komercyjnych.
	Brak zmian w projekcie	Art. 17 ust. 1 pkt. 50b i 50e	PKO BP Związek Banków Polskich Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Proponuje się usunięcie warunku oferowania obligacji na rynkach zagranicznych z konstrukcji zwolnień podatnika-nierezydenta dotyczących obligacji emitowanych przez BFG (pkt 50e) i BGK (pkt 50b) - na wzór zmiany w konstrukcji zwolnienia dotyczącego papierów wartościowych emitowanych przez SP (pkt 50).	MF wycofuje się ze zmian w art. 17 ust. 1 pkt 50 i ewentualnie w następnych zwolnieniach podatnika.
Art. 1 pkt 15	Art. 18f (ulga na złe długi)		- Konfederacja Lewiatan (w ślad za pismem KPMG) - Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	[Zniesienie obowiązku dołączenia do zeznania CIT-8 załącznika CIT WZ] Postuluje się zastosowanie już do zeznania rocznego za 2022 r.	Uwaga nieuwzględniona Projektowane zmiany z mocą wsteczną zostały ograniczone przede wszystkim do kwestii, których doprecyzowanie było konieczne od 1 stycznia 2022 r.

			- Krajowa Rada Spółdzielcza		
Art. 1 pkt 16 lit. d	Art. 24a ust. 12a (CFC)	WTS & Saja Sp. z o.o.		[Eliminacja podwójnego opodatkowania] Postuluje się uwzględnienie – w miejsce dywidend – przychodów ZJK z udziału w zyskach osób prawnych , tak aby objąć np. z umorzenia udziałów (akcji), bądź ze zbycia posiadanych przez ZJK udziałów (akcji).	Uwaga nieuwzględniona
Art. 1 pkt 17 lit. a	Art. 24aa ust. 2 pkt 1 (podatek od przerzuconych dochodów)	KIDP POHID PwC		<p>Doprecyzowanie efektywnej stawki podatkowej Doprecyzowania wymaga sposób liczenia efektywnej stawki opodatkowania (w treści przepisu, a nie jedynie w uzasadnieniu).</p> <p>Należy doprecyzować zwłaszcza, czy ma ona być liczona dla dochodu, z więc przychodu pomniejszonego o koszty jego uzyskania, a jeśli tak, to czy mają to być koszty bezpośrednio, czy również pośrednio z nim związane. Według niektórych uwag, stawka ta powinna być odniesiona do dochodu, a nie do przychodu (Podmiot zagraniczny może osiągać wysoki przychód, ale nie podlegać z jego tytułu opodatkowaniu w zagranicznej jurysdykcji ze względu na wysokie koszty jego osiągania. W takim przypadku efektywna stawka opodatkowania przychodu będzie niska, mimo że nominalna stawka podatku dochodowego może pozostawać wysoka.)</p> <p>KIDP powołuje przykład odsetek, gdzie zagraniczny podmiot opodatkowany jest jedynie na marży (w ocenie KIDP, z uwagi na opodatkowanie jedynie marży efektywna stawka podatkowa zawsze będzie zaniżona – <i>jak można zrozumieć, chodzi zapewne o proporcję niskiego podatku do przychodu z odsetek</i>). Według KIDP taka konstrukcja przepisu stoi w sprzeczności z celem UPO, bowiem doprowadza do efektywnego podwójnego opodatkowania. Spółka</p>	<p>Uwaga zasadna</p> <p>W związku z licznymi wątpliwościami, które budziło użycie pojęcia „efektywna stawka podatkowa” w odniesieniu do przerzuconych dochodów, zaproponowano zmienione brzmienie art. 24aa ust. 2 pkt 1 (z referencją do „stawki podatku dochodowego niższej niż 14.25%”) oraz dodano ust. 2a i 2b, które precyzują sposób ustalania tej stawki. Ponadto, uzasadnienie uzupełniono o szereg przykładów ilustrujących zakładany sposób ustalania stawki.</p> <p>W szczególności, stawkę podatku dochodowego, o której mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się na podstawie nominalnej stawki podatku dochodowego obowiązującej podmiot powiązany, o którym mowa w ust. 2, w państwie jego siedziby, zarządu, zarejestrowania lub położenia, w odniesieniu do przychodu z tytułu wymienionego w ust. 3 pkt 1–5 z uwzględnieniem związanych z tym przychodem odliczeń od podstawy opodatkowania, podatku lub zwrotów podatku oraz bez uwzględnienia kwoty kosztów związanych z tym przychodem.</p>

				zagraniczna spełniająca wszelkie warunki do zwolnienia z WHT musiałaby de facto zapłacić w Polsce podatek 19%, z tym że nie z powodu WHT tylko z powodu podatku od przerzuconych dochodów.	
Art. 1 pkt 17 lit. a	Art. 24aa ust. 2 pkt 1 (podatek od przerzuconych dochodów)	PwC	Przypadkowość działania normy: Z uwagi na proponowaną konstrukcję w zakresie efektywnej stawki przepis może objąć podmioty zwolnione podmiotowo z CIT , np. fundusze emerytalne (warunek niskiego opodatkowania). Lecz taki podmiot zagraniczny spełni przesłanki przepisu jedynie, jeśli będzie inwestował tylko w jedną spółkę, np. na początku działalności w Polsce. Jeżeli będzie miał zdywersyfikowaną geograficznie działalność, nie spełni co do zasady przesłanek.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowana konstrukcja (która powoduje, że podmioty zwolnione podmiotowe z CIT mogą zostać objęte podatkiem od przerzuconych dochodów) ma na celu wyższą prostotę stosowania warunku niskiego opodatkowania. Realizacja postulatu wymagałaby podtrzymania obecnego brzmienia art. 24 ust. 2 pkt 1 (odwołanie się do faktycznie zapłaconego podatku w porównaniu do podatku kalkulowanego według polskich przepisów), co mogłoby łączyć się z nadmiernymi obowiązkami administracyjnymi po stronie podatników.	
Art. 1 pkt 17 lit. a	Art. 24aa ust. 2 pkt 2	Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	Warunek 50% przychodów: Zgodnie z art. 24aa ust. 2 pkt 2, obliczanie udziału 50% przychodów powinno nastąpić zgodnie z przepisami o podatku dochodowym lub zgodnie z przepisami o rachunkowości. Poprzez użycie spójnika „lub”, ustawodawca w praktyce nakazał badanie tego udziału na gruncie dwóch różnych ustaw , co nakłada na podatników dodatkowe obowiązki o charakterze administracyjnym, które jak wydaje się, nie są konieczne do osiągnięcia zakładanego celu. Rekomendujemy badanie ww. wskaźnika wyłącznie na podstawie przepisów prawa podatkowego.	Uwaga nieuwzględniona Oparcie się wyłącznie na przepisach o podatku dochodowym albo wyłącznie na przepisach o rachunkowości może prowadzić do obejścia przepisów o podatku od przerzuconych dochodów.	
Art. 1 pkt 17 lit. a	Art. 24aa ust. 2 pkt 3	POHID	Warunek przekazania 10% przychodów: Co oznacza przekazanie 10% przychodów na rzecz innego podmiotu. Czy można przez to rozumieć jakiegokolwiek koszty, jakie ten podmiot ponosi w związku z jakimikolwiek wydatkami na rzecz jakichkolwiek podmiotów, o ile przekraczają 10%	Uwaga nieuwzględniona Brzmienie art. 24aa ust. 2 pkt 3 wskazuje na przekazanie przychodów „w jakiegokolwiek formie” na rzecz innego podmiotu, przy czym podmiot ten	

				przychodów, o których mowa w pkt 2?	może zaliczyć wydatki z tego tytułu do kosztów rozliczanych dla celów podatku dochodowego (np. odsetki zapłacone na rzecz innego podmiotu) lub zysk wynikający z tych przychodów przeznaczony na dywidendę.
Art. 1 pkt 17 lit. a	Art. 24aa ust. 2 pkt 3	POHID		Warunek przekazania 10% przychodów: Sformułowanie „składają się na zysk przeznaczony do wypłaty w formie dywidendy lub innych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych” jest nieprecyzyjne – nie daje bowiem odpowiedzi, co w sytuacji, gdy zysk wypłacany w kolejnych latach obrotowych po roku, w którym został wypracowany.	Uwaga zasadna Art. 24aa ust. 2 pkt 3 uzupełniono o sformułowanie „bez względu na termin”.
Art. 1 pkt 17 lit b tiret drugi	Art. 24aa ust. 3	Związek Banków Polskich		Próg 3%: Zgodnie z uzasadnieniem do ustawy próg 3% sumy kosztów stosuje się do kosztów poniesionych na rzecz podmiotu powiązanego (tych podmiotów powiązanych) spełniających warunki określone w ust. 2 , a nie - jak uprzednio - wskazane koszty pasywne poniesione na rzecz wszystkich podmiotów, w tym niepowiązanych. Z treści przepisu nie wynika powyższy cel. Stąd, postuluje się poniższe brzmienie: <i>– jeżeli suma tych kosztów poniesionych przez podatnika w roku podatkowym na rzecz podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 z podatnikiem spełniającego warunki określone w ust. 2 stanowi co najmniej 3% ogółu kosztów uzyskania przychodów rozliczonych w tym roku przez tego podatnika w jakiegokolwiek formie, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne.</i>	Uwaga częściowo zasadna Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 24aa ust. 3, licznik obejmuje sumę kosztów pasywnych na rzecz podmiotów powiązanych jako takich, lecz nie podmiotów powiązanych spełniających warunki określone w ust. 2. Stosowanie limitu 3% względem podmiotów spełniających warunki wskazane w ust. 2 niweczyłoby sens „bezpiecznej przystani”, bowiem konieczne byłoby badanie warunków już na tym etapie. Zaproponowane brzmienie ma uprościć stosowanie „bezpiecznej przystani”. W konsekwencji skorygowano uzasadnienie, które błędnie odnosiło się od podmiotów powiązanych spełniających warunki określone w ust. 2
Art. 1 pkt 17 lit b tiret	Art. 24aa ust. 3	M.Kondej / PwC		Próg 3%. Co do licznika proporcji wskazane jest doprecyzowanie sformułowania “jeżeli suma tych kosztów” poprzez zastąpienie go sformułowaniem “jeżeli suma tych kosztów, zaliczonych, bez względu na formę i termin, do	Uwaga uwzględniona W projekcie, w tym w ust. 2, zrezygnowano ze sformułowania „bez względu na formę i termin”,

	drugi			<p>kosztów uzyskania przychodów” dla podkreślenia, że intencją jest ujęcie w kalkulacji jedynie kosztów podatkowych.</p>	<p>co oznacza, że przerzucone dochody stanowią koszty zaliczane w danym roku do kosztów uzyskania przychodów (np. odpisy amortyzacyjne). Jednocześnie, przepis odnoszący się do licznika proporcji (3%) uzupełniono o sformułowanie „zaliczanych w danym roku do kosztów uzyskania przychodów”.</p>
Art. 1 pkt 17 lit. a	Art. 24aa ust. 2	<p>KIDP</p> <p>Konfederacja Lewiatan</p> <p>IGCC</p>	<p>Dane trudne do uzyskania od podmiotów zagranicznych: Dane niezbędne do obliczenia efektywnej stawki podatkowej (w tym wiedza o odliczeniach lub zwrotach podatku) będą trudne do uzyskania dla podatnika, nawet od podmiotu powiązanego. Podobnie przepis nakłada na podatnika konieczność badania przychodów zagranicznego podmiotu i to zgodnie z przepisami o rachunkowości. Podmioty powiązane, wbrew wierze ustawodawcy, nie mają pełnej i transparentnej wiedzy o rozliczeniach podatkowych innych podmiotów z grupy.</p> <p>[IGCC] Obecny kształt regulacji powoduje, że polski podatnik ponosi odpowiedzialność uzależnioną od tego czy dane przekazane (lub nieprzekazane) przez zagranicznych kontrahentów będą właściwe, a więc od okoliczności, na które nie ma wpływu.</p> <p>W konsekwencji, mając na uwadze, że koncepcja podatku od przerzuconych dochodów bazuje na obowiązującym w Wielkiej Brytanii diverted profit tax, IGCC postuluje rozważenie reformy podatku od przerzuconych dochodów tak, aby konstrukcja była zbliżona do brytyjskiej. Zgodnie z regulacjami brytyjskimi, podatnik ma w pierwszej kolejności obowiązek poinformowania organów skarbowych o tym, że potencjalnie może podlegać ww podatkowi. Następnie, to właściwy organ skarbowy jest zobowiązany do skalkulowania</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ministerstwo Finansów pozostaje przy zakładanej konstrukcji podatku od przerzuconych dochodów, zakładającej ustalenie niskiej stawki podatku dochodowego przez polskiego podatnika. Zarazem warunek niskiego opodatkowania uproszczono (opierając go na stawce nominalnej), doprecyzowano sposób uwzględniania ewentualnych ulg lub zwrotów oraz zarysowano przykłady ilustrujące sposób kalkulacji.</p>	

				podatku – jeśli uzna, że opodatkowanie ma zastosowanie z uwagi na brak uzasadnienia gospodarczego dla danej struktury, natomiast podatnik ma możliwość odwoływania i składania wyjaśnień.	
N/d projektu	Art. 24a a ust. 10	Lewiatan (w ślad za pismem KPMG) Business Centre Club IGCC	Rozszerzenie klauzuli rzeczywistej działalności gospodarczej o kraje spoza UE/EOG: Postuluje się niestosowanie podatku od przerzuconych dochodów w przypadku, gdy płatności są dokonywane przez podmiotów prowadzących rzeczywistą działalność gospodarczą w krajach niebędących członkami UE i EOG, ale niestosujących szkodliwej konkurencji podatkowej (np. Stany Zjednoczone, Wielka Brytania czy Kanada, Japonia) lub w krajach z którymi RP zawarła UPO.	Uwaga niezasadna Odwołanie się w przepisie do państw członkowskich UE lub w państw należących do EOG jest spójne z systematyką ustawy CIT (w tym z przepisami o CFC), a selektywne poszerzenie przepisu o wybrane kraje nie byłoby wystarczająco uzasadnione.	
N/d projektu	Art. 24a a ust. 11 i ust. 12	Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	Uspójnienie klauzuli rzeczywistej działalności gospodarczej: Występuje niespójność pomiędzy definicjami rzeczywistej działalności gospodarczej w przepisach o podatku od przerzuconych dochodach i CFC, a częściowo nakłada się to na przepisy o rzeczywistym właścicielu. Ponadto, warunek „istotności” rzeczywistej działalności gospodarczej jest nieostry. Powoduje to niepotrzebne zamieszanie co do rozumienia rzeczywistej działalności gospodarczej, która w obecnych realiach (w świetle ATAD3) nabiera coraz większego znaczenia dla podatników. Proponujemy uchylenie art. 24aa ust. 12 (regulacja dot. „istotnego charakteru”) , a także modyfikację art. 24aa ust. 11 ustawy o CIT poprzez odwołanie do przepisów o CFC.	Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie nie dotyczy bezpośrednio zmian proponowanych w ustawie i wymaga pogłębionej analizy i dyskusji w odrębnym trybie.	
Art. 1 pkt 17 lit. g	Art. 24aa ust. 15	PwC	Podmioty z rajów: Do wprowadzenia do wyliczenia ust. 15 należy dodać <i>“zaliczane, bez względu na formę i termin, do kosztów uzyskania przychodów.</i> Przepis ten, postępujący się sformułowaniem <i>“warunki wymienione w ust. 2 uznaje się za spełnione”</i> można bowiem odczytywać w ten sposób, iż w odniesieniu do podmiotów wskazanych w ust. 15, zaliczenie wydatku do kosztów nie jest warunkiem niezbędnym do	Uwaga zasadna Zmodyfikowano odpowiednio treść przepisu, jednak z uwagi na proponowane nowe brzmienie ust. 2, odniesiono się jedynie do kosztów uzyskania przychodów (bez sformułowania „bez względu na formę i termin”).	

				uznania go za przerzucony dochód. Należy również dodać słowo „również”. Przy obecnym brzmieniu można próbować odczytywać przepisy w ten sposób, że warunki wskazane w ust. 2 są spełnione wyłącznie w przypadku spełnienia warunków wskazanych w ust. 15.	
Art. 1 pkt 17 lit. g	Art. 24aa ust. 14 pkt 1	Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	Spółki niebędące osobą prawną: Podatnik będzie musiał zweryfikować, czy odbiorca płatności będący powiązaną z nim spółką niebędącą osobą prawną z siedzibą w Polsce lub powiązaną z nim spółką niemającą siedziby w Polsce, która nie spełnia warunków wymienionych w art. 24aa ust. 2 ustawy o CIT nie przekazuje otrzymanych należności do innego podmiotu. Mimo powiązania taka weryfikacja przysporzy dodatkowych prac administracyjnych, a często z uwagi na odmowę współdziałania ze strony odbiorcy może być w praktyce niemożliwa. Może się również okazać, że podane dane nie będą zgodne z rzeczywistością, na co podatnik nie będzie miał wpływu i w związku z tym nie powinien ponosić negatywnych konsekwencji. Lewiatan postuluje niewprowadzanie projektowanego art. 24aa ust. 14.	Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 24aa ust. 14 został podtrzymany z uwagi na ryzyko obejścia przepisów o przerzucanych dochodach za pośrednictwem spółek niebędących osobami prawnymi (wprowadzenie tego ustępu jest konsekwencją tego, że w ust. 2 zrezygnowano z odniesienia do „kosztów ponoszonych bezpośrednio lub pośrednio”, co mogło budzić wątpliwości interpretacyjne).	
Art. 1 pkt 17 lit. g	Art. 24aa ust. 14 pkt 2	Związek Banków Polskich	Przekazanie poprzez podmiot zagraniczny: Z jednej strony projektowane treść art. 24aa ust. 14 mówi o odpowiednim stosowaniu przepisów dotyczących przerzucanych dochodów do podatnika przekazującego należności, z drugiej zaś strony mówi o obowiązku podatkowym dla spółki niebędącej osobą prawną, za pośrednictwem której takie dochody są przerzucane (<i>podstawę opodatkowania tej spółki ustala się w wysokości odpowiadającej tej przekazanej części należności</i>). W konsekwencji postuluję redakcję tego przepisu, która wyeliminuje wątpliwość co do podmiotu zobowiązanego do zapłaty podatku od przerzucanych dochodów, a jednocześnie doprecyzuje, że chodzi o dochody	Uwaga zasadna Odpowiednio zmieniono treść przepisu.	

				przekazywane przez spółkę, które wcześniej zostały otrzymane przez nią od podatnika.	
Art. 1 pkt 17 lit. g	Art. 24aa ust. 14 pkt 2	M. Kondej / PwC		Przekazanie poprzez podmiot zagraniczny: Konieczne jest doprecyzowanie jak warunek istotnej rzeczywistej działalności gospodarczej należy stosować w przypadkach o których mowa w art. 24aa ust. 14 ustawy o CIT. Wątpliwości budzi to czy spełnienie tego warunku przez podmiot do którego polski rezydent wpłaca należność, a który nie spełnia kryteriów wskazanych w art. 24aa ust.2, wyłącza zastosowanie podatku od przerzuconych dochodów, czy też konieczne jest by rzeczywistą istotną działalność gospodarczą realizował podmiot, któremu płatność jest przekazywana (spełniający warunki wskazane w art. 24aa ust. 2).	Uwaga zasadna Zaproponowano odpowiednia modyfikację art. 24aa ust. 10, zawierającą doprecyzowanie, iż warunek istotnej rzeczywistej działalności gospodarczej należy badać w odniesieniu do drugiego podmiotu zagranicznego, o którym mowa w ust. 14 pkt 2 (tj. podmiotu spełniającego warunki wskazane w ust. 2).
Art. 1 pkt 17 lit. g	Art. 24aa ust. 14 pkt 2	PwC		Przekazanie poprzez podmiot zagraniczny: Proponowany art. 24aa ust. 14 pkt 2 wymaga doprecyzowania poprzez wskazanie, że znajduje zastosowanie wyłącznie do podatników w zakresie w jakim ponoszą oni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej koszty w związku z posiadaniem statusu rezydenta (art. 3 ust. 1 ustawy o CIT).	Uwaga nieuwzględniona W świetle ust. 1 i ust. 14 pkt 2, ust. 14 pkt 2 powinien znaleźć zastosowanie do spółek będących podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1. Dodatkowe wyjaśnienie zawarto jednak w uzasadnieniu.
Art. 1 pkt 17 lit. g	Art. 24aa ust. 14 pkt 2	PwC		Przekazanie przez podmiot zagraniczny: Doprecyzowania wymaga pojęcie "przekazywania należności otrzymanych od podatnika" . Pojęcie to można odczytywać zarówno wąsko, w kontekście istnienia prawnego zobowiązania do przekazania otrzymanych kwot innemu podmiotowi, jak i szeroko, odnosząc je do każdej formy transferu otrzymanych środków do innego podmiotu niezależnie od formy tego transferu (np. za transfer taki potencjalnie można nawet uznać zapłatę za towary/usługi).	Uwaga zasadna Brzmienie art. 24aa ust. 14 pkt 2 wymaga uzupełnienia o sformułowanie „w jakiegokolwiek formie” (spójnie z ust. 2 pkt 3).

Art. 1 pkt 17 lit. g	Art. 24aa ust. 14 pkt 2	PwC	<p>Przekazanie przez podmiot zagraniczny: W uzasadnieniu wyjaśniono wątpliwości, czy warunek o którym mowa w ust. 2 pkt. 2 po stronie zagranicznego podmiotu będzie spełniony tylko wtedy, gdy 50% uzyskiwanych przez niego przychodów będzie pochodziło od podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 1 ustawy czy też weryfikować należy, czy 50% przychodów pochodzi od zagranicznego podmiotu pośredniczącego. Zasadnym wydaje się postulowanie uregulowania tej kwestii ustawowo a nie w treści uzasadnienia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podtrzymano wyjaśnienie tej kwestii w treści uzasadnienia. Zgodnie z brzmieniem ust. 14, „przepisy ust. 1–12 stosuje się odpowiednio”; stąd, w ocenie Ministerstwa Finansów, z treści przepisów wynika, iż weryfikować należy, czy 50% przychodów pochodzi od zagranicznego podmiotu pośredniczącego.</p>
Art. 1 pkt 17	Art. 24aa	<p>Polskie Towarzystwo Gospodarcze Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)</p> <p>PwC</p>	<p>Przepisy przejściowe: Zmiany mają wejść w życie 1 stycznia 2023 r. Część z wprowadzanych zmian została przy tym określona jako zmiany o charakterze doprecyzowującym. W efekcie zasadne wydaje się rozważenie wpływu projektowanej nowelizacji nie tylko na przyszłe, ale również bieżące rozliczenia.</p> <p>Postuluje się rozważenie zasadności zawieszenia wskazanych przepisów za obecny rok, a jeżeli nie będzie to możliwe - wprowadzenie przewidzianych nowelizacją zmian, w zakresie w jakim pozostają one korzystne dla podatników, z mocą wsteczną od 1 stycznia 2022 r. i/lub wydanie interpretacji ogólnej rozstrzygającej podnoszone wątpliwości.</p>	<p>Uwaga częściowo zasadna</p> <p>Projekt został poddany ponownej analizie pod kątem uzupełnienia o ewentualne regulacje intertemporalne. Ministerstwo Finansów stoi na stanowisku, że całościowo proponowanych zmian przepisów o podatku od przerzuconych dochodów, z uwagi na obszerność i wagę zmian, nie może być jednoznacznie i w każdym aspekcie uznany za korzystny dla podatników. Zatem, pomimo intencji uproszczenia przepisów w sposób przyjazny dla podatników, w ocenie MF, wprowadzenie tego rodzaju przepisów przejściowych jest niezasadne.</p>
Art. 1 pkt 17	Art. 24aa	PwC	<p>Ograniczona skuteczność przepisów: Ustanowienie sztywno określonych i stosunkowo wysokich progów procentowych sprawia, że stosunkowo łatwe wydaje się podjęcie działań pozwalających uniknąć jej zastosowania. Fakt ten, w powiązaniu z “przypadkowością” działania hipotezy normy rodzi wątpliwości, czy projektowana regulacja zrealizuje cel, który stawiają przed nią projektodawcy czy też nie będzie jedynie instrumentem, który wprowadzi dodatkowe obciążenia dla uczciwych podatników.</p> <p>Podobnie nie do końca zrozumiałe pozostaje <i>ratio legis</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ministerstwo Finansów podtrzymuje, co do zasady, zakładaną konstrukcję podatku od przerzuconych dochodów.</p> <p>Rezygnacja z progów procentowych prowadziłyby do zbyt szerokiego zakresu stanów faktycznych objętych podatkiem od przerzuconych dochodów.</p> <p>Warunki wskazane w ust. 2 pkt 3 można</p>

				warunku wskazanego wskazującego, że z spółka z jurysdykcji o efektywnym niskim opodatkowaniu przekazuje osiągnąty dochód innemu podmiotowi <i>“zaliczając wydatki z tego tytułu do kosztów rozliczanych dla celów podatku dochodowego”</i> . Skoro spółka z kraju o efektywnym niskim opodatkowaniu ponosi koszty, obniżając tym samym dochód do opodatkowania w tym kraju, to efektywnie nie wykorzystuje obowiązującej tam niskiej stawki podatkowej.	rozpatrywać również w szerszym kontekście, gdy poniesienie kosztu i dalsze przekazanie należności przez podmiot powiązany są elementami bardziej kompleksowego schematu optymalizacyjnego. Przykładowe schematy tego typu opisano w uzasadnieniu do ustawy z 29 października 2021 r.
Art. 1 pkt 18	Art. 24b ust. 15, 16 (MIT)	Polskie Towarzystwo Gospodarcze	Wątpliwość co do praktycznego stosowania przepisu Zwrot „w przypadku wątpliwości co do wartości zwrotu” będzie powodował każdorazowo kontrolę organów.	Uwaga niezasadna Zaproponowane brzmienie przepisu ma na celu uproszczenie procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków. Zastosowana w projekcie przesłanka „braku wątpliwości” nie narzuca obowiązku przeprowadzenia postępowania dowodowego. Weryfikacja może zostać osiągnięta z zastosowaniem innych środków/informacji (zależnych od szczegółów danej sprawy i oceny konkretnego organu) dostępnych organowi, z urzędu, takich jak np. wcześniejsze deklaracje, sprawozdania finansowe, własne bazy danych, czy też historia wywiązywania się z dotychczasowych zobowiązań wobec organu. Nie ma przy tym potrzeby angażowania strony i wszczynania formalnego postępowania dowodowego (kontroli).	
		Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Postulat wejścia w życie przepisu od 01.01.2022 r. Zmieniany przepis w dotychczasowym brzmieniu wydłużał termin zwrotu o czas prowadzonego - niejednokrotnie długotrwałego - postępowania prowadzonego przez organ	Uwaga niezasadna Wprowadzenie wstecznego działania nowego brzmienia przepisu mogłoby powodować dodatkowe obowiązki po stronie organów	

				<p>podatkowy. Z uwagi, iż zmieniany przepis jest korzystny dla podatników, powinien działać z mocą wsteczną.</p>	<p>podatkowych w odniesieniu do już złożonych przez podatników wniosków i np. prowadzonych przez podatników postępowań. Należy jednocześnie pamiętać, iż podatnicy podatku od przychodów z budynków podlegali zwolnieniu z tego podatku w okresie obowiązywania stanu epidemii z powodu COVID-19, stąd też za ten okres nie będą składane stosowne wnioski.</p> <p>W projekcie zaproponowany zostanie przepis przejściowy rozstrzygający, że doprecyzowanie (polegające na tym, że zwrot podatku nastąpi bez konieczności wydawania decyzji w każdym przypadku, gdy wniosek nie będzie budzić wątpliwości), znajdzie do wniosków złożonych od dnia 1 stycznia 2023 r.</p>
			<p>Stowarzyszenie Polska Izba Nieruchom. Komeracyjnych</p>	<p>Postulat doprecyzowania – w kierunku potwierdzającym (zarówno w przepisie jak i uzasadnieniu) możliwość stosowania do procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków przepisów o zwrocie nadpłaty podatku (odpowiednie zastosowanie regulacje Rozdziału 9 Działu III Ordynacji podatkowej – „Nadpłaty”)</p> <p>Pomimo zaproponowanej nowelizacji, przepisy regulujące tę procedurę nadal pozostają niekompletne i sprzyjają powstawaniu sporów. Organy podatkowe powszechnie odwołują się do procedury zwrotu nadpłaty podatku, a decyzje orzekające o zwrocie podatku od przychodów z budynków są traktowane analogicznie jak te dotyczące zwrotu innych nadpłat.</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Należy wskazać, że po zmianach w zależności od konkretnych okoliczności danej sprawy będzie możliwe zastosowanie różnych sposobów weryfikacji wniosku podatnika.</p> <p>A zatem to indywidualna sytuacja podatnika (wnioskodawcy) na którą składać się może wiele okoliczności prawno-podatkowych będzie dawała organowi wzgląd na ocenę czy istnieją wątpliwości co do żądania zwrotu podatku, oraz zastosowaną procedurę weryfikacji wniosku.</p>
	Art. 1 pkt 19 lit. a	Art. 24ca ust. 1 pkt 2 (minimalny CIT	<p>- Konfederacja Lewiatan - Polska Izba</p>	<p>Postulat pozostawienia obecnego wskaźnika rentowności (1%)</p> <p>Wskazuje się zasadniczo, że proponowana w projekcie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane zwiększenie wskaźnika rentowności decydującego o „wejściu” w zakres</p>

		<p>- próg rentowności)</p>	<p>Handlu i Dystrybucji (POHiD)</p> <p>- Krajowa Izba Doradców Podatkowych (KIDP)</p> <p>- Francusko-Polska Izba Gospodarcza (IGCC)</p> <p>- Business Centre Club (BCC)</p> <p>- Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami (IZFiA)</p> <p>- WTS&SAJA Sp. z o.o.</p> <p>- KPMG Tax M. Michna</p> <p>- Fundacja Wspierania i Rozwoju Biur Rachunkowych (FWiRBR), Krajowa Izba Biur</p>	<p>zmiana wskaźnika do 2% wpłynie niekorzystnie na definitywny poziom obciążeń przedsiębiorców ponieważ większa liczba podatników zostanie objęta obowiązkiem kalkulacji tego obciążenia.</p> <p>Obowiązujący obecnie 1% próg dochodowości w niektórych branżach jest trudny do osiągnięcia z uwagi na uwarunkowania rynkowe, a nie z powodu jakichkolwiek działań optymalizacyjnych.</p> <p>Proponowana zmiana rodzi to ryzyko nałożenia minimalnego CIT na podmioty niedziałające w celu optymalizacji, a które nie były objęte regulacją w obecnym stanie prawnym, co oznacza efekt sprzeczny z postulatami zgłaszanymi przez przedsiębiorców, niekorzystny dla gospodarki i znacznie zwiększający obciążenia dla przedsiębiorców w okresie kryzysu.</p> <p>W szczególności należy wziąć pod uwagę obecne trudne uwarunkowania rynkowe będące następstwem wojny w Ukrainie.</p> <p>W szczególności, jak wskazały:</p> <p>- FWiRBR, KIBR, Kancelaria Staniek&Partners - zgodnie z wyliczeniem Polskiej Izby Handlu, średnia rentowność w branży wynosi ok 0,7% przychodów co oznacza w konsekwencji objęcie większej grupy przedsiębiorców i w następstwie możliwość jeszcze większego wzrostu cen żywności.</p> <p>- PZPiP - minimalny CIT w kształcie przyjętym w ustawie z 29 października 2021 r. spowodował wiele problemów, uderzając nie tyle w duże międzynarodowe koncerny, co w podmioty z sektora MŚP, dlatego korzystniejszym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie prostego podatku przychodowego.</p>	<p>opodatkowania minimalnym CIT jest mitygowane przez pozostałe proponowane rozwiązania, tj. m.in. liberalizację sposobu liczenia rentowności, dodatkowe wyłączenia spod tego podatku, jak również uproszczenie sposobu kalkulacji podstawy opodatkowania minimalnym CIT.</p> <p>Twierdzenie, że wzrost minimalnego poziomu dochodowości spowoduje, że minimalnym CIT zostanie objętych więcej podatników może nie znaleźć odzwierciedlenia w praktyce, w szczególności w kontekście zaproponowanego w projekcie przepisu art. 24ca ust. 14 pkt 9, który wyłącza z minimalnego CIT podatników, którzy osiągnęli w jednym z trzech lat podatkowych bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który płacony jest minimalny CIT, wskaźnik w wysokości co najmniej 2%.</p>
--	--	----------------------------	--	--	---

			<p>Rachunowych (KIBR), Kancelaria Staniek&Partners</p> <p>- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN)</p> <p>- Polski Związek Przedsiębiorców i Pracodawców (PZPiP)</p> <p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p> <p>- Polska Grupa Energetyczna</p>		
Art. 1 pkt 19 lit. b	Art. 24ca ust. 2 pkt 3 (minimalny CIT - wskaźnik rentowności – opłaty leasingowe)	- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN)	<p>Postulat doprecyzowania przepisu (opłaty leasingowe)</p> <p>– potencjalna luka jeśli chodzi o leasing finansowy, bowiem kosztem nie są opłaty, ale odpisy amortyzacyjne. A dotychczasowy przepis odnosi się do kosztów (w tym odpisów amortyzacyjnych) wynikających z nabycia, wytworzenia lub ulepszenia środków trwałych.</p> <p>Należy zwrócić uwagę iż leasing finansowy to jeszcze nie nabycie. Ponadto konieczne jest ustalenie, co z ratą odsetkową przy leasingu finansowym? Czy należy traktować</p>	Uwaga częściowo zasadna	Przepisy zostaną doprecyzowane i uzupełnione w zakresie dotyczącym leasingu finansowego poprzez objęcie wyłączeniem ze wskaźnika rentowności również kosztów z tytułu odpisów amortyzacyjnych od środka trwałego wykorzystywanego na podstawie umowy określonej w art. 17a pkt 1, jeżeli zgodnie z przepisami rozdziału 4a odpisów

			- Pracodawcy RP	<p>ją jako opłaty ustalone w umowie leasingu?</p> <p>Podzielamy wątpliwości czy najem nieruchomości też jest taką umową, tj. czy będzie korzystał ze zwolnienia analogicznie do umowy leasingu</p>	<p>amortyzacyjnych dokonuje korzystający (art. 24ca ust. 2 pkt 1 ustawy CIT).</p> <p>W odniesieniu do najmu należy wskazać, że ważna jest klasyfikacja leasingu dla celów podatkowych.</p>
Art. 1 pkt 19 lit. b	<p>Art. 24ca ust. 2 pkt 4</p> <p>(minimalny CIT</p> <p>- wskaźnik rentowności – instytucje finansowe)</p>	<p>- Konfederacja Lewiatan</p> <p>- KPMG Tax M. Michna Sp. k.</p>	<p>- Postulat doprecyzowania przepisu w kontekście pojęcia „podstawowy przedmiot działalności”</p> <p>Wątpliwości może budzić zastrzeżenie stosowania przepisu wyłącznie wobec instytucji finansowych, których „podstawowym przedmiotem działalności” jest świadczenie usług finansowych.</p> <p>Pojęcie to nie zostało zdefiniowane przez ustawodawcę, co generuje ryzyko, że będzie rozumiane ściśle przez podmioty interpretujące prawo, tj. jako obowiązek ujawnienia w przeważającym przedmiocie działalności (PKD) w KRS takiego przedmiotu działalności. Wydaje się, że faktyczne prowadzenie działalności w zakresie odpłatnego nabywania wierzytelności powinno być decydujące do nieuwzględnienia przychodów i kosztów w obliczaniu wskaźnika udziału dochodów w przychodach, a nie formalne ujawnienie przedmiotu działalności we właściwym rejestrze.</p> <p>Taka interpretacja przepisu pozostawałaby w sprzeczności z celem, jaki jest deklarowany przez ustawodawcę, tj. chęci osiągnięcia sprawiedliwości, stabilności, prosty i przejrzystości tych przepisów. Wydaje się, że faktyczne prowadzenie działalności w zakresie odpłatnego nabywania wierzytelności powinno być decydujące do nieuwzględnienia przychodów i kosztów w obliczaniu wskaźnika udziału dochodów w przychodach, a nie formalne ujawnienie przedmiotu działalności we właściwym rejestrze.</p>	<p>Uwaga zasadna – przepis zostanie zmieniony</p> <p>Przepis zostanie zmieniony poprzez wykreślenie w ust. 2 pkt 4 wyrazu „podstawowym”</p>	

			<p>- Polski Związek Faktorów</p> <p>- Związek Banków Polskich</p> <p>- Postulat doprecyzowania ust. 2 pkt 4 (uwzględnienie przychodów nie tylko ze zbycia ale generalnie związanych z obrotem), z jednoczesnym wyłączeniem przychodów generowanych przez spółki branży faktoringowej z podstawy opodatkowania minimalnym CIT</p> <p>- Postulat generalny - podmiotowe zwolnienia spółek w branży faktoringowej z minimalnego CIT (jak obecnie banki)</p> <p>Zmiana brzmienia art. 24ca ust. 2 pkt 4 miałyby polegać na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - objęciu wprost przychodów i związanych z nimi kosztów uzyskania przychodów z tytułu obrotu faktoringowego realizowanego z instytucją finansową lub - takim zredagowaniu zapisu, aby z kalkulacji wyłączone zostały przychody i koszty związane zarówno ze zbyciem, jak i z nabyciem wierzytelności w ramach umowy faktoringowej <p>Proponowana obecnie zmiana metodologii wyliczania wskaźnika rentowności w zakresie jakim przewiduje to projekt, nie pozwoli osiągnąć zamierzonego celu w odniesieniu do spółek faktoringowych. Odnosi się bowiem wprost wyłącznie do „zbycia” wierzytelności.</p> <p>- Jest pożądana z perspektywy faktorantów, którzy prezentują w swoich przychodach wartości należności handlowych zbywanych na rzecz podmiotów z branży faktoringowej – tj. faktorów (interpretacja ogólna). Wskutek zmiany, fakt finansowania działalności faktoringiem nie będzie negatywnie wpływał na ich (faktorantów) obciążenia podatkowe.</p> <p>- Propozycja zmiany nie adresuje sytuacji faktorów na rzecz których dokonywana jest cesja finansowanych wierzytelności. Jednak faktor jedynie inkasuje płatność od dłużnika, a w przypadku braku takiej płatności, najczęściej</p>	<p>Uwaga zasadna</p> <p>Przepisy jak również uzasadnienie zostaną zredagowane w kierunku osiągnięcia sytuacji pożądanej zarówno z perspektywy faktorantów (zbywających), jak i faktorów (na rzecz których dokonywana jest cesja).</p> <p>Po zmianie instytucje finansowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 Prawa bankowego (spółki/przedsiębiorstwa faktoringowe) objęte zostaną zwolnieniem podmiotowym z ust. 14 (analogicznie jak obecnie instytucje finansowe z art. 15c ust. 16).</p> <p>Ponadto, wyłączenie z kalkulacji wskaźnika (ust. 2 pkt 4) rozszerzone zostanie o przychody i koszty z tytułu zbycia wierzytelności również na rzecz ww. podmiotów z jednoczesnym wyłączeniem przychodów z tego tytułu z podstawy opodatkowania (ust. 10).</p>
--	--	--	---	---

				<p>dochodzi wierzytelności od faktoranta (faktoring niewłaściwy). Co do zasady, faktor nie zbywa dalej przejętych należności. W konsekwencji, w swoich przychodach podatkowych nie wykazuje przychodu z tytułu zbycia należności handlowych na rzecz podmiotów z branży faktoringowej, o którym mowa w nowo zaproponowanym przepisie art. 24ca ust. 2 pkt 4 bowiem takich transakcji co do zasady nie zawiera.</p>	
			<p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p> <p>- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN)</p>	<p>- Postulat doprecyzowania do jakiego okresu należy odnosić przychody i koszty</p> <p>W dodanych w ust. 2 pkt 4 (5 i 6) brakuje odniesienia do jakiego okresu należy odnosić przychody i koszty wskazane w tych przepisach, np. poprzez wskazanie: „uzyskanych/poniesionych w danym roku podatkowym”.</p>	<p>Uwaga częściowo zasadna</p> <p>W przepisach zrezygnowano ze wskazywania roku podatkowego.</p> <p>Podatek jest rozliczany za rok podatkowy, a zatem przychody i koszty muszą być uzyskane/poniesione w danym roku podatkowym.</p>
			<p>Krajowa Izba Doradców Podatkowych (KIDP)</p>	<p>- Faktoring</p> <p>Kalkulacja rentowności na potrzeby minimalnego CIT powinna uwzględniać konieczność obowiązkowego rozpoznawania przychodów i kosztów, które z gospodarczego punktu widzenia nie stanowią o rentowności podmiotu (podobnie w przypadku kosztów refakturowanych i kosztów zwracanych).</p> <p>Interpretacja ogólna MFFiPR z 15.02.2021 r. (DD5.8201.11.2020) zgodnie z którą wyniku na operacji zbycia wierzytelności nie należy ujmować „per saldo” (jak dla celów rachunkowości) lecz w „tzw. szyku rozwartym”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezrozumiała, trudno odnieść się do istoty zgłoszonej w ten sposób wątpliwości.</p> <p>Jednocześnie, w kontekście branży faktoringowej należy wskazać, że przepisy jak również uzasadnienie zostaną zredagowane w kierunku osiągnięcia sytuacji pożądanej zarówno z perspektywy faktorantów (zbywających), jak i faktorów (na rzecz których dokonywana jest cesja).</p> <p>Po zmianie instytucje finansowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 Prawa bankowego</p>

					<p>(spółki/przedsiębiorstwa faktoringowe) objęte zostaną zwolnieniem podmiotowym z ust. 14 (analogicznie jak obecnie instytucje finansowe z art. 15c ust. 16).</p> <p>Ponadto, wyłączenie z kalkulacji wskaźnika (ust. 2 pkt 4) rozszerzone zostanie o przychody i koszty z tytułu zbycia wierzytelności również na rzecz ww. podmiotów z jednoczesnym wyłączeniem przychodów z tego tytułu z podstawy opodatkowania (ust. 10).</p>
			Pracodawcy RP	<p>Postawiono pytanie:</p> <p>Czy faktoring odwrotny również korzysta z wyłączeń, o których mowa w projekcie?</p>	<p>W przypadku faktoringu odwrotnego nie występuje podobny problem jak przy mechanizmie faktoringu klasycznym (podwójne wykazywanie przychodów i kosztów).</p> <p>Ponadto w związku z wprowadzeniem zwolnienia podmiotowego dla firm faktoringowych zagadnienie jest nieaktualne.</p>
Art. 1 pkt 19 lit. b	Art. 24ca ust. 2 pkt 5 (minimalny CIT - wskaźnik rentowności – a) koszty zatrudnienia; b) energia elektryczna)	- Konfederacja Lewiatan - Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji - Francusko-Polska Izba Gospodarcza	<p>ust. 2 pkt 5 lit. a)</p> <p>- Postulat wyłączenia całości kosztów zatrudnienia nie tylko ich wzrostu (w porównaniu z rokiem poprzedzającym rok, za który rozlicza się minimalny CIT) jako nie służących unikaniu lub uchylaniu się od opodatkowania</p> <p>Dodatkowo (Lewiatan) - wada jednosezonowości</p> <p>Określenie odwołania do roku poprzedzającego dany rok podatkowy oznacza, że tylko wtedy, gdy podwyżki wymienionych kosztów będą stale rosły, będzie możliwe zastosowanie tej koncesji. Jednak w sytuacji, gdy koszty rok do roku nie będą wzrastały zwolnienie nie będzie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przepisy art. 24ca ust. 2 zostaną zmienione w kierunku wyłączenia z kalkulacji wskaźnika rentowności m.in:</p> <p>- 20% kosztów uzyskania przychodów z tytułu:</p> <p>a) należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 6 ustawy PIT oraz zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez zakład pracy,</p>	

		<p>(IGCC)</p> <p>- Business Centre Club (BCC)</p> <p>- Polska Izba Handlu</p> <p>- Konfederacja Lewiatan</p> <p>- KPMG Tax M. Michna Sp. k.</p>	<p>przysługiwało. Oznacza to, że jedynie w jedynym roku podatnik będzie mógł z tej regulacji skorzystać, mimo, że jednocześnie mógł nie być w stanie ekonomicznie skompensować podwyżki nawet (sprzed 2 lat) tych kosztów w swoich (minionych i obecnych) przychodach.</p> <p>- Do rozważenia doprecyzowanie lub zmiana propozycji, aby do wymaganej rentowności nie uwzględniać wzrostu kosztów uzyskania przychodów: a) o których mowa w art. 15 ust. 4g i 4h (a więc w umowie o pracę i ZUS) i b) z tytułu zakupu energii elektrycznej.</p> <p>Różnica między kosztami uzyskania przychodów określonymi na ostatni dzień roku podatkowego, za który płacony jest minimalny CIT, a kosztami uzyskania przychodów określonymi na ostatni dzień roku podatkowego bezpośrednio poprzedzającego ten rok może wynikać z bardzo różnych powodów. Może nie wystąpić wzrost właśnie z uwagi na trudną sytuację finansową przedsiębiorstwa i brak możliwości ponoszenia kosztów.;</p> <p>- Postulat objęcia zakresem ust. 2 pkt 5 kosztów (ew. wzrostu) uzyskania przychodów z tytułu, o którym mowa w art. 15 ust. 4ga ustawy CIT, czyli wpłat dokonywanych do pracowniczych planów kapitałowych (PPK) w części finansowanej przez podmiot zatrudniający,</p>	<p>b) składek z tytułu należności, o których mowa w lit. a, określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, w części finansowanej przez płatnika składek, składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,</p> <p>c) wpłat dokonywanych do pracowniczych planów kapitałowych, o których mowa w ustawie o pracowniczych planach kapitałowych, w części finansowanej przez podmiot zatrudniający w rozumieniu tej ustawy;</p> <p>- wzrostu kosztów uzyskania przychodów z tytułu zakupu energii elektrycznej, ciepłej lub gazu przewodowego</p>
		<p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p> <p>- Polska Grupa Energetyczna (PGE)</p>	<p>ust. 2 pkt 5 lit b)</p> <p>- Wyłączenie regulowane tym przepisem powinno obejmować szereg towarów i usług, których koszt jest uzależniony od notowań giełdowych, polityki Państwa, czy ograniczeń związanych z ich obrotem.</p> <p>W ostatnich miesiącach drastyczne wzrosty cen odnoszą się również do innych nośników energii: gazu, energii ciepłej,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezrozumiała, trudno odnieść się do istoty zgłoszonej w ten sposób wątpliwości.</p>

				<p>oleju opałowego, paliw napędowych, węgla, czy drewna opałowego.</p> <p>- Ponadto potrzeba doprecyzowania przepisu</p> <p>Wzrost kosztów związanych z zakupem energii elektrycznej może wynikać zarówno ze zmiany cen, jak i zmiany wolumenu (ilości energii elektrycznej).</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przepisy zostaną zmienione w kierunku wyłączenia z kalkulacji wskaźnika rentowności m.in.</p> <p>- wzrostu kosztów uzyskania przychodów z tytułu zakupu energii elektrycznej, ciepłej lub gazu przewodowego stanowiącego dodatnią różnicę między kosztami uzyskania przychodów określonymi na ostatni dzień roku podatkowego, za który płacony jest minimalny podatek dochodowy, a kosztami uzyskania przychodów określonymi na ostatni dzień roku podatkowego bezpośrednio poprzedzającego ten rok.</p>
			<p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p> <p>- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN)</p>	<p>- Potrzeba doprecyzowania – odniesienie do kosztów „poniesionych w danym roku podatkowym”</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W przepisach zrezygnowano ze wskazywania roku podatkowego. Podatek jest rozliczany za rok podatkowy, a zatem przychody i koszty muszą być uzyskane/poniesione w danym roku podatkowym.</p>
Art. 1 pkt 19 lit. b	Art. 24ca ust. 2 pkt 6 (minimalny CIT	- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M.	<p>- Propozycja doprecyzowania przepisu - czy wyłączenie dotyczyć ma faktycznie uiszczanego podatku akcyzowego,</p> <p>- Postulat by wartość podatku akcyzowego była wyłączona</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisy zostaną doprecyzowane poprzez wskazanie że wartość zapłaconego podatku</p>	

		- wskaźnik rentowności – podatek akcyzowy)	Michna Sp. k. - Francusko-Polska Izba Gospodarcza (IGCC) - Business Centre Club (BCC) - Polska Izba Handlu	z podstawy opodatkowania , a nie z ze wskaźnika	akcyzowego będzie podlegała wyłączeniu ze wskaźnika rentowności (ust. 2). Jednocześnie wymienione w ust. 2 przychody (wyłączone ze wskaźnika rentowności) zostaną wyłączone także z kalkulacji podstawy opodatkowania (ust. 10).
			- Towarzystwo Obrotu Energią - Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN)	- Propozycja doprecyzowania jakie przychody i koszty (ujęte/zapłacone, w jakim okresie) objęte są tą regulacją Brakuje wskazania do jakiego okresu należy odnosić przychody i koszty wskazane w tym przepisie, np. poprzez wskazanie: „uzyskanych/poniesionych w danym roku podatkowym”. - Propozycja rozszerzenia przepisu <u>o opłatę paliwową i emisyjną</u> , które są bardzo zbliżone konstrukcyjnie do podatku akcyzowego.	Uwaga uwzględniona W przepisach zrezygnowano ze wskazywania roku podatkowego. Podatek jest rozliczany za rok podatkowy, a zatem przychody i koszty muszą być uzyskane/poniesione w danym roku podatkowym. Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony poprzez wyłączenie z kalkulacji wskaźnika rentowności.
			- TOTALBET Zakłady Bukmacherski Sp. z o.o. - Zjednoczone Przedsiębiorstwa	- Postulat objęcia analogicznym wyłączeniem – jak w przypadku podatku akcyzowego – <u>podatku od gier</u>	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony poprzez wyłączenie z kalkulacji wskaźnika rentowności.

			Rozrywkowe		
			Pracodawcy RP	Wyjaśnienie czy przedsiębiorca działający jako hurtownik będzie miał prawo lub obowiązek do wyłączenia z przychodów oraz kosztów uzyskania przychodu wartości podatku akcyzowego , jaki jest uwzględniony w wartości kupowanych i sprzedawanych towarów np. alkoholu czy wyrobów tytoniowych? Projekt nie reguluje również tego, w jaki sposób przedsiębiorca będący hurtownikiem miałby taki podatek obliczyć?	Uwaga uwzględniona Przepisy zostaną odpowiednio zmodyfikowane.
Art. 1 pkt 19 lit. c	Art. 24ca ust. 3 (minimalny CIT - podstawa opodatkow)	- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M. Michna Sp. k.	- Postulat pozostawienia dotychczasowych wskaźników Niezrozumiałe jest obniżenie z 30% do 15% limitu , którego przekroczenie powoduje, że koszty finansowania dłużnego są brane pod uwagę przy ustalaniu podstawy opodatkowania minimalnym CIT. Podobnie w przypadku usunięcia limitu 3 000 000 zł , który oznacza, że podstawa opodatkowania minimalnym CIT będzie ustalana w stosunku do niższej wartości. - Postulat uchylecia pkt 3 w art. 24ca ust. 3 (podatek odroczony) Przepis ten niepotrzebnie komplikuje wyliczenie podatku oraz – przy niekorzystnej interpretacji – może uderzyć w uczciwych podatników.	Uwaga uwzględniona Wskaźniki pozostaną na dotychczasowym poziomie. Uwaga uwzględniona Przepisy zostaną odpowiednio zmodyfikowane.	
		- Krajowa Izba Doradców Podatkowych - Krajowa Izba Biur Rachunowych	Postulat pozostawienia dotychczasowych wskaźników , tj. powrót do progu 30% EBIDTA oraz progu 3 mln. Zł jako, odpowiedni, progów wysokości kosztów finansowania dłużnego oraz kosztów usług niematerialnych powyżej których stają się one podstawą opodatkowania minimalnym CIT	Uwaga uwzględniona Wskaźniki pozostaną na dotychczasowym poziomie.	

			(KIBR), Kancelaria Staniek&Partners		
			- Francusko-Polska Izba Gospodarcza (IGCC) - Business Centre Club (BCC) - Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN)	Postulat pozostawienia dotychczasowych wskaźników - w części odnoszącej się do kosztów finansowania dłużnego - w części odnoszącej się do kosztów usług niematerialnych i opłat licencyjnych	Uwaga uwzględniona Wskaźniki pozostaną na dotychczasowym poziomie.
			- Towarzystwo Obrotu Energią - Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN)	- Postulat uchylecia pkt 3 w art. 24ca ust. 3 Propozycja usunięcia z ust. 3 pkt 3 odnoszącego się do podatku odroczonego. Przepis w tym zakresie budzi duże wątpliwości interpretacyjne, nie wiadomo do końca jakich sytuacji może to dotyczyć. Nie zaburzy to intencji wprowadzenia minimalnego CIT, a jednocześnie pozwoli na wyeliminowanie wątpliwości w tym zakresie.	Uwaga uwzględniona Przepisy zostaną odpowiednio zmodyfikowane.
			Polska Organizacja	- Postulat by oprócz zmiany dotyczącej wyłączenia podatku akcyzowego przy ustalaniu wskaźnika dochodowości (nowy art. 24ca ust. 2 pkt 6), dodatkowo wyłączyć z ustalania	Uwaga uwzględniona Przepisy zostaną doprecyzowane poprzez

			Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN)	<p>podstawy opodatkowania minimalnym CIT przychodów odpowiadających podatkowi akcyzowemu (zapobiegnięcie sytuacji, że minimalny CIT będzie płacony również od już zapłaconego podatku (akcyzowego));</p>	<p>wskazanie że wartość zapłaconego podatku akcyzowego będzie podlegała wyłączeniu ze wskaźnika rentowności (ust. 2).</p> <p>Jednocześnie wymienione w ust. 2 przychody (wyłączone ze wskaźnika rentowności) zostaną wyłączone także z kalkulacji podstawy opodatkowania (ust. 10).</p>
			Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	<p>Postulat pozostawienia dotychczasowych wskaźników</p> <p>Alternatywa: zwiększenie współczynnika we wskazanym wzorze z 30% na 60%</p> <p>Zgodnie z proponowaną zmianą przy obliczaniu tego wzoru zamiast współczynnika 30% wprowadzony będzie współczynnik 15%. W praktyce będzie to oznaczało, że większa kwota kosztów finansowania dłużnego wejdzie do podstawy opodatkowania podatku minimalnego czego konsekwencją będzie zapłata podatku w większej wysokości.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Wskaźniki pozostaną na dotychczasowym poziomie</p>
			Organizacja Pracodawców Usług IT SoDa	<p>Postulat uproszczenia podstawy opodatkowania</p> <p>Obecnie konieczne jest stosowanie skomplikowanych wzorów matematycznych, powstają liczne wątpliwości w zakresie, jakie koszty wchodzi do podstawy opodatkowania.</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Z uwagi na fakt, że obecny algorytm wyliczania podstawy opodatkowania wydaje się być zbyt skomplikowany (m.in. w zakresie usług niematerialnych powiela zasadniczo treść uchylonego art. 15e, który wywołał liczne wątpliwości interpretacyjne) zaproponowano wprowadzenie alternatywy.</p> <p>Zgodnie z propozycją zawartą w art. 24ca ust. 3a podatnik, w przypadku, gdy nie posiada istotnych „kwalifikowanych” płatności wobec podmiotów powiązanych, będzie mógł skorzystać prościej</p>

					formuły ustalania podstawy opodatkowania (opartej wyłącznie na relacji do osiągniętych przychodów), jednakże z wyższym wskaźnikiem przychodowym, tj.: 3% przychodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych osiągniętych przez podatnika w roku podatkowym.
			Fundacja Wspierania i Rozwoju Biur Rachunkowych (FWiRBR),	- Postulat wyłączenia z podstawy opodatkowania przychodów w części dotyczącej sprzedaży wyrobów akcyzowych Obecne brzmienie przepisów może szczególnie uderzyć w branżę winiarską i producentów energii.	Uwaga uwzględniona Wartość podatku akcyzowego zostanie wyłączona z kalkulacji podstawy opodatkowania (ust. 10).
			Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (PGNiG)	Postulat doprecyzowania regulacji art. 24ca ust. 3 pkt 2 w zakresie, w jakim przepis odnosi się do spółek Skarbu Państwa Z perspektywy spółek, w których udziałowcem jest Skarb Państwa należałoby przepis doprecyzować w taki sposób, aby wskazać, że powiązanie, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 4 nie ma zastosowania w przypadku gdy wynika ono wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa. W przeciwnym razie np. odsetki wypłacane na rzecz banków, w których Skarb Państwa ma udziały mogłyby zwiększać podstawę opodatkowania podatkiem minimalnym.	Uwaga uwzględniona Przepis art. 24ca ust. 3 pkt 2 w zdaniu wstępnym otrzyma brzmienie zgodnie z którym powiązanie, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 4 nie będzie miało zastosowania w przypadku gdy wynika ono wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa.
Art. 1 pkt 19 lit. d	Art. 24ca ust. 3a (minimalny CIT – alternatywna podstawa)	Konfederacja Lewiatan	Propozycja wprowadzenia alternatywnej podstawy opodatkowania opartej wyłącznie o koszty (finansowania dłużnego, usług niematerialnych, itp.), nie zaś przychody podatnika. Pozwoliłoby to efektywnie wyłączyć z minimalnego CIT podmioty, których strata wynika z czysto biznesowych względów i nie jest skutkiem nadmiernego	Uwaga nieuwzględniona Pozostawiono alternatywną podstawę przewidzianą w art. 24ca ust. 3a z jednoczesną zmianą wysokości wskaźnika przychodowego na 3%.	

				obciążenia kosztami przez podmioty powiązane;	Należy dodatkowo wskazać na szereg korzystnych regulacji jakie zawarto w projekcie zmiany, np. wyłączenia z wyliczenia wskaźnika rentowności, czy wyłączenia podmiotowe.
			Polska Izba Handlu	<p>Propozycja doprecyzowania</p> <p>Poprzez wskazanie, że podatnik może wybrać <u>korzystniejszą</u> dla siebie podstawę opodatkowania, a nie uproszczony sposób jej kalkulacji.</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Wybór formy ustalania podstawy opodatkowania, w tym ocena która z postaci jest korzystniejsza, przysługuje podatnikowi.</p> <p>Zgodnie z propozycją zawartą w art. 24ca ust. 3a podatnik, w przypadku, gdy nie posiada istotnych „kwalifikowanych” płatności wobec podmiotów powiązanych, będzie mógł skorzystać prostszej formuły ustalania podstawy opodatkowania (opartej wyłącznie na relacji do osiągniętych przychodów), jednakże z wyższym wskaźnikiem przychodowym - 3% przychodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych osiągniętych przez podatnika w roku podatkowym.</p>
			Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	<p>Postulat aby podstawa opodatkowania była ustalona na poziomie kwoty odpowiadającej 3% wartości przychodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych osiągniętych przez podatnika w roku podatkowym.</p> <p>Wprowadzenie minimalnego CIT samo w sobie jest istotnym obciążeniem dla podatników. Biorąc pod uwagę niepewną sytuację gospodarczą i rosnącą inflację, rolą państwa powinno być wprowadzenie takich mechanizmów i rozwiązań, które wspomogą podatników w tym okresie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona (3%)</p> <p>Zgodnie z propozycją zawartą w art. 24ca ust. 3a podatnik, w przypadku, gdy nie posiada istotnych „kwalifikowanych” płatności wobec podmiotów powiązanych, będzie mógł skorzystać prostszej formuły ustalania podstawy opodatkowania (opartej wyłącznie na relacji do osiągniętych przychodów), jednakże z wyższym wskaźnikiem przychodowym - 3% przychodów ze źródła</p>

					przychodów innych niż z zysków kapitałowych osiągniętych przez podatnika w roku podatkowym.
	Art. 1 pkt 19 lit. f tiret pierwsze	Art. 24ca ust. 14 pkt 5 lit. c (minimalny CIT - podmioty wykonujące działalność leczniczą)	- Towarzystwo Obrotu Energią - Polska Grupa Energetyczna (PGE) - Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo (PGNIG)	Postulat dodatkowego wyłączenia w ust. 14 w pkt 5 poprzez dodanie lit. d) w brzmieniu: <i>„d) ze sprzedażą energii elektrycznej, ciepłej lub gazu przewodowego.”</i> - Postulat objęcia zwolnieniem podatników, których większość przychodów w roku podatkowym została osiągnięta z działalności w zakresie energii (ust. 14 pkt 5 dodanie lit. d) <i>„d) sprzedażą energii elektrycznej, paliwa gazowego, uprawnień do emisji CO2, węgla, biomasy, wyrobów węglowych i wyrobów gazowych w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym oraz uzyskiwaną pomocą publiczną.”</i>	Uwaga częściowo uwzględniona Zwolnieniu podmiotowemu z ust. 14 pkt 5 lit. d podlegać będą podatnicy, których większość przychodów innych niż z zysków kapitałowych wynika z transakcji objętych ceną regulowaną (o których mowa w ust. 2 pkt 2). Jednocześnie należy wskazać, że już obecne art. 24ca ust. 2 pkt 2 ustawy CIT uwzględnia sytuację podatnika, który nie ma swobody ustalania ceny, bowiem jest ona regulowana przez państwo (energia) lub jest uzależniona od notowań na światowych rynkach (kopaliny) ¹ - wyłączenie ze wskaźnika rentowności. Już na tej podstawie znaczna część działalności takich przedsiębiorstw finalnie podlegać będzie wyłączeniu z minimalnego CIT (chodzi o wszystkie przychody objęte taryfami zatwierdzanymi przez Prezesa URE).

¹ 2. Dla celów obliczenia straty oraz udziału dochodów w przychodach, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się:

(...)

2) przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów bezpośrednio lub pośrednio związanych z tymi przychodami odpowiednio osiągniętych albo poniesionych w związku z transakcją, jeżeli:

a) cena lub sposób określenia ceny przedmiotu transakcji wynika z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych oraz

b) podatnik w roku podatkowym poniósł stratę ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych z transakcji, o której mowa w lit. a, albo osiągnął udział dochodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych w przychodach innych niż z zysków kapitałowych wynikający z takiej transakcji w wysokości nie większej niż 1%, przy czym obliczenia straty i udziału dochodów w przychodach dokonuje się odrębnie dla transakcji tego samego rodzaju.

					<p>Dodatkowo projekt zakłada wyłączenie podmiotowe dla spółek komunalnych, wśród których znajdują się także przedsiębiorstwa energetyczne.</p> <p>Ponadto, z przychodów stanowiących podstawę opodatkowania wyłączone zostaną te przychody, które nie są uwzględniane dla celów wyliczenia wskaźnika rentowności (straty). Pozwoli to zatem na nieopodatkowanie m.in. przychodów osiąganych z transakcji, w których występują ceny regulowane, która to sytuacja ma miejsce w przedsiębiorstwach energetycznych.</p>
			<p>Związek Pracodawców Polska Miedź</p>	<p>Projektowane regulacje pomijają jednak fakt, iż w Polsce niektóre usługi/dostawy towarów, które wykonywane są przez podmioty komunalne, świadczone są również przez podmioty, które nie mają takiego statusu. Ceny sprzedaży świadczeń stosowane przez tych innych podatników są niestety również ograniczane przez regulacje ustawowe, tzw. ceny urzędowe, co dot. m.in. przedsiębiorstw ciepłowniczych, gdzie ceny zatwierdzane są w drodze decyzji administracyjnych przez Prezesa URE i nie są wprost skorelowane z faktycznymi kosztami wykonywania tych świadczeń.</p> <p>W związku z powyższym proponuje się wyłączenie również tej grupy podatników i uzupełnienie ust. 14 pkt 5) poprzez dodanie lit. c):</p> <p><i>„5) jeżeli w roku podatkowym większość uzyskanych przez nich przychodów innych niż z zysków kapitałowych zostało osiągniętych w związku z:</i></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zwolnieniu podmiotowemu z ust. 14 pkt 5 lit. d) podlegać będą podatnicy, których większość przychodów innych niż z zysków kapitałowych wynika z transakcji objętych ceną regulowaną (o których mowa w ust. 2 pkt 2).</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że już obecne art. 24ca ust. 2 pkt 2 ustawy CIT uwzględnia sytuację podatnika, który nie ma swobody ustalania ceny, bowiem jest ona regulowana przez państwo (energia) lub jest uzależniona od notowań na światowych rynkach (kopaliny) - wyłączenie ze wskaźnika rentowności.</p> <p>Już na tej podstawie znaczna część działalności takich przedsiębiorstw finalnie podlegać będzie</p>

				<p><i>c) działalnością, w której ceny ustalane są w formie urzędowej (decyzje administracyjne właściwych organów), na podstawie określonych przepisów prawa.”</i></p>	<p>wyłączeniu z minimalnego CIT.</p> <p>Dodatkowo przepisy projektowanej ustawy przewidują szereg zwolnień, w tym w szczególności wyłączenie z minimalnego CIT podatników, którzy osiągnęli w jednym z trzech lat podatkowych bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który płacony (należny) jest minimalny CIT, wskaźnik w wysokości co najmniej 2%. (ust. 14 pkt 9).</p>
<p>Art. 1 pkt 19 lit. f tiret drugie</p>	<p>Art. 24ca ust. 14 pkt 6 (minimalny CIT - grupa)</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>- Propozycja doprecyzowania ust. 14 pkt 6 poprzez wskazanie, czy udział podmiotu w grupie „co najmniej dwóch spółek” wyklucza bądź nie możliwość udziału takiej spółki w innej grupie co najmniej dwóch spółek.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisy zostaną doprecyzowane w kierunku wskazania zakresu spółek tworzących grupę jak również charakteru posiadanego udziału.</p> <p>Treść art. 24ca ust. 14 pkt 6 zostanie zmieniona w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - we wprowadzeniu do wyliczenia uwzględniony zostanie udział o charakterze pośrednim - część wspólna otrzyma brzmienie zgodnie z którym przy ustalaniu warunków, o których mowa w pkt 6, uwzględniać się będzie wszystkie spółki z grupy będące podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1, lub należące do podatkowej grupy kapitałowej. <p>Oznacza to tym samym, że posiadanie może mieć charakter zarówno bezpośredni jak i pośredni, a grupa obejmuje wszystkie spółki z grupy, w tym</p>	

					należące do PGK.
			<p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p> <p>- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPIHN)</p>	<p>- Postulat rozszerzenia przepisu ust. 14 pkt 6 o posiadanie udziałów w sposób pośredni.</p> <p>Intencją przepisu jest, aby grupy kapitałowe, które wykazują straty lub nie wykazują odpowiednio wysokiego dochodu były objęte tą regulacją. Rozszerzenie składu grupy, w których udział posiadany jest pośrednio nie zaburza intencji przepisu. Takie rozszerzenie pozwoli też wyeliminować wątpliwości czy dany podmiot może być w dwóch takich grupach, z podmiotem, którego udziały posiada, oraz z podmiotem, który posiada udziały w danym tym podmiocie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Treść art. 24ca ust. 14 pkt 6 zostanie zmieniona w ten sposób, że we wprowadzeniu do wyliczenia uwzględniony zostanie udział o charakterze pośrednim.</p>
			<p>Polska Izba Handlu</p>	<p>- Propozycja doprecyzowania czy mali podatnicy oraz w ramach proponowanej zmiany, średni przedsiębiorcy będą mogli uczestniczyć w tworzeniu grup na cele minimalnego CIT w rozumieniu art. 24ca ust. 14 pkt 6)</p> <p>W projekcie poszerzono wprowadzić katalog podatników wyłączonych z kalkulacji. Trudno jednak uznać, że wyłączenie małych podatników z zakresu minimalnego CIT zapewni, że będzie on odnosił się tylko do dużych korporacji/grup kapitałowych. Co ze średnimi przedsiębiorcami?</p> <p>- Doprecyzowania wymaga także możliwość tworzenia grup na cele minimalnego CIT</p> <p>Jeżeli spółka A posiada 100% udziału w spółce B, a spółka B posiada 100% udziału w spółce C to czy spółka B może tworzyć grupę wraz ze spółką A i jednocześnie stworzyć swoją odrębną grupę wraz ze spółką C?</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Nie jest celowe doprecyzowanie przepisu odnośnie „małego podatnika” ponieważ norma mówi o uwzględnianiu wszystkich spółek w grupie.</p> <p>Uwaga częściowo zasadna</p> <p>Przepisy zostaną doprecyzowane w kierunku wskazania zakresu spółek tworzących grupę jak również charakteru posiadanego udziału.</p> <p>Treść art. 24ca ust. 14 pkt 6 zostanie zmieniona w ten sposób, że:</p> <p>- we wprowadzeniu do wyliczenia uwzględniony</p>

					zostanie udział o charakterze pośrednim , - część wspólna otrzyma brzmienie zgodnie z którym przy ustalaniu warunków, o których mowa w pkt 6, uwzględniać się będzie wszystkie spółki z grupy będące podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1 lub należące do podatkowej grupy kapitałowej .
Art. 1 pkt 19 lit. f tiret drugie	Art. 24ca ust. 14 pkt 7 (minimalny CIT - mali podatnicy)	Polska Izba Handlu	- Postulat wyłączenia z minimalnego CIT polskich średnich firm, np. do przychodów poniżej 50 mln EUR. Proponowane zmiany wyłączają jedynie małych podatników (przychody do 2 mln EUR), a zatem efekt może być taki, że dystrybutorzy na niskiej marżowości będą wpadać w minimalny CIT (na dodatek podniesiono wskaźnik z 1% na 2%, co będzie dla nich niekorzystną zmianą).	Uwaga niezasadna Należy zauważyć, że projektowana ustawa przewidywać będzie wprowadzenie szeregu dodatkowych wyłączeń z opodatkowania minimalnym CIT, w tym m.in. skierowanego do małych podatników (ust. 14 pkt 7), czy do tych podatników, którzy osiągnęli w jednym z trzech lat podatkowych bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który należny jest minimalny CIT, wskaźnik w wysokości co najmniej 2%. (ust. 14 pkt 9).	
Art. 1 pkt 19 lit. f tiret drugie	Art. 24ca ust. 14 pkt 8 (minimalny CIT - spółki komunalne)	Izba Branży Komunalnej	- Postulat rozszerzenia wyłączenia tak, by dotyczyło wszystkich spółek realizujących zadania z zakresu gospodarki komunalnej	Uwaga niezasadna. Zwolnieniu podmiotowemu z ust. 14 pkt 5 lit. d podlegać będą podatnicy, których większość przychodów innych niż z zysków kapitałowych wynika z transakcji objętych ceną regulowaną (o których mowa w ust. 2 pkt 2). Jednocześnie należy wskazać, że już obecne art. 24ca ust. 2 pkt 2 uwzględnia sytuację podatnika, który nie ma swobody ustalania ceny, bowiem	

					<p>jest ona regulowana przez państwo (energia) lub jest uzależniona od notowań na światowych rynkach (kopaliny) – wyłączenie ze wskaźnika rentowności. Już na tej podstawie znaczna część działalności takich przedsiębiorstw finalnie podlegać będzie wyłączeniu z minimalnego CIT.</p> <p>Dodatkowo przepisy projektowanej ustawy przewidują szereg zwolnień, w tym w szczególności wyłączenie z minimalnego CIT podatników, którzy osiągnęli w jednym z trzech lat podatkowych bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który płacony (należny) jest minimalny CIT, wskaźnik w wysokości co najmniej 2%. (ust. 14 pkt 9).</p>
Art. 1 pkt 19 lit. f tiret drugie	Art. 24ca ust. 14 pkt 9 (minimalny CIT - osiągnięcie udziału w jednym z 3 lat)	Konfederacja Lewiatan	<p>Propozycja doprecyzowania brzmienia wyrażenie „za który płacony jest minimalny podatek dochodowy” jest niewłaściwie użyte, gdyż przepis ten stanowi kto nie płaci minimalnego CIT, więc ten podatek nie jest płacony skoro ten przepis wyłącza jego zapłatę</p> <p>– należy rozważyć zmianę na „za który należny jest minimalny podatek dochodowy według ust. 1” lub „za który spełnione są warunki określone w ust. 1”;</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis zostanie zmieniony poprzez zastąpienie wyrazu „płacony” wyrazem „należny”.</p>	
Art. 1 pkt 19 lit. f tiret drugie	Art. 24ca ust. 14 pkt 10 (minimalny CIT - upadłość lub likwidacja)	-Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M. Michna Sp.k.	<p>- Postulat rozszerzenia zwolnienia o podmioty będące w toku postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne;</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisowi zostanie nadane brzmienie zgodnie z którym zwolnieniem z minimalnego CIT objęci zostaną podatnicy postawieni w stan upadłości, likwidacji lub objęci postępowaniem restrukturyzacyjnym.</p>	

		Art. 24ca (minimalny CIT - generalnie ustęp 14)	- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M. Michna Sp.k.	Postulat poszerzenia wyłączeń podmiotowych o podatników prowadzących działalność SSE lub tych, którzy uzyskali decyzję o wsparciu na podstawie przepisów PSI , Zaproponowano całkowite wyłączenie podmiotów korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a (tzw. przedsiębiorstwa strefowe) ze stosowania minimalnego CIT. Wskazano, że obowiązujące obecnie w ust. 10 pkt 2 pomniejszenie podstawy opodatkowania o wartość dochodów, które są uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku, nie uwzględnia przypadku osiągnięcia straty na działalności zwolnionej (strefowej), co oznacza, że w tym przypadku taki podmiot mógłby podlegać opodatkowaniu komentowanym podatkiem.	Uwaga częściowo uwzględniona Nie ma zasadności dla wyłączenia podmiotowego dedykowanego spółce prowadzącej działalność w SSE. Jednocześnie należy zauważyć, że w projekcie (ust. 10 pkt 2) wyrazy „wartość dochodów” zostaną zastąpione wyrazem "przychody". Oznacza to, że wyłączeniu z podstawy opodatkowania podlegać będą przychody wpływające na dochód zwolniony w SSE.
			- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M. Michna Sp.k.	Postulat poszerzenia wyłączeń podmiotowych o podatników podlegających opodatkowaniu podatkami sektorowymi , tj. w szczególności podatkiem od sprzedaży detalicznej,	Uwaga niezasadna Należy jednak zwrócić uwagę, że podatki sektorowe zostaną wyłączone ze wskaźnika (ust. 2 pkt 2).
			- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M. Michna Sp.k.	Postulat poszerzenia wyłączeń podmiotowych o podmioty, które poniosły stratę z działalności operacyjnej lub też nie osiągnęły wskaźnika rentowności , a jednocześnie nie ponoszą kosztów pasywnych w kwocie przekraczającej próg wskazany w przepisach (5% kwoty EBITDA).;	Uwaga niezasadna Konstrukcja minimalnego CIT z założenia miała (i nadal ma) na celu zminimalizowanie zjawiska praktyk optymalizacyjnych, w tym m.in. w sytuacjach skutkujących wykazywaniem straty w sposób ciągły. Wprawdzie naturalnym elementem rzeczywistości gospodarczej jest ponoszenie straty z działalności, jednak w przypadku gdy zjawisko to ma charakter powtarzalny a wręcz permanentny regulacja o podatku minimalnym powinna znaleźć zastosowanie. U podstaw wprowadzenia

					<p>niniejszej regulacji było zatem ograniczenie takich praktyk.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać na szereg wyłączeń jakie przewiduje obecny projekt ustawy, w tym w szczególności zaproponowane w ust. 14 pkt 9, wyłączenie tych podatników, którzy osiągnęli w jednym z trzech lat podatkowych bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który płacony jest minimalny CIT, wskaźnik w wysokości co najmniej 2% (uzasadnienie dla ponoszenia ujemnego wyniku finansowego).</p>
			Konfederacja Lewiatan	<p>Postulat poszerzenia wyłączeń podmiotowych o dodatkowe branże m.in. energetyczną (w dużej mierze funkcjonującą w oparciu o urzędowe taryfy), a także nieruchomościową, (ponieważ jest to branża już obecnie obciążona dodatkowym, obok standardowego CIT, podatkiem od nieruchomości komercyjnych (art. 24 b).</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona – w odniesieniu do podatników osiągających przychody w oparciu o urzędowe taryfy.</p> <p>Zwolnieniu podmiotowemu z ust. 14 pkt 5 lit. d podlegać będą podatnicy, których większość przychodów innych niż z zysków kapitałowych wynika z transakcji objętych ceną regulowaną (o których mowa w ust. 2 pkt 2).</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że już obecne art. 24ca ust. 2 pkt 2 ustawy CIT uwzględnia sytuację podatnika, który nie ma swobody ustalania ceny, bowiem jest ona regulowana przez państwo (energia) lub jest uzależniona od notowań na światowych rynkach (kopaliny) - wyłączenie ze wskaźnika rentowności. Już na tej podstawie znaczna część działalności takich przedsiębiorstw finalnie podlegać będzie wyłączeniu z</p>

					<p>minimalnego CIT (chodzi o wszystkie przychody objęte taryfami zatwierdzanymi przez Prezesa URE).</p> <p>Dodatkowo projekt zakłada wyłączenie podmiotowe dla spółek komunalnych, wśród których znajdują się także przedsiębiorstwa energetyczne.</p> <p>Ponadto, z przychodów stanowiących podstawę opodatkowania wyłączone zostaną te przychody, które nie są uwzględniane dla celów wyliczenia wskaźnika rentowności (straty). Pozwoli to zatem na nieopodatkowanie m.in. przychodów osiąganych z transakcji, w których występują ceny regulowane, która to sytuacja ma miejsce w przedsiębiorstwach energetycznych.</p>
			<ul style="list-style-type: none"> - Polski Związek Faktorów - Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M. Michna Sp.k. 	<p>- Postulat zwolnienia podmiotowego (ust. 14) <u>spółek (przedsiębiorstw) faktoringowych</u> z opodatkowania podatkiem minimalnym CIT z jednoczesną (zapropionowaną w projekcie) modyfikacją kalkulacji wskaźnika rentowności. Zmiany te nie wykluczają się, a uzupełniają, łącznie adresując aktualnie bardzo niekorzystną sytuację podatkową obydwóch stron umowy faktoringowej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Należy wskazać, że przepisy jak również uzasadnienie zostaną zredagowane w kierunku osiągnięcia sytuacji pożądanej zarówno z perspektywy faktorantów (zbywających), jak i faktorów (na rzecz których dokonywana jest cesja).</p> <p>Po zmianie instytucje finansowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 Prawa bankowego (spółki/przedsiębiorstwa faktoringowe) objęte zostaną zwolnieniem podmiotowym z ust. 14 (analogicznie jak obecnie instytucje finansowe z</p>

					<p>art. 15c ust. 16).</p> <p>Ponadto, wyłączenie z kalkulacji wskaźnika (ust. 2 pkt 4) rozszerzone zostanie o przychody i koszty z tytułu zbycia wierzytelności również na rzecz ww. podmiotów z jednoczesnym wyłączeniem przychodów z tego tytułu z podstawy opodatkowania (ust. 10).</p>
			<p>Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji</p>	<p>Postulat zwolnienia podmiotowego (ust. 14) dla <u>branży handlowej</u>, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku branży finansowej – tj. ze względu na (również w tym przypadku) objęcie podatkami branżowymi (podatkiem od sprzedaży detalicznej i podatkiem od przychodów z budynków).</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Należy zauważyć, że działalność handlowa charakteryzuje się inną specyfiką w porównaniu z branżą w sektorze faktoringowym. W tym przypadku nie jest zasadne dedykowanie zwolnienia podmiotowego.</p> <p>Jednocześnie wskazania wymaga, że projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie szeregu dodatkowych wyłączeń z opodatkowania minimalnym CIT, w tym m.in. skierowanego do małych podatników (ust. 14 pkt 7), czy do tych podatników, którzy osiągnęli w jednym z trzech lat podatkowych bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który płacony (należny) jest minimalny CIT, wskaźnik w wysokości co najmniej 2%. (ust. 14 pkt 9).</p>
			<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza (IGCC)</p>	<p>- Postulat zwolnienia podmiotowego (ust. 14) dla <u>instytucji pożyczkowych</u></p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Już obecnie przepisy art. 24ca ustawy CIT przewidują zwolnienie podmiotowe dedykowane przedsiębiorstwom finansowym, o których mowa</p>

					<p>w art. 15c ust. 16.</p> <p>Jednocześnie projektowana ustawa proponuje wprowadzenie szeregu dodatkowych wyłączeń z opodatkowania minimalnym CIT, w tym m.in. zwolnienia skierowanego do instytucji finansowych, małych podatników, czy do tych podatników, którzy osiągnęli w jednym z trzech lat podatkowych bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy, za który płacony (należny) jest minimalny CIT, wskaźnik w wysokości co najmniej 2%.</p>
			<p>- Towarzystwo Obrotu Energią</p> <p>- Polska Grupa Energetyczna (PGE)</p>	<p>Postulat wyłączenia przychodów i kosztów uzyskania przychodów związanych z działaniem <u>jako pośrednik</u></p> <p><i> dodanie w art. 24ca w ust. 14 pkt 11 w brzmieniu: „11) przychody i koszty dotyczące towarów lub usług w stosunku, do których Podatnik pełni funkcję agenta (pośrednika)”</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezrozumiała w kontekście wyłączenia podmiotowego.</p>
			<p>Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami</p>	<p>Postulat zmiany treści art. 24ca ust. 14 pkt 4 (udziały)</p> <p>Z treści obecnego brzmienia tego przepisu i uzasadnienia do wprowadzenia przedmiotowej regulacji wynika, iż wejście w posiadanie tytułów uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym stanowi o zmianie statusu struktury, w jakiej działa podatnik – z prostej na rozbudowaną, a przez to niezasługującą na wyłączenie z opodatkowania minimalnym CIT. Dla pewnej grupy podatników zainwestowanie nadwyżek finansowych w fundusze inwestycyjne jest więc rozwiązaniem niekorzystnym, bo wykluczającym wyłączenie z opodatkowania podatkiem</p>	<p>Uwaga zasadna</p> <p>Przepis zostanie odpowiednio zmodyfikowany.</p>

				minimalnym.	
			Organizacja Pracodawców Usług IT SoDa	<p>Postulat doprecyzowania art. 24ca ust. 14 pkt 4</p> <p>tj. na jaki moment należy oceniać, czy spełniło się warunek wyłączenia stosowania przepisów o minimalnym CIT. W ten sposób będzie wiadomo czy spółka, która wystąpiła w trakcie roku z innej spółki nie stosuje przepisów o minimalnym CIT za cały rok podatkowy w którym wystąpiła ze spółki, czy też tylko za część roku, kiedy nie była udziałowcem w innej spółce;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Minimalny CIT jest daniną rozliczaną po zakończeniu roku podatku (roczną) dlatego warunki uprawniające do skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania tym podatkiem powinny być spełnione cały rok podatkowy.</p>
			Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo (PGNiG)	<p>- Postulat objęcia zwolnieniem podmiotów, których co najmniej 40% przychodów realizowana jest ze sprzedaży w cenach ustalonych przez organ państwa w taryfie;</p> <p><u>Dodanie punktu 11</u></p> <p><i>„11) których przychody, o których mowa w ust. 2 pkt 2, odpowiadają za co najmniej 40% przychodów w źródle przychodów innych niż z zysków kapitałowych.”</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zwolnieniu podmiotowemu z ust. 14 pkt 5 lit. d podlegać będą podatnicy, których większość przychodów innych niż z zysków kapitałowych wynika z transakcji objętych ceną regulowaną (o których mowa w ust. 2 pkt 2).</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że już obecne art. 24ca ust. 2 pkt 2 ustawy CIT uwzględnia sytuację podatnika, który nie ma swobody ustalania ceny, bowiem jest ona regulowana przez państwo (energia) lub jest uzależniona od notowań na światowych rynkach (kopaliny) - wyłączenie ze wskaźnika rentowności. Już na tej podstawie znaczna część działalności takich przedsiębiorstw finalnie podlegać będzie wyłączeniu z minimalnego CIT.</p> <p>Ponadto, z przychodów stanowiących podstawę opodatkowania wyłączone zostaną te przychody, które nie są uwzględniane dla celów wyliczenia</p>

					wskaźnika rentowności (straty). Pozwoli to zatem na nieopodatkowanie m.in. przychodów osiągniętych z transakcji, w których występują ceny regulowane, która to sytuacja ma miejsce w przedsiębiorstwach energetycznych.
Art. 1 pkt 20 lit. b tiret trzecie	Art. 24m ust. 1 pkt 2 lit. c (PSH)	Polskie Towarzystwo Gospodarcze		Pozytywna ocena umożliwienia skorzystania z reżimu większej ilości przedsiębiorców.	
Art. 1 pkt 20 lit. b tiret trzecie	Art. 24m ust. 1 pkt 2	- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M. Michna Sp. k. (w ślad za Lewiatanem)		Pozytywna ocena umożliwienia skorzystania z reżimu większej ilości przedsiębiorców. Postulaty: 1) Usunięcie warunku braku korzystania przez polską spółkę holdingową ze zwolnienia CIT w SSE/PSI. 2) Usunięcie z tzw. małej klauzuli obejścia prawa podatkowego (art. 22c ustawy CIT) odniesienia do art. 24n ust. 1 i art. 24a ust. 1 (zwolnienia podatkowe dla dywidend i zysków ze zbycia udziałów).	<u>Ad 1</u> Uwaga (postulat) nieuwzględniona Celem wykluczenia możliwości uzyskania statusu spółki holdingowej przez spółkę korzystającą ze zwolnienia CIT w SSE/PSI jest zapobieganie rozszczelnieniu systemu podatkowego, poprzez minimalizację ryzyka potencjalnych nadużyć. Przedmiotowe ograniczenie zostało wprowadzone w celu uniknięcia kumulacji preferencji podatkowych. <u>Ad 2</u> Uwaga (postulat) zasadna - została uwzględniona.
Art. 1 pkt 20 lit. d) projektu ustawy w	art. 24m ust. 2	- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M.		Doprecyzowanie przepisu przejściowego (art. 9 ust. 3 ustawy nowelizującej) przez wskazanie, że w zakresie, w jakim art. 24m ust. 2 ustawy CIT przewiduje bardziej restrykcyjne warunki niż dotychczas obowiązujące, dla dochodów (przychodów) uzyskanych od 1 stycznia 2022 r. warunki	Uwagi nieuwzględnione W pierwszej kolejności należy podkreślić, że, pomimo że przesłanka rocznego nieprzerwanego okresu została expressis verbis wyrażona tylko w

zw. z art. 9 ust 3 projektu ustawy			Michna Sp. k. (w ślad za Lewiatanem)	<p>ocenia się w brzmieniu dotychczasowym. Dotychczas, z brzmienia przepisów wynikało, że przesłanka rocznego nieprzerwanego okresu odnosiła się tylko do posiadania udziałów/akcji spółki zależnej, zaś w zakresie innych warunków (np. nieposiadania certyfikatów inwestycyjnych FIZ) brak było bezpośredniego określenia, w jakim okresie powinny być one spełnione. Projektowane zmiany zakładają zastosowanie rocznego nieprzerwanego okresu do wszystkich warunków przewidzianych zarówno dla spółki holdingowej, jak i spółki zależnej.</p> <p>Uzupełnienie przepisu przejściowego poprzez uwzględnienie sytuacji podatników, którzy, dzięki wstecznej eliminacji warunku braku posiadania przez spółkę zależną udziałów w innych spółkach, mogli skorzystać ze zwolnienia podatkowego – poprzez uwzględnienie możliwości złożenia post factum zawiadomienia z art. 24o ustawy CIT (zawiadomienie US o zamiarze zbycia udziałów spółki zależnej na 5 dni przed transakcją).</p>	<p>odniesieniu do posiadania udziałów/akcji spółki zależnej, intencją ustawodawcy było, aby okres ten odnosił się także do pozostałych warunków korzystania ze zwolnień w reżimie holdingowym (zarówno w odniesieniu do spółki holdingowej, jak i danej spółki zależnej). Projektowane zmiany mają więc jedynie charakter doprecyzowujący, wykluczający potencjalne wątpliwości w zakresie wykładni przepisów. Błędne jest zatem twierdzenie, że projektowane zmiany w art. 24m ust. 2 ustawy CIT przewidują bardziej restrykcyjne warunki niż dotychczas obowiązujące.</p> <p>Ponadto, intencją ustawodawcy jest aby, w praktyce, pierwszym rokiem, w którym będzie możliwe skorzystanie ze zwolnień w reżimie holdingowym, był rok 2023. Jako że przepisy o reżimie holdingowym weszły w życie 1 stycznia 2022 r., ten moment należy uznać za rozpoczynający bieg w/w okresu, w którym powinny być spełnione przewidziane w przepisach o reżimie holdingowym warunki.</p>
Brak zmian w projekcie	Art. 24m pkt 2 lit. e)		- Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M. Michna Sp. k. (w ślad za Lewiatanem) - Polsko-	<p>Umożliwienie uzyskania statusu polskiej spółki holdingowej spółce notowanej na rynku regulowanym poprzez wprowadzenie minimalnego (np. 10%) progu udziału, poniżej którego spółka holdingowa może być posiadana (pośrednio/bezpośrednio) przez podmiot z rajy podatkowego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wykluczenie możliwości uzyskania statusu spółki holdingowej przez spółkę, która jest posiadana (pośrednio/bezpośrednio) przez podmiot z rajy podatkowego, ma na celu zachowanie spójności w ramach systemu podatkowego (regulacje CFC), zapewnienie spójności z zasadami wyznaczonymi</p>

			<p>Francuska Izba Gospodarcza</p> <ul style="list-style-type: none"> - Business Centre Club - FWiRBR - KIBR - Kancelaria Staniek&Partners 		<p>przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) oraz zapobieganie rozszczelnieniu systemu podatkowego, poprzez minimalizację ryzyka potencjalnych nadużyć. Zakaz posiadania udziałów spółki holdingowej przez podmiot z raju podatkowego ma także na celu ograniczenia transferu zysków ze sprzedaży udziałów (akcji) do wielopoziomowych, potencjalnie nietransparentnych grup podmiotów.</p>
Brak zmian w projekcie	Art. 24o ust. 1-2 w zw. z art. 24p	<ul style="list-style-type: none"> - Konfederacja Lewiatan - KPMG Tax M. Michna Sp. k. (w ślad za Lewiatanem) 	<p>Usunięcie obowiązku złożenia przez spółkę holdingową (właściwemu dla niej naczelnikowi US), na min. 5 dni przed dniem zbycia udziałów spółki zależnej, oświadczenia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia podatkowego w zakresie zbywanych udziałów - wobec obowiązku wykazania przez podatników dochodów objętych tym zwolnieniem w zeznaniu rocznym (podwójny obowiązek informacyjny).</p> <p>Alternatywnie - jednorazowe deklarowanie korzystania z reżimu z jednoczesną procedurą wstępnej weryfikacji przez organ podatkowy przesłanek właściwych dla statusu spółki holdingowej, w szczególności niedookreślonej przesłanki prowadzenia rzeczywistej działalności gospodarczej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obowiązek złożenia przez spółkę holdingową naczelnikowi US oświadczenia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia podatkowego w zakresie zbywanych udziałów umożliwia urzędowi skarbowemu uzyskanie wstępnych informacji o transakcjach zbycia udziałów spółek zależnych, posiadanych przez spółki holdingowe.</p>	
Brak zmian w projekcie	Art. 24m pkt 2	Organizacja Pracodawców Usług IT SoDA	<p>Umożliwienie uzyskania statusu polskiej spółki holdingowej spółce komandytowo-akcyjnej, spółce komandytowej oraz spółce jawnej podlegającej CIT</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy dot. PSH, podobnie jak regulacje dotyczące podatkowej grupy kapitałowej, koncentrują się na powiązaniach o charakterze kapitałowym, a nie osobowym, właściwym dla konstrukcji spółek SK i SKA, w przypadku których obowiązują właściwe, specyficzne zasady</p>	

					opodatkowania wspólników.
Brak zmian w projekcie	Art. 26	Krajowa Rada Spółdzielcza	<p>Proponuje się dodanie w art. 26 przepisów odraczających lub zwalniających spółdzielnie jako płatnika z obowiązku poboru podatku od dochodu członka spółdzielni z tytułu podziału nadwyżki bilansowej. Zob. analogiczną propozycję względem art. 41 ustawy o PIT.</p> <p>Propozycja dodania przepisu: <i>„w art.26 ustawy CIT po ust. 2l dodaje się ust. 2l w brzmieniu:</i> <i>1). Płatnicy, o których mowa w ust. 1, nie pobierają podatku, o którym mowa w art. 22 ust.1 od dochodu uzyskanego z podziału nadwyżki bilansowej w spółdzielni przeznaczanego na podwyższenie-funduszu udziałowego do-czasu faktycznej wypłaty tego dochodu z funduszu udziałowego.</i> <i>2). Jeżeli wypłata dochodu, o którym mowa w pkt 1 nastąpi po upływie 5 lat, licząc od końca roku, w którym podjęta została uchwała o przeznaczeniu nadwyżki bilansowej na podwyższenie funduszu udziałowego w spółdzielni, podatku nie pobiera się”.</i></p> <p>Powyższe propozycje zmiany w art. 26 ustawy o CIT i art. 41 ustawy PIT wynikają z faktu, iż pomimo naszych ogromnych starań, składanych wniosków i projektu zmiany ustawy o CIT składanych do Ministra Finansów, spółdzielnie nie mają możliwości stosowania tzw. CIT estońskiego (m.in. projekt ustawy zł żony przy naszym piśmie nr L.dz. LD-51/239/2021/EH z 15 kwietnia 2021 r.). Z tego powodu, przynajmniej, brak obowiązku poboru w/w podatku zryczałtowanego, pozwoliłby na zatrzymanie kwoty nadwyżki bilansowej przeznaczonej na fundusz udziałowy w równowartości niepobranego podatku PIT i CIT i środki te będą mogły być zaangażowane w rozwój spółdzielni.</p>	<p>Propozycja jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona.</p> <p>Ta propozycja idzie za daleko w stosunku do ograniczonych celów i zakresu projektu ustawy, i jako taka jest co najmniej przedwczesna.</p>	
Brak zmian w projekcie	Art. 26 ust. 1	Francusko-Polska Izba Gospodarcza	<p><i>„Sprecyzowanie wymogu dochowania należytej staranności w odniesieniu do płatności okresowych z tytułu jednej umowy bądź jednego rodzaju usługi. Zbieranie dokumentacji do każdej płatności z tytułu tej samej usługi bądź na podstawie tej samej umowy wydaje się zbyt rygorystyczne, wnosimy zatem o doprecyzowanie, że w takich sytuacjach obowiązek</i></p>	<p>Uwaga jest zasadna, ale zostanie uwzględniona w projektowanych objaśnieniach podatkowych.</p>	

				<p>zbierania dokumentacji istnieje raz w roku, przed zapłatą pierwszej płatności. W przypadku kolejnych płatności wystarczające wydaje się potwierdzenie od dostawcy, że charakter wypłat i okoliczności związane z odbiorcą płatności nie uległy zmianie. W przypadku zmiany, konieczne byłoby uzyskanie dokumentacji w odniesieniu do zmieniającej się okoliczności”.</p>	
Art. 1 pkt 22 lit. a	Art. 26 ust.1aa	<p>Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych</p> <p>Związek Banków Polskich</p> <p>Związek Przedsiębiorców i Pracodawców</p>	<p>[1] Proponuje się zrezygnować z wiązania zwolnień płatnika w zakresie odsetek i dyskonta od listów zastawnych oraz obligacji emitowanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG) i Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) ze zwolnieniami podatnika-nierezydenta z art. 17 ust. 1 pkt. 50a, 50b i 50e. To samo ma dotyczyć skarbowych papierów wartościowych (art. 17 ust. 1 pkt 50). Związanie tych zwolnień z analogicznymi zwolnieniami podatnika z art. 17, które dotyczą tylko podatników-nierezydentów lub zawierają warunek oferowania na rynkach zagranicznych, spowoduje ograniczenie zakresu zwolnień płatnika.</p> <p>[2] Proponuje się zrezygnować z wiązania zwolnienia płatnika w zakresie art. 26 ust. 1aa pkt 2 ze zwolnieniami podatnika z art. 17 ust. 1 pkt. 50b i 50e (obligacje BFG i BGK). Te zwolnienia podatnika dotyczą sytuacji, w których nie występuje płatnik w rozumieniu Ordynacji podatkowej. Proponuje się dodać pkt 4 w art. 26 ust. 1aa, który dotyczyłby obligacji BFG i BGK.</p>	MF wycofuje się ze zmian w art. 26 ust. 1aa.	
Art. 1 pkt 22 lit. b	Art. 26 ust. 1ab zdanie drugie	Związek Banków Polskich	<p>Proponuje się zrezygnować ze zmiany polegającej na usunięciu Skarbu Państwa (SP) i zastąpieniu go BFG i BGK, tj. pozostawić wyłączenie z obowiązku złożenia oświadczenia przez emitenta, które dotyczy SP.</p>	MF postanowił uchylić art. 26 ust. 1ab w całości.	
Art. 1 pkt 22 lit. c	Art. 26 ust. 1p	Związek Banków Polskich	<p>Proponuje się rozszerzyć zakres zwolnienia płatnika od obowiązku poboru podatku od dywidendy wypłacanej przez krajową spółkę zależną na rzecz spółki holdingowej na tzw.</p>	Propozycja jest zasadna i zostaje uwzględniona.	

				płatnika technicznego prowadzącego rachunek zbiorczy lub rachunek papierów wartościowych.	
	Brak zmiany w projekcie	Art. 26 ust. 2e	Centrum Cen Transferowych Francusko-Polska Izba Gospodarcza	„Postulujemy o wyjaśnienie w formie objaśnień podatkowych lub w interpretacji ogólnej Ministra Finansów w jakim okresie należy liczyć kwotę 2 mln zł płatności. W obecnym stanie prawnym występuje niepewność, w jakim okresie należy liczyć limit 2 mln zł, określony w art. 26 ust. 2e ustawy CIT dla spółek z łamanym rokiem podatkowym. Przykładowo, jeśli u podatnika rok podatkowy zakończył się 31 marca 2022, to powstaje wątpliwość czy należy liczyć limit 2 mln zł w okresie od 1 stycznia do 31 marca 2022 a następnie od 1 kwietnia 2022 - oznacza to dwukrotne liczenie limitu odpowiednio dla lat podatkowych i obowiązywania przepisów Pay & Refund”.	Uwaga jest zasadna, ale zostanie uwzględniona w projektowanych objaśnieniach podatkowych.
	Brak zmian w projekcie	Art. 26 ust. 2ca	PKO BP Związek Banków Polskich Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Proponujemy przekierowanie obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 26 ust. 2ca Ustawy o CIT i art. 41 ust. 4da na podatnika, który ma wiedzę na temat emitenta, powiązań oraz wartości otrzymanych należności. Zwracamy uwagę na brak możliwości ustalenia pełnej listy obligatariuszy oraz akcjonariuszy przez emitenta na moment ustalenia prawa do wypłaty należności.	Propozycja jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona. MF analizuje możliwe zmiany w modelu poboru WHT od należności z papierów wartościowych, które są wypłacane za pośrednictwem tzw. płatnika technicznego. Ta propozycja idzie za daleko w stosunku do ograniczonych celów i zakresu projektu ustawy, i jako taka jest co najmniej przedwczesna.
	Brak zmian w projekcie	Art. 26 ust. 2ec	Francusko-Polska Izba Gospodarcza KPMG Konfederacja	Proponuje się usunięcie małej klauzuli antyabuzywnej pozwalającej na reklasyfikację należności i wsteczne objęcie jej mechanizmem <i>pay & refund</i> .	Propozycja jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona. Ta propozycja idzie za daleko w stosunku do ograniczonych celów i zakresu projektu ustawy, i jako taka jest co najmniej przedwczesna. Klauzula pełni funkcję prewencyjną i jest za wcześnie na

			Lewiatan		ocenę jej efektywności i ustalenie niezasadności.
Brak zmian w projekcie	Art. 26 ust. 2ed	PKO BP Związek Banków Polskich Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Proponuje się uzupełnienie obowiązku płatnika technicznego co do ustalenia występowania powiązań i przekroczenia kwoty o domniemanie, że w sytuacji nieprzekazania informacji przez emitenta nie występują powiązania między emitentem a podatnikiem.		Propozycja jest zasadna, ale zostanie uwzględniona w projektowanych objaśnieniach podatkowych.
Brak zmian w projekcie	Art. 26 ust. 7c	Francusko-Polska Izba Gospodarcza Konfederacja Lewiatan KPMG	[1] Proponuje się wydłużenie o 2-3 miesiące terminu do złożenia oświadczenia pierwotnego - wyjątkowo w 2023 roku. [2] Proponuje się dodanie przepisów obligujących organ podatkowy do przyjęcia oświadczeń złożonych po przekroczeniu kwoty 2 000 000 złotych. Takie oświadczenia powinny dotyczyć zarówno okresu przyszłego (po złożeniu), jak i przeszłego (przed złożeniem).		Propozycje są kierunkowo zasadne i zostają częściowo uwzględnione. Celowe jest kolejne - po zmianie, która weszła w życie 1 stycznia 2022 roku - wydłużenie terminu do złożenia oświadczenia pierwotnego, ale na razie tylko o jeden lub dwa miesiące. W perspektywie dalszych zmian w latach 2023-2024 analizujemy możliwość zmiany w ogólnej konstrukcji oświadczenia płatnika, w tym odejścia od dwóch oświadczeń (pierwotnego i następczego) na rzecz jednego oświadczenia składanego z góry lub z dołu.
Brak zmian w projekcie	Art. 26 ust. 7c i 7f-7g	Doradztwo Podatkowe WTS & SAJA Francusko-Polska Izba Gospodarcza	Chodzi o grupę propozycji dotyczących oświadczenia płatnika i różnych sposobów złagodzenia sytuacji płatników lub zagwarantowania im bezpieczeństwa prawnego (m.in. w kontekście odpowiedzialności karnej skarbowej) z tytułu stosowania przepisów o tym oświadczeniu w 2022 roku. Odroczenie terminu na złożenie oświadczenia pierwotnego do końca roku		Większość propozycji jest kierunkowo zasadnych, ale częściowo już została lub zostanie uwzględniona na poziomie rozporządzeń i zmian ustawowych. [1] W ocenie MF, nadania retroaktywnego charakteru zmianom w konstrukcji oświadczenia

			<p>Konfederacja Lewiatan</p> <p>KPMG</p> <p>Krajowa Izba Doradców Podatkowych</p> <p>Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego</p> <p>PwC</p>	<p>2022 r. - dla płatników których wypłaty na rzecz kontrahenta nie przekroczyły jeszcze w 2022 roku 2 mln złotych.</p> <p>Wydłużenie do końca roku terminu na złożenie oświadczenia pierwotnego płatnika w przypadku płatności co do których nie zastosowano Pay&Refund mimo przekroczenia progu 2 mln.</p> <p>Niewyciąganie konsekwencji karno-skarbowych oraz zaniechanie poboru podatku za 2022 rok w stosunku do płatników którzy do końca roku dopełnią obowiązku złożenia oświadczenia.</p> <p>Wydłużenie do końca roku terminu na skuteczne złożenie oświadczenia, niewyciąganie konsekwencji karno-skarbowych oraz zaniechanie poboru podatku za 2022 w przypadku w płatników którzy złożyli oświadczenie w terminie jednak z określonych powodów złożenie zostanie uznane za nieskuteczne - rok w takiej sytuacji. W ocenie Izby powyższe mogłoby zostać uregulowane rozporządzeniem w przypadku.</p> <p>przedłużenie z mocą wsteczną ważności oświadczeń dla płatników, którzy złożyli dwa oświadczenia i dalej dokonywali płatności, co do których nie minął jeszcze termin zapłaty podatku u źródła;</p> <p>przedłużenie z mocą wsteczną ważności oświadczeń dla płatników, którzy złożyli dwa oświadczenia i dalej dokonali płatności, w stosunku do których minął termin płatności podatku u źródła, a płatnicy ci złożyli kolejne oświadczenia, które przy wykładni LUS należy uznać za nieskuteczne;</p> <p>pozwolą płatnikom, którzy złożyli dwa oświadczenia, a następnie pobrali i zapłacili podatek u źródła w uproszczony sposób uzyskać zwrot takiego podatku.</p> <p>Wydanie objaśnień podatkowych potwierdzających że na gruncie do obecnie obowiązujących przepisów, istnieje możliwość wielokrotnego składania oświadczeń następczych w 2022 roku lub</p> <p>wydanie rozporządzenia Ministra Finansów, które umożliwi realizację wyżej wskazanego postulatu (np. poprzez zaniechanie poboru podatku po złożeniu oświadczenia podstawowego).</p>	<p>płatnika jest kluczowym i będzie wystarczającym sposobem rozwiązania problemów płatników w 2022 roku. Częściowo i doraźnie te problemy zostaną rozwiązane poprzez wydanie jeszcze w sierpniu 2022 roku projektowanego rozporządzenia o przedłużeniu terminu skuteczności (ważności) oświadczenia pierwotnego i terminu do złożenia oświadczenia następczego.</p> <p>[2] W ocenie MF, retroakcja projektowanych zmian ustawowych zapewni płatnikom i bezpieczeństwo prawne, i możliwość odzyskania - przez płatnika lub podatnika - nienależnie pobranego podatku w zwykłym postępowaniu nadpłatowym.</p> <p>[3] Dodatkowego rozważenia wymaga sytuacja tych płatników, którzy w 2022 roku złożyli oświadczenie pierwotne po terminie, w niewłaściwej formie lub w niewłaściwy sposób. MF analizuje formy i zakres możliwej „abolicji” dla płatników w takiej sytuacji.</p> <p>[4] Nie widzimy możliwości odmiennej wykładni obowiązujących w czasie obecnym przepisów niż wyrażona w uzasadnieniu projektu ustawy.</p>
Art. 1 pkt 22 lit. d	Art. 26 ust. 7f	Francusko-Polska Izba Gospodarcza	<p>Proponuje się uzupełnić zmianę poprzez zastąpienie spójnika „oraz” spójnikiem „lub” w celu uchylecia ryzyka takiej wykładni przepisu, że oświadczenie następcze musi dotyczyć wszystkich rodzajów należności podlegających mechanizmowi <i>pay & refund</i>.</p>	<p>Propozycja jest częściowo zasadna i zostaje uwzględniona.</p> <p>Nawet jeżeli ryzyko takiej wykładni jest nieznaczące (w tym zakresie nie ma zmiany i</p>	

					spójnik „oraz” jest od 2019 roku), to dla większej klarowności zmienionego przepisu celowe jest uwzględnienie tej uwagi. Konieczna jest nadto analogiczna korekta w zakresie PIT, czyli w art. 2 pkt 13 lit. b projektu ustawy.
Art. 1 pkt 22 lit. e	Art. 26 ust. 7g	Towarzystwo Obrotu Energią Polska Grupa Energetyczna	Proponuje się skorygować zmianę poprzez usunięcie fragmentu z pojęciem okresu („W przypadku, o którym mowa w ust. 7f, płatnik, w terminie do końca miesiąca następującego po zakończeniu roku albo okresu, o którym mowa w tym przepisie [...]”), ponieważ zmieniony przepis art. 26 ust. 7f „mówi” o roku podatkowym i „milczy” o okresie.	Propozycja jest częściowo zasadna i zostaje uwzględniona. Użycie pojęcia „okres” wynika z odesłania do ust. 2j dodanego w ust. 7f, ale dla większej klarowności zmienionego przepisu celowe jest uwzględnienie tej uwagi poprzez korektę dodanego fragmentu i wskazanie, że chodzi o okres w rozumieniu ust. 2j. Tutaj nie jest natomiast konieczna analogiczna korekta w zakresie PIT ze względu na jednolitość roku podatkowego i jego tożsamość z rokiem kalendarzowym.	
Brak zmian w projekcie	Art. 26 ust. 7g pkt 2	PwC	Proponuje się dostosować brzmienie art. 26 ust. 7g pkt 2 do brzmienia art. 26 ust. 7a pkt 2 poprzez usunięcie referencji do wymogów wskazanych w art. 28b ust. 4 pkt. 4-6.	Propozycja jest zasadna i zostaje uwzględniona. Ta propozycja wychodzi poza ścisły zakres projektowanych zmian, ale jej uwzględnienie pozwoli dopełnić zmianę wynikającą z ustawy z 29 października 2021 roku. Tutaj celowa i zasadna byłaby nawet zmiana retroaktywna, tj. ze skutkiem wstecznym od 1 stycznia 2022 roku. Konieczna jest nadto analogiczna zmiana w art. 41 ust. 21 pkt 2 ustawy o PIT w celu zachowania spójności z art. 41 ust. 15 pkt 2 tej ustawy.	

	Brak zmian w projekcie	Art. 26 ust. 10	Francusko-Polska Izba Gospodarcza Konfederacja Lewiatan KPMG	Chodzi o grupę uwag dotyczących sposobu złożenia oświadczenia płatnika i ogólny postulat ułatwienia sytuacji płatników poprzez uelastycznienie form i procesu.	Uwagi są kierunkowo zasadne, ale mogą być uwzględnione na poziomie rozporządzenia lub zmian ustawowych dopiero w przyszłości, a także w projektowanych objaśnieniach podatkowych.
	Brak zmian w projekcie	Art. 26b	Francusko-Polska Izba Gospodarcza	Chodzi o potwierdzenie, że wniosek o wydanie opinii o stosowaniu preferencji może dotyczyć nie tylko stanu faktycznego, ale także zdarzeń przyszłych.	Uwaga jest częściowo zasadna, ale może zostać uwzględniona w projektowanych objaśnieniach podatkowych.
	Brak zmian w projekcie	Art. 26b ust. 9	Krajowa Izba Doradców Podatkowych	<i>„Proponujemy usunięcie art. 28b ust. 2 z wyliczenia przepisów odpowiednio stosowanych w procedurze wydania opinii o stosowaniu preferencji (art. 26b ust. 9). Art. 28b ust. 2 wskazuje, który podmiot (podatnik czy płatnik) jest uprawniony do złożenia wniosku o zwrot podatku pobranego zgodnie z art. 26 ust. 2e, w zależności od tego który ww. podmiotów poniósł ciężar ekonomiczny tego podatku. W naszej ocenie różnicowanie uprawnień podatnika i płatnika w odniesieniu do złożenia wniosku o stosowanie preferencji nie jest uzasadnione. Analogiczne zmiany należy wprowadzić w zakresie art. 41 ust. 9 ustawy o PIT” [powinno być: art. 41d ust. 9 - wyj. MF].</i>	Propozycja jest zasadna i zostaje uwzględniona.
	Brak zmian w projekcie	Art. 28b ust. 6	Francusko-Polska Izba Gospodarcza Polska Organizacja Przemysłu i Handlu	Proponuje się skrócenie terminu zwrotu podatku w mechanizmie <i>pay & refund</i> z 6 do 3 miesięcy.	Propozycja jest kierunkowo zasadna, ale nie może zostać uwzględniona. Skrócenie terminu zwrotu podatku zależy przede wszystkim od zmian o charakterze organizacyjnym, nie legislacyjnym.

			Naftowego		
Art. 1 pkt 28 lit. a i b	Art. 28m ust. 4a i ust. 5 (CIT estoński)	Organizacja Pracodawców Usług IT SoDA	<p>Bez odpowiedzi pozostaje pytanie dotyczące samochodów osobowych, które spółka opodatkowana w ramach CIT estońskiego udostępnia pracownikom, którzy nie są zarazem wspólnikami ani osobami powiązаныmi ze wspólnikami. Te samochody osobowe zakwalifikowane są jako samochody wykorzystywane w sposób "mieszany". W tym zakresie pojawiają się pytania o to czy koszty związane z użytkowaniem takich samochodów będą traktowane jako ukryte zyski oraz czy koszty związane z użytkowaniem samochodów będą wydatkami związanymi z działalnością gospodarczą, w pełnym zakresie obniżając podstawę opodatkowania spółki.</p> <p>Proponowane zmiany: Postuluje się szerokie uregulowanie problematyki związanej z używaniem samochodów osobowych w sposób mieszany przez pracowników zatrudnionych w spółce opodatkowanej CIT estońskim.</p>	Uwaga niezasadna. Projekt zawiera regulacje w tym zakresie.	
Art. 1 pkt 31	Art. 28t ust. 1 pkt 1 i 2 (CIT estoński)	<ul style="list-style-type: none"> - KPMG - Konfederacja Lewiatan - FWiRBR - KIBR - Kancelaria Staniek & Partners 	<p>Regulacja pozwalająca na zastosowanie korzystnych zmian z mocą wsteczną powinna mieć zastosowanie również do zmian przepisów korzystnych dla podatnika dotyczących ryczałtu.</p> <p>W związku z powyższym zarekomendowano rozszerzenie katalogu przepisów projektu ustawy, które miałyby zastosowanie od dnia 1 stycznia 2022 r.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona. Zgodnie z projektowanym przepisem przejściowym art. 23 ust. 11 omawianej zmianie, jako korzystnej dla podatników, nadano moc wsteczną. Będzie ona miała zastosowanie do dochodów uzyskanych po dniu 30 czerwca 2022 r. przez podatników opodatkowanych ryczałtem od dochodów spółek, których rok podatkowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2021 r.	

Art. 1 pkt 32	Art. 38hb (zwolnienie z minimalnego CIT)	- Polskie Towarzystwo Gospodarcze - Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami - Pracodawcy RP - Izba Branży Komunalnej	Postulat wydłużenia zwolnienia od minimalnego CIT, tj.: - w przypadku PTG - do końca 2023 r. - w przypadku IZFiA – do końca 2027 r. (z jednoczesnym postulatem uchylecia w całości art. 24ca Ustawy CIT) - w przypadku PRP – co najmniej do 2024 r. - w przypadku IBK – co najmniej o 2 lata, tj. do końca 2023 r. (z jednoczesnym postulatem zmian lub uchylecia w całości)	Uwaga częściowo uwzględniona - wydłużenie do 2 lat Jakkolwiek nie przewiduje się odstąpienia od wprowadzenia minimalnego CIT, to zgodnie projektem (art. 38hb ustawy CIT) zwolnienie z tego podatku dotyczyć będzie okresu 2 lat (nie jak pierwotnie zakładano 1 roku), tj. okresu 1 stycznia 2022 r. - 31 grudnia 2023 r.
Art. 23	Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych			
Art. 23 pkt 1 lit. a tiret drugie	Art. 21 ust. 1 pkt 130	Konfederacja Lewiatan	Proponuje się rozszerzyć zakres podmiotowy zwolnienia podatnika-nierezydenta (które dotyczy obligacji emitowanych przez Skarb Państwa) na podatników-rezydentów albo wprowadzić kwotę wolną od podatku dla tych podatników.	[1] MF wycofuje się ze zmian w przepisie art. 21 ust. 1 pkt 130. [2] Propozycja jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona. Propozycja idzie zbyt daleko w stosunku do ograniczonych celów i zakresu projektowanej ustawy, a także może mieć negatywny wpływ na budżet państwa.
Brak zmian w projekcie	Art. 21 ust. 1 pkt 130b	Związek Banków Polskich	Zob. analogiczną propozycję względem art. 17 ust. 1 pkt 50b ustawy o CIT.	MF wycofuje się ze zmian w konstrukcji zwolnień podatnika zawartych w art. 21 ust. 1 pkt 130b i ewentualnie następnych. Zob. stanowisko co do analogicznej propozycji

					względem art. 17 ust. 1 pkt 50b ustawy o CIT.
Brak zmian w projekcie	Art. 21 ust. 1 pkt. 130b i 130d	PKO BP Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Zob. analogiczną propozycję względem art. 17 ust. 1 pkt. 50b i 50e ustawy o CIT.		MF wycofuje się ze zmian w konstrukcji zwolnień podatnika zawartych w art. 21 ust. 1 pkt 130b i ewentualnie następnych. Zob. stanowisko co do analogicznej propozycji względem art. 17 ust. 1 pkt. 50b i 50e ustawy o CIT.
Art. 2 <u>3</u> pkt 2	Art. 23u pkt 2 (ceny transferowe)		Uwagi do ustawy CIT są również właściwe w zakresie ustawy PIT.		
Art. 2 <u>3</u> pkt 3	Art. 23w (ceny transferowe)		Uwagi do ustawy CIT są również właściwe w zakresie ustawy PIT.		
Art. 2 <u>3</u> pkt 4	Art. 23x ust. 1, 2, 2a (ceny transferowe)		Uwagi do ustawy CIT są również właściwe w zakresie ustawy PIT.		
Art. 2 <u>3</u> pkt 5	Art. 23za (ceny transferowe)		Uwagi do ustawy CIT są również właściwe w zakresie ustawy PIT.		
Art. 2 <u>3</u> pkt 6	Art. 23zc ust. 1a, 3a		Uwagi do ustawy CIT są również właściwe w zakresie ustawy PIT.		

		(ceny transferowe)			
Art. 2 3pkt 7	Art. 23ze ust. 4	(ceny transferowe)		Uwagi do ustawy CIT są również właściwe w zakresie ustawy PIT.	
Art. 2-3 pkt 8	Art. 23zf ust. 3	(ceny transferowe)		Uwagi do ustawy CIT są również właściwe w zakresie ustawy PIT.	
Art. 2-3 pkt 9	Art. 26i ust. 19	(ulga na złe długi – uchylenie ust. 19)	KPMG, Konfederacja Lewiatan	Brak przepisu przejściowego, który rozstrzyga, czy obowiązek wykazywania wierzytelności lub zobowiązań w zeznaniu podatkowym dotyczy wierzytelności lub zobowiązań ujawnionych w zeznaniu rocznym za 2022 rok czy dopiero za 2023 rok (uwaga zgłoszona do art. 18f ust. 19 ustawy CIT).	Zmiana wchodzi w życie Od 1 stycznia 2023 r. Ma zatem zastosowanie do zeznań składanych poczynając od 2023 r. Nie znajduje zastosowania do zeznań składanych za 2022 r. W tym zakresie zostało uzupełnione uzasadnienie projektu ustawy.
Art. 2-3 pkt 11	Art. 30g ust. 15, 16	(MIT)	Polskie Towarzystwo Gospodarcze	Wątpliwość co do praktycznego stosowania przepisu Zwrot „w przypadku wątpliwości co do wartości zwrotu” będzie powodował każdorazowo kontrolę organów.	Uwaga niezasadna Zaproponowane brzmienie przepisu ma na celu uproszczenie procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków. Zastosowana w projekcie przesłanka „braku wątpliwości” nie narzuca obowiązku przeprowadzenia postępowania dowodowego. Weryfikacja może zostać osiągnięta z zastosowaniem innych środków/informacji (zależnych od szczegółów danej sprawy i oceny konkretnego organu) dostępnych organowi, z urzędu, takich jak np. wcześniejsze deklaracje,

					<p> sprawozdania finansowe, własne bazy danych, czy też historia wywiązywania się z dotychczasowych zobowiązań wobec organu. Nie ma przy tym potrzeby angażowania strony i wszczynania formalnego postępowania dowodowego (kontroli).</p>
			<p> Stowarzyszenie Księgowych w Polsce</p>	<p>Postulat wejścia w życie przepisu od 01.01.2022 r.</p> <p>Zmieniany przepis w dotychczasowym brzmieniu wydłużał termin zwrotu o czas prowadzonego - niejednokrotnie długotrwałego - postępowania prowadzonego przez organ podatkowy. Z uwagi, iż zmieniany przepis jest korzystny dla podatników, powinien działać z mocą wsteczną.</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Wprowadzenie wstecznego działania nowego brzmienia przepisu mogłoby powodować dodatkowe obowiązki po stronie organów podatkowych w odniesieniu do już złożonych przez podatników wniosków i np. prowadzonych przez podatników postępowań. Należy jednocześnie pamiętać, iż podatnicy podatku od przychodów z budynków podlegali zwolnieniu z tego podatku w okresie obowiązywania stanu epidemii z powodu COVID-19, stąd też za ten okres nie będą składane stosowne wnioski.</p> <p>W projekcie zaproponowany zostanie przepis przejściowy rozstrzygający, że doprecyzowanie (polegające na tym, że zwrot podatku nastąpi bez konieczności wydawania decyzji w każdym przypadku, gdy wniosek nie będzie budzić wątpliwości), znajdzie do wniosków złożonych od dnia 1 stycznia 2023 r.</p>
			<p> Stowarzyszenie Polska Izba Nieruchom.</p>	<p>Postulat doprecyzowania – w kierunku potwierdzającym (zarówno w przepisie jak i uzasadnieniu) możliwość stosowania do procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków przepisów o zwrocie nadpłaty podatku</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Należy wskazać, że po zmianach w zależności od konkretnych okoliczności danej sprawy będzie możliwe zastosowanie różnych sposobów</p>

			<p>Komercyjnych</p> <p>(odpowiednie zastosowanie regulacje Rozdziału 9 Działu III Ordynacji podatkowej – „Nadpłaty”)</p> <p>Pomimo zaproponowanej nowelizacji, przepisy regulujące tę procedurę nadal pozostają niekompletne i sprzyjają powstawaniu sporów. Organy podatkowe powszechnie odwołują się do procedury zwrotu nadpłaty podatku, a decyzje orzekające o zwrocie podatku od przychodów z budynków są traktowane analogicznie jak te dotyczące zwrotu innych nadpłat.</p>	<p>weryfikacji wniosku podatnika.</p> <p>A zatem to indywidualna sytuacja podatnika (wnioskodawcy) na którą składać się może wiele okoliczności prawno-podatkowych będzie dawała organowi wzgląd na ocenę czy istnieją wątpliwości co do żądania zwrotu podatku, oraz zastosowaną procedurę weryfikacji wniosku.</p>
Brak zmian w projekcie	Art. 41	Krajowa Rada Spółdzielcza	<p>Proponuje się dodanie w art. 41 przepisów odraczających lub zwalniających spółdzielnie jako płatnika z obowiązku poboru podatku od dochodu członka spółdzielni z tytułu podziału nadwyżki bilansowej. Zob. analogiczną propozycję względem art. 26 ustawy o CIT.</p> <p>Propozycja dodania przepisu: <i>"w art. 41 ustawy PIT po ust.5 dodaje się ust.5b w brzmieniu:</i> 1) Płatnicy, o których mowa w ust. 4, nie pobierają podatku, o którym mowa w art.30a ust.1 pkt 4 od dochodu uzyskanego z podziału nadwyżki bilansowej w spółdzielni przeznaczonego na podwyższenie funduszu udziałowego do czasu faktycznej wypłaty tego dochodu z funduszu : udziałowego. 2). Jeżeli wypłata dochodu, o którym mowa pkt 1 nastąpi po upływie 5 lat, licząc od końca roku, w którym podjęta została uchwała o przeznaczeniu nadwyżki bilansowej na podwyższenie funduszu udziałowego w spółdzielni, podatku nie pobiera się."</p> <p>Powyższe propozycje zmiany w art. 26 ustawy o CIT i art. 41 ustawy PIT wynikają z faktu, iż pomimo naszych ogromnych starań, składanych wniosków i projektu zmiany ustawy o CIT składanych do Ministra Finansów, spółdzielnie nie mają możliwości stosowania tzw. CIT estońskiego (m.in. projekt ustawy złożony przy naszym piśmie nr L.dz. LD-</p>	<p>Propozycja jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona.</p> <p>Zob. stanowisko co do analogicznej propozycji względem art. 26 ustawy o CIT.</p>

				51/239/2021/EH z 15 kwietnia 2021 r.). Z tego powodu, przynajmniej, brak obowiązku poboru w/w podatku zryczałtowanego, pozwoliłby na zatrzymanie kwoty nadwyżki bilansowej przeznaczonej na fundusz udziałowy w równowartości niepobranego podatku PIT i CIT i środki te będą mogły być zaangażowane w rozwój spółdzielni.	
	Brak zmian w projekcie	Art. 41 ust. 4da	PKO BP Związek Banków Polskich Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Proponuje się przeniesienie na podatnika ciężaru obowiązku ustalenia występowania powiązań lub przekroczenia kwoty, czyli wyłączenie tego obowiązku względem tzw. płatnika technicznego i emitenta.	Propozycja jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona. Propozycja idzie za daleko w stosunku do ograniczonych celów i zakresu projektu ustawy. W perspektywie dalszych zmian w latach 2023-2024 MF analizuje możliwość zmian w modelu poboru podatku od należności od papierów wartościowych, które są wypłacane za pośrednictwem tzw. płatnika technicznego. W czasie obecnym rozwiązaniem łagodzącym sytuację emitenta i płatnika technicznego jest czasowe wyłączenie stosowania mechanizmu <i>pay & refund</i> , które w uzasadnionej sytuacji może być kontynuowane w 2023 roku.
	Brak zmian w projekcie	Art. 41 ust. 12d	PKO BP Związek Banków Polskich Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Zob. analogiczną propozycję względem art. 26 ust. 2ed ustawy o CIT.	Propozycja jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona. Zob. stanowisko co do analogicznej propozycji względem art. 26 ust. 2ed ustawy o CIT.
	Art. 2 pkt	Art. 41 ust. 20	Francusko-Polska Izba	Zob. analogiczną propozycję względem art. 1 pkt 22 lit. d projektu ustawy, tj. względem art. 27 ust. 7f ustawy o CIT.	Propozycja jest częściowo zasadna i zostaje

	13 lit. b		Gospodarcza		uwzględniona. Zob. stanowisko co do analogicznej propozycji względem art. 1 pkt 22 lit. d projektu ustawy, tj. względem art. 27 ust. 7f ustawy o CIT.
	Brak zmian w projekcie	Art. 41 ust. 21 pkt 2	PwC	Zob. analogiczną propozycję względem art. 26 ust. 7g pkt 2 ustawy o CIT.	Propozycja jest zasadna i zostaje uwzględniona. Zob. stanowisko co do analogicznej propozycji względem art. 26 ust. 7g pkt 2 ustawy o CIT.
	Art. 2 <u>3</u> pkt 13 lit. d	Art. 41 ust. 24	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Związek Banków Polskich Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Zob. analogiczne propozycje względem art. 1 pkt 22 lit. a projektu ustawy, , tj. względem art. 26 ust. 1aa ustawy o CIT.	MF wycofuje się ze zmian w art. 41 ust. 24. Zob. stanowisko co do analogicznej propozycji względem art. 1 pkt 22 lit. a projektu ustawy, tj. względem art. 26 ust. 1aa ustawy o CIT.
	Art. 2 <u>3</u> pkt 13 lit. e	Art. 41 ust. 25 zdanie drugie	Związek Banków Polskich	Zob. analogiczną propozycję względem art. 1 pkt 22 lit. b projektu ustawy, tj. względem art. 26 ust. 1ab zdanie drugie ustawy o CIT.	MF postanowił uchylić art. 41 ust. 25 w całości. Zob. stanowisko co do analogicznej propozycji względem art. 1 pkt 22 lit. b projektu ustawy, tj. względem art. 26 ust. 1ab zdanie drugie ustawy o CIT.
	Brak zmian w projekcie	Art. 41d ust. 9	Krajowa Izba Doradców Podatkowych	Zob. analogiczną propozycję względem art. 26b ust. 9 ustawy o CIT.	Propozycja jest zasadna i zostaje uwzględniona. Zob. stanowisko co do analogicznej propozycji względem art. 26b ust. 9 ustawy o CIT.

	Art. 3	Zmiany w ustawie Ordynacja podatkowa			
		Art. 82 § 1c (informacja o umowach z nierezydentami i przy obowiązku informacji o cenach transferowych)	Związek Pracodawców Polska Miedź Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Podmioty postulują zmianę polegającą na zwolnieniu z obowiązku składania informacji ORD-U w przypadku obowiązku złożenia informacji o cenach transferowych na podstawie art. 11t ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: ustawa CIT), ale również na podstawie ust. 3 tego przepisu, który zobowiązuje do sporządzenia informacji TPR do tzw. transakcji rajowych.	Uwaga nieuwzględniona. Postulat sprzeczny z celem projektowanej zmiany przepisu. Zmiana nie ma na celu zwolnienia z obowiązku ORD-U podmiotów składających informację TPR w związku z wystąpieniem tzw. transakcji rajowych.
	Art. 4	Zmiany w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne			
	Art. 4 pkt 1	Art. 11 ust. 18 i 19	KPMG, Konfederacja Lewiatan	Brak przepisu przejściowego, który rozstrzyga, czy obowiązek wykazywania wiarytelności lub zobowiązań w zeznaniu podatkowym dotyczy wiarytelności lub zobowiązań ujawnionych w zeznaniu rocznym za 2022 rok czy dopiero za 2023 rok (uwaga zgłoszona do art. 18f ust. 19 ustawy CIT).	Zmiana wchodzi w życie Od 1 stycznia 2023 r. Ma zatem zastosowanie do zeznań składanych poczynając od 2023 r. Nie znajduje zastosowania do zeznań składanych za 2022 r. W tym zakresie zostało uzupełnione uzasadnienie projektu ustawy.
	Art. 5	Zmiany w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych			
		Art. 81 ust. 2zc (...)			

Art. 6		Zmiany w ustawie z 29 października 2021 r.			
Art. 2 pkt 55 lit. r	Art. 26 ust. 7g pkt 2 ustawy o CIT	PwC	Dostosowanie brzmienia art. 26 ust. 7g pkt 2 do brzmienia art. 26 ust. 7a pkt 2 poprzez usunięcie referencji do wymogów wskazanych art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT. Obecne brzmienie ust. 7a oraz 7g różni się istotnie co do zakresu wymogów stawianych płatnikom. Mianowicie, o ile pkt 2 ust. 7a został zmodyfikowany przepisami ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw poprzez usunięcie referencji do art. 28b ust. 4 pkt 4-6, to w punkcie 2 ust. 7g wskazana referencja pozostała. W naszej ocenie nie był to zamierzony efekt wskazanej nowelizacji, gdyż w sposób nieuzasadniony prowadzi on do drastycznego różnicowania sytuacji płatników, którzy daną płatność wypłacają jednorazowo oraz płatników, którzy dokonują wielu płatności do tego samego podatnika w ciągu roku wymogów wskazanych art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT.	uwaga zasadna. Rozważyć wsteczną zmianę.	
Art. 6 pkt 2		Krajowa Izba Doradców Podatkowych	<p>- Proponuje się doprecyzowanie uzasadnienia celem uspołnienienia z brzmieniem przepisów w projekcie z jednoczesną zmianą brzmienia pkt 2 art. 7a ust. 4 w związku z wykluczeniem przez projektowaną zmianę odliczania strat powstałych przed 2022 roku.</p> <p>- Uwaga w znacznym stopniu koreluje ze stanowiskiem przedstawionym przez Rządowe Centrum Legislacji</p>	Uwaga częściowo uwzględniona Dla wyraźnego zobrazowania okoliczności sprawy uzasadnienie zostanie doprecyzowane w kierunku wskazującym, że do końca 2021 r. PGK nie przysługiwało prawo do pomniejszenia dochodu o stratę poniesioną przez spółkę ją tworzącą, przed przystąpieniem do struktury. Jednocześnie jednak nie funkcjonowało żadne	

			<p>(tabelka: Uzgodnienia RESORTY i RCL).</p> <p>- Projektowana zmiana powoduje wyłączenie strat powstałych przed 1 stycznia 2022 r. z możliwości stosowania tej regulacji, pozbawiając de facto podmioty już obecnie rozliczające straty z lat ubiegłych prawa do ich odliczenia. Zmiana ta może powodować konieczność korekt zaliczek na podatek dochodowy płatnych przez istniejące PGK.</p> <p>- propozycja brzmienia pkt 2 art. 7a ust. 4:</p> <p><i>„2) strata byłaby podlegała odliczeniu przez spółkę wchodząca w skład podatkowej grupy kapitałowej w odliczeniu za rok, w którym dokonuje się tego obniżenia, gdyby spółka ta weszła do podatkowej grupy kapitałowej”</i></p>	<p>ograniczenie czasowe w rozliczaniu takiej straty, co potwierdziła treść wymienionej w uzasadnieniu interpretacji ogólnej (bieg pięcioletniego terminu ulegał zawieszeniu na okres obowiązywania umowy PGK).</p> <p>Natomiast od 1 stycznia 2022 r. dochód PGK może, pod pewnymi warunkami, zostać obniżony o stratę z tego źródła przychodów, poniesioną w okresie przed utworzeniem grupy przez spółkę. Spółka tworząca PGK może zatem rozliczyć stratę podatkową, jeżeli została ona poniesiona nie wcześniej niż w piątym roku podatkowym spółki poprzedzającym rok, za który dokonuje się tego obniżenia, z tym że okres ten obejmuje również lata podatkowe PGK tworzonej przez tę spółkę. Zmiana ta ma zatem charakter bardziej restrykcyjny.</p> <p>Dodawany art. 69b ustawy z 29 października 2021 r. rozstrzyga natomiast o zastosowaniu tychże „nowych” (wprowadzonych z dniem 1 stycznia 2022 r. mocą tej właśnie ustawy) zasad rozliczania strat w spółkach tworzących PGK jedynie do „nowych” strat, powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po 31 grudnia 2021 r.</p> <p>Wprowadzany przepis przejściowy pozwala zatem na niestosowanie bardziej rygorystycznego (limitowanego czasowo) rozwiązania w przypadku strat sprzed wejścia w życie ustawy z 21 października 2021 r., co oznacza a contrario respektowanie przepisów dotychczasowych (obowiązujących przed 1 stycznia 2022 r.) do strat</p>
--	--	--	--	---

					<p>powstałych przed 1 stycznia 2022 r.</p> <p>Regulacja ta jest odzwierciedleniem zasady ochrony praw nabytych (prawa podatnika do rozliczenia straty) lub interesów w toku (uwzględnienia przyznanego prawa w prowadzonej w danym roku podatkowym działalności) przy jednoczesnym przesądzeniu, że obecne regulacje ograniczają dotychczasowe prawo, a nie je przyznają.</p> <p>Proponowana zmiana ma, co do zasady, charakter regulacji na korzyść podatników, i w tym zakresie była realizacją wcześniej zgłaszanych postulatów. Może się jednak łączyć z koniecznością odpowiedniego ujęcia zaliczek w rozliczeniu rocznym za 2022 r. przez podatników stosujących zasady obowiązujące od 2022 r. Niemniej, wycofanie zmiany oznaczałoby bardziej poważne negatywne skutki dla części podatników (definitywną utratę prawa do rozliczenia strat za niektóre okresy).</p>
	Art. 7	Zmiany w ustawie z 9 czerwca 2022 r.			
	Art. 7		TAXEO Komorniczak i Wspólnicy sp.k.	Błędne przywołanie w ustawie podstawy prawnej dotyczącej ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wpisano (Dz. U. poz. 1301). Powinno być (Dz. U. poz. 1265)	Uwaga uwzględniona.
	Art. 8 -11	Przepisy przejściowe			

Art. 8 ust. 2		Polska Izba Handlu	<p>W propozycji przepisów – w art. 8 ust. 2 – legislator daje podatnikom możliwość wyboru – czy stosować nowe, czy stare przepisy do transakcji 21/22.</p> <p>Pytanie – jak ma podatnik stosować nowe przepisy – skoro one są nadal w fazie projektu? Nie wiadomo, kiedy zaczną obowiązywać, ani w jakim brzmieniu. W bardzo pozytywny scenariuszu zaczną obowiązywać w listopadzie – a to jest zdecydowanie za mało czasu na wykonanie takiej pracy administracyjnej – np.: dla podmiotów krajowych, które otrzymują płatność do końca roku.</p>	<p>W związku z uchyleniem przepisów dot. dokumentowania pośrednich transakcji rajowych podmioty stosujące nowe przepisy wstecz nie będą obciążone dodatkowymi obowiązkami w tym zakresie.</p>
		<p>- Konfederacja Lewiatan</p> <p>- KPMG Tax M.Michna sp.k.</p>	<p>Podatnicy i spółki niebędące osobami prawnymi mogą również stosować przepisy, o których mowa w ust. 1, do transakcji kontrolowanych i transakcji innych niż transakcje kontrolowane, rozpoczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2021 r. lub rozpoczętych po dniu 31 grudnia 2020 r., w zakresie tej części tych transakcji, które są realizowane w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2020 r., przy czym w takim przypadku przepisy art. 11m ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 23y ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2021 r., stosuje się odpowiednio do transakcji kontrolowanych i transakcji innych niż transakcje kontrolowane, rozpoczętych i zakończonych w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że część podatników będzie chciała skorzystać z proponowanego brzmienia przepisów i przez to opóźni proces sporządzania dokumentacji cen transferowych za rok 2021. Powyższe będzie bezpośrednio związane z momentem publikacji nowych przepisów oraz ewentualnych objaśnień w tym zakresie. Niezbędne będzie zatem zadbanie, aby analizowane przepisy zaczęły obowiązywać na tyle wcześnie, aby możliwe było zapoznanie się z nimi i wdrożenie, przed upływem terminów ustawowych na</p>	<p>W związku z uchyleniem przepisów dot. dokumentowania pośrednich transakcji rajowych podmioty stosujące nowe przepisy wstecz nie będą obciążone dodatkowymi obowiązkami w tym zakresie.</p>

				sporządzenie dokumentacji cen transferowych za rok 2021. Dodatkowo, w stosunku do podatników, którzy wybiorą stosowanie obecnie obowiązujących przepisów, istotne jest sfinalizowanie objaśnień Ministerstwa Finansów na tyle wcześniej, aby podatnicy zdążyli wypełnić nałożone na nich obowiązki.	
Art. 9		Krajowa Rada Spółdzielcza	<p>Propozycja brzmienia:</p> <p>„Art. 19. 1. Przepisy art.15 ust.4h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do składek z tytułu należności, o których mowa w ust. 4g, określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w części finansowanej przez płatnika składek, składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń pracowniczych należnych i opłaconych w terminie od dnia 1 stycznia 2022 r.</p> <p>2. Przepisy art. 15c ust. 1 i art. 16 ust. 1 brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje pkt 13f ustawy zmienianej w art. 1, w się do kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1 poniesionych od dnia 1 stycznia 2022 r.</p> <p>3. Przepisy art. 17 ust. 1 pkt 50 i art. 26 ust. 19a, lab, 1p, 7f i 7g ustawy zmienianej wart. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 21 ust. 1 pkt 130 i art. 41 ust. 11, 20, 21, 24 i 25 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do wypłat należności oraz wypłat (świadczeń), pieniędzy i wartości pieniężnych dokonywanych, stawianych do dyspozycji lub wypłacanych po dniu 31 grudnia 2022 r.</p> <p>4. Przepisy art. 18f ust.19, art.24b ust.15 —16, art. 24m,</p>	<p>Uwaga niezasadna w odniesieniu do ust. 1</p> <p>Projektowane zmiany art. 15 ust. 4h wejdą w życie 1 stycznia 2023 r.</p> <p>Ponadto, projekt zostanie uzupełniony o przepis przejściowy przesądzający, że wprowadzona zmiana art. 15 ust. 4h będzie miała zastosowanie do składek z tytułu należności, o których mowa w tym przepisie, należnych od dnia 1 stycznia 2023 r.</p>	

				art. 24n ust. 1 i 3 oraz art. 38hb ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r."	
	Art. 9 ust. 2	Przepis przejściowy w zakresie art. 26 ust. 7f i ust. 7g ustawy o CIT	Business Centre Club Centrum Cen Transferowych Doradztwo Podatkowe WTS & SAJA Francusko-Polska Izba Gospodarcza Konfederacja Lewiatan KPMG Krajowa Izba Doradców Podatkowych Polska Grupa Energetyczna Polska Izba Handlu Polskie Towarzystwo	Proponuje się nadać zmianom w konstrukcji oświadczenia płatnika charakter retroaktywny i wprowadzić je w życie ze skutkiem wstecznym od 1 stycznia 2022 roku.	Propozycja jest zasadna i zostaje uwzględniona. Retroaktywne wejście w życie zmian w konstrukcji oświadczenia płatnika jest konieczne, aby cofnąć skutki niekorzystnych zmian wynikających z ustawy z 29 października 2021 roku i złagodzić sytuację wszystkich płatników, którzy złożyli oświadczenie w 2022 roku. Chodzi zarówno o zmiany w zakresie CIT (wskazany art. 26 ust. 7f-7g), jak i w zakresie PIT (art. 41 ust. 20-21).

			Gospodarcze Towarzystwo Obrotu Energią Związek Banków Polskich		
	Art. 9 ust. 2	Przepis przejściowy	Związek Banków Polskich	„Postuluję wykreślenie art. 9 ust. 2 ustawy w kontekście brzmienia art. 12 ustawy. Przepis ma charakter intertemporalny, który jest powtórzony w art. 12 ustawy (tj. przepisy ustawy mają zastosowanie do wypłat dokonanych od dnia 1 stycznia 2023 r. włącznie). Wypłata odsetek bądź dyskonta nie ma charakteru ciągłego, następuje bowiem w określonym dniu - bądź 31/12/2022 (przed wejściem nowelizacji w życie) bądź 1/1/2023 (po wejściu w życie ustawy). Ewentualnie zwracam się z prośbą o przykład wypłaty, która miałaby charakter <otwartego stanu prawnego>, o którym mowa w uzasadnieniu ustawy”.	Propozycja jest kierunkowo zasadna, ale nie zostaje uwzględniona ze względu na odmienną praktykę legislacyjną w ostatnich latach.
	Art. 11	Przepis przejściowy	Związek Banków Polskich	Zwrócono się z wnioskiem o dodanie do wyłączenia ze stosowania art. 82 § 1 pkt 2 ustawy -Ordynacja podatkowa również transakcji innych niż transakcje kontrolowane, o których mowa w art. 11o ust. 1a w brzmieniu dotychczasowym. Zaproponowano następujące brzmienie zapisu: <i>Przepisu art. 82 § 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3 nie stosuje się do podmiotów realizujących transakcje, o których mowa w art. 11o ust. 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz art. 23za ust. 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2020 r., jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r. albo jego zastąpienie przepisem przejściowym o następującej treści: „Przepis art. 3</i>	Uwaga nieuwzględniona. Postulat sprzeczny z celem projektowanej zmiany przepisu. Zmiana nie ma na celu zwolnienia z obowiązku ORD-U podmiotów składających informację TPR w związku z wystąpieniem tzw. transakcji rajowych.

				może być stosowany do transakcji rozpoczynających się po dniu 31 grudnia 2020 r.”	
	Art. 12	Wejście w życie			
			Doradztwo Podatkowe WTS&SAJA Sp. z o.o.	<p>Jakkolwiek doceniamy intencję ustawodawcy dania podatnikom możliwości skorzystania z nowych przepisów przy sporządzaniu dokumentacji dla roku podatkowego rozpoczętego po 31.12.2020 r. to jednak proces legislacyjny da podatnikom pewność co do ostatecznego kształtu przepisów dopiero w listopadzie 2022, zostawiając im niewiele czasu na proces weryfikacji obowiązku dokumentacyjnego. Powyższe może skutkować odpowiedzialnością karno- skarbową na gruncie art. 56c i 80e k.k.s.</p> <p>Konieczne jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wydłużenie terminów na sporządzenie dokumentacji cen transferowych dla pośrednich transakcji rajowych w odniesieniu do roku podatkowego/ obrotowego rozpoczętego po 31.12.2020 r. lub • zawieszenie przepisu art. 11o w obecnym brzmieniu do czasu wypracowania ostatecznych przepisów, oraz • wprowadzenie ustawą zawieszenia sankcji z kks uwagi na niedotrzymanie ustawowych terminów sporządzenia dokumentacji i złożenia TPR-C (komunikat Ministerstwa Finansów nie jest wystarczający w tym zakresie). 	Do rozpatrzenia.
			Polska Izba Handlu	<p>Art. 12 powinien brzmieć: „ Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. z wyjątkiem art. 1 pkt 2-8, 22 i 32 oraz art. 2 pkt 2-8 i 13</p>	Uwaga nieuwzględniona.

				wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.” Legislator powinien usunąć wszelkie wątpliwości interpretacyjne i dopiero ostatecznie uchwalić nowe przepisy. Do tego czasu – obecne mocno restrykcyjne – powinny zostać zawieszane.	
			MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.	Szeroki obszar proponowanych zmian podatkowych powoduje nie tylko konieczność właściwego włączenia ich do istniejącego systemu prawnego, ale również sprawnego przystosowania i zastosowania przez samych adresatów – czyli podatników. Muszą mieć oni odpowiedni czas na przygotowanie się i zrozumienie nowych regulacji. Późna publikacja finalnej wersji przepisów (dla większości podatników będą to ostatnie miesiące roku podatkowego) może wywołać chaos i wątpliwości w samym stosowaniu prawa. Podatnicy powinni mieć więcej czasu na przygotowanie się do zmian. Stąd też proponujemy rozważenie wprowadzenia przepisów przejściowych systematyzujących możliwość dostosowania się do nowego stanu prawnego i ewentualnego skorzystania z nowych przywilejów ustawowych. Tytułem przykładu, do rozważenia proponujemy wydłużenie terminów dokumentacyjnych dla transakcji rajowych pośrednich (dla 2021 roku) lub całkowitego zniesienia tego obowiązku w odniesieniu do roku podatkowego 2021.	Uwaga nieaktualna w związku z uchynieniem przepisów dot. dokumentowania pośrednich transakcji rajowych.
Uwagi ogólne/Postulaty					
Uwagi ogólne/Postulaty - Art. 1 - ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych					
		Uwaga ogólna	Pracodawcy RP	W kontekście nadzwyczajnej sytuacji geopolitycznej i gospodarczej zgłoszono kierunkowe poparcie inicjatywy Ministerstwa Finansów, w kierunku usunięcia lub	

			<p>poprawienia najbardziej kontrowersyjnych zapisów tzw. Polskiego Ładu. Przyjęto wyrażone przez stronę rządową stanowisko, że postulowane przez stronę społeczną zmiany w podatkach mogą być obecnie wprowadzone jedynie drogą ewolucji, a nie wycofania przepisów tzw. Polskiego Ładu. Podkreślono jednak, że kolejne planowane zmiany powinny być komunikowane odpowiednio wcześniej, poprzedzać je powinny założenia do ustawy oraz rzetelna analiza skutków finansowych regulacji.</p> <p>Jednocześnie wskazano:</p> <p>Projekt rządowy konsumuje liczne uwagi strony społecznej do zmian w podatku CIT, które zostały wprowadzone na gruncie tzw. Polskiego Ładu. Naprawienie tych błędów, uproszczenie systemu, deregulacja oraz działania antyinflacyjne powinny obecnie stać się priorytetem polityki gospodarczej rządu.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że projekt jest obszerny, przewiduje wiele zmian, które wchodzi w życie już od 1 stycznia 2023 r., a także rozwiązania o charakterze retroaktywnym, które skutkują zmianami w trakcie roku podatkowego. Powoduje to brak pewności prawa po stronie adresatów norm, tj. podatników i płatników podatku, oraz brak stabilności prawa. Taki tryb prowadzenia prac legislacyjnych wpływa negatywnie na otoczenie prawne i prawnopodatkowe dla prowadzenia działalności gospodarczej i działa demotywująco na inwestorów, którzy w konsekwencji licznych zmian w prawie podatkowym wstrzymują decyzje o zaangażowaniu kapitału w rozwój działalności lub całkowicie z rezygnują z inwestycji. W obecnej sytuacji gospodarczej, na</p>	
--	--	--	---	--

				<p>którą wpływa zarówno wojna w Ukrainie, galopująca inflacja, jak i sytuacja pandemiczna i post-pandemiczna niezbędna jest przewidywalność legislacji, wstrzymanie doraźnych inicjatyw legislacyjnych, które zaskakują podatników oraz rzetelna i pogłębiona dyskusja na temat planowanych zmian z udziałem partnerów społecznych.</p> <p>Niezbędna jest również spójność przekazów płynących od przedstawicieli rządu. Do tej pory niejasne jest, w jaki sposób rozwiązane zostaną zobowiązania wynikające z KPO, tj. m. in. tzw. podatek od samochodów spalinowych – chociażby kiedy zostanie wprowadzony, w jakiej formie, kto będzie objęty opodatkowaniem, jaka będzie stawka podatku i od jakiej podstawy będzie obliczana. Ponadto resort finansów w niejednoznaczny sposób odnosi się do pojawiających się w przestrzeni publicznej do planów wprowadzenia nowego podatku od niewykorzystywanych lokali.</p> <p>Końcowo: prośba o pełną informację na temat zakresu i harmonogramu działań resortu, które mają naprawić pozostałe błędne rozwiązania wprowadzone tzw. Polskim Ładem oraz przedstawienie sposobu implementacji tych rozwiązań.</p>	
		Uwaga ogólna	Krajowa Izba Radców Prawnych	Wyrażono pozytywną opinię odnośnie całokształtu planowanych w projekcie zmian.	
		Uwaga ogólna	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Nie ulega wątpliwości, że polski system podatkowy jest nieprzyjazny dla podatników. Potwierdzają to liczne raporty niezależnych instytucji między innymi „International Tax Competitiveness Index 2021” przygotowany przez Tax	

			<p>Foundation wskazuje, że Polska znalazła się na 36 miejscu spośród 37 ocenianych krajów . Podkreślić należy, że ranking ten był publikowany przed wprowadzeniem przepisów „Polskiego Ładu”. Potrzebę zmian dostrzegło również Ministerstwo Finansów z dniem 1 lipca dokonując wielu zmian w podatku PIT, który przynajmniej częściowo poprawiają sytuacje podatników. Obecnie trwają natomiast konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (UD404), który ma rozwiązać niektóre problemy podmiotów obciążonych podatkiem CIT.</p> <p>Zmiany w zakresie podatku CIT proponowane przez Ministerstwo Finansów częściowo odwracają negatywne skutki „Polskiego Ładu”. Wskazać jednak należy, że podatek dochodowy od osób prawnych, podobnie jak cały system podatkowy w Polsce charakteryzuje się przede wszystkim bardzo wysokim stopniem skomplikowania regulacji. Jedynie wysokiej klasy specjaliści są w stanie swobodnie poruszać się w polskich przepisach, a wiele z nich stwarza trudności interpretacyjne nie tylko przedsiębiorcom, ale także podmiotom doradczym i organom administracji skarbowej. Jednym ze skutków nieprzyjazności przepisów jest fakt, że duże firmy mogą pozwolić sobie na usługi doradztwa podatkowego, które zmierzają do wykorzystania luk w przepisach i zmniejszania ich zobowiązań podatkowych (optymalizacji podatkowej). Dla tych podmiotów CIT jest daniną niemal dobrowolną. Natomiast firmy z sektora MŚP często padają ofiarą nieprzemyślanych regulacji płacąc często znacznie większe podatki niż największe na rynku podmioty. Dlatego też ZPP wskazuje, że choć proponowana</p>	
--	--	--	--	--

				ustawa w wielu aspektach jest krokiem w dobrą stronę, to nie rozwiązuje ona większości problemów z jakimi borykają się przedsiębiorcy płacący podatek dochodowy od osób prawnych. Polski system podatkowy wymaga natomiast pilnej reformy i stworzenia regulacji prostych, zrozumiałych i przyjaznych podatnikom.	
		Art. 1 ust. 3 pkt 1a	Lewiatan	<p>Spółki jawne – umożliwienie zmiany statusu podatnika oraz pomniejszenie podatku wspólnika</p> <p>Proponujemy aby:</p> <ul style="list-style-type: none"> • opuszczenie grona wspólników spółki jawnej, będącej już podatnikiem podatku dochodowego, przez ostatniego wspólnika niebędącego osobą fizyczną, powodowało utratę statusu podatnika podatku dochodowego przez taką spółkę jawną osób fizycznych co najmniej z końcem roku podatkowego, w którym ostatni taki wspólnik, niebędący osobą fizyczną, opuścił grono wspólników spółki jawnej; • dokonanie prawidłowego zgłoszenia w danym roku podatkowym, dla spółki jawnej będącej podatnikiem podatku dochodowego, skutkowało utratą tego statusu przez spółkę jawną od danego roku podatkowego (możliwość sanacji błędów formalnych dokonanych w poprzednich latach podatkowych); • podatek wspólnika (osoby fizycznej) spółki jawnej z tytułu dystrybucji jej zysku mógł zostać pomniejszony od podatek dochodowy zapłacony przez tę spółkę, w proporcji do udziału wspólnika w zyskach spółki jawnej (na zasadach analogicznych do regulacji przewidzianej dla komplementariuszy (osób fizycznych) spółki komandytowej lub spółki komandytowo-akcyjnej). 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zagadnienie nie dotyczy projektu ustawy ani zmian wynikających z ustawy z 21 października 2021 r., stąd, zostanie poddane dalszej analizie w odrębnym trybie, w szczególności postulat dotyczący opuszczenia grona wspólników przez osoby prawne. Niemniej, w ewentualnych dalszych pracach legislacyjnych należy uwzględnić, iż status spółki jawnej jako podatnika, co do zasady, nie powinien podlegać zmianom w każdym kolejnym roku.</p>

	Art. 7b ustawy o CIT	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	<p>Kwalifikacja przychodów z odsetek od lokat („inne”) oraz odsetek od obligacji skarbowych („zyski kapitałowe”) do właściwego źródła przychodu – w sensie ekonomicznym nie istnieje różnica między odsetkami z wymienionych wyżej tytułów; interpretacja przepisów CIT kwalifikuje jednak te przychody do dwóch różnych źródeł; odsetki od obligacji powinny być kwalifikowane tak samo jak odsetki od lokat.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zagadnienie nie dotyczy projektu ustawy ani zmian wynikających z ustawy z 21 października 2021 r., stąd, może zostać poddane dalszej analizie w odrębnym trybie.</p> <p>Niemniej w ocenie Ministerstwa Finansów charakter przychodów z odsetek od lokat oraz odsetek od obligacji skarbowych, oraz rola dwóch instrumentów w działalności gospodarczej, są odmienne.</p>
	Art. 15	Fundacja Rozwoju Rynku Kapitałowego	<p>Fundacja postuluje uwzględnienie w projektowanych przepisach rozwiązań zapewniających instytucjom pożyczkowym możliwość 1) rozpoznawania nieściągalnych wierzytelności oraz 2) rezerw celowych/odpisów aktualizujących wartość wierzytelności w kosztach uzyskania przychodów.</p> <p>W odniesieniu do możliwości zaliczania nieściągalnych wierzytelności do kosztów podatkowych lub uwzględniania w wyniku podatkowym jedyne państwa, w których nie funkcjonowało to rozwiązanie, to Litwa oraz Polska. Z kolei rozwiązania umożliwiające zaliczenie do kosztów podatkowych rezerw celowych/odpisów aktualizujących wartość wierzytelności pożyczkowych funkcjonowały we wszystkich krajach UE, z wyjątkiem Litwy, Malty oraz Polski.</p> <p>Stan prawny w powyższym zakresie nie uległ w Polsce zmianie, pomimo iż instytucje pożyczkowe od 2016 roku w zakresie zasad udzielania kredytów konsumenckich podlegają regulacjom analogicznym jak banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Instytucje pożyczkowe zostały objęte obowiązkiem odprowadzania podatku od</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zagadnienie nie dotyczy projektu ustawy ani zmian wynikających z ustawy z 21 października 2021 r. oraz jest analizowane w odrębnym trybie.</p>

				niektórych instytucji finansowych, na podstawie art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych, którego podstawę stanowi nadwyżka aktywów (tj. co do zasady wartość udzielonych pożyczek) ponad kwotę 200 mln zł.	
		Art. 15c (kwestie poza projektem PŁ 3.0)	Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	<p>Dyrektywa ATAD w art. 4 ust. 3 lit. b) pozwala państwowi członkowskim na pełne odliczenie nadwyżki kosztów finansowania dłużnego, jeżeli dany podatnik jest podmiotem niezależnym (ang. standalone entity). Podmiot niezależny to podatnik, który nie wchodzi w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej i nie posiada przedsiębiorstw powiązanych ani stałych zakładów. Uważamy, że takie wyłączenie pozwoli polskim spółkom, w tym tzw. firmom rodzinnym, na ekspansję i dodatkowe inwestycje, co w konsekwencji przyczyni się do rozwoju gospodarczego Polski.</p> <p>Ponadto, postulujemy wprowadzenie do art. 15c ust. 10 ustawy o CIT zmiany polegającej na uwzględnieniu w definicji długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej <i>expressis verbis</i> projektów służących zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego państwa, w tym w szczególności farm wiatrowych i morskich farm wiatrowych. Zmiana ta powinna ukrócić spory powstałe pomiędzy organami podatkowymi a podatnikami. Przypomnieć należy, że zdaniem organów podatkowych tego rodzaju inwestycje nie stanowią długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej i stąd nie można do nich zastosować wyłączenia art. 15c ust. 1, podczas gdy innego zdania są sądy administracyjne.</p> <p>Na koniec, postulujemy wyłączenie wprost z kosztów finansowania dłużnego umów leasingu operacyjnego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nie są planowane zmiany art. 15c dotyczące podmiotów niezależnych. Jednakże podmioty o bardzo prostej strukturze udziałowej mogą, przy spełnieniu dodatkowych warunków, skorzystać z preferencyjnego systemu opodatkowania, jakim jest ryczałt od dochodów spółek (system ten nie przewiduje obecnie ograniczeń dotyczących finansowania dłużnego równoważnych z art. 15c). • Odnosząc się do projektów z zakresu infrastruktury publicznej oraz kosztów finansowania leasingu, zagadnienia te nie dotyczą projektu ustawy, lecz praktyka podatkowa w tym zakresie będzie monitorowana pod kątem konieczności ewentualnych dostosowań legislacyjnych.

				poprzez dodanie do treści art. 15c ust. 12 zastrzeżenia, że nie dotyczy on umów leasingu, o których mowa w art. 17b ust. 1 ustawy o CIT. Zmiana ta przetnie toczące się spory pomiędzy podatnikami a organami podatkowymi, które na etapie sądowym są rozstrzygane na korzyść podatników (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 kwietnia 2022, II FSK 2197/19).	
		Art. 15cb	Krajowa Rada Spółdzielcza	Uwzględnienie spółdzielni w uldze kapitałowej	Uwaga nieuwzględniona Zmiana do rozważenia w związku z procedowaniem Dyrektywy DEBRA.
			Izba Branży Komunalnej	Przedłużenie terminu rozliczeń rocznych dla osób prawnych i zrównanie z terminem rozliczeń dla osób fizycznych co znacznie usprawni i ułatwi proces rozliczania.	
	n/d	Art. 18ea	Konfederacja Lewiatan	Postulat, aby w ramach ulgi na nowy produkt, wydatkiem kwalifikującym się do objęcia ulgą była nie tylko „cena nabycia, o której mowa w art. 16g ust. 3, lub koszt wytworzenia, o którym mowa w art. 16g ust. 4, fabrycznie nowych środków trwałych niezbędnych do uruchomienia produkcji próbnej nowego produktu, zaliczonych do grupy 3-6 i 8 Klasyfikacji”, ale również koszty ponoszone w związku z korzystaniem z tych środków trwałych na podstawie umowy leasingu finansowego lub operacyjnego.	Uwaga niezasadna. Postulat <i>de lege ferenda</i> , wykraczający poza zakres projektu ustawy.
	d/d		Business Centre Club	Ulga na robotyzację (Uwagi zgłoszone do przepisów ustawy PIT)	Poza zakresem projektu
Restrukturyzacje					
		Art. 12 ust. 4 pkt 12	Lewiatan	Opodatkowanie kolejnych połączeń Znowelizowana regulacja jest niezgodna z przedmiotem i	Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej

			<p>KIDP PwC Business Centre Club oraz IGCC</p>	<p>celem tzw. dyrektywy mergerowej (2009/133/WE) oraz jest nieproporcjonalna w stosunku do celu, jaki zamierzał osiągnąć ustawodawca.</p> <p>Zgodnie z tzw. dyrektywą mergerową, wszystkie reorganizacje, które nie mają charakteru unikania lub uchylania się od opodatkowania, powinny być neutralne podatkowo dla wszystkich stron takiej czynności. Dyrektywa mergerowa wyłączenia tylko z powodu dokonania drugiej lub kolejnej reorganizacji, w której udział biorą ci sami podatnicy. Co więcej, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazuje wyraźnie, że krajowy ustawodawca nie może wprowadzać kazuistycznej listy cech reorganizacji, które a priori wyłączałyby neutralność podatkową reorganizacji, domniemując jej abuzywny charakter. Nowelizacja polsko-ładowa właśnie taką cechą reorganizacji wskazała – jest nią kolejna reorganizacja. Co oznacza, że znowelizowane w tym zakresie przepisy są niezgodne zarówno z prawem wtórnym UE, jak i z wytycznymi TSUE w zakresie implementacji dyrektywy mergerowej.</p> <p>Celem nowelizacji w omawianym zakresie było przeciwdziałanie agresywnej optymalizacji podatkowej. Jednak przepisy zapewniające neutralność podatkową dla reorganizacji biznesu posiadają dedykowany instrument antyabuzywny – tzw. małą klauzulę przeciwko unikaniu opodatkowania.</p> <p>Art. 8 ust. 6 Dyrektywy mergerowej, do którego wydaje się nawiązywać ustawodawca, dotyczy bardziej późniejszego zbycia udziałów w sytuacji zmiany reżimu podatkowego.</p>	<p>ustawy i jest przedmiotem odrębnych analiz.</p>
--	--	--	--	--	--

		<p>Art. 7b ust. 1 pkt 1a ustawy o CIT</p>	<p>Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)</p> <p>KIDP</p> <p>PwC</p>	<p>Kwalifikacja przychodu z tytułu restrukturyzacji do właściwego źródła przychodu / art. 7b</p> <p>W obecnym brzmieniu przepisy budzą poważne wątpliwości w szczególności co do tego, czy przychody uzyskane w następstwie przekształceń, łączenia lub podziałów powinny zostać zakwalifikowane jako przychody z dywidend w rozumieniu art. 22 ust. 1 ustawy o CIT, co dla wspólnika zagranicznego będącego np. udziałowcem spółki przejmowanej obejmującego udziały w spółce przejmującej oznaczałoby, że taki przychód podlegałby opodatkowaniu u źródła (co także generowałoby określone obowiązki po stronie polskiej spółki zaangażowanej w reorganizację), czy powinny być traktowane jako zyski kapitałowe uregulowane najczęściej w art. 13 ust. 4 albo 5 stosownej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, które zasadniczo nie podlegają opodatkowaniu u źródła w Polsce (ewentualnie zastosowanie mogłyby znaleźć postanowienia obejmujące „inne dochody”, które z reguły znajdują się w art. 22 danej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania i w skutkach zbliżone są do wspomnianego art. 13). Zgodnie bowiem z art. 22 ust. 1 ustawy o CIT przychodem z dywidend oraz innych przychodów (dochodów) z tytułu udziału w zyskach osób prawnych są przychody określone w art. 7b ust. 1 pkt 1 ustawy o CIT. Jednocześnie art. 22 ust. 1 ustawy o CIT nie referuje do art. 7b ust. 1 pkt 1a ustawy o CIT. Nie jest zatem jasne, czy przychody uzyskane w następstwie przekształceń, łączenia lub podziałów stanowią przychody z dywidend (art. 22 ust. 1 ustawy o CIT).</p> <p>Wątpliwości budzi także to, czy przychody osiągnane w następstwie przekształceń, łączenia i podziałów jako przychody faktycznie uzyskane w następstwie przekształceń, łączeń i podziałów traktowane jako przychody uzyskane z udziału w zyskach osób prawnych (art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. m)</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.</p>
--	--	---	--	--	---

				ustawy o CIT), a z kolei pozostałe przychody w następstwie przekształceń, łączenia i podziałów jako inne niż faktycznie uzyskane nietraktowane jako przychody uzyskane z udziału w zyskach osób prawnych (bazując na treści art. 7b ust. 1 pkt 1a ustawy o CIT).	
			Lewiatan	<p>Rozliczanie strat podatkowych spółki przejmującej</p> <p>Polski Ład wyłączył możliwość rozliczania strat podatkowych podatnika podatku dochodowego od osób prawnych, jeżeli podatnik przejął inny podmiot lub nabył przedsiębiorstwo lub ZCP, w tym w drodze wkładu niepieniężnego, lub otrzymał wkład pieniężny, za który nabył przedsiębiorstwo lub ZCP, w wyniku czego:</p> <p>a) przedmiot faktycznie prowadzonej przez podatnika podstawowej działalności gospodarczej po takim przejęciu lub nabyciu, w całości albo w części jest inny niż przedmiot faktycznie prowadzonej przez podatnika podstawowej działalności przed takim przejęciem lub nabyciem, lub</p> <p>b) co najmniej 25% udziałów (akcji) podatnika posiada podmiot lub podmioty, które na dzień kończący rok podatkowy, w którym podatnik poniósł taką stratę, praw takich nie posiadały.</p> <p>Powyższa regulacja budzi znaczne wątpliwości interpretacyjne w zakresie odpowiedniej kwalifikacji częściowej zmiany przedmiotu działalności, a także prowadzi do rozbieżności między sądową wykładnią prawa, a wykładnią dokonaną przez organy podatkowe (np. odwrotne połączenie jest dopuszczalne w orzecznictwie podatkowym, podczas gdy organy podatkowe stoją na stanowisku, że odwrotne połączenie skutkuje wyłączeniem możliwości rozpoznania straty podatkowej spółki przejmującej).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.</p>

				Aby zachować cel wprowadzonej regulacji (przeciwdziałanie agresywnej optymalizacji podatkowej), postulujemy zastąpienie jej przez tzw. małą klauzulę przeciwko unikaniu opodatkowania (analogiczną jak przy łączeniach i podziałach spółek lub wymianie udziałów).	
			Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	W wyniku nowelizacji przepisów, w tym w szczególności art. 12 ust. 4 pkt 3e, 3h i 12 oraz art. 12 ust. 11 ustawy o CIT, wprowadzono regulacje potencjalnie sprzeczne z prawem unijnym. Co więcej, zaburzona może zostać neutralność podatkowa podziału i połączeń spółek w przypadku istnienia wartości firmy. Wynika to z faktu, że zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 8c do przychodów zalicza się wartość rynkową majątku (która może obejmować także wartość firmy), podczas gdy kosztem uzyskania przychodów może być wartość składników majątku . Oznacza to zatem możliwość opodatkowania wartości firmy przejętej w razie połączenia spółek.	Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.
			Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	Wątpliwości budzi relacja art. 12 ust. 1 pkt 8b do dodanego od dnia 1 stycznia 2022 r. art. 12 ust. 1 pkt 8ba ustawy o CIT. Oba przepisy dotyczą bowiem wartości uzyskanego przychodu w przypadku podziału spółki (a pkt 8ba dotyczy również łączenia), przy czym pkt 8ba reguluje przychód powstający po stronie wspólnika spółki przejmowanej w następstwie łączenia lub podziału podmiotów. Jeżeli jednak dochodzi do podziału spółki, zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowego nie ma mowy o spółce przejmowanej, a jedynie o spółce dzielonej, przejmującej lub nowo zawiązanej. W rezultacie, nie jest jasne jak stosować ten przepis oraz jaka jest jego relacja do art. 12 ust. 1 pkt 8b ustawy o CIT.	Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.

			Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	Wskazana jest poprawa siatki pojęciowej , w szczególności przy odnoszeniu się do wartości majątku wskazuje się na „wartość rynkową majątku” (art. 12 ust. 1 pkt 8c ustawy o CIT), „wartości tych składników majątku” (art. 12 ust. 4 pkt 3e i 3g ustawy o CIT) czy „wartości majątku” (art. 12 ust. 4 pkt 3f ustawy o CIT).	Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.
			Lewiatan	W wyniku nowelizacji przepisów istnieją trzy odrębne przepisy przewidujące powstanie przychodu po stronie spółki przejmującej - art. 12 ust. 1 pkt 8f ustawy o CIT, art. 12 ust. 1 pkt 8d ustawy o CIT oraz art. 12 ust. 1 pkt 8c ustawy o CIT. Każdy ze wskazanych przepisów przewiduje, że w związku z połączeniem po stronie spółki przejmującej powstaje przychód, którego podstawę obliczenia stanowi wartość majątku spółki przejmowanej. Taka konstrukcja powoduje to, że w określonych sytuacjach, odczytując przepisy literalnie, przychód z połączenia po stronie spółki przejmującej może przekroczyć wartość przejmowanego majątku (wartość uzyskanego przysporzenia), co pozostaje nieracjonalne i jak zakładamy nie było intencją ustawodawcy. W szczególności obecne brzmienie przepisów rodzi niepewność co do tego jak opodatkowane pozostaje przejęcie przez spółkę podmiotu, w którym posiada on udział mniejszy niż 10%. W takim przypadku literalnie zastosowanie wydaje się znajdować bowiem zarówno art. 12 ust. 1 pkt 8d ustawy o CIT jak i art. 12 ust. 1 pkt 8f ustawy o CIT. Przy takim podejściu przychód spółki przejmującej wynosiłby dwukrotność wartości przejmowanej majątku spółki zależnej (przy pominięciu ewentualnego kosztu nabycia przez spółkę przejmującą udziałów spółki przejmowanej). Wydaje się, że intencją pozostawało aby art. 12 ust. 1 pkt 8f ustawy o CIT był traktowany jako <i>lex specialis</i> do art. 12 ust. 1 pkt 8d ustawy o CIT, niemniej taka zależność nie wynika	Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.

				<p>jednoznacznie z treści przepisów. Przychodem z połączenia powinna być wartość przejmowanego majątku, zaś kwoty które obecnie obniżają kwotę poszczególnych przychodów winny być traktowane, we właściwych sytuacjach, jako koszty uzyskania tego przychodu.</p>	
			<p>Krajowa Rada Spółdzielcza</p>	<p>Zmiana art.17 ust. 1 pkt 44 – Brak definicji „gospodarski zasobami mieszkaniowymi”, której prowadzenie warunkuje skorzystanie ze zwolnienia</p> <ul style="list-style-type: none"> - brak ww. definicji co powoduje problemy z prawidłowym określeniem dochodu z tego tytułu (pomimo interpretacji ogólnej Ministra Finansów z dnia 5 marca 2008 r. nr DD6 8213-438/II/KWW/07/MB7/82); - zwolnienie podatkowe wymusza w spółdzielni podział przychodów i kosztów podatkowych na dwa rodzaje działalności: gospodarka zasobami mieszkaniowymi, w tym utrzymanie i eksploatacja lokali mieszkalnych i pozostała działalność, w tym z tytułu utrzymania i eksploatacji lokali użytkowych; - spółdzielnie mieszkaniowe - w myśl art.6 ust.1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych - ustalają wynik na eksploatacji i utrzymaniu każdej nieruchomości, który jest szerszy od wyniku z gospodarki zasobami mieszkaniowymi, bowiem dotyczy lokali użytkowych, a jednocześnie jest węższy o te elementy pozostałych przychodów i kosztów pozaoperacyjnych oraz przychodów i kosztów finansowych, które dotyczą gospodarki zasobami mieszkaniowymi, a nie wchodzą w zakres wyniku z eksploatacji i utrzymania nieruchomości; - skorzystanie ze zwolnienia wymaga wprowadzenia dodatkowych ewidencji podatkowych i jest wyjątkowo skomplikowane i czasochłonne; 	

				<p>- co do zasady na gospodarce zasobami mieszkaniowymi spółdzielnie mieszkaniowe ponoszą straty, a w takim przypadku, zgodnie z art.7 ust.3 ustawy CIT, w dochodzie do opodatkowania nie uwzględnia się przychodów i kosztów z działalności objętej zwolnieniem przedmiotowym (w tym określonym w art.17 ust.1 pkt 44 ustawy CIT), a więc strata z gospodarki zasobami mieszkaniowymi faktycznie zwiększa dochód do opodatkowania z pozostałej działalności i jednocześnie zwiększa należny podatek dochodowy</p> <p>- obowiązujące zwolnienie jest fikcją, bowiem co do zasady obciąża spółdzielnie mieszkaniową i jednocześnie ich mieszkańców wyższym podatkiem (wszystkie wydatki spółdzielni — z uwagi na jej specyfikę zawartą w art. :4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych zobowiązani są pokryć mieszkańcy).</p>	
Spółki nieruchomościowe					
		<p>Art. 15 ust. 6 Art. 16c pkt 2a</p>	<p>Lewiatan Polska Izba Nieruchomości Komercyjnych (PINK) Stowarzyszenie Polska Izba Nieruchomości Komercyjnych</p>	<p>[Amortyzacja] Postuluje się uchylenie art. 15 ust. 6 (wyłączającego prawo do odpisów amortyzacyjnych od nieruchomości traktowanych rachunkowo jako inwestycje) i art. 16c pkt 2a (wyłączającego prawo do amortyzacji nieruchomości mieszkaniowych), jak również analogicznych przepisów PIT.</p> <p>W odniesieniu do art. 15 ust. 6 ustawy CIT podniesione zostały następujące argumenty:</p> <ul style="list-style-type: none"> MSR40 do nieruchomości inwestycyjnych zalicza m.in. budynek, którego właścicielem jest jednostka (lub nabyty przez jednostkę na podstawie umowy leasingu finansowego), oddany przez jednostkę w leasing operacyjny na podstawie jednej lub większej liczby umów. W konsekwencji, leasingodawca (spółka 	<p>Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.</p>

				<p>nieruchomościowa), która oddała w leasing operacyjny swoją nieruchomość została nagle pozbawiona jakiegokolwiek możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od tej nieruchomości. Powyższe rozwiązanie jest niezwykle krzywdzące, gdyż nie dość, że narusza zasadę ochrony praw nabytych, to jeszcze praktycznie uniemożliwia podatkowe rozpoznanie kosztu z tytułu nabycia takiej nieruchomości (oprócz przypadku jej sprzedaży, co może nigdy nie nastąpić).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zmiana brzmienia art. 15 ust. 6 ustawy o CIT wprowadzona na mocy PŁ jest niezgodna z tezami wyroku TK z 10 lutego 2015 r. (P 10/11), który uznał, że zmiana ustawy o CIT w zakresie, w jakim pozbawia podatników możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych po dniu nowelizacji „<i>jest niezgodna z wywodzoną z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą ochrony interesów w toku</i>”. • Jak pokazuje sytuacja społeczno-gospodarcza ostatnich miesięcy założenie o stałym wzroście wartości nieruchomości (będące w uzasadnieniu wskazane jako przyczyna do wprowadzenia tego przepisu) jest błędne. Założenie przepisu zostało szybko negatywnie zweryfikowane przez sytuację globalną (a w obecnej sytuacji należy się spodziewać utraty wartości portfeli nieruchomości). • Rachunkowo podejście do prezentacji nieruchomości wedle ich wartości godziwej jest zazwyczaj wymogiem banków finansujących. Przejście na wycenę uwzględniającą amortyzację bilansową (co rodzi liczne wątpliwości natury rachunkowej i na co decyduje się wiele podmiotów nieruchomościowych) pogarsza w 	
--	--	--	--	--	--

				<p>sposób „sztuczny” tj. wywołany nieracjonalną zmianą przepisów prawa podatkowego ich wynik finansowy, powodując istotny spadek możliwości finansowania. Jest to ponadto dodatkowy czynnik wywołujący presję inflacyjną, gdyż powoduje podwyższanie kosztów odsetkowych. Zmiana jest tym bardziej niezrozumiała, gdyż sektor nieruchomości komercyjnych, zwłaszcza biur, galerii handlowych i hoteli mocno ucierpiało na skutek wciąż trwającej pandemii COVID-19 i wciąż nie może wrócić do stabilności ekonomicznej w związku z niepewną sytuacją inflacyjną Polski.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nawet zakładając (co nie jest prawdą), że wartość nieruchomości objętych przepisem stale rośnie, to przecież w obrocie gospodarczym występują inne sytuacje, w których posiadane aktywa zwiększać mogą swoją wartość, a zmiana ta nie wpływa na zmianę wysokości i możliwości rozpoznawania KUP, np. znaki towarowe. • Negatywny wpływ na rynek najmu mieszkań: Podstawowym skutkiem wprowadzonego przepisu jest ograniczenie potencjału mieszkaniowego. W obecnej sytuacji wysokich stóp procentowych i zwiększonych kosztów finansowania ta regulacja jest dodatkowym czynnikiem ograniczającym zasób mieszkań w Polsce i utrudniającym dostępność dla nich dla odbiorców indywidualnych, którzy w obecnej dobie często nie mogą pozwolić sobie na własne mieszkania w związku z wysokimi kosztami kredytu i wciąż niewystarczającym zasobem mieszkań w Polsce. 	
		Art. 27 ust. 1e	Lewiatan / PwC KIDP	<p>Obowiązek raportowania spółek nieruchomościowych Celowe wydaje się: 1) doprecyzowanie przepisów w zakresie pojęcia “podatnika” zobowiązanego do raportowania poprzez</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej</p>

			<p>jednoznaczne wskazanie, że pojęcie to obejmuje wyłącznie podmioty, które w razie gdyby doszło do zbycia udziałów spółki nieruchomościowej byłyby faktycznymi podatnikami z tego tytułu,</p> <p>2) wyrażenie wprost w przepisach progu 5% praw do spółki nieruchomościowej, jako progu limitującego zakres podmiotów podlegających raportowaniu (raportowany bierny) - pomimo wskazywania tego limitu nie tylko w ramach odpowiedzi na petycję, ale również w uzasadnieniach do projektów rozporządzeń , próg ten do tej pory nie został wskazany w treści przepisu.</p> <p>Przekazanie informacji o strukturze udziałowców przez jeden podmiot powinno zwalniać inne podmioty zobowiązane do raportowania z tego obowiązku.</p> <p>Ponadto należy doprecyzować, czy do raportowania zobowiązane są również podmioty zagraniczne, które nie posiadają NIP w Polsce. Udostępnione formularze elektroniczne nie umożliwiają złożenia informacji przez podmiot nieposiadający NIP.</p>	ustawy i będzie przedmiotem odrębnych prac.
PGK – niedotyczące projektu PŁ 3.0				
		Art. 1a ustawy CIT	<p>Związek Przedsiębiorców i Pracodawców</p> <p>Poszerzenie zakresu podmiotów mogących być uczestnikami Podatkowej Grupy Kapitałowej o spółki, w których spółka dominująca posiada pośredni udział kapitałowy.</p> <p>Zaproponowano rozszerzenie zakresu stosowania przepisów regulujących tworzenie i funkcjonowanie podatkowych grup kapitałowych o tzw. „spółki wnuczki” tj. spółki, w których</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.</p>

				<p>spółka dominująca pośrednio posiada 100% udziałów.</p> <p>Z uwagi na powyższe proponuje się zmianę art. 1a ust. 2 pkt 1 lit. b) poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „b) jedna ze spółek, zwana dalej "spółką dominującą", posiada bezpośredni 75% lub pośredni 100% udział w kapitale zakładowym lub w tej części kapitału zakładowego pozostałych spółek, zwanych dalej "spółkami zależnymi", która na podstawie przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji nie została nieodpłatnie lub na zasadach preferencyjnych nabyta przez pracowników, rolników lub rybaków albo która nie stanowi rezerwy mienia Skarbu Państwa na cele reprivatyzacji,”.</p>	
		art. 7 ust. 6a Ustawy CIT	Konfederacja Lewiatan	<p>Zawieszenie przedawnienia prawa do odliczenia przez spółkę straty powstałej przed przystąpieniem do PGK – na czas trwania PGK.</p> <p>Rekomenduje się zmianę treści art. 7 ust. 6a ustawy CIT poprzez wskazanie, że okres przedawnienia straty poniesionej przez spółkę przed przystąpieniem do PGK nie obejmuje lat podatkowych podatkowej grupy kapitałowej tworzonej przez tę spółkę.</p> <p>Stanowisko takie jest zgodne z podejściem zaprezentowanym w interpretacji ogólnej MF z dnia 19 października 2021 r. (nr DD6.8202.4.2021), w której na gruncie przepisów obowiązujących do końca 2021 r., stwierdzono, że: „Pięcioletni okres, o którym mowa w art. 7 ust. 5 ustawy o CIT (w stosunku do straty poniesionej przez spółkę przed związaniem PGK), ulega zawieszeniu na skutek przystąpienia spółki do PGK”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.</p>
		Art. 1a ustawy CIT	Organizacja Pracodawców	<p>Obniżenie wymogu w zakresie minimalnego przeciętnego kapitału zakładowego przypadającego na każdą ze spółek</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej</p>

			Usług IT	tworzących PGK z obowiązujących od 2022 roku 250 tys. zł do 100 tys. zł.	ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.
		Art. 1a ustawy CIT	IGCC	Rozszerzenie zakresu podmiotowego podatników, którzy mogą zawiązać PGK o spółki komandytowe i komandytowo-akcyjne.	Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie wykracza poza zakres projektowanej ustawy i będzie przedmiotem odrębnych analiz.
Minimalny CIT					
		Uwaga ogólna (minimalny CIT w ujęciu systemowym)	- Izba Branży Komunalnej - Krajowa Izba Doradców Podatkowych (KIDP)	- Postulat rezygnacji z minimalnego CIT (ew. zawieszenia) Sama instytucja tego podatku uderza w przedsiębiorców znajdujących się trudnej sytuacji finansowej i jest niezgodna z podstawową ideą opodatkowania dochodu. Ogólnościwiatowy kryzys gospodarczy oraz wzrost obciążeń podatkowych w bieżącym roku w stosunku do roku poprzedniego w znaczącym stopniu pogarszają sytuację ekonomiczną wielu przedsiębiorców, a co za tym idzie, regulacja ta uderzy dodatkowo właśnie w przedsiębiorców, którzy znajdują się na granicy bankructwa. Zmiany podatkowe tego rodzaju na pewno nie będą skutkowały pobudzeniem gospodarki, a wręcz przeciwnie, zagrażają wielu miejscom pracy i zwiastują wzrost poziomu bezrobocia. Co więcej, podwyższenie progu udziału dochodów w przychodach z 1% do 2% dodatkowo poszerzy grono przedsiębiorców, którzy już obecnie znajdują się w ciężkiej sytuacji finansowej. - postulat wyeliminowania z porządku prawnego albo uproszczenia zasad – na wzór innych państw UE (minimalna kwota podatku od korporacji pobierana każdego roku w formie ryczałtowej, z możliwością odliczenia, bez cenzusów czasowych tak dokonanej wpłaty od zobowiązania podatk., rozliczanego w latach następnych lub w ramach tzw. exit	Uwaga częściowo zasadna – wydłużenie do 2 lat Jakkolwiek nie przewiduje się odstąpienia od wprowadzenia minimalnego CIT, to zgodnie projektem (art. 38hb ustawy CIT) zwolnienie z tego podatku dotyczyć będzie okresu 2 lat (nie jak pierwotnie zakładano 1 roku), tj. okresu 1 stycznia 2022 r. - 31 grudnia 2023 r. Należy wskazać, że zgodnie z projektem proponuje się wprowadzenie szeregu korzystnych rozwiązań (m.in. zwolnienia ze wskaźnika, zwolnienia podmiotowe), w tym możliwość wyboru prostszej (alternatywnej) formuły ustalania podstawy opodatkowania. Zgodnie z art. 24ca ust. 3a jest to szczególne rozwiązanie przewidziane na wypadek, gdyby podatnik nie posiadał istotnych „kwalifikowanych” płaćności wobec podmiotów powiązanych. Dlatego uproszczona podstawa opodatkowania oparta jest wyłącznie na relacji do

			<ul style="list-style-type: none"> - IGCC - BCC - POPIHN 	<p>tax); lub jak przy podatku od przychodów z budynków (art. 24b ustawy CIT);</p> <p>- mając na uwadze prowadzone na poziomie UE prace dotyczące tzw. globalnego minimalnego podatku dochodowego (GLOBE) (w ramach tzw. Filaru II), IGCC proponuje wskazanie, że minimalny CIT będzie obowiązywał przejściowo, do czasu przyjęcia i wdrożenia w Polsce rozwiązań wypracowanych na poziomie międzynarodowym.</p> <p>Fakt utrzymania minimalnego CIT od 2023 r., w szczególności w kontekście prac prowadzonych na poziomie UE dotyczących tzw. globalnego minimalnego podatku dochodowego (w ramach tzw. Filaru II) budzi zaniepokojenie. Utrzymanie minimalnego CIT w trudnej sytuacji ekonomicznej, gdy wielu przedsiębiorców boryka się z rosnącymi cenami surowców i niepewnością wynikającą chociażby z kolejnymi falami pandemii oraz działaniami wojennymi w Ukrainie nie służy wsparciu firm. W tym kontekście warto zauważyć, że część zmian zaproponowanych w ramach modelu opodatkowania, który ma zacząć obowiązywać od 2023 r. również budzi wątpliwości jako zdecydowanie niekorzystne dla podatników.</p>	<p>osiąganych przychodów, jednakże przy zastosowaniu w związku z tym wyższego wskaźnika przychodowego tj.: 3% przychodów ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych osiągniętych przez podatnika w roku podatkowym.</p> <p>Odnosnie prac nad GLOBE, nie jest wskazane porównywanie tych przedsięwzięć legislacyjnych, a tym bardziej uzależnianie wprowadzenia minimalnego CIT (art. 24ca ustawy CIT) od transpozycji dyrektywy na poziomie międzynarodowym.</p>
		Podatki sektorowe	<ul style="list-style-type: none"> - Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji - IGCC - BCC 	<p>- Odliczenie od podstawy opodatkowania (z art. 18 ustawy CIT) <u>podatków sektorowych</u></p> <p>Ustawodawca czyni sukcesywnie starania, aby uniezależnić podstawę opodatkowania od rozpoznawanych przez podatników kosztów i zagwarantować sobie poprzez to założony minimalny poziom wpływów z podatków.</p> <p>Wskazano na: wprowadzenie podatku od sprzedaży detalicznej, modyfikację konstrukcji podatku CIT poprzez</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Nie ma podstaw by umożliwić odliczenie od podstawy opodatkowania konkretnego podatku o właściwej sobie specyfice, podlegającego odrębnym regulacjom, w tym przypadku podatku od sprzedaży detalicznej.</p> <p>Jednocześnie podatki sektorowe zostaną</p>

			<p>- POPIHN</p> <p>dodanie art. 24b oraz minimalnego CIT, tj. art. 24ca.</p> <p>- Przejawem nadmiernego fiskalizmu jest brak (analogicznej) możliwości zaliczenia kwoty minimalnego CIT na poczet podatku CIT, w związku z czym proponuje się:</p> <p><u>dodanie w art. 18 ust. 1 ustawy CIT punktu 9 o treści:</u></p> <p><i>„9) Kwoty zapłaconego za dany rok podatkowy podatku od sprzedaży detalicznej”</i></p> <p>Modyfikacja ta uczyni system podatkowy bardziej sprawiedliwym, wpłynie również korzystnie nowe inwestycje i związane z tym zwiększenie zatrudnienia, będzie także stanowić ważny czynnik przeciwdziałający rosnącej inflacji.</p> <p>- Uwzględnienie podatków sektorowych, w szczególności podatku od sprzedaży detalicznej;</p>	<p>wyłączone ze wskaźnika (ust. 2).</p> <p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektem określone podatki i opłaty zostaną wyłączone ze wskaźnika rentowności (ust. 2).</p>
	APA/porozumienie cenowe (ust. 10)	<p>- IGCC</p> <p>- BCC</p> <p>- POPIHN</p> <p>- Konfederacja Lewiatan</p> <p>- KPMG Tax M. Michna Sp. k.</p>	<p>- wyłączenie z podstawy opodatkowania kosztów finansowania dłużnego, usług niematerialnych i należności licencyjnych w przypadku, gdy podatnik posiada uprzednie porozumienie cenowe (APA) oraz dla wydatków bezpośrednio związanych z wytworzeniem lub nabyciem przez podatnika towaru lub świadczeniem usług (podstawa); lub</p> <p>(w przypadku Lewiatana i KPMG Tax Michna) - porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb pkt 2 Ordynacji podatkowej (wydawanego na podstawie przepisów o współdziałaniu); Ustawodawca posługuje się</p>	<p>Uwaga niezasadna - odnośnie APA</p> <p>Świadczy ono bowiem jedynie o rynkowości danej transakcji i czy jest ona w jakiś sposób uzasadniona.</p> <p>Uwaga zasadna – umową o współdziałanie</p> <p>Projekt będzie przewidywał zwolnienie dla takiej sytuacji w ust. 14.</p>

				konstrukcją znaną z uchylonego art. 15e ustawy CIT, jednak zapomina, że przepis ten zawierał wspomniane wyżej wyłączenie stosowania w przypadku uzyskania uprzedniego porozumienia cenowego (APA) lub porozumienia podatkowego.	
		WNIP (ust. 2 pkt 1)	<ul style="list-style-type: none"> - IGCC - BCC - POPIHN - PGNIG 	<p>Doprecyzowanie art. 24ca ust. 2 pkt 1 (wskaźnik – WNIP)</p> <ul style="list-style-type: none"> - uwzględnienia sytuacji podatników nabywających na potrzeby działalności gospodarczej wartości niematerialne i prawne – np. technologie; projekt nie przewiduje możliwości odliczenia takich wydatków w kalkulacji dochodowości; - dodatkowo potrzeba jednoznacznego włączenia do tego przepisu wartości niematerialnych i prawnych. W tym zakresie proponujemy natomiast zastosowanie ograniczenia do wartości niematerialnych i prawnych nabytych od podmiotów niepowiązanych. 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy zauważyć, że w wielu przypadkach nabywanie WNIP służy wykorzystywaniu do działań optymalizacyjnych stanowiących rezultat ciągu transakcji, których celem jest wykreowanie dodatkowych kosztów uzyskania przychodu, które nie zostały faktycznie poniesione przez podatnika.</p>
		ust. 2 pkt 2 dodanie ust. 2a ust. 10	<ul style="list-style-type: none"> - Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (PGNiG) - Konfederacja Lewiatan 	<ul style="list-style-type: none"> - art. 24ca ust. 2 pkt 2 - związek kosztu pośredniego <p>Obowiązująca regulacja nie precyzuje jak silny musi być związek kosztu pośredniego z transakcją, aby można było go przyporządkować do tej kategorii i w jakiej wysokości (części) podlega on przyporządkowaniu. W szczególności z przepisu nie wynika, że podatnik jest zobowiązany stosować np. określoną proporcję dla celów ustalenia straty/udziału dochodów w przychodach w związku z daną transakcją na wzór przepisów zawartych w art. 15 ust 2-2b ustawy CIT</p> <ul style="list-style-type: none"> - doprecyzowanie w zakresie kosztów świadczenia usług, których cena została określona w taryfie (dodanie ust. 2a) <p>W praktyce ustalenie kosztów pośrednich takiej transakcji jest bardzo trudne, a w wielu przypadkach po prostu niemożliwe.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie jest możliwe wskazanie „jak silny musi być związek kosztu pośredniego z transakcją”. To na podatniku spoczywa obowiązek dokonania oceny i samodzielnego określenia charakteru relacji danego kosztu z osiąganym przychodem.</p> <p>Uwaga niezasadna</p> <p>Nie jest wskazane wprowadzanie przepisu. Wydaje się, że dla ustalenia wnioskowanej proporcji dla kosztów pośrednich, można by</p>

				<p>- objęcie wyłączeniem z podstawy opodatkowania wszystkich przychodów ze wskaźnika (ust. 10 pkt 2 w związku z ust. 2 pkt 2) – w tym podmiotów w taryfie</p> <p>- objęcie wyłączeniem z podstawy nie DOCHODU, ale przychodu z tytułu działalności prowadzonej w SEZ/PSI.</p>	<p>posiłkować się zasadami obowiązującymi przy podziale kosztów do przychodów ze źródła.</p> <p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zgodnie z propozycją zmiany brzmienia art. 24ca ust. 10 ustawy CIT, z przychodów stanowiących podstawę opodatkowania wyłączone zostaną te przychody, które nie są uwzględniane dla celów wyliczenia wskaźnika rentowności (straty). Pozwoli to zatem na nieopodatkowanie m.in. przychodów osiąganych z transakcji, w których występują ceny regulowane.</p> <p>Uwaga uwzględniona (jak wyżej)</p>
	GRUPA (o której mowa w ust. 14 pkt 6)	Dodanie ustępów 18-23	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (PGNiG)	<p><u>Dodanie ust. 18</u></p> <p><i>„18. W przypadku, gdy spółka nabyta w wyniku połączenia lub podziału udział w kapitale zakładowym, kapitale akcyjnym lub udziale kapitałowym innej spółki, dla celów obliczenia okresu bezpośredniego posiadania tego udziału, o którym mowa w ust. 14 pkt 6 przez Spółkę która ten udział nabyła, uwzględnia się także okres posiadania przez spółkę przejmowaną lub dzieloną.”</i></p> <p><u>Dodanie ust. 19</u></p> <p><i>„19. Nie jest wymagane aby, grupę co najmniej dwóch spółek, o której mowa w ust. 14 pkt 6, w której jedna spółka (spółka dominująca) posiada przez cały rok podatkowy bezpośrednio co najmniej 75% udział odpowiednio w kapitale zakładowym, kapitale akcyjnym lub udziale kapitałowym pozostałych spółek wchodzących w skład tej grupy (podmioty</i></p>	<p>Uwaga niezasadna (ust. 18)</p> <p>Podatek CIT jest podatkiem rocznym i dlatego przesłanki w zakresie grupowania powinny być spełnione przez cały rok.</p> <p>Uwaga niezasadna (ust. 19)</p> <p>Zgodnie z propozycją zmiany brzmienia art. 24ca</p>

			<p><i>zależne), tworzyła spółka dominująca oraz wszystkie pozostałe spółki, w których spółka dominująca posiada bezpośrednio co najmniej 75% udział odpowiednio w kapitale zakładowym, kapitale akcyjnym lub udziale kapitałowym.”.</i></p> <p><u>Dodanie ust. 20</u></p> <p><i>„20. Skład grupy, co najmniej dwóch spółek, o której mowa w ust. 14 pkt 6 może zostać skorygowany, poprzez złożenie korekty informacji, o której mowa w ust. 15.”.</i></p> <p><u>Dodanie ust. 21</u></p> <p><i>„21. Spółka, która w danym roku podatkowym wchodzi w skład grupy, o której mowa w ust. 14 pkt 6, jako podmiot zależny, może również za ten rok podatkowy, tworzyć grupę w rozumieniu ust. 14 pkt 6 z podmiotami, w których ta spółka posiada bezpośrednio co najmniej 75% udział odpowiednio w kapitale zakładowym, kapitale akcyjnym lub udziale kapitałowym.”.</i></p>	<p>ust. 14 pkt 6 przy ustalaniu spełnienia warunków, o których mowa w tym przepisie, uwzględnia się wszystkie spółki z grupy będące podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1, lub należące do podatkowej grupy kapitałowej.</p> <p>Przepis jednoznacznie wskazuje zatem, że dotyczy wszystkich spółek tworzących grupę.</p> <p>Uwaga niezasadna (ust. 20)</p> <p>Minimalny CIT jest daniną rozliczaną po zakończeniu roku podatkowego (roczną) dlatego warunki uprawniające do skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania tym podatkiem, w tym dot. np. posiadania/nieposiadania akcji, czy informowanie o składzie grupy, dotyczą całego roku podatkowego.</p> <p>Podatnik informuje w tym zakresie w terminie złożenia zeznania podatkowego. Wydaje się, że powinno to następować 1 raz w roku. Nie jest zatem celowe dokonywanie korekty samej informacji, o której mowa w ust. 15.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona (ust. 21)</p> <p>Zgodnie z propozycją zmiany brzmienia art. 24ca ust. 14 pkt 6 przy ustalaniu spełnienia warunków, o których mowa w tym przepisie, uwzględnia się wszystkie spółki z grupy będące podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1, lub należące do</p>
--	--	--	--	---

				<p><u>Dodanie ust. 22</u></p> <p>„22. Łączny dochód spółek, o którym mowa w ust. 14 pkt 6 lit. b należy rozumieć jako nadwyżkę sumy dochodów nad sumą strat wszystkich spółek tworzących grupę.”</p> <p><u>Dodanie ust. 23</u></p> <p>„23. Podmioty zwolnione z minimalnego podatku dochodowego na podstawie ust. 14 mogą wchodzić w skład grupy, o której mowa w ust. 14 pkt 6.”</p>	<p>podatkowej grupy kapitałowej, powiązane w sposób bezpośredni jak i pośredni.</p> <p>Przepis jednoznacznie wskazuje zatem, że dotyczy wszystkich spółek tworzących grupę.</p> <p>Uwaga uwzględniona (ust. 22)</p> <p>Zgodnie z dodanym w projekcie ust. 15a łączny dochód spółek, o którym mowa w ust. 14 pkt 6 lit. b, należy rozumieć jako nadwyżkę sumy dochodów nad sumą strat wszystkich spółek tworzących grupę.</p> <p>Uwaga uwzględniona (ust. 23)</p> <p>Wydaje się, że nie jest konieczne wprowadzanie tego rodzaju informacji w odrębnym zapisie ustawowym.</p>
CFC					
n/d	Art. 24a ust. 3 pkt 4 i pkt 5 (CFC)	Lewiatan	<p>Uchylenie nowych przesłanek CFC: opodatkowanie aktywów i spółek z wysoką rentownością</p> <p>Wprowadzone w ramach PŁ dwie dodatkowe przesłanki stoją w sprzeczności nie tylko z regulacją CFC, która jest implementacją regulacji unijnych, ale również w sprzeczności z istotą podatku dochodowego. Przedmiotem opodatkowania CFC, a szerzej – przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym, jest dochód uzyskiwany przez podatnika, a nie jego majątek. Dlatego też postulujemy usunięcie tego mechanizmu. Podatki majątkowe mogą być oczywiście przez ustawodawcę</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Postulat nie dotyczy projektowanej ustawy.</p> <p>Dwie dodatkowe przesłanki wprowadzone ustawą z 21 października 2021 r. miały na celu pełniejsze objęcie zakresem przepisów o CFC potencjalnych schematów optymalizacyjnych z udziałem zagranicznych jednostek kontrolowanych.</p>	

				wprowadzane, ale takie podatki powinny mieć swoje własne miejsce w systemie podatkowym, a nie komplikować i zniekształcać mechanizm działania podatków dochodowych. Ponadto, wprowadzanie podatków majątkowych pod „płaszczkiem” podatków dochodowych wydaje się naruszać standardy przyzwoitej legislacji.	
n/d	Art. 24a (CFC)	Lewiatan (w ślad za pismem KPMG)	<p>Aktualne pozostają postulaty zgłoszone w ramach konsultacji dotyczących zmian do projektu ustawy PŁ, w szczególności:</p> <p>a) wprowadzenie progu kontroli, poniżej którego nie będą miały zastosowania przepisy dotyczące zagranicznej jednostki kontrolowanej;</p> <p>b) ujednoczenie przesłanki tzw. niskiego efektywnego opodatkowania w przepisach regulujących poszczególne rodzaje zagranicznych jednostek kontrolowanych oraz rezygnację z niejednoznacznych oraz powodujących trudności interpretacyjne kategorii przychodów wskazanych w katalogu tzw. przychodów pasywnych (art. 24a ust. 3 ustawy o CIT);</p> <p>c) w art. 24a ust. 3 pkt 4 ustawy o CIT zmniejszenie zarówno 30% stosunku wartości przychodów do wartości kwalifikowanego majątku do poziomu 5%, jak i 50% współczynnika majątku (aktywów) wskazanego w art. 24a ust. 4 pkt 4 lit. d) w zw. z art. 24a ust. 4 pkt 4 lit. c) do poziomu 25%;</p> <p>d) powiązanie treści art. 24a ust. 3e ustawy o CIT z poszczególnymi kategoriami przychodów pasywnych, o których mowa w art. 24a ust. 3 pkt 3 lit. b) tej ustawy;</p> <p>e) usunięcie pojęcia zagranicznej jednostki kontrolowanej, o której mowa w art. 24a ust. 3 pkt 4 ustawy o CIT i powiązanych przepisów ust. 6a i 6b ustawy o CIT oraz</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Postulaty nie dotyczą projektowanej ustawy i będą przedmiotem odrębnych analiz.</p>	

				ewentualnie przeniesienie niniejszej propozycji legislacyjnej do odrębnej ustawy w zgodzie z rozporządzeniem określającym zasady techniki prawodawczej.	
Ryczałt od dochodów spółek					
	n/d	Art. 7aa ust. 1 pkt 1 (korekta wstępna)	Organizacja Pracodawców Usług IT SoDA	Przewidzenie w art. art. 7aa ust. 1 pkt 1 CIT prawa do uwzględnia w ramach korekty wstępnej nadwyżki kosztów uzyskania przychodu nad przychodami w informacji o przychodach i kosztach i tym samym zapewnienia możliwości rozliczenia tej nadwyżki dla celów podatku dochodowego od osób prawnych. Celem wprowadzenia przez ustawodawcę systemu estońskiego do polskiego prawa było zapewnienie podatnikom pewnego rodzaju preferencji podatkowej pod warunkiem spełnienia określonych przesłanek. Odmówienie podatnikowi rozliczenia nadwyżki kosztów uzyskania przychodu nad przychodami, zarówno w podatku dochodowym, jak i w ryczałcie od dochodów Spółek, byłoby sprzeczne z celem tej instytucji i jednocześnie wbrew podstawowemu prawa przedsiębiorcy do pomniejszania podstawy opodatkowania o koszt uzyskania przychodu;	Uwaga niezasadna. Postulat nie dotyczy zmian zaproponowanych w projekcie. Odnosi się on bowiem do sposobu rozliczenia dochodu/straty z tzw. korekty wstępnej (brak możliwości rozliczenia „straty” w przypadku nadwyżki KUP w rozumieniu art. 7aa ust. 2 pkt 2 nad przychodami w rozumieniu art. 7aa ust. 2 pkt 1), natomiast zmiana art. 7 ust. 5 pkt 1 ustawy CIT polega na doprecyzowaniu, że podatek od dochodu z tzw. korekty wstępnej wygasa w całości również po upływie co najmniej jednego pełnego okresu opodatkowania ryczałtem, tj. 4 lat podatkowych.
	n/d	Art. 28j ust. 1 pkt 2	Organizacja Pracodawców Usług IT SoDA	Proponowane zmiany: Postuluje się sprecyzowanie treści art. 28j ustawy o CIT w taki sposób, aby wyrażony w tym artykule katalog odnosił się faktycznie do pasywnych źródeł przychodu, zgodnie z założeniami wskazanymi w Przewodniku do Ryczałtu od dochodów spółek (przychody z praw autorskich w przypadku spółek z sektora IT nie mają charakteru pasywnego).	Uwaga niezasadna. Postulat <i>de lege ferenda</i> , znacznie wykraczający poza zakres projektu ustawy.
	n/d	Art. 28j ust. 1	Organizacja Pracodawców	Proponowane zmiany:	Uwaga niezasadna. Postulat <i>de lege ferenda</i> , znacznie wykraczający poza zakres projektu

		pkt 4-6	Usług IT SoDA	<p>wykreślenie art. 28j ust. 1 pkt 4-6 ustawy o CIT, czyli określonych w tych przepisach przesłanek, które musi spełnić podatnik, aby skorzystać z tej formy opodatkowania, tj.:</p> <p>i) prowadzenie działalności w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki akcyjnej, której odpowiednio udziałowcami albo akcjonariuszami są wyłącznie osoby fizyczne nieposiadające praw majątkowych związanych z prawem do otrzymania świadczenia jako założyciele (fundatorzy) lub beneficjenci fundacji, trustu lub innego podmiotu albo stosunku prawnego o charakterze powierniczym;</p> <p>ii) brak posiadania udziałów (akcji) w kapitale innej spółki, tytułów uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym lub w instytucji wspólnego inwestowania, ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną oraz innych praw majątkowych związanych z prawem do otrzymania świadczenia jako założyciel (fundator) lub beneficjent fundacji, trustu lub innego podmiotu albo stosunku prawnego o charakterze powierniczym;</p> <p>iii) brak obowiązku sporządzania za okres opodatkowania ryczałtem sprawozdań finansowych zgodnie z MSR na podstawie art. 45 ust. 1a i 1b ustawy o rachunkowości.</p>	ustawy.
n/d	Art. 28j ust. 1 pkt 4	Pracodawcy Przemysłu Lekkiego	<p>Postulat umożliwienia wyboru ryczałtu od dochodów spółek (tzw. estoński CIT), przez podatników CIT, których współnikami są spółki jawne osób fizycznych lub spółki cywilne osób fizycznych, poprzez stosowną zmianę art. 28j ust. 1 pkt 4.</p>	Uwaga niezasadna. Postulat <i>de lege ferenda</i> , wykraczający poza zakres projektu ustawy.	

	n/d	Art. 28k ust. 1 pkt 6	- KPMG - Konfederacja Lewiatan	<p>Regulacja ta powinna zostać usunięta. Brak jest uzasadnienia dla pozostawienia tego ograniczenia.</p> <p>Celem dotychczas wprowadzanych zmian była rezygnacja z ograniczeń dotyczących możliwości skorzystania przez podatników z przepisów dotyczących ryczałtu i dopuszczenie do tego rozwiązania szerszego grona podatników. Dla realizacji powyższego począwszy od roku 2022 usunięty został m.in. próg przychodowy 100 000 000 zł brutto obrotu.</p> <p>Jednocześnie należy zauważyć, że w praktyce identyczna regulacja jak w art. 28k funkcjonuje w art. 19 ust. 1a ustawy o CIT i ma w założeniu służyć eliminacji możliwości wejścia w reżim opodatkowania stawką 9% dla podmiotów które w sposób sztuczny dzielą się (lub w inny sposób reorganizują) po to, aby spełnić próg przychodowy 2 000 000 EUR dający możliwość objęcia stawką 9%.</p> <p>O ile regulację art. 19 ust. 1a ustawy o CIT można uznać za uzasadnioną z uwagi na fakt funkcjonowania limitu przychodowego dla stawki 9% o tyle w przypadku tzw. CIT estońskiego pozostawienie regulacji art. 28k ustawy CIT wydaje się pozbawione uzasadnienia, gdyż jak wyżej wspomniano już od roku nie obowiązuje limit przychodowy. Zatem przedmiotowe ograniczenia dla podmiotów podlegających opisanych w art. 28 k przekształceniom należałoby wykreślić z ustawy, gdyż w sposób niezasadny ograniczają one możliwość zastosowania przepisów o ryczałcie.</p>	Uwaga niezasadna. Postulat <i>de lege ferenda</i> , znacznie wykraczający poza zakres projektu ustawy.

n/d	Art. 28m ust. 2	Organizacja Pracodawców Usług IT SoDA	<p>Proponowane zmiany:</p> <p>Postuluje się jednoznaczne wskazanie, iż spółka opodatkowana w ramach CIT estońskiego, wypłacając zaliczki na poczet dywidendy wspólnikom spółki, ma prawo do pomniejszenia potrącanego od wypłacanej kwoty podatku PIT o proporcjonalną część podatku CIT płaconego przez spółkę – ustaloną zgodnie z art. 30a ust. 19 ustawy o PIT. Wskazane pomniejszenie, o którym mowa w cytowanym przepisie ustawy o PIT stosuje się do dywidendy wypłacanej wspólnikom. Kwestionowanie możliwości zastosowania mechanizmu odliczenia w stosunku do zaliczek na poczet dywidendy i w konsekwencji różnicowanie opodatkowania zaliczek na dywidendy i samych dywidend, nie znajduje żadnego racjonalnego uzasadnienia systemowego. Na potrzeby przepisów dot. ryczałtu od dochodów spółek, wypłacone zaliczki na poczet przewidywanej dywidendy uważa się również za dochód z tytułu podzielonego zysku, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o CIT, do którego w pełni ma zastosowanie mechanizm pomniejszenia</p>	Uwaga niezasadna. Postulat <i>de lege ferenda</i> , znacznie wykraczający poza zakres projektu ustawy.
n/d	Art. 28m ust. 3	Organizacja Pracodawców Usług IT SoDA	<p>Proponowane zmiany:</p> <p>Postuluje się wyraźne i jednoznaczne zdefiniowanie przesłanek dla określenia świadczeń na rzecz spółki, wykonywanych przez wspólników, które byłyby uznane za świadczenia generujące ukryty zysk (lub przesłanek, które świadczyłyby o braku takiej klasyfikacji). Wskazanie sposobu dokumentacji na potrzeby wykazania “rynkowości” (np. poprzez odniesienie do sposobu dokumentacji cen transferowych) oraz “niezbędności” transakcji przez spółkę.</p>	Uwaga niezasadna. Postulat <i>de lege ferenda</i> , znacznie wykraczający poza zakres projektu ustawy.

Ceny transferowe					
			<p>Konfederacja Lewiatan</p> <p>KPMG Tax M.Michna sp.k.</p>	<p>Wprowadzenie odrębnego rozdziału w Ustawie o CIT dotyczącego tzw. transakcji rajowych</p> <p>Na wstępie należy wskazać, że przepisy dotyczące transakcji zawieranych z podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową niesłusznie znajdują się w Rozdziale 1a Ustawy o CIT dedykowanym cenom transferowym, tj. ustalonymi albo narzuconymi w wyniku istniejących powiązań, podczas gdy przepisy dotyczące tzw. transakcji rajowych weryfikują co do zasady transakcje zawierane z podmiotami niepowiązanymi.</p> <p>W efekcie wprowadzenia przepisów dotyczących tzw. transakcji rajowych do Rozdziału 1a Ustawy o CIT, odniesienie mają odpowiednie definicje dotyczące podmiotów powiązanych oraz transakcji zawieranych pomiędzy podmiotami powiązanymi, co stwarza jedynie trudności przy próbach interpretacji przepisów rajowych.</p> <p>W efekcie, rekomendujemy wyłączenie przepisów art. 11o z Rozdziału 1a Ustawy o CIT.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p>
		<p>Art. 11o ust. 1b (ceny transferowe – dochowanie należytej staranności)</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p> <p>KPMG Tax M.Michna sp.k.</p>	<p>Wypełnienie tej zasady przez podatników / spółki niebędące osobami prawnymi nie było realne, z uwagi na to, że podatnicy nie dysponują narzędziami umożliwiającymi pozyskiwanie informacji dotyczących działalności kontrahentów w innych krajach. Wprowadzone przepisy powodowały, iż podatnicy zobowiązani byli do nadmiarowych czynności administracyjnych, daleko wykraczających poza zakres należytej staranności. Samo odniesienie się do należytej staranności powodowało znaczne wątpliwości, jako że przepisy nie wprowadziły odniesienia do definicji i zakresu należytej staranności.</p>	<p>Uwaga nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

		Art. 11e ust. 4	Polska Grupa Energetyczna Towarzystwo Obrotu Energią	Aktualne brzmienie ustępu 4 powoduje, że powstaje wątpliwość interpretacyjna w odniesieniu do transakcji kontrolowanej realizowanej pomiędzy podmiotami krajowymi. Wykładania literalna skłania do absurda wniosku, że skoro nie istnieje podstawa prawna do wymiany informacji podatkowych pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeczpospolitą Polską, to transakcje kontrolowane realizowane pomiędzy podmiotami krajowymi nie mogą podlegać korekcie, o której mowa w art. 11e ustawy o CIT.	Uwaga nieuwzględniona – zasygnalizowana kwestia może zostać rozstrzygnięta w drodze interpretacji przepisów bez konieczności interwencji legislacyjnej.
			Ożóg Tomczykowski Sp. z o. o.	<p>Postulujemy o usunięcie przepisów o pośrednich transakcjach rajowych w obecnym brzmieniu oraz niewprowadzanie zmian proponowanych w Projekcie. Proponowane w Projekcie zmiany naruszają naszym zdaniem podstawową zasadę demokratycznego państwa prawa, zawartą w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w tym również zasadę rzetelnej i prawidłowej legislacji.</p> <p>Z tej podstawowej zasady wywodzi się kolejna konstytucyjna zasada ochrony zaufania obywateli do państwa i do stanowionego przez nie prawa, która powinna wzbudzać u obywateli przekonanie, że postępowanie zgodnie ze stanowionym prawem wpływa na ich korzyść. Ponadto, zgodnie z tymi zasadami, jednostka powinna mieć prawo do podejmowania działań w zaufaniu, że nie naraża się na prawne skutki, których nie mogła przewidzieć zarówno w momencie podejmowania decyzji, jak i późniejszych działań. Propozycja zmian podstawowych reguł oceny obowiązków dokumentacyjnych w zakresie cen transferowych i opublikowanie w połowie 2022 roku Projektu, z możliwością retroaktywnego stosowania proponowanych regulacji od 1 stycznia 2021 r., powoduje, że wszystkie podjęte dotychczas przez podatników działania w celu realizacji obowiązków dokumentacyjnych i sprawozdawczych za 2021 r., będą</p>	Uwaga uwzględniona ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.

			<p>wymagać ponownej weryfikacji i zaangażowania w tym celu kolejnych środków.</p> <p>Takie działania należy ocenić jako naruszenie zasady ochrony zaufania obywateli do państwa i do stanowionego przez nie prawo, jako nadrzędnych konstytucyjnych zasad.</p> <p>Proponujemy ponadto, aby na dalszym etapie prac legislacyjnych w Projekcie uwzględnić rozwiązanie, które funkcjonowało dotychczas w przepisach przed dniem 1 stycznia 2021 r. (w stanie prawnym obowiązującym od 2019 r.), z wprowadzeniem progu istotności proponowanym w Projekcie, tj. 200 000 zł:</p> <p><i>„Do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych są obowiązani także podatnicy:</i></p> <p>1) <i>dokonujący, bezpośrednio lub pośrednio, zapłaty należności na rzecz podmiotu mającego miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, jeżeli łączna kwota wynikająca z umowy lub rzeczywiście zapłacona w roku obrotowym łączna kwota wymagalnych w tym roku świadczeń przekracza 200 000 zł lub równowartość tej kwoty.”</i></p> <p>Przedstawione powyżej przepisy w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2020 r. nie wzbudzały wówczas tak wielu kontrowersji i nie nakładały na podatników nadmiernych obowiązków administracyjnych, jak wprowadzone z dniem 1 stycznia 2021 r. nowe regulacje, dlatego też uważamy za zasadne przywrócenie tego rozwiązania.</p>	
		International Group of Chambers of Commerce Crido Taxand S.A.	<p>IGCC/CRIDO pragnie ponadto wyrazić wątpliwości i obawy w zakresie faktycznej możliwości wywiązania się przez podatników z obowiązków nakładanych przepisami art. 11o Ustawy o CIT za rok podatkowy rozpoczynający się po 31 grudnia 2020 r. Liczne wątpliwości interpretacyjne w zakresie aktualnie obowiązujących przepisów art. 11o Ustawy o CIT</p>	Do rozważenia.

				<p>nie zostały jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte w ramach publikacji finalnej wersji Projektu objaśnień. Odnosnie natomiast do retroaktywności zmian projektowanych w ramach Projektu Ustawy, Podmiot Zainteresowany zwraca uwagę na wczesną fazę procesu legislacyjnego co wpływa na niepewność po stronie podatników zarówno w zakresie ostatecznego kształtu regulacji jak i terminu wejścia w życie Projektu Ustawy.</p> <p>W związku z powyższym IGCC/CRIDO postuluje za nie wyciągnięciem negatywnych konsekwencji w stosunku do podatników, którzy nie wywiążą się terminowo z obowiązków wynikających z przepisów art. 11o Ustawy o CIT, w tym za zaniechaniem ukarania na gruncie Kodeksu Karnego Skarbowego. Alternatywie IGCC/CRIDO postuluje za przedłużeniem terminów na wywiązanie się z przedmiotowych obowiązków (w zakresie transakcji rajowych) za rok podatkowych rozpoczynający się po 31 grudnia 2020 r.</p> <p>IGCC/CRIDO proponuje ponadto, aby w przypadku przychylenia się do ww. postulatów, Ministerstwo Finansów zwróciło się do podatników ze stosownym komunikatem w możliwie jak najszybszym terminie.</p>	
			<p>International Group of Chambers of Commerce Crido Taxand S.A.</p>	<p>IGCC/CRIDO pragnie zgłosić postulat zdefiniowania Podmiotu Rajowego poprzez odesłanie do Unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych przyjmowanego przez Radę Unii Europejskiej (dalej: Wykaz). IGCC/CRIDO zwraca uwagę, że lista jurysdykcji ujęta w Wykazie jest węższa względem krajowego rozporządzenia, co może powodować odmienne rozumienie „raju podatkowego” przez kontrahentów z różnych krajów Unii Europejskiej. Zdefiniowanie Podmiotu Rajowego poprzez odesłanie do Wykazu może zostać dokonane poprzez nowelizację treści Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, do rozważenia w przyszłości.</p>

				<p>28 marca 2019 r. w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 600, dalej: Rozporządzenie 2019).</p> <p>Nowelizacja Rozporządzenia 2019 i odniesienie jego treści do Wykazu, w opinii IGCC/CRIDO stanowić będzie realizację dyspozycji przepisu art. 11j ust. 2 Ustawy o CIT, w świetle którego Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz krajów i terytoriów, stosujących szkodliwą konkurencję podatkową, uwzględniając treść ustaleń w tym zakresie podjętych przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, istnienie podstawy prawnej do wymiany informacji podatkowych między Rzeczpospolitą Polską a danym krajem lub terytorium, terminowość realizowania obowiązku wymiany informacji podatkowych oraz rzetelność, kompletność i czytelność przekazywanych informacji podatkowych, a także rzeczywiste cechy systemu podatkowego danego kraju lub terytorium mogące doprowadzić do stosowania szkodliwej konkurencji podatkowej.</p>	
			<p>Spółka Doradztwa Podatkowego TCA Advisers Sp. z o.o.</p>	<p>Projektowane przepisy nakładają zbyt duże obowiązki administracyjne, są zbyt skomplikowane i niezrozumiałe.</p> <ul style="list-style-type: none"> Można przypuszczać, że przepis proponowany w ust. 2 w zakresie transakcji krajowych ogranicza obowiązek dokumentacyjny do podmiotów otrzymujących należność. Ograniczenie należy rozpatrywać w kontekście szeroko nałożonego obowiązku w ust.1 w myśl którego rzeczywistym właścicielem jest podmiot z rajy. Czy podatnik z dokumentacji zostaje zwolniony w ust. 3, tylko wtedy gdy rzeczywisty właściciel jest w rajy? Z kolei można przypuszczać, że przepis proponowany ust. 1 w zakresie transakcji transgranicznych nakłada 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona oraz częściowo nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				<p>obowiązek dokumentacyjny na wypłacających zobowiązania jak i otrzymujących należność, ale oni też zostali zwolnieni z tego obowiązku jeśli rzeczywisty właściciel jest w raj, w myśl ust. 3.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zakładając, że zawarte w ust. 3 kryterium zwolnienia odnosi się do bezpośrednich rozliczeń i powiązań z podmiotami z rajów, to nie widać związku ze zwolnieniem ich z dokumentacji transakcji pośrednich. • Jeżeli podmiot krajowy jest powiązany z podmiotem z raj, i dokonuje z nim rozliczeń to jeśli rzeczywistym właścicielem jest podmiot z raj, to zachodzi obowiązek dokumentacji. Czyli obowiązek dokumentacyjny transakcji pośrednich, w rezultacie został sprowadzony do sytuacji gdy ten sam podatnik ma transakcję bezpośrednią z podmiotem z raj i jest powiązany z podmiotem z rajem. 	
			<p>Spółka Doradztwa Podatkowego TCA Advisers Sp. z o.o.</p>	<p>Wnosimy aby:</p> <p>1) odstąpić od proponowanej zmiany, zmodernizować to zagadnienia kompleksowo, gdy wejdą odpowiednie dyrektywy UE (np. ATAD3). Pozostawić również przepisy art. 11i do tego czasu. Zakres dokumentacji nie musi się pokrywać z zakresem prawa do weryfikacji dochodu. Poza tym, organ ma możliwość aby sporządzić dokumentację na żądanie, jeśli nie występuje obowiązek dokumentacyjny (art. 11s). Można rozszerzyć to uprawnienie na transakcje inne niż kontrolowane.</p> <p>2) Uprościć obecne przepisy poprzez wyłączenie transakcji krajowych i podniesienie progów transakcji . Obecne przepisy funkcjonują już od ponad roku i zostały opisane w doktrynie, a podatnicy już częściowo rozpoczęli przygotowania do ich zastosowania.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona oraz częściowo nieaktualna ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

		MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego S.A.	<p><i>Podstawa do określenia obowiązków za 2021 r.</i></p> <p>Należy wskazać w jaki sposób podatnik powinien poinformować organ, czy wypełnił obowiązki za 2021 r. na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, czy przepisów wskazanych w projekcie (ze względu na to, że mogą być stosowane z mocą wsteczną).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Informacja o sporządzeniu dokumentacji cen transferowych jest przekazywana w drodze oświadczenia będącego elementem informacji TPR.</p>
		Konfederacja Lewiatan	<p>Pojęcie „rzeczywistego właściciela” jest autonomicznym pojęciem międzynarodowego prawa podatkowego i jego znaczenia na gruncie polskiego prawa podatkowego powinno być zgodne z międzynarodowym prawem podatkowym. Pojęcie „rzeczywistego właściciela” należy interpretować przede wszystkim z uwzględnieniem dorobku OECD, w tym komentarzy do Modelowej Konwencji OECD, ale także z uwzględnieniem prawa unijnego, które transponowało to pojęcie do swojego prawodawstwa podatkowego.</p> <p>Przesłanka prowadzenia rzeczywistej działalności gospodarczej w kraju siedziby odbiorcy należności nie jest częścią pojęcia „rzeczywistego właściciela” ani na gruncie dorobku OECD, ani na gruncie prawa unijnego.</p> <p>W związku z powyższym, wprowadzenie do pojęcia „rzeczywistego właściciela” przesłanki prowadzenia rzeczywistej działalności gospodarczej w kraju siedziby odbiorcy należności powoduje zniekształcenie i pomieszczenie ze sobą celu i funkcji przepisów rozstrzygających o prawie do opodatkowania transgranicznych płatności z celem i funkcjami przepisów mających na celu zwalczanie unikania opodatkowania.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, postulujemy usunięcie przesłanki prowadzenia rzeczywistej działalności gospodarczej w kraju siedziby odbiorcy należności z definicji pojęcia „rzeczywistego właściciela”. Przy czym należy</p>	<p>Uwaga nieaktualna w kontekście art. 11i i art. 11o ustawy CIT ze względu na uchylenie przepisów dotyczących raportowania transakcji pośrednich.</p>

				podkreślić, że usunięcie tej przesłanki z definicji nie powinno szkodzić interesom Skarbu Państwa, ponieważ Ustawa o CIT, ale również międzynarodowe prawo podatkowe i prawo unijne, zawiera szereg mechanizmów mających na celu ochronę interesów fiskalnych przed unikaniem opodatkowania w transakcjach transgranicznych przez podatników krajowych i zagranicznych.	
Uwagi ogólne/Postulaty - Art. 3 - ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych					
n/d	Art. 21 ust. 1	Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych	<p>Propozycja wprowadzenia do ustawy PIT w art. 21 ust. 1 zwolnienia od podatku dochodowego określonej w przepisach kwoty otrzymanej przez pracownika od pracodawcy z tytułu zwrotu kosztów ładowania służbowego pojazdu elektrycznego.</p> <p>Polskie Stowarzyszenie Paliw alternatywnych proponuje, aby po art. 21 ust. 1 pkt 156) dodać pkt. 157), który otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p><i>157) kwoty otrzymane przez pracownika od pracodawcy z tytułu zwrotu kosztów ładowania służbowego pojazdu elektrycznego w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 110 i 1093):</i></p> <p><i>a) w wysokości zryczałtowanej nie wyższej niż 250 zł miesięcznie;</i></p> <p><i>b) w wysokości faktycznie poniesionych przez pracownika i udokumentowanych wydatków na ten cel.</i></p>	<p>Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.</p> <p>Niemniej informujemy, iż zmiana jest bezprzedmiotowa. Zwolnienie, o którym mowa w postulatcie mieści się w pracowniczym ryczałcie samochodowym.</p>	
n/d		BCC	<p>Ulga na robotyzację</p> <p>Podkreślono:</p>	Uwaga wykracza poza zakres projektu	

			<p>„(...)braliśmy czynny udział w Ministerstwie Rozwoju i Technologii przy tym projekcie od samego początku.. Zostaliśmy bardzo niemiło zaskoczeni przez interpretację końcową tych przepisów pozwalającą odliczyć ulgę w rzeczywistej sumarycznej wielkości do 9.5% poniesionej inwestycji w przeciągu dopiero 6 lat. W ustawie nie użyto słowa „amortyzacja” a tak mamy to liczyć. Dlaczego ? Przykładowo we Włoszech kwoty odliczeń wynoszą do 40% od razu (!) przy inwestycji do 2 M Euro i do 20% od razu (!) przy inwestycjach do 10 M Euro. Zakres tych odliczeń jest też dużo, dużo większy bo wchodzi w to całe linie produkcyjne bez wyjątków a u nas, w Polsce tylko roboty z osprzętem i oprogramowaniem. W Chinach natomiast dla producentów eksportujących do Europy następuje całkowite zwolnienie z podatku dochodowego od dochodów uzyskanych w ten sposób co znacznie podnosi ich konkurencyjność, pozwala zakumulować kapitał i unowocześniać dynamicznie produkcję. Czujemy to na co dzień.(...)”</p> <p>Błąd logiczny do poprawki: Art. 52jb punkt 5</p> <p>„Odliczenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację w latach 2022–2026.”</p> <p>Ponieważ większość tej ulgi polega na odpisywaniu kosztów poprzez amortyzację a stawka podstawowa amortyzacja dla „Robotów przemysłowych i osprzętu wynosi” 18% rocznie powoduje, że robota amortyzuje się do 67 miesięcy.</p> <p>Do końca 2026 roku jest mniej niż 67 miesięcy, więc nawet jeśli przedsiębiorca - inwestor już dziś dokona zakupu kupi i uruchomi instalację opartą o robota, nie będzie mógł w</p>	
--	--	--	---	--

			<p>całości z tej ulgi skorzystać.</p> <p>Propozycja zapisu:</p> <p><i>”Odliczenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do bezpośrednich kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację w latach 2022–2026, a w przypadku stosowania odpisów amortyzacyjnych uruchomionej inwestycji będzie mogło zaliczać się do niniejszej ulgi poprzez odpisy amortyzacyjne, które zostały rozpoczęte przed końcem 2026 przez okres do 6 kolejnych lat od momentu jej rozpoczęcia.”</i></p> <p>Dodatkowo, w punkcie 7 niniejszej ustawy:</p> <p><i>7. Podatnik korzystający z odliczenia składa w terminie złożenia zeznania, w którym dokonuje tego odliczenia, informację, według ustalonego wzoru, zawierającą wykaz poniesionych kosztów podlegających odliczeniu.”</i></p> <p>Według naszej najlepszej wiedzy wskazany w ustawie wzór nie jest jeszcze opublikowany. Taki dokument i jego publikacja w serwisie rządowym jest pilnie potrzebna. Z naszej strony także oferujemy wsparcie komunikacyjne w dotarciu z informacją do odbiorców, po to żeby szybko i poprawnie edukować przedsiębiorców chcących skorzystać z przygotowanej ulgi. Stąd warto punkt 7 uzupełnić o zapis „wielkość amortyzacji do odpisu” lub podobnie, po to, żeby bezpośrednio wskazać podatnikowi, że to jest podstawa odliczenia a nie odpisywanie ulgi jednorazowo na starcie inwestycji. Bo takie interpretacje także do FAIRP docierają.</p> <p>Rekomendacja:</p>	
--	--	--	--	--

				zmodernizować przepisy od 2023 r. tak aby całe odliczenie było możliwe do dokonania w całości w pierwszym roku inwestycji lub modernizacji.	
Uwagi ogólne/Postulaty - Art. 3 - Ordynacja podatkowa					
			CRIDO	Z uwagi na istotną rozbieżność w terminach na wywiązanie się z obowiązków TPR-C względem ORD-U oraz uzależnienie zwolnienia z obowiązku sporządzania i przekazywania informacji o umowach z nierezydentami od obowiązków sprawozdawczych w ramach TPR-C, Crido postuluje za wydłużeniem terminów na złożenie ORD-U, przynajmniej do czasu analogicznego dla wypełnienia obowiązków informacyjnych w ramach TPR-C.	Uwaga nieuwzględniona. Postulat wykracza poza zakres projektowanej ustawy.
Uwagi ogólne/Postulaty - Art. 7 - Ustawa z 9 czerwca 2022 r.					
n/d	Art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 (Dz. U. poz. 1265)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce		Odpowiedzialność podatkowa płatnika PIT, tj. art. 26a Ordynacji podatkowej w związku z art. 31a ust. 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. – konieczne jest ograniczenie odpowiedzialności z mocą od 1 stycznia 2022 r. Stworzono przepisy, które już w roku 2022 będą powodować składanie błędnych oświadczeń lub wniosków przez podatników (np. pracowników); płatnik ma obowiązek przyjąć je i stosować, a jednocześnie ponosi odpowiedzialność za błędy zawinione przez podatnika; z tego względu przepis ograniczający odpowiedzialność płatnika powinien mieć zastosowanie do zaliczek pobieranych już od 1 stycznia 2022 r.;	Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Niemniej informujemy, iż przepis art. 31a w tym ust. 10 (przepis szczególny wykluczający odpowiedzialność płatnika, gdy zaniżony podatek wynikał z wniosków i oświadczeń podatnika) wchodzi w życie 1 stycznia 2023 r. (art. 40 pkt 3 ustawy Niskie Podatki). Zatem nie jest możliwe wejście w życie tej normy w oderwaniu od całości regulacji dotyczącej wniosków i oświadczeń składanych przez podatników. Przy czym nie jest prawdą, że w obecnym stanie prawnym płatnik ponosi odpowiedzialność za

					błędy zawinione przez podatnika. Stwierdzenie winy podatnika w niepobraniu przez płatnika podatku uwalnia płatnika od odpowiedzialności, co wynika z art. 30 par. 5 Op.
			Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Podatek liniowy, ryczałt ewidencjonowany i karta podatkowa w zakresie rozliczenia podatkowego składek na ubezpieczenie zdrowotne – oczekiwane jest zajęcie przez MF stanowiska odpowiadającego treści przepisów w zakresie odliczenia składek zapłaconych w roku 2022, nawet jeśli dotyczą okresów wcześniejszych (taki wniosek płynie z treści przepisów przejściowych, a organy podatkowe w swoich odpowiedziach ograniczają rozliczenie do składek należnych za rok 2022);	Wyjaśnienia w tym zakresie zostały zamieszczone na stronie internetowej w dokumencie „Zasady rozliczania składki na ubezpieczenie zdrowotne przez przedsiębiorców”. Są dostępne pod adresem: https://www.podatki.gov.pl/niskiepodatki/poradniki-niskie-podatki/#rozliczenie_skladki
n/d	Art. 1 pkt 20	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Podział kwoty zmniejszającej podatek od 2023 r. (art. 31b) – celowe jest ponowne rozważenie zasadności wprowadzanych zmian w zakresie możliwości dzielenia kwoty zmniejszającej podatek; przepis rodzi duże ryzyko błędów ze strony podatników, którzy bardzo łatwo mogą zawyżyć zmniejszenie w trakcie roku i w efekcie dopłacać znaczne kwoty w zeznaniu rocznym; z punktu widzenia płatników zmiana staje się obojętna (ze względu na ograniczenie odpowiedzialności podatkowej płatników), ale może rodzić niezadowolenie części podatników po dokonaniu rozliczenia rocznego za rok 2023 – w związku z koniecznością dopłaty podatku. Efekt ostateczny może więc być odwrotny od zamierzonego;	Uwaga wykracza poza zakres projektowanej ustawy. Niemniej informujemy, iż przepisy normujące podział kwoty zmniejszającej podatek zostały przygotowane w interesie podatników. Stanowią odpowiedź na liczne głosy wpływające do MF od początku roku. Podatnicy uzyskujący niewielkie kwoty z kilku źródeł (emerytura i praca) lub z tego samego źródła, ale od kilku płatników (praca i praca lub emerytura KRUS i ZUS) mimo, że ich łączny dochód mieścił się w kwocie wolnej mogą skorzystać ze zmniejszenia zaliczki o kwotę wolną tylko przy jednej wypłacie. Zatem obecnie nadpłacają podatek i odzyskują go dopiero w rozliczeniu podatkowym. Od 1 stycznia będą mieli wybór czy chcą korzystać z kwoty wolnej już na etapie zaliczek, czy też wolą czekać do rozliczenia rocznego (z uwagi na obecną inflację podatnicy	

					zazwyczaj nie chcą czekać na zwrot do rozliczenia podatku, gdyż zwrócona nadpłata ma po kilku miesiącach już inną siłę nabywczą). Podkreślamy -ustawa daje wybór podatnikowi, niczego nie narzuca. Rozwiązanie to niweluje też w pewien sposób brak odliczenia od podatku składki zdrowotnej, co było zauważalne na początku roku przy wieloletowcach, gdzie kwota wolna od podatku mogłaby stosowana tylko przez jednego płatnika. Ryzyko błędów już teraz jest możliwe .Podatnik może bowiem złożyć PIT-2 wielu pracodawcom, lub może go złożyć pracodawcy, gdy równocześnie uzyskuje dochody, od których kwota wolna stosowana jest z urzędu na mocy ustawy (np. pracujący emeryt).
n/d	Art. 1 pkt . 6 lit a)	Związek Pracodawców Polska Miedź	<p>W okresie od 01.01.2022 do 30.06.2022 dokonywane były wypłaty dla emerytów oraz rencistów oraz przekazywano im świadczenia rzeczowe. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 21 ust.1 pkt 38 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128), świadczenia zwolnione były z opodatkowania do kwoty 3.000,00 zł.</p> <p>Od grupy emerytów i rencistów, dla których wartość wypłaconych/przekazanych świadczeń przekroczyła limit zwolnienia 3.000,00 zł, pobrano zryczałtowany podatek dochodowy na podstawie art. 30 ust.1 pkt 4 ustawy PIT w wysokości 10% należności od kwoty przekraczającej limit zwolnienia z opodatkowania.</p> <p>Pobrany podatek został przekazany do właściwego Urzędu Skarbowego. Po zakończeniu roku płatnik nie przekazuje</p>	<p>Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.</p> <p>Jednakże postulat uwzględniony poprzez dodanie przepisu regulującego zwrot nadpłaconego podatku za pośrednictwem płatnika, który podatek pobrał (art. 31d do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych).</p>	

			<p>podatnikom informacji o kwocie pobranego podatku.</p> <p>Zgodnie z nowelizacją ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych limit zwolnienia został zwiększony do kwoty 4.500,00 zł. Przepis wszedł w życie dnia 01.07.2022 r. z mocą obowiązywania od 01.01.2022 r.</p> <p>Związek Pracodawców Polska Miedź proponuje uregulowanie sposobu odzyskania nadpłaconego podatku w ustawie PIT poprzez dodanie w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych przepisu uprawniającego płatnika do zwrotu podatnikom pobranego w okresie styczeń 2022 r. – czerwiec 2022 r. i wpłaconego do US podatku zryczałtowanego od kwoty świadczeń w wysokości ponad 3000 zł do 4500 zł w związku ze zmianą wstecz tj. od 01.01.2022 r. limitu zwolnienia o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 38 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz dodanie przepisu uprawniającego płatnika do otrzymania zwrotu z urzędu skarbowy podatku zryczałtowanego, po wykonaniu zwrotu tego podatku na rzecz podatników.</p> <p><u>Proponowane brzmienie przepisu:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W przypadku gdy płatnik od stycznia 2022 r. do końca czerwca 2022 r. pobrał zryczałtowany podatek dochodowy o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 4 od świadczeń, od których mowa w art. 21 ust 1 pkt 38 w części odpowiadającej przychodowi ponad 3.000 zł do kwoty 4.500 zł i przekazał ten podatek na rachunek urzędu skarbowego, płatnik ten niezwłocznie zwraca tę nadwyżkę podatnikowi. 	
--	--	--	---	--

				<p>2. Po dokonaniu zwrotu, o którym mowa w ust. 1, płatnik składa wniosek do urzędu skarbowego o zwrot zwróconego podatnikowi podatku.</p> <p>3. Organ podatkowy zwraca, na wniosek płatnika, podatek pobrany zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 4 od stycznia 2022 r. do końca czerwca 2022 r. i wpłacony na rachunek urzędu skarbowego, od świadczeń, od których mowa w art. 21 ust 1 pkt 38 w części odpowiadającej przychodowi ponad 3.000 zł do kwoty 4.500 zł.</p> <p>Zwrot podatku, następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu wniosku o zwrot podatku.</p>	
INNE					
		Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	<p>Uwaga ogólna (postulat) dot. <u>kompleksowej zmiany przepisów podatkowych</u></p> <p>- Stopień skomplikowania oraz objętość przepisów w zakresie podatków dochodowych osiągnął poziom praktycznie niemożliwy do opanowania nawet przez osoby zawodowo zajmujące się rozliczeniami podatkowymi (teksty ujednolicone na stronie Sejmu, stan na 06.07.2022 r.: ustawa CIT – 384 strony, ustawa PIT – 400 stron).</p> <p>Nie kwestionując potrzeby wprowadzenia bieżących poprawek w przepisach, należy jednocześnie postulować wypracowanie nowej koncepcji podatków dochodowych (a</p>	Uwaga wykracza poza zakresem projektu ustawy

			<p>tym samym całkowicie nowych ustaw podatkowych) – podatków, które będą dla podatników proste, przejrzyste i przyjazne, a dla administracji skarbowej – łatwiejsze do weryfikacji i tańsze w poborze.</p> <p>Ponadto każda proponowana obecnie zmiana powinna być analizowana także pod względem ewentualnych dodatkowych obowiązków nakładanych na podatników lub płatników, wpływu na dalsze komplikowanie przepisów oraz kosztów, jakie będą musieli (bezpośrednio lub pośrednio) ponieść podatnicy i płatnicy, by z tych obowiązków się wywiązać.</p> <p>Niestety, zmiany wprowadzane dotychczas w przepisach określanych mianem Polskiego Ładu, nie zawsze te wymagania spełniają, a w niektórych przypadkach nawet wymagają dalszych poprawek.</p> <p>Zmiany proponowane w projekcie z dnia 27.06.2022 r. są w większości zasadne, ale tylko w minimalnym stopniu złagodzą problemy ze stosowaniem prawa podatkowego.</p> <p>- Bieżące naprawienie Polskiego Ładu jest konieczne i pilne. Proponowane zmiany odnoszą się jedynie do części problemów. Zasadne jest jak najszybsze przygotowanie zmian kompleksowych, z uwzględnieniem uwag płynących ze środowisk zawodowych rozliczających podatki i składki oraz od przedsiębiorców.</p> <p>Jak dotąd, nie rozpoczęto poprawiania kluczowych przepisów w zakresie składki na ubezpieczenie zdrowotne, zwłaszcza z tytułu działalności gospodarczej (wydaje się, że jedynie ogłoszono rozpoczęcie odrębnych konsultacji – ale</p>	
--	--	--	---	--

				chyba faktycznie konsultacje nie rozpoczęły się).	
			Izba Branży Komunalnej	<p>Postulat zmiany ustawy o rachunkowości poprzez podniesienie limitów dla przedsiębiorców objętych obowiązkowym badaniem bilansu, tj. zmianę art. 64 ust. 1 pkt 4 w ten sposób, aby otrzymał on następujące brzmienie:</p> <p><i>„a) średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty wyniosło co najmniej 100 osób,</i></p> <p><i>b) suma aktywów bilansu na koniec roku obrotowego stanowiła równowartość w walucie polskiej co najmniej 5.000.000 euro,</i></p> <p><i>c) przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów oraz operacji finansowych za rok obrotowy stanowiły równowartość w walucie polskiej co najmniej 10.000.000 euro.”</i></p>	Uwaga wykracza poza zakresem projektu ustawy
Uwagi do uzasadnienia					
	-	-	Francusko-Polska Izba Gospodarcza	Skorygowanie treści uzasadnienia odnośnie tego na gruncie obecnie obowiązujących przepisów tylko raz w roku można złożyć oświadczenie pierwotne i następcze.	<p>Uwaga jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona.</p> <p>Nie widzimy możliwości odmiennej wykładni przepisów o oświadczeniu płatnika w kształcie obowiązującym od 1 stycznia 2022 roku. Wynikające stąd problemy mają zostać rozwiązane poprzez doraźne zmiany na poziomie rozporządzeń i trwałe zmiany ustawowe o charakterze retroaktywnym.</p>

Tabela zawierająca uwagi zgłoszone w ramach opiniowania wraz ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów (UD404)

Lp.	Jednostka redakcyjna na projekcie ustawy	Jednostka redakcyjna zmienianej ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia	Stanowisko Ministerstwa Finansów
Art. 1		Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych			
		Art. 24ca ust. 14 pkt 5 lit. c (podmioty wykonujące działalność leczniczą)	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	<p>Uzasadnienie – potrzeba uzupełnienia w jaki sposób projektowane wyłączenie podmiotów świadczących usługi ochrony zdrowia wpisuje się w wewnętrzny cel minimalnego CIT (przeciwdziałanie optymalizacji)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nie jest jasne, czy wyłączenie dotyczy jedynie podmiotów działających w ramach publicznego systemu opieki zdrowotnej, czy również podmiotów prowadzących działalność rynkową (jeżeli tak, to czy te podmioty również nie mają możliwości dokonywania optymalizacji podatkowych); - Zgodnie z uzasadnieniem świadczenia finansowane ze środków publicznych mają charakter regulowany, a zatem zgodnie z ogólną zasadą nie wliczają się one do podstawy opodatkowania minimalnym CIT. Wydaje się, że projektowane wyłączenie odnosiłoby się do tej części przychodów, które obecnie nie korzystają ze zwolnienia (a 	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Uzasadnienie zostanie uzupełnione poprzez wyjaśnienie, w sposób ogólny, celu i zasadności wprowadzenia w art. 24ca ust. 14 ustawy CIT kolejnych zwolnień podmiotowych.</p> <p>Należy wskazać, że podobnie jak dotychczasowe wyłączenia z tego opodatkowania, również nowe propozycje nie stoją w sprzeczności z założeniami postawionymi dla tej regulacji. Konstrukcja minimalnego podatku dochodowego u podstaw miała (i nadal ma) na celu zminimalizowanie zjawiska praktyk optymalizacyjnych, w tym m.in. w sytuacjach skutkujących wykazywaniem straty w sposób ciągły. Wprawdzie naturalnym elementem rzeczywistości gospodarczej jest ponoszenie straty z działalności,</p>

			<p>zatem do przychodów z działalności komercyjnej);</p> <ul style="list-style-type: none">- Zgodnie z uzasadnieniem, że wprowadzane wyłączenie doprowadzi „do dostępności usług medycznych świadczonych przez te podmioty”, jednak dostępność usług medycznych nie stanowi celu minimalnego CIT, w związku z tym – sama w sobie - nie stanowi odpowiedniego uzasadnienia dla wprowadzania ww. wyłączenia;- Konieczna jest weryfikacja (również uzasadnienia), czy zaproponowane przepisy są wystarczająco precyzyjne, czy należy je zawęzić, np. poprzez dopisanie, że wyłączenie dotyczy jedynie podmiotów leczniczych udzielających świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.	<p>jednak w przypadku gdy zjawisko to ma charakter powtarzalny a wręcz permanentny regulacja o podatku minimalnym powinna znaleźć zastosowanie.</p> <p>Proponowane zwolnienia skierowane są do podatników, którzy ze względu na charakter funkcjonowania, czy strukturę właścicielską nie działają (z uwagi na brak ku temu przesłanek i uzasadnienia) z zamiarem unikania opodatkowania (np. mali podatnicy – ze względu na zakres prowadzonej działalności i prostą strukturę powiązań powodującą nieopłacalność i niecelowość takich działań; spółki komunalne – ze względu na strukturę własnościową z udziałem JST, a także cele jakim służą, tj. usługi komunalne w szerokim rozumieniu, w tym fakt, że znaczna część działalności takich podmiotów ma charakter regulowany, czy podmioty świadczące usługi ochrony zdrowia – o zbliżonej do spółek komunalnych charakterystyce, bowiem działające dla dobra ogółu społeczeństwa, w dużej mierze poprzez świadczenia o regulowanym charakterze). Zaproponowane wyłączenia wynikają zatem z specyfiki poszczególnych branż i są zgodne z celem przepisów o minimalnym podatku dochodowym.</p> <p>Należy przy tym zaznaczyć, że zwolnienie z tej daniny nie oznacza wyłączenia generalnie z systemu klasycznego podatku CIT, który jest wciąż należny i wliczany na zasadach ogólnych, a także przy uwzględnieniu szczególnych regulacji (np. dotyczących podatku od przychodów z budynków z art. 24b ustawy</p>
--	--	--	--	--

					<p>CIT).</p> <p>Trudno zatem a priori mówić o korzyści podatkowej wynikającej z wyłączenia spod minimalnego podatku dochodowego, czy zakładać, że dany podmiot stracił lub zyskał. Nie sposób przesądzić również, że każdorazowo klasyczny CIT będzie wartością wyższą, w szczególności w kontekście szeregu korzystnych rozwiązań jakie przewiduje zmieniany art. 24ca ustawy CIT (np. wyłączenia ze wskaźnika rentowności, wyłączenia z podstawy opodatkowania, czy alternatywna formuła ustalania podstawy opodatkowania), mogących finalnie wykluczyć podatnika, w sposób od niego niezależny, z tej daniny. Podkreślenia wymaga również, że w przypadku wystąpienia minimalnego podatku dochodowego jest on odliczany od klasycznego podatku CIT w ciągu kolejnych 3 lat podatkowych następujących bezpośrednio po roku, za który podatnik wpłacił minimalny podatek dochodowy.</p> <p>A zatem, dokonanie jednoznacznej oceny w zakresie rzeczywistego oddziaływania tych przepisów na konkretną jednostkę, wymagałoby zestawienia konkretnej sytuacji danego podatnika w ramach całego systemu opodatkowania uregulowanego w ustawie CIT.</p> <p>Należy przy tym podkreślić, że ideą przyświecającą wprowadzeniu tej szczególnej formy podatku było opodatkowanie na poziomie minimalnym tych podatników, u których określony dochód lub strata</p>
--	--	--	--	--	---

					występują permanentnie, powtarzalnie, a zatem z dużym prawdopodobieństwem w sposób zamierzony. W świetle zatem celu minimalnego podatku dochodowego, w kontekście całego systemu opodatkowania CIT, a także biorąc pod uwagę charakter i specyfikę funkcjonowania podmiotów wymienionych w ust. 14, nie zachodzą okoliczności wskazujące na faworyzowanie określonej grupy podatników, czy różnicowanie sytuacji podmiotów znajdujących się w tym samym położeniu faktycznym i prawnym. Brak jest uzasadnienia dla kreowania takich rozróżnień.
		Art. 24ca ust. 14 pkt 7 (mali podatnicy)		<p>Uzasadnienie – potrzeba uzupełnienia, że mali podatnicy nie mają możliwości dokonywania optymalizacji podatkowych (np. ze względu na prostą strukturę powiązań)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wydaje się, mają taką możliwość, jednak na mniejszą skalę w porównaniu do wielkich grup kapitałowych co oznacza, że projektowane wyłączenie może mieć skutek w postaci udzielenia tej grupie podatników korzyści; - Do rozważenia zasadność utrzymania projektowanego wyłączenia lub uzupełnienie uzasadnienia dla wykazania spójności wyłączenia z celem minimalnego CIT, jakim jest przeciwdziałanie optymalizacji. 	Uwaga uwzględniona – uzasadnienie zostanie uzupełnione, wyjaśnienia jak wyżej
		Art. 24ca ust. 14 pkt 8 (spółki komunalne)		<p>Uzasadnienie – potrzeba uzupełnienia w jaki sposób projektowane wyłączenie spółek komunalnych wpisuje się w wewnętrzny cel podatku (przeciwdziałanie optymalizacji)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zgodnie z uzasadnieniem znaczna część kierunków działalności i uzyskiwanych z tego tytułu przychodów 	Uwaga uwzględniona – uzasadnienie zostanie uzupełnione, wyjaśnienia jak wyżej

			<p>takich spółek ma charakter regulowany, wydaje się więc, że w tym zakresie spółki są już objęte wyłączeniem. Nie jest zatem jasna potrzeba wprowadzania projektowanego zwolnienia;</p> <p>- Jeśli jednak przyczyną wprowadzenia ww. wyłączenia jest brak możliwości optymalizacji (np. ze względu na strukturę własnościową) – należałoby to wpisać do uzasadnienia oraz odpowiednio uargumentować;</p> <p>- Do rozważenia zasadność utrzymania projektowanego wyłączenia lub uzupełnienie uzasadnienia dla wykazania spójności wyłączenia z celem minimalnego CIT, jakim jest przeciwdziałanie optymalizacji.</p>	
		<p>Art. 24ca ust. 14 pkt 9 (osiągnięcie udziału w jednym z 3 lat)</p>	<p>Uzasadnienie – potrzeba uzupełnienia o argumentację co do wysokości wskaźnika na poziomie 2%</p> <p>Wydaje się, że kryterium to można uznać za nieselektywne – tj. stanowiące ogólny środek podatkowy, dotyczy ono bowiem wszystkich podatników.</p>	<p>Uwaga uwzględniona – uzasadnienie zostanie uzupełnione, wyjaśnienia jak wyżej</p>
		<p>Art. 24ca ust. 14 pkt 10 (upadłość lub likwidacja)</p>	<p>Uzasadnienie – potrzeba uzupełnienia o argumentację co do wyłączenia podatników postawionych w stan upadłości lub likwidacji</p> <p>- Jeżeli przedsiębiorstwo jest przedmiotem postępowania upadłościowego, należy rozróżnić dwie sytuacje:</p> <p>a. podmiot kontynuuje prowadzenie działalności gospodarczej w toku postępowania upadłościowego lub istnieje duże prawdopodobieństwo, iż nie dojdzie do likwidacji przedsiębiorstwa – w tym przypadku (poprzez projektowane wyłączenie) może dojść do udzielenia pomocy publicznej</p> <p>b. podmiot nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej, zaś procedura upadłościowa już zmierza do jego likwidacji</p>	<p>Uwaga uwzględniona – uzasadnienie zostanie uzupełnione, wyjaśnienia jak wyżej</p>

			<p>i wykreślenia podmiotu z rejestru w tym przypadku można uznać, że korzyść podatkowa nie będzie stanowiła pomocy publicznej.</p> <p>Jeżeli bowiem postępowanie upadłościowe ma na celu wyłącznie upłynnienie majątku podmiotu w celu spłaty wierzycieli i likwidację przedsiębiorstwa to preferencyjny sposób opodatkowania nie będzie stanowił pomocy publicznej. Jednocześnie należy podkreślić, że likwidacja przedsiębiorstwa musi mieć charakter trwały, tj. musi dojść do trwałego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej.</p> <p>- Do rozważenia zasadność utrzymania projektowanego wyłączenia lub ograniczenie go wyłącznie do podmiotów, które ulegną trwałej likwidacji oraz uzasadnienie dla wykazania spójności wyłączenia z celem minimalnego CIT, jakim jest przeciwdziałanie optymalizacji.</p>	
		<p>Art. 24ca (generalnie ustęp 14)</p>	<p>Uwagi ogólne</p> <p>- W Zawiadomieniu Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wskazano, że <i>„selektywność formalna wynika bezpośrednio z kryteriów prawnych udzielania środka pomocy, który formalnie jest zastrzeżony wyłącznie dla określonych przedsiębiorstw (na przykład dla przedsiębiorstw określonej wielkości, przedsiębiorstw prowadzących działalność w określonych sektorach, posiadających określoną formę prawną; spółek utworzonych w określonym okresie lub nowo wprowadzonych na rynek regulowany w określonym czasie; spółek należących do grupy o określonych cechach lub spółek, którym powierzono określone funkcje w grupie; przedsiębiorstw będących w trudnej sytuacji; lub przedsiębiorstw eksportowych lub przedsiębiorstw</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona – uzasadnienie zostanie uzupełnione, wyjaśnienia jak wyżej</p>

				<i>prowadzących działalność związaną z eksportem)”</i>	
				<p>- Odnosząc powyższe do instrumentów podatkowych należy stwierdzić, że wyłączenie spod opodatkowania wybranej grupy przedsiębiorstw może stanowić pomoc publiczną, o ile nie jest to uzasadnione charakterem lub ogólną strukturą systemu podatkowego. Innymi słowy środki podatkowe stanowią pomoc publiczną, jeżeli różnicują sytuację podatników znajdujących się w tej samej sytuacji w świetle celu tego systemu, a zróżnicowanie to nie jest uzasadnione charakterem lub ogólną strukturą systemu podatkowego.</p> <p>- Niezbędne jest określenie wewnętrznych celów minimalnego CIT i dokonanie analizy, czy podmioty objęte zaproponowanymi wyłączeniami podlegają im ze względu na cel realizowany przez ten podatek. Brak uzasadnienia dla wyłączeń spod opodatkowania oznacza, że podmioty te staną się beneficjentami pomocy publicznej.</p> <p>- W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że celem minimalnego CIT, wprowadzonego z dniem 1 stycznia 2022 r., jest ograniczenie działań optymalizacyjnych, służących unikaniu opodatkowania oraz zwiększenie wpływów budżetowych (cel fiskalny). Natomiast uzasadnione jest wyłączenie z opodatkowania podmiotów, których wyniki podatkowe (strata lub niski poziom dochodowości) nie są rezultatem działań optymalizacyjnych.</p> <p>Na poziomie deklaratywnym zaprezentowane uzasadnienie do projektu ustawy wskazuje, że wyłączenia podmiotowe spod minimalnego CIT „miały uwzględnić</p>	

				specyfikę działalności, w których niska rentowność (lub strata) wynika z obiektywnych przesłanek (np. dotyczących cen regulowanych przez państwo lub wynikających z notowań surowców), jak również określonych grup podatników (np. przedsiębiorstw finansowych, z uwagi na charakter ich działalności)”, a zatem wyłączenia te miałyby być zgodne z celem podatku. Jednak uzasadnienie przedstawione do propozycji nowych wyłączeń nie jest wystarczające do uznania, że wyłączenie tych podmiotów spod opodatkowania minimalnym CIT będzie ten cel realizowało.	
	Art. 5	Zmiany w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych			
		Art. 81 ust. 2zc (....)	Zakład Ubezpieczeń Społecznych	<p>właściwość Ministerstwa Zdrowia</p> <p>Postulat, żeby art. 5 projektowanej ustawy wszedł w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.</p> <p>Przewidziana w art. 5 projektowanej ustawy zmiana art.81 ust.2zc ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.), dalej: ustawa zdrowotna, polega na wprowadzeniu dla przedsiębiorców stosujących opodatkowanie uzyskiwanych z działalności gospodarczej przychodów w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych - zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1993, z późn. zm.) - adekwatnej podstawy wymiaru składki ustalanej z urzędu przez ZUS w sytuacji, gdy ubezpieczony przedsiębiorca nie przekaże do ZUS</p>	Ministerstwo Zdrowia: wyrażono akceptację dla proponowanej zmiany.

			<p>informacji o miesięcznym przychodzie z działalności gospodarczej.</p> <p>W obowiązującym stanie prawnym art. 81 ust. 2zc ustawy zdrowotnej stanowi, że dla przedsiębiorcy rozliczającego się w podatku dochodowym od osób fizycznych w formie zryczałtowanej, podstawą wymiaru miesięcznej składki zdrowotnej w wyżej wskazanej sytuacji jest kwota minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu 1 stycznia danego roku. Tymczasem, w myśl 81 ust. 2f ustawy zdrowotnej dla tej kategorii ubezpieczonych minimalną podstawę wymiaru składki zdrowotnej stanowi kwota odpowiadająca 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, jeżeli przychody z działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o ryczałcie, osiągnięte od początku roku kalendarzowego, nie przekroczyły kwoty 60.000 zł.</p> <p>Jak najszybsze wejście w życie zmienianego art. 81 ust. 2zc ustawy zdrowotnej uspołni regulacje dotyczące miesięcznej składki zdrowotnej przedsiębiorców rozliczających się w podatku dochodowym od osób fizycznych w formie zryczałtowanej. Z uwagi na powyższe proponuje się modyfikację redakcji art. 12 projektu ustawy tak aby wyjątkiem od reguły, że projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., objąć również przepis art. 5 projektowanej ustawy.</p>	
			<p>Rzecznik Małych i Średnich</p> <p>- Należy wprowadzić kolejne rozwiązania legislacyjne, które uproszą „system” składek na ubezpieczenie zdrowotne i doprowadzą do korzystnej zmiany otoczenia</p>	<p>Ministerstwo Zdrowia:</p> <p>- Pismo RMIŚP zawiera w znacznym zakresie</p>

			<p>Przedsiębiorst w</p> <p>dla osób będących mikro-, małymi i średnimi przedsiębiorcami i unormują jedną z zasad zawartą w przepisie art. 1 ustawy o Rzeczniku odwołującą się do pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej.</p> <p>- Należy ponownie wskazać propozycję nadania stałego charakteru miesięcznej podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne. Podtrzymuje się stanowisko (wyrażone w wystąpieniach z 29 grudnia 2021 r. do Prezesa Rady Ministrów⁴ oraz z 26 stycznia 2022 r. i 1 kwietnia 2022 r.⁵ do Ministerstwa Finansów) zawierające postulat, by „system” ten zmienić w taki sposób, aby miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne miała charakter stały i była ustalana w taki sposób, w jaki ustawa z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw określa minimalną miesięczną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne, to znaczy jako kwotę minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu 1 stycznia danego roku.</p> <p>- Alternatywnie proponuje się możliwość opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne od miesięcznej podstawy wymiaru składki w sposób analogiczny do uproszczonej formy zaliczki miesięcznej, o której mowa w art. 44 ust. 6b i 6g ustawy PIT (tj. w wysokości 1/12 rocznej podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne za ubiegły rok składkowy.</p> <p>- Proponuje się poszerzenie możliwości przy określaniu miesięcznej podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne oparcia jej o rozliczenie roku ubiegłego (jak</p>	<p>powtórzenie postulatów przedstawionych w pismach Biura RMIŚP (z 26 stycznia 2022 r., znak: WPL.37.2021.DL, i z 1 kwietnia 2022 r., znak: WPL.118.2022.JJ), dotyczących kwestii systemowych regulacji instytucji składki zdrowotnej ubezpieczonych, prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Postulaty te były przedmiotem spotkania 1 lipca 2022 r., w którym uczestniczyli przedstawiciele środowiska księgowych, MF, ZUS, NFZ oraz MZ, a także Pan Marek Woch, Dyrektor Generalny w Biurze RMIŚP. Zainicjowano w ten sposób dalsze prace zmierzające do ustalenia możliwości legislacyjnego wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców do systemu obowiązkowych składek zdrowotnych.</p> <p>- Postulaty dotyczące instytucji składki zdrowotnej dotyczą bezpośrednio materii normatywnej projektu ustawy nr UD404, który nie przewiduje żadnych systemowych zmian w instytucji składki zdrowotnej ubezpieczonych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, a jedynie zmianę art. 81 ust. 2zc ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. W związku z tym postulaty zgłoszone w piśmie Biura</p>
--	--	--	--	---

			<p>obecnie podatnicy, którzy stosują opodatkowanie w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych - art. 81 ust. 2h ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej), o osoby prowadzące działalność pozarolniczą, opłacające podatek dochodowy na zasadach określonych w art. 27, art. 30c lub art. 30ca ustawy PIT.</p> <p>- umożliwienie podatnikom opłacającym zaliczki na podatek dochodowy od sposób fizycznych w wymiarze kwartalnym, zgodnie z art. 44 ust. 3g ustawy o PIT, rozliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne również w wymiarze kwartalnym.</p> <p>- Proponowane zmiany mogłyby przyjąć charakter fakultatywnego sposobu obliczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne, obok obecnie przyjętego modelu (do decyzji projektodawcy czy fakultatywnego). Ewentualne rozliczenie różnicy wynikającej pomiędzy faktycznie osiągniętym dochodem w roku składkowym będzie następowało na zasadach określonych w art. 81 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej oraz zasadach wnoszenia ewentualnych różnic składkowych.</p> <p>Dopłata różnicy między roczną składką na Ubezpieczenie zdrowotne ustaloną od rocznej podstawy a sumą wpłaconych za poszczególne 'miesiące roku kalendarzowego składek na ubezpieczenie zdrowotne następowałaby wraz ze złożeniem zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (lub przychodu, w wypadku podmiotów rozliczających się na podstawie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, jak w opiniowanym projekcie) w roku podatkowym, zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa podatkowego.</p> <p>Wyeliminowałoby to konieczność comiesięcznego</p>	<p>RMiŚP z 12 lipca br., znak WPL.235.2022.KK, nie powinny wpłynąć na kształt przedmiotowego projektu. Zakres tych postulatów wymaga ich pogiętego rozważanie w toku prac zainicjowanych na spotkaniu w dniu 1 lipca 2022 r.</p>
--	--	--	---	---

			<p>składania deklaracji ZUS DRA, ponieważ rozliczenie roczne następowaloby na podstawie danych z zasobów Krajowej Administracji Skarbowej, nie zaś na podstawie miesięcznej deklaracji, której obowiązek comiesięcznego składania stanowi obciążenie dla przedsiębiorców – przywrócono go po dłuższym okresie zniesienia obowiązku składania deklaracji tego typu, o ile nie dochodziło do zmiany danych dotyczących ubezpieczonego.</p> <p>- Postulat przeniesienia zasad zawartych w ustawie PIT do ustawy o świadczeniach zdrowotnych jako zasad obliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne, gdyż obydwa zobowiązania publicznoprawne mają być liczone od dochodu.</p> <p>Wskazano, że „Ministerstwo Finansów wspólnie z Ministerstwem Zdrowia i Zakładem Ubezpieczeń Społecznych opracowuje pakiet zmian modyfikujących zasady rozliczania podatku składek wprowadzonych w ramach tzw. „Polskiego Ładu” korzystnych dla przedsiębiorców</p> <p>- Kolejnymi propozycjami, przy ustalaniu podstawy miesięcznej (art. 81 ust. 2c pkt. 5) i rocznej (art. 81 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej) składki zdrowotnej byłoby uwzględnianie odliczeń wymienionych w art. 9 ust. 3-6 oraz art. 26i ust.1 ustawy PIT umożliwienia uwzględnianie w obydwu podstawach wymiaru strat z lat ubiegłych oraz tzw. złych długów.</p> <p>Proponowana zmiana art. 81 ust. 2 i ust. 26 pkt 5 ustawy o świadczeniach zdrowotnych ma umożliwić płatnikom składek rozliczających się z podatku dochodowego od osób fizycznych wg skali podatkowej oraz podatku</p>	
--	--	--	--	--

			<p>liniowego odliczenie od podstawy wymiaru składki zdrowotnej straty z lat ubiegłych oraz tzw. złych długów. Zmiany legislacyjne w tym kierunku mają na celu maksymalne zbliżenie zasad ustalania podstawy rocznej i miesięcznej do zasad ustawy o PIT, gdyż wymienione podstawy składki na ubezpieczenie zdrowotne, mają być z założenia obliczane na podstawie dochodu.</p> <p>Takie rozwiązania pozwalałyby na to, aby przedsiębiorca nie miał obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne od środków, którymi musi pokryć straty z poprzednich 5 lat, (co po 2 latach epidemii jest zjawiskiem powszechnym) oraz od należności z zobowiązań, z których kontrahent nie wywiązał się — czyli od wpływów, które de facto nie są rozporządzalnym dochodem.</p>	
--	--	--	--	--